

အဏ္ဏဝါစိုးမိုး

သင်္ဘောသားလောက

မှုခင်းများ

ဖူးပွင့်ဝေဝေစာအုပ်တိုက်

အမှတ် ၄၅၊ ၁၀၉ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တစ်ပြည်လုံးဖြန့်ချိရေး

ရာပြည့်စာအုပ်ဆိုင်

◆ အမှတ် ၃၆ (မြေညီထပ်)၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနှင့် ၃၈ လမ်းထောင့်၊
အေးရှားပလာဇာ၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၃၇၅၉၅၂

◆ အမှတ် ၁၇၄၊ ၃၅ လမ်း (လယ်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၂၄၀၅၄၁

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- * အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး။
- * စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်ခာအောင် တည်ဆောက်ရေး။
- * ဖွဲ့စည်းဆုံးဖြတ်ခွင့်နှင့် အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- * ရှေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ဝညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- * နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- * အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ဖျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- * စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- * တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

သင်္ဘောသားလောက ပုဂံများ
အဏ္ဏဝါစိုးမိုး

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၅၀၁၄၂၃ ၀၁ ၁၁]
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၅၀၀၀၀၄ ၀၁ ၁၂]

■
ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ [၂၀၁၂၊ ဖေဖော်ဝါရီလ]၊ အုပ်ရေ (၇၀၀)

■
ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၊ ရာပြည့်စာပေ [၀၃၈၀၁]
၂၀၆၊ ဗိုလ်တထောင်ဘုရားလမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

■
ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ကြည်ပြာသွယ်၊ ဝင်းတိုးအောင်အောင်ဆက် [၀၉၁၇၂]
၁၈၁၊ လမ်း ၅၀၊ ၁၀ ရပ်ကွက်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

■
အတွင်းဖလင်

အေဂျက်

■
ဝန်းချို

လင်းဝတ္ထု

■
တန်ဖိုး

၁၅၀၀ - ကျပ်

၃၆၄၁

အတ္ထုဝါစိုးမိုး

သင်္ဘောသားလောကမူခွင့်များ / အတ္ထုဝါစိုးမိုး။ - ရန်ကုန်။

ရာပြည့်စာပေ၊ ၂၀၁၂။

၂၁၆ - စာ၊ ၁၈.၅ X ၁၂ စင်တီ။

(၁) သင်္ဘောသားလောကမူခွင့်များ။

မာတိကာ

၁။ ပြည့်တန်ဆာကို ဒေါ်လာအတုပေးပြီး ပျော်ပါးသည့် သဘောသား	၁
၂။ မြန်မာနိုင်ငံကူးလက်မှတ် ကိုင်ဆောင်ထားသည့် လူသတ်သမား	၆
၃။ ပြည့်တန်ဆာတန်းမှာ ဓားတန်းလန်းဖြင့် သေရသည့် သဘောသား	၁၁
၄။ ဂျပန်နိုင်ငံဆိပ်ကမ်းမှာ အပေါ်စက်၊ အောက်စက် ခိုးသည့် သဘောသား	၁၅
၅။ မှောင်ခိုကုန်ကူးသည့် သဘောသားများ	၁၉
၆။ မူးယစ်ဆေး လက်ဝယ်တွေ့ရှိသူ သဘောသား	၂၄
၇။ နိုင်ငံဥသျှောင်ကို ဇော်ကားသည့် သဘောသား	၂၉
၈။ ပန်းခြံထဲမှာ အဖမ်းခံရသည့် မြန်မာသဘောသား	၃၄
၉။ အငယ်လေးကြိုက်သူများ သတိထား	၃၈
၁၀။ သဘောပိုင်ပစ္စည်းကိုခိုးပြီး ရည်းစားကိုပေးသည့် သဘောသား	၄၂

၁၁။ စူပါမားကက်မှာ ပစ္စည်းခိုးသည့် သင်္ဘောသား	၄၇
၁၂။ ပြည့်တန်ဆာမကို အခကြေးငွေမပေးလို့ အရေးယူခံရသည့် သင်္ဘောသား	၅၂
၁၃။ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသူ သင်္ဘောသား	၅၇
၁၄။ အချစ်အတွက် အသက်ပေးသွားသည့် သင်္ဘောသား	၆၂
၁၅။ ဘရာဇီးနိုင်ငံမှာ ဓားဖြင့် အထိုးခံရသည့် ချစ်လိပ်ပြာ သင်္ဘောသား	၆၇
၁၆။ စားပွဲထိုးကို ဓားဖြင့်ထိုးရန် လိုက်သည့် သင်္ဘောသား	၇၂
၁၇။ ဂျပန်နိုင်ငံမှာ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ခိုးသည့် သင်္ဘောသား	၇၇
၁၈။ ဒေါ်လာတစ်သန်းတန် ကိုယ်ထိလက်ရောက်မှု	၈၂
၁၉။ ကုန်တိုက်မှာ ပစ္စည်းခိုးမှုဖြင့် အဖမ်းခံရသည့် ကျွန်တော်	၈၇
၂၀။ ပိုက်ဆံလည်းဆုံး၊ ပါးလည်း အရိုက်ခံရ၊ အဖမ်းလည်း ခံရသည့် သင်္ဘောသား	၉၂
၂၁။ သမ္မတအိမ်တော်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလို့ နားရင်းအုပ် ခံရသည့် သင်္ဘောသား	၉၇
၂၂။ မာလိန်မှူးကတောင် ဦးညွတ်ရသည့် သူခိုး	၁၀၂
၂၃။ သင်္ဘောပေါ်မှာ တွေ့ရသည့်လူသေအလောင်း	၁၀၇
၂၄။ ခိုးလိုက်လာသူကို ရေထဲကန်ချသည့် ကပ္ပတိန်	၁၁၂
၂၅။ သင်္ဘောထွက်မည့်ရက်ကို လျှို့ဝှက်မထားသူ အရေးယူခံရ	၁၁၇
၂၆။ ပင်လယ်ဓားပြကို ခုခံသည့် သင်္ဘောသား၏ရလဒ်	၁၂၂
၂၇။ မေ့ဆေး တို့ဆေးသုံးပြီး သင်္ဘောသား၏ ပိုက်ဆံကို ခိုးသူ	၁၂၇

၂၈။	ပြည့်တန်ဆာမကို မတရားကျင့်သည့် သင်္ဘောသား	၁၃၂
၂၉။	အမှန်အကန်ရမည် ပြောပြီး အကြံအဖန်လုပ်သူများ သတိထား	၁၃၇
၃၀။	ပြည့်တန်ဆာမ၏ လက်ပတ်နာရီကို ခိုးသည့် သင်္ဘောသား	၁၄၂
၃၁။	မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းနှင့်ပတ်သက်နေသည့် သင်္ဘောသား	၁၄၇
၃၂။	ဂျပန်နိုင်ငံမှာ မော်တော်ကားခိုးသည့် သင်္ဘောသားများ	၁၅၂
၃၃။	အချစ်လှရာမှ လူသတ်မှုဖြစ်သည့် သင်္ဘောသား	၁၅၇
၃၄။	မြန်မာကျပ်စေ့ ဂျပန်မှာတွေ့လို့ အဖမ်းခံရ	၁၆၂
၃၅။	မူးယစ်ဆေးဝါး ကီလို ၅၀ တင်ယူလာသည့် သင်္ဘော	၁၆၇
၃၆။	သင်္ဘောပိုင်ပိုက်ဆံကို ခိုးသည့် ကပ္ပတိန်	၁၇၂
၃၇။	သင်္ဘောမှာ ခိုးလိုက်ပြီး မူးယစ်ဆေးဝါး သယ်လာသူ	၁၇၇
၃၈။	ပြည့်တန်ဆာအိမ်မှာ အသတ်ခံရသည့် သင်္ဘောသား	၁၈၂
၃၉။	ချစ်သူတောင်းတာကို မပေးလို့ အထီးအကြိတ် ခံရသည့် သင်္ဘောသား	၁၈၇
၄၀။	ဆဲတတ်သည့် ကြက်တူရွေး မွေးမိသည့် သင်္ဘောသား	၁၉၁
၄၁။	အရက်ဖိုး အကြွေးမဆပ်လို့ အရေးယူခံရသည့် သင်္ဘောသား	၁၉၆
၄၂။	သင်္ဘောပိုင် ပိုက်ဆံကို ခိုးသည့် ပြည့်တန်ဆာမ	၂၀၁

ပြည့်တန်ဆာကို ဒေါ်လာအတုပေးပြီး ပျော်ပါးသည့် သင်္ဘောသား

ကျွန်တော်သည် ရောက်လေရာနိုင်ငံမှာ ဝါသနာအရရော၊ ဗဟု
သုတ အလို့ငှာပါ အဲဒီနိုင်ငံ၏ မြို့ထဲသို့သွားပြီး လျှောက်လည်လေ့ ရှိ
သည်။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ ရောက်သွားသည်။ အဲဒီနိုင်ငံ
သည် သူတို့ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာတရားကို အလွန်ရိုသေကိုင်းရှိုင်းပြီး
ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်းကို တင်းကြပ်စွာ တားမြစ်ထားသောနိုင်ငံ ဖြစ်သည်။
ပြည့်တန်ဆာလုပ်သူနှင့် ပျော်ပါးသူကို မိပါက ကြီးလေးသော ပြစ်ဒဏ်
စီရင်သည်။

အဲဒီလိုနိုင်ငံမျိုးကို ရောက်တော့လည်း ကျွန်တော်က သင်္ဘောမှာ
မနေဘဲ မြို့ထဲကို လျှောက်လည်သည်။ မရောက်ဖူးသည့်နိုင်ငံဖြစ်လို့
ဘေးအန္တရာယ် ကြုံတွေ့ရပါက ခုခံနိုင်အောင် အုပ်စုဖြင့် လျှောက်လည်
သည်။ ဆိပ်ကမ်းအပြင်ကို ထွက်လိုက်သည်နှင့် ပြည့်တန်ဆာခေါင်း၊
မှောင်ခိုပစ္စည်းဝယ်ရောင်းနှင့် ဒေါ်လာဝယ်လိုသူတွေ ဝိုင်းအုံလာကြသည်။

“သူငယ်ချင်းတို့ အမှန်အကန်တွေရှိတယ်၊ အန္တရာယ်မရှိဘူး၊ လုံးဝ
တာဝန်ယူတယ်”

“ဘော်ဒါတို့ ဘာရောင်းဖို့ပါလဲ၊ ရောင်းတာ အကုန်ဝယ်တယ်”
 “မိတ်ဆွေတို့ သွားချင်တဲ့နေရာကို ဈေးနှုန်းသက်သာစွာဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးမယ်”

ပြည့်တန်ဆာခေါင်း၊ မှောင်ခိုပစ္စည်းဝယ်ရောင်းနှင့် အငှားယာဉ်မောင်းသမားတွေ ဝိုင်းအုံပြောဆိုနေကြတာဖြစ်သည်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံလို့ ဘယ်သူနှင့်မျှ မပတ်သက်ဘဲ သန့်သန့်လေး လျှောက်နေသည်။

“ဘာမှမလိုဘူး၊ ဘာမှမလုပ်ဘူး၊ ဘယ်ကိုမှ မသွားဘူး၊ မရောက်ဖူးလို့ ခြေလျင်လျှောက်ကြည့်ဖို့ ထွက်လာကြတာ”

ကျွန်တော်တို့ လူအုပ်ကောင်းသည့်အတွက် လှဖို့ ယက်ဖို့လည်း မစိုးရိမ်ရ၊ တိုက်ခိုက်ခံရမှာလည်း မကြောက်သည့်အတွက် အေးအေးဆေးဆေး လျှောက်ကြည့်နေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့နောက်ကို ဝိုင်းအုံလိုက်လာသူတွေ စိတ်ပျက်ပြီး လှည့်ပြန်သွားကြသည်။

တစ်ယောက်ကတော့ လှည့်မပြန်ဘဲ ဆက်လိုက်နေပြီး ကမ်းလှမ်းမှုအသစ်ဖြင့် ထူးဆန်းသည့်စကားကို ပြောသည်။

“သူငယ်ချင်းတို့ ဒေါ်လာအတုဝယ်ကြဦးမလား၊ ညကလပ်တွေက ကောင်မလေးတွေကို ဒေါ်လာအတုပေးပြီး ပျော်လို့ရတာပေါ့။ အတုတစ်ရာကို အစစ်နှစ်ဆယ်ပဲပေးပါ”

အရောင်းအဝယ်က ဆန်းသစ်နေလို့ စိတ်ဝင်စားသွားကြသည်။ ဒေါ်လာအစစ် နှစ်ဆယ်ပေးလျှင် အတုတစ်ရာရမည်ဟု ဆိုသည်။ နိုက်ကလပ်က ကောင်မလေးနှင့် တစ်ညအတူအိပ်မည်ဆိုလျှင် အနည်းဆုံး ဒေါ်လာနှစ်ဆယ်လောက်ကုန်သည်။ ဒေါ်လာတစ်ရာဆိုလျှင် ငါးညလောက်အိပ်လို့ရသည်။ ညမှောင်ကြီးထဲမှာဖြစ်လို့ ကောင်မလေးသည် ဒေါ်လာအတုလား၊ အစစ်လား၊ ခွဲခြားနိုင်မည်မဟုတ်လို့ ဒေါ်လာအတုတွေ ဆောင်

ထားတာ မမှားဖူးလို့ အတွေးဝင်လာကြသည်။ ဒေါ်လာအတု ဝယ်ရန် စိတ်ဝင်စားသွားကြသည်။

“ခင်ဗျားဒေါ်လာအတုတွေ ပြစမ်းပါဦး၊ ကြည့်ရအောင်”

“ဟောဒီမှာ တစ်ရာတန်၊ ငါးဆယ်တန်၊ ထောင်မလဲ သဲကော်တွေ ချည်းပဲ”

ဟုတ်ပါ၊ အစစ်နှင့် ခွဲမရအောင် တူသည့် အမေရိကန် ဒေါ်လာ အတုတွေကို ထုတ်ပြသည်။ အင်ဒိုနီးရှားသင်္ဘောသားတွေက ဒေါ်လာအတု တွေ ဝယ်ကြသည်။ ကျွန်တော့်ကို မဝယ်ဘူးလားလို့ မေးသည်။

“မစ္စတာစိုး မဝယ်ဘူးလား”

“မဝယ်ပါဘူး သူငယ်ချင်းရာ၊ အန္တရာယ်များပါတယ်”

မည်သည့်နိုင်ငံမှာမဆို ငွေကြေးအတု ကိုင်ဆောင်ခြင်းသည် ဥပဒေ အရ ကြီးလေးသောပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်သည်။

အဲဒါထက်ပိုပြီး ကြီးလေးတာက ပြည့်တန်ဆာကို ဒေါ်လာအတု (ပိုက်ဆံအတု) ပေးပြီး ပျော်ပါးသည့်ပြစ်မှုက ပိုပြီး ကြီးလေးသည်။ ဆင်းရဲလို့ ကိုယ်ဖြင့်ရင်းပြီးရှာသည့် ပိုလ်ဆံသည် အတုဖြစ်နေသည် ဆိုပါ က အဲသည် မိန်းကလေးဘက်က စဉ်းစားကြည့်ဖို့ကောင်းသည်။ လောက ရော၊ သံသရာပါ၊ ပြစ်ဒဏ်ကျခံရမည့် ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်တာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်တို့ သင်္ဘောသည် အဲဒီနိုင်ငံဆိပ်ကမ်းက ပြန်လည်ထွက်ခွာ ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့်လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အင်ဒိုနီးရှား သင်္ဘောသား တစ်ချို့ကတော့ ဒေါ်လာအတုတွေကို ဝယ်ယူလာခဲ့ကြသည်။

နောက်သုံးလလောက်အကြာမှာ ဖြစ်သည်။ ပျော်စရာအလွန်ပေါသည့် နိုင်ငံသို့ ရောက်သွားကြပြန်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း အပုပ်ချိန်မှာ အလွန် စည်ကားသည့်နေရာသို့ ရောက်သွားကြသည်။ ၂၄ နာရီ ဖွင့်ရောင်းသည့် ကုန်တိုက်ကြီးတွေ၊ စူပါမားကတ်တွေ၊ အရက်ဆိုင်တွေ၊ နိုက်ကလပ်တွေ

နှင့် ကောင်မလေးတွေ ကိုယ်လုံးတီး ချွတ်ကနေသည့် ဘားဆိုင်တွေ ရှိရာ လမ်းမကြီးကို ရောက်သွားကြသည်။ အစည်ကားဆုံးနှင့် ကောင်မ ချောချောလေးတွေ ရှိသည့် နိုက်ကလပ်သို့ ဝင်လိုက်ကြသည်။

အတွဲကိုယ်စီဖြင့် သောက်ကြသည်။ ဒဇွကိုတေးသွားအလိုက်ဖြင့် ထကကြသည်။ နိုက်ကလပ်ပိတ်ချိန်ဖြစ်သည့် ည ၂ နာရီမှာ မိမိနှင့် အတူအိပ်မည့် ကောင်မလေးအတွက် ငွေရှင်းရသည်။ တစ်ညလုံးအတွက် ဒေါ်လာ ၂၀ ဟု ဆိုသည်။ ဒေါ်လာအတုဆောင်ထားသည့် ကျွန်တော့် သင်္ဘောက သင်္ဘောသားတစ်ယောက်သည် သူ့ကောင်မလေးကို ဒေါ်လာ တစ်ရာတန်တစ်ရွက် ထုတ်ပေးသည်။

ကောင်မလေးက သူ့မှာ ပြန်အမ်းစရာ ပိုက်ဆံမရှိပါဟု ဆိုသည်။ ပြန်အမ်းစရာမရှိလျှင် ဘားကောင်တာမှာ သွားလဲလိုက်ပါဟု ခိုင်းလိုက် သည်။ ရည်ရွယ်တာက အတုကြီးပေးလိုက်ပြီး ပြန်အမ်းငွေ အစစ်တွေ ရမည်ဆိုသည့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သည်။ ကောင်မလေးက ဘားကောင်တာ မှာ ပိုက်ဆံသွားလဲသည်။

ကောင်မလေးသွားတာကြာနေလို့ ကြည့်လိုက်တော့ နိုက်ကလပ်က လူမိုက်တွေက ကောင်မလေးကို ဒီပိုက်ဆံ ဘယ်က ရသလဲလို့ စစ်မေး နေတာ မြင်လိုက်ရသည်။ ကောင်မလေးက သင်္ဘောသားကို လက်ညှိုး ထိုးပြသည်။ သင်္ဘောသားသည် ထပြေးဖို့ အချိန်မရဖြစ်သွားသည်။ နိုက် ကလပ်က လူမိုက်နှစ်ယောက်လိုက်လာပြီး သင်္ဘောသားကို ဆွဲခေါ်သွား လေတော့သည်။ နိုက်ကလပ်၏ အတွင်းခန်းကို ဆွဲသွင်းသွားတာ မြင်လိုက် ရသည်။

ဒေါ်လာတစ်ရာတန်ကြီး လာလဲသည့် ကောင်မလေးကို မသင်္ဘောလို့ နိုက်ကလပ်ဝန်ထမ်းက ဒေါ်လာအတုလား၊ အစစ်လား၊ နည်းအမျိုးမျိုး ဖြင့် စစ်ဆေးရာ အတုကြီးဆိုတာ သိသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ကောင်မလေး

ကို ပေါင်ဖြူပြီး အရေခွံဆုတ်မလို လုပ်သေးသည်။ သဘောသားဆီက ရတာပါဆိုသည့်အတွက် သဘောသားကို လာဆွဲခေါ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

နိုက်ကလပ်၏ နောက်ဘက်မှာရှိသည့် နှိပ်စက်ခန်းထဲကို သွင်းပြီး ပယ်ပယ်နယ်နယ် ထိုးကြိတ်ကြတော့သည်။ သိပ်လည်တယ်ပေါ့ဟုတ် လားဟု မေး မေးပြီး ထိုးကြိတ် ရိုက်နှက်ကြတော့သည်။ သဘောသား ကိုယ်တိုင် မသိလို့ ပေးမိပါတယ်ဟု ပြောပြီး ရှိခိုး တောင်းပန်သည်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဝိုင်းဝန်းတောင်းပန်သည်။ ဆွာကံစားထားသည် ကုန်ကျသမျှကို အစစ်ဖြင့် ပေးချေလိုက်သဖြင့် ချမ်းသာခွင့်ပေးလိုက်ပါ သည်။ မဟုတ်တာလုပ်သူသည် သံသရာမကူးမီ၊ ပစ္စုပ္ပန်မှာပင် လောက ငရဲကို ခံလိုက်ရတာ ဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံကူးလက်မှတ် ကိုင်ဆောင်ထားသည့် လူသတ်သမား

၁၉၈၂ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။ စင်ကာပူနိုင်ငံက အလုပ်အကိုင် ရှာဖွေရေး ပွဲစား မစ္စတာအန်းရှားပေးထားသည့် အိမ်မှာ နေထိုင်စဉ်ကာလမှာ ကြို ခဲ့ရတာ ဖြစ်သည်။ အလုပ်မရသေးလို့ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ပွဲစားထား ပေးသည့်အိမ်မှာ သောကဖြင့် အိပ်မပျော်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ညတစ်ည အကာလသန်းခေါင်ယံအချိန်မှာ အိမ်တံခါးကို ခပ်ပြင်း ပြင်း ခေါက်ပြီး ဖွင့်ခိုင်းသည့်အသံကြောင့် အားလုံးနိုးကုန်ကြသည်။ တံခါး ၏ ချောင်းကြည့်ပေါက်မှကြည့်လိုက်ရာ တံခါးဖွင့်ခိုင်းနေသူတွေဟာ ရဲတွေ ဖြစ်နေသည်။ တံခါးကို ပစ္စတိုသေနတ်ဒင်ဖြင့် ထုရိုက်ပြီး ဖွင့်ခိုင်းနေတာ ဖြစ်သည်။ ဒီတော့မှ အားလုံးဝရန်းသုန်းကား ဖြစ်ပြီး ပြေးကြလွှားကြ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

“ဟေ့ကောင်တွေ၊ ရဲတွေကွ၊ ရဲတွေ အိုသမားတွေ ပြေးကြနော်”

အိုသမားတွေဆိုတာ နေထိုင်ခွင့်သက်တမ်းကုန်နေသည့် အိုဇာစတေး တွေကိုပြောတာ ဖြစ်သည်။ ပြတင်းပေါက်တွေကို ဖွင့်ပြီး မိလ္လာပိုက်က လျှောဆင်းပြေးသူတွေ ရှိသည်။ ပြတင်းပေါက်၏ရေကာမျက်တောင်ကို နင်းပြီး ဟိုဘက်အခန်းက ပြတင်းပေါက် ရေကာမျက်တောင်ကို ရောက်

အောင် စွန့်စားစွာ ခုန်ကူးသွားသူတွေ ရှိသည်။ ဟိုဘက်ခန်းမှာ အလှပြင် ဆိုင်လုပ်သား မိန်းမလျာတွေ နေထိုင်သည်။ အဲဒီ မိန်းမလျာတွေက ကျွန်တော်တို့အခန်း ဆူညံလို့ဆိုပြီး ရဲကိုတိုင်ထားတာ မကြာသေး။ အခု တော့ အဲဒီအခန်းမှာ ပြေးဝင်ခိုလှုံကြသည်။

မိလ္လာပိုက်ကလည်း လျော့မချရဲ။ ဟိုဘက်ခန်းကိုလည်း ခုန်မကူး ရဲသည့် ကျွန်တော်တို့ ဆယ်ယောက်ခန့် အဖမ်းခံလိုက်ရသည်။ ဖမ်းမိသူ အားလုံး မြန်မာတွေချည်းပဲလားဟု မေးသည်။ မြန်မာတွေချည်းပါ။ ဒီ အခန်းမှာ တစ်ခြားနိုင်ငံသားတွေကို မထားပါလို့ တာဝန်ရှိသူက ဖြေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံကူးလက်မှတ်တွေအားလုံးကို သိမ်းယူသွားသည်။ လူကို မဖမ်းဘဲ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တွေကိုပဲ သိမ်းယူသွားခြင်းဖြစ်သည်။ နက်ဖြန် ရုံးချိန်မှာ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေးရုံးကြီးမှာ လာယူကြပါဟု ပြောသွားသည်။

ရဲတွေပြန်ထွက်သွားတော့မှ ပိုက်လုံးက လျော့ဆင်းပြေးသူတွေရော၊ မိန်းမလျာတွေအခန်းမှာ သွားရောက် ခိုလှုံသူတွေရော ပြန်ရောက်လာကြသည်။ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာကိုစစ်တာလဲ၊ မေးကြသည်။ အဖြစ်ကိုပြောပြ တော့မှ အံ့ဩနေကြသည်။ မိန်းမလျာတွေအခန်းမှာ သွားရောက်ခိုလှုံသူ တွေကို မေးကြည့်ရသည်။

“မိန်းမလျာတွေနဲ့ အဆင်ပြေရဲလား၊ တရားလိုတွေက တရားခံတွေ ကို နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုကြရဲလား”

“ကြိုဆိုပါတယ်၊ မပြန်ပါနဲ့တော့တဲ့၊ ဒီည ဒီမှာပဲ အိပ်လိုက်ပါတော့ တဲ့”

မြန်မာသဘောသားတွေ ဆူညံလွန်းလို့ သူတို့စိတ်အနှောက်အယှက် ဖြစ်ရပါသည်ဟု ရဲကိုတိုင်ပြီး အမှုဖွင့်ထားသူတွေဖြစ်သည်။ အခုတော့ ကြေအေးသွားပြီဟု သိရသည်။ ရှုဆူညံညံ လုပ်ချင်လျှင် သူတို့အခန်း မှာ လာလုပ်ပါဆိုသည့်သဘော ဖြစ်သည်။

နောက်နေ့ရုံးဖွင့်ချိန်မှာ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေးရုံးကြီးကို သွားကြ
ရသည်။ အဲဒီမှာ စင်ကာပူတစ်မြို့လုံးမှာ ရောက်ရှိနေကြသည့် မြန်မာလူမျိုး
တွေကိုတွေ့ရတော့သည်။ သင်္ဘောသား အုပ်စုတွေထဲကဆိုလျှင် ကာ
တောင်းအုပ်စု၊ အိမ်ကိုစီအုပ်စု၊ ပါးလ်စင်တာအုပ်စု၊ ဂေလင်းအုပ်စုက
ပွဲစားအိမ်တွေမှာနေကြသည့် သင်္ဘောသားတွေနှင့် လိုရောင်း ၃၇ က
မာမီကြီးအိမ်မှာ အနားယူ စတည်းချသူတွေ အားလုံးကို တွေ့ရသည်။

စင်ကာပူနိုင်ငံမှာ ရောက်ရှိနေထိုင်နေကြသည့် မြန်မာလူမျိုးအားလုံးရဲ့
ပတ်စ်ပို့ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တွေကို လိုက်သိမ်းပြီး စစ်ဆေးတာဟု သိရ
သည်။ လူစုံတွေ့တော့မှ အဖြစ်မှန်နှင့် အကြောင်းစုံကို သိရတော့သည်။

စင်ကာပူနိုင်ငံသည် သေးငယ်လွန်းသည့်အတွက် နိုင်ငံချဲ့သည့်အနေ
ဖြင့် မလေးရှားက မြေကြီးတွေဝယ်ပြီး မြေဖို့နေသည်။ သင်္ဘောအဟောင်း
အစုတ်တွေကို ဝယ်ပြီး ရေထဲကို မြှုပ်သည်။ သံတိုသံစနှင့် ကျောက်တုံး၊
ကျောက်ခဲတွေကို ဝယ်ယူ သယ်ယူပြီး ရေထဲမြှုပ်သည်။ အဲဒီအပေါ်က
မြေဖို့ပြီး နိုင်ငံကိုချဲ့နေသည်။ အဲဒီလုပ်ငန်းခွင်မှာ အလုပ်လုပ်နေသည့်
မြေသယ်သင်္ဘောတွေမှာ အမှုထမ်းနေကြသည့် သင်္ဘောသားပေါင်းစုံ
ထောင်ဂဏန်းခန့်ရှိသည်။

တစ်နေ့မှာတော့ မြေသယ်သင်္ဘောတစ်စီးပေါ်မှာ လူသတ်မှု ဖြစ်
သည်။ သင်္ဘောသားအချင်းချင်း သတ်တာဖြစ်သည်။ သေသူသည် သူ၏
အိပ်ခန်းထဲမှာပင် ဓားဒဏ်ရာအချက်ပေါင်းများစွာဖြင့် လဲကျသေဆုံးနေ
တာဖြစ်သည်။

ရဲကလာရောက်စစ်ဆေးသောအခါ သေသူ၏အနီးမှာ သွေးစွန်းနေ
သော မြန်မာနိုင်ငံကူးလက်မှတ်တစ်စောင်ကို တွေ့ရသည်။ သေသူဟာ
ထိုင်းနိုင်ငံသားဖြစ်နေသည်။ ထိုင်းသင်္ဘောသားကို မြန်မာသင်္ဘောသားက
သတ်သွားသည်ကို သိလိုက်ကြသည်။ သေသူ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို စစ်

ဆေးသောအခါ စင်္ကာပူဒေါ်လာတစ်သောင်းကျော် စုဆောင်းထားသည့် ဘဏ်စာအုပ်နှင့် အဝတ်အစားတွေကိုသာ တွေ့ရသည်။ ပိုက်ဆံကတော့ တစ်ပြားမှ မတွေ့ရဖြစ်နေသည်။ လူသတ်သမားသည် ပိုက်ဆံတွေကို လိုချင်လို့ သတ်တာဖြစ်သည်။ ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ရသွားသည်ကို မသိရ သေးဖြစ်နေသည်။ သတ်သွားသူဟာ မြန်မာသဘောသားလို့ စွဲချက်တင် လိုက်ကြသည်။

စင်္ကာပူရဲ့အဖွဲ့သည် မြန်မာသံရုံးနှင့် ပူးပေါင်းစစ်ဆေးသောအခါ အမှုဖြစ်ပွားရာနေရာက တွေ့ရှိခဲ့သည့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်သည် အတုဖြစ် နေကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသည်။ ဒီတော့ လူသတ်သမားသည် မြန်မာ သဘောသား မဖြစ်နိုင်ဟု ပြန်လည်သုံးသပ်ကြသည်။ သေသူမှာ ထိုင်း နိုင်ငံသားဖြစ်နေသည့်အပြင် သဘောမှာ အတုလုပ်ကိုင်နေကြသည့် သဘော သားတွေကလည်း ထိုင်းနိုင်ငံသားတွေပင် ဖြစ်နေသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံသား အချင်းချင်းသတ်ပြီး မြန်မာသဘောသားက သတ်လေဟန် အကြံအဖန် လုပ်ထားတာဖြစ်မည်ဟု ကောက်ချက်ဆွဲကြသည်။

ဒီကိစ္စက ဒီမှာတင်မပြီးဘဲ မြန်မာနိုင်ငံကူးလက်မှတ် အတု ရှိနေပြီ ဆိုတဲ့ ပြဿနာဖြင့် မြန်မာတွေဆီက ပတ်စ်ပို့တွေအားလုံးကို လိုက်သိမ်း ပြီး စစ်ဆေးတော့သည်။ မြန်မာသံရုံးလည်း အတော် အလုပ်ရှုပ်သွားသည်။ မြန်မာတွေလည်း အတော် ဒုက္ခရောက်သွားကြသည်။ အထူးသဖြင့် သဘောသားတွေ အတော်ပြဿနာတက်သွားကြသည်။

စင်္ကာပူနိုင်ငံက ပွဲစားတွေအိမ်မှာ လာအိပ်သူတွေသည် အလုပ်မရှိ သူနှင့် နေထိုင်ခွင့်ရက်လွန် အိမ်စားစားတွေချည်း မဟုတ်ပါ။ အလုပ်အကိုင် ရှိပြီး ဒီအိမ်နှင့် ဒီနေရာလေးကို အလွမ်းပြေလာရောက် အနားယူနေသူ တွေလည်း ပါသည်။ အဲဒီလို လူတွေရဲ့ နိုင်ငံကူး လက်မှတ်တွေကိုပါ သိမ်းဆည်းသွားသောအခါ နောက်နေ့ နံနက်စောစောမှာ သဘောကို

အရောက်ပြန်ပြီး သင်္ဘောထွက်ရမည့် သင်္ဘောသားတွေ ဒုက္ခရောက်တော့
သည်။ တစ်ချို့ဆိုလျှင် ဥရောပနှင့် အမေရိကအထိ သွားမည့်သူတွေဖြစ်
သည်။

ကျွန်တော်ကတော့ မှုခင်းနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် သန့်သန့်လေးသမား
ဖြစ်လို့ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်သွားယူပြီး ပွဲစားအိမ်မှာ ပြန်နှပ်နေလိုက်သည်။
ဟိုဘက်ခန်းက မိန်းမလျာတွေနှင့်လည်း ပြန်လည်ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသွားပြီ
ဖြစ်လို့ အဆင်ပြေသွားသည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်၊ မကောင်းတာလုပ်လျှင်
မကောင်းတာဖြစ်မည်။

ပြည့်တန်ဆာတန်းမှာ ဓားတန်းလန်းဖြင့် သေရသည့် သင်္ဘောသား

၁၉၈၂ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။ စင်္ကာပူမြို့၏ ညနေခင်းမှာ မြန်မာ သင်္ဘောသားတွေ စုနေကြသည့် ပွဲစားအိမ်ကို သတင်းဆိုးတစ်ခုက ဝင်လာသည်။ မကောင်းသတင်းဖြစ်လို့ တုန်လှုပ်သွားကြသည်။ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားကြသည်။

“အာအိုကို... အာရပ်စထရီမှာ ဓားထိုးခံရလို့ သေသွားပြီတဲ့”

“ဟာ ဘယ်သူက ထိုးလိုက်တာလဲ”

“ဘယ်သူထိုးမှန်း မသိဘူး၊ လူအုပ်ထဲမှာ လဲကျသွားလို့ ကြည့်လိုက်တော့ ဝမ်းဗိုက်မှာ ဓားတန်းလန်းနဲ့ သွေးတွေအိုင်နေတာတွေ့ရတယ်လို့လည်း ပြောကြတာပဲ”

“ထင်ကြေးပေး နေကြတာကတော့ ပြည့်တန်ဆာတန်းက ဖဲသုံးချပ် လိမ်တဲ့အကောင်ရဲ့ လက်ချက်လို့ ပြောနေကြတယ်”

စင်္ကာပူမှာ ပြည့်တန်ဆာတန်းနှစ်ခု ရှိသည်။ အာရပ်စထရီနှင့် ဘူဂျစ်စထရီဆိုသည့် လမ်းမကြီးနှစ်ခုဖြစ်သည်။ တရားဝင် ဖွင့်လှစ်ထားသော ပြည့်တန်ဆာတန်းကြီးတွေဖြစ်လို့ နိုင်ငံတကာကလာကြသည့် ကမ္ဘာလှည့်

ခရီးသည်တွေနှင့် သင်္ဘောသားတွေဖြင့် အမြဲစည်ကားနေသော လမ်းကြီးတွေဖြစ်သည်။

ပြည့်တန်ဆာတန်းကြီးတွေမှာ အစိုတန်းနှင့် အခြောက်တန်းဆိုပြီး နှစ်တန်းရှိသည်။ အစိုတန်းဆိုတာက မိန်းမပြည့်တန်ဆာတွေချည်းရှိသော အတန်းဖြစ်သည်။ အခြောက်တန်းဆိုတာက မိန်းမလျှာတွေချည်းရှိသော အတန်းဖြစ်သည်။ မိန်းမလျှာဆိုလို့ ရန်ကုန်က ရောက်သီးဆေးပြား ရောင်းသူတွေလို ရူးကြောင်ကြောင် ကလန်ကလားကြီးတွေလို ထင်လျှင် မှားသွားမည်။ မိန်းမတွေထက်ပင် ချောပြီး အသက်ငယ်ငယ် ဖြူဖြူချောချောတွေဖြစ်သည်။ ရင်သားတွေကိုလည်း ဟိုမုန်းဆေးတွေထိုးထားသဖြင့် မို့မောက်ဖောင်းကြွနေကြသည်။

ပြည့်တန်ဆာတန်းကြီးတွေသည် နေ့ရောညပါ စည်ကားနေသည်။ ကုန်မျိုးစုံဆိုင်များ၊ စားသောက်ဆိုင်များ၊ အရက်ဆိုင်နှင့် ဘားဆိုင်များဖြင့် ကြက်ပျံမကျ စည်ကားသောနေရာ ဖြစ်သည်။ ကုန်ပစ္စည်းတွေကလည်း ဈေးပေါသည့်အတွက် နိုင်ငံတကာ ဈေးဝယ်သူတွေ၊ ပျော်ပါးရန် လာကြသူတွေဖြင့် အမြဲစည်ကားနေသည်။

အမြဲစည်ကားနေသည့် ပြည့်တန်ဆာတန်းမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ လုပ်ပြပြီး ပိုက်ဆံတောင်းနေသူ၊ မျက်လှည့်ပြပြီး ပိုက်ဆံအလှူခံနေသူနှင့် အံ့စာတုံးလိုမိပြီး လောင်းကစားနေသူတွေလည်းရှိသည်။

အဲဒီအထဲမှာ ဖဲသုံးချပ်မှောက်ထားပြီး လိမ်စားနေသူသည် ဝင်ငွေ အကောင်းဆုံးဖြစ်နေသည်။ အနီရောင်ဒိုင်းမွန်း ၇ ရယ်၊ အနက်ရောင်ညှင်း ၁၀ ရယ်၊ ကွင်းရယ် ဖဲသုံးချပ်ကို ဟိုနေရာရွေ၊ ဒီနေရာရွေ လုပ်ပြရင်း ကွင်းရှိတဲ့နေရာကို ပုံထိုးခိုင်းသည့်နည်းဖြစ်သည်။

ဖဲချပ်တွေကို လှန်ပြပြီးမှ မှောက်၍ ပြေးပြေးရွှေ့သဖြင့် ကွင်းဖဲသည် ဘယ်ဖဲဆိုတာကြည့်နေသူတွေ အားလုံးသိကြသည်။ သိလို့ ပုံအောပြီး

ကွင်းနေရာမှာ ဝိုင်းထိုးကြသည်။ ဖဲကို လှန်လိုက်သည့်အခါမှာတော့ ကွင်းမဟုတ်ဘဲ ဒိုင်းမွန်းဆဲဗင်းသော်လည်းကောင်း၊ ညှင်းတစ်ဆယ်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်နေသဖြင့် ပုံအောသူတွေ ရှုံးပြီး တစ်ယောက်တစ်လေသာ အနိုင်ရသည်။ အနိုင်ရသူကလည်း ဖဲလိမ်သူ၏ ဒလန်ဖြစ်နေသည်။

ဒါကို ရုပ်ကြည့်နေသူတွေထဲက လိမ်တာကို တိတိကျကျ သိနေသည့် အာအိုကို ... က မနေနိုင်မထိုင်နိုင် အော်ပြောသည်။

“အဲဒါလိမ်နေတာဗျို့၊ မထိုးကြပါနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ မွဲလိမ်မယ်”

“ဟုတ်သလား၊ လိမ်နေတာလား”

“လိမ်နေတာပေါ့ဗျာ၊ ဖဲက သုံးချပ် မဟုတ်ဘူးဗျ၊ လေးချပ်၊ သူ့လက်ထဲမှာ ဖဲတစ်ချပ် အမြဲရှိနေတယ်၊ ဖဲချပ်ကို လှန်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ သူ့လက်ထဲက ဖဲချပ်ကို အစားထိုးပစ်လိုက်တာ။ ကျုပ်က မြန်မာပြည်မှာ ဒီအလုပ်လုပ်စားလာခဲ့တဲ့အကောင်၊ ခင်ဗျားတို့ဆက်ထိုးနေရင် မွဲမှာပဲ” ဟု အော်ပြောလိုက်တော့ ထိုးသားတွေ ရှဲသွားကြသည်။ ဖဲသုံးချပ် ဆရာလည်း မျက်စိမျက်နှာပျက်ပြီး လုပ်စားလို့မရ ဖြစ်သွားသည်။

သို့သော် အခိုက်အတန့်သာဖြစ်သည်။ ပြည့်တန်ဆာတန်းကြီးသည် နိုင်ငံတကာက လာကြသည့် နိုင်ငံခြား ဧည့်သည်အသစ်တွေဖြင့် ပြန်လည်စည်ကားလာပြန်သောအခါ ဖဲသုံးချပ်ဆရာလည်း သူ့အလုပ်ကို သူဆက်လုပ်ပြီး အလုပ်ဖြစ်နေပြန်တော့သည်။

သူပြောချင်တာတွေကို အော်ပြောခဲ့သော အာအိုကို ... သည် ခပ်ထွေထွေဖြင့် ပြည့်တန်ဆာတန်းကြီး၏ လူအုပ်ကြားထဲကို တိုးဝင်သွားလေသည်။ ဖဲသုံးချပ်ဆရာသည် ပရိသတ်ထဲမှာ ထိုးသားယောင်ဆောင်ပြီး ရုပ်ကြည့်နေသူတွေထဲက တစ်ယောက်ကို မျက်ရိပ်ပြလိုက်သည်။ အဲဒီလူနောက် လိုက်သွားပြီး ပညာပေးလိုက်စမ်းပါဆိုသည့် သင်္ကေတဖြစ်သည်။ သူ့လူတွေထဲက တစ်ယောက်သည် အသွား ဆယ်လက်မခန့်ရှည်သည့်

သားလှီးစားကို ကိုယ်မှာ ဝှက်ယူသွားပြီး သူ့နောက်က နောက်ယောင်ခံ လိုက်ပါသွားသည်။

လူတွေများပြီး တိုးရေသွားရသည့်နေရာအရောက်မှာ လူသတ်သမား သည် အာအိုကို...နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်အနေအထားမှ နေရာယူလိုက်သည်။ အာအိုကို... နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပါလာသည့် သားလှီးစားဖြင့် ကိုအာကို... ၏ ဝမ်းဗိုက်ကို အဆုံး ထိုးသွင်းလိုက် တော့သည်။ ကို... သည် သူ့ဝမ်းဗိုက်ထဲတို့ တဆုံးဝင်နေသည့် သားလှီး စားအရိုးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ပြီး လူအုပ်ကြားထဲကို လဲကျသွား တော့သည်။

ဖဲသုံးချပ်လိမ်နေသူသည် အခင်းဖြစ်ပွားရာနေရာနှင့် ထစ်လမ်းကျော် မှာ သူ့အလုပ်ကို သူလုပ်နေသော သက်သေရှိသဖြင့် လူသတ်တရားခံလို့ စွပ်စွဲရမှာ ခက်နေသည်။ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်တာကို ဝင်ပြီး အာချောင်မိသည့် မြန်မာသင်္ဘောသားတစ်ယောက်၏ ဇာတ်သိမ်းမလှသော မှုခင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် စုံစမ်းသိရှိရသည်မှာ အခင်းဖြစ်ပွားရာ ဒေသက မျက်မြင်သက်သေတို့၏ သတင်းပေးချက်အရ စင်္ကာပူရဲတပ်ဖွဲ့သည် ဖဲသုံးချပ်သမားကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးနေပြီဟု သိရသည်။ ဖဲသုံးချပ်သမားသည် အရှေ့ဘိုင်း အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံသား ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားကို ထိခိုက်အောင် လုပ်လာလျှင် လူသတ်ရမှာ ဝန်မလေးသည့် လူမျိုးဖြစ်လို့ ရဲတပ်ဖွဲ့က အသေးစိတ်စစ်ဆေးနေပြီဟု သိရသည်။ မကြာမီတရားခံကို ဖော်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်၊ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ဂျပန်နိုင်ငံဆိပ်ကမ်းမှာ အပေါ်စက်အောက်စက် ခိုးသည့် သင်္ဘောသား

ဟို... လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်က ဂျပန်နိုင်ငံဆိပ်ကမ်း မြို့လေးတစ်ခုမှာ ဖြစ်ခဲ့သောခိုးမှု ဖြစ်သည်။ ခိုးရာပါပစ္စည်းနှင့် အတူ ပတ္တရောင်ရဲက ဖမ်းတာဖြစ်သည်။ ခိုးသူမှာ သင်္ဘောသား ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောသား ခိုးယူလာသည့်ပစ္စည်းက အပေါ်စက်ခေါ် ဆိုနီအမျိုးအစား လက်မ ၂၀ တီဗီနှင့် အောက်စက်ခေါ် ဗီဒီယိုစက်ဖြစ်သည်။ အကာလညအခါလူခြေတိတ်ချိန်မှာ အပေါ်စက်နှင့် အောက်စက်ကို ထမ်းပြီး ပြေးလုနီးပါး လျှောက်လာနေသည့် လူတစ်ယောက်ကို ဆိပ်ကမ်းရဲက မသင်္ဘောလို့ ဖမ်းဆီးရာမှ ခိုးမှုပေါ်လာတာဖြစ်သည်။

အကာလညအခါမှာ ဆိပ်ကမ်းမှာ ဆိုက်ကပ်ထားသည့် သင်္ဘောပေါ်ကို ရဲတွေရောက်လာပြီး ကပ္ပတိန်ကို နှိုးသည်။ ဘာဖြစ်တာလဲလို့ မေးကြည့်တော့ ဒီသင်္ဘောသားသည် ဘယ်အိမ်ကမှန်းမသိရသည့် အပေါ်စက်နှင့် အောက်စက်ကို ခိုးယူလာတာမိလို့ ဖမ်းလာတာဟု ပြောသည်။ ရဲတွေသည် အင်္ဂလိပ်စကား မပြောတတ်သည့်အတွက် ဒီသင်္ဘော၏ ဒေသကိုယ်စားလှယ်ကို ခေါ်ပေးရန် ပြောလိုက်သည်။ ရဲတွေက ဒေသကိုယ်စားလှယ်ကို ခေါ်လိုက်သည်။ ဒေသကိုယ်စားလှယ် ရောက်လာသည်။

“ဒီသင်္ဘောသား ဒါတွေခိုးယူလာတာ မိတယ်လို့ ပြောနေတယ်”

“မောင်ရင် ခိုးယူလာတာ ဟုတ်သလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ”

“အေး ဒါဆိုရင်တော့ မောင်ရင် ထောင်ကျပြီ”

“ဘယ်အိမ်က ခိုးလာတာလဲ၊ အိမ်ကို မှတ်မိပါရဲ့လား”

“မှတ်မိပါတယ်”

သင်္ဘောဆိပ်နှင့် သိပ်ပြီးမဝေးသည့် လမ်းပေါ်က အိမ်တစ်အိမ်က ခိုးယူလာတာဟု ဆိုသည်။ သင်္ဘောသားသည် ဒီအိမ်ကို ချောင်းနေတာ တစ်ရက်နှစ်ရက် ရှိပြီဟု ဆိုသည်။ ဒီပစ္စည်းတွေကို နေ့စဉ်တွေ့နေရလို့ ညဘက် လူခြေတိတ်ချိန်မှာ ခိုးယူမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဒီညမှာတော့ မိမိတာဝန်ချိန်ဖြစ်သည့် ည ၁၂ နာရီမှ မိုးလင်းခါနီး ၄ နာရီအတွင်းမှာ သင်္ဘောက ဆင်းသွားပြီး ဒီပစ္စည်းတွေကို ခိုးယူလာခဲ့ တာဖြစ်သည်။ ဒီပစ္စည်းတွေသည် အခြားပစ္စည်းတွေနှင့်အတူ အိမ်ရှေ့က လမ်းဆေးပလက်ဖောင်းမှာ ချထားသည့်အတွက် အလွယ်တကူ ထမ်းယူ လာခဲ့တာဖြစ်သည်။ ရေခဲသေတ္တာ အသေးလေးတစ်လုံးနှင့် အခြားပစ္စည်း တွေကိုတော့ မသယ်နိုင်လို့ ထားခဲ့သည်။

တီဗီကို ပခုံးမှာထမ်း၊ ဗီဒီယိုကို လက်မှာပိုက်ပြီး ပင်ပန်းကြီးစွာ သယ်ယူလာသည်။ ဂျပန်ပြည်တွင်းသုံး ပစ္စည်းတွေဖြစ်လို့ အကောင်း စားတွေဖြစ်သည်။ နှင့်နေအောင်လေးသည်။ မြို့ထဲမှ ဆိပ်ကမ်းဝင်းထဲကို ရောက်အောင် ပခုံးပြောင်း၊ လက်ပြောင်း ကိုင်ပြီး ပင်ပန်းကြီးစွာ သယ် ယူလာစဉ် ကင်းလှည့်နေသည့် ဆိပ်ကမ်းရဲကားနှင့် တွေ့လို့ ပစ္စည်းတွေကို ပစ်ချပြီး ထွက်ပြေးသေးသည်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ကျသွားသည်။ ရဲက ပစ္စည်းတွေနှင့်အတူ လိုက်ဖမ်းလို့ မိသွားသည်။ ဂျပန်ရဲတွေက အင်္ဂလိပ်

စကားမပြောတတ်လို့ ဒေသကိုယ်စားလှယ်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်လို့ အကြောင်းစုံသိရသည်။

“ခင်ဗျားဝင်ခိုးတဲ့အိမ်ကို မှတ်မိသလား”

“မှတ်မိပါတယ်”

ဒေသကိုယ်စားလှယ်ရော သဘောသားကိုပါ ရဲကားပေါ်တင်ပြီး ပစ္စည်းပိုင်ရှင်၏ အိမ်ကို သွားကြသည်။ အိမ်ရှင်တွေ အိပ်နေလို့ နိုးရသည်။ အိမ်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးသည် အကာလည်အခါမှာ ရဲတွေ မြင်လိုက်သောအခါ အံ့ဩနေသည်။ ဒေသကိုယ်စားလှယ်နှင့် ရဲတွေက သဘောသားနှင့် ခိုးရာပါပစ္စည်းတွေကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး သူတို့ဘာသာစကားဖြင့် ပြောနေကြသည်။ အမျိုးသမီးကြီးက ပစ္စည်းတွေကိုကြည့်ပြီး ရယ်နေသည်။ သဘောသားကို တစ်စုံတစ်ခု မေးသည်။

“ခင်ဗျားကို မေးနေတယ်၊ ဒီမှာ ဂျပန်ဘာသာဖြင့်ရေးထားတဲ့ စာရွက်တွေ သလားတဲ့၊ ကတ်ပြားအဖြူပေါ်မှာ မင်အပြာရောင်နဲ့ ရေးထားတယ်တဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ပါတယ်”

“အဲဒီစာရွက်ဘယ်မှာလဲ”

“တိဗီဖန်သားပြင်မှာ တိပ်နဲ့ကပ်ထားလို့ ဆွဲခွာပြီး လွင့်ပစ်လိုက်ပြီ”

“အဲဒါ ဘာရေးထားတယ်ဆိုတာ သိသလား”

“ရောင်းရန်လို့ ရေးထားတယ် ထင်တာပဲ”

“မဟုတ်ဘူး၊ လိုချင်သူ အလကားယူသွားပါလို့ ရေးထားတာတဲ့”

ဒီတော့မှ အိမ်ရှင်ရော ရဲတွေပါ တဟားဟား ရယ်လိုက်ကြသည်။ အိမ်ရှေ့က လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းမှာ ချထားသည့်ပစ္စည်းကို ရောင်းဖို့ထားသည့် ပစ္စည်းတွေထင်ပြီး ဝင်ခိုးမိတာဖြစ်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှာ အမှိုက်ပစ်

စရာ နေရာမရှိလို့ ဒီပစ္စည်းတွေကို လိုချင်လျှင်ယူသွားပါဟု ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ရေးထားတာ ဖြစ်သည်။

မသိလို့ ဝင်ခိုးသူမှာ သင်္ဘောသားဖြစ်နေသည့်အတွက် အမျိုးသမီးက သနားပြီး သူ့အိမ်ရှေ့က ပစ္စည်းတွေ (အမှိုက်တွေ) ရေခဲသေတ္တာ၊ ပန်ကာနှင့် အခြားပစ္စည်းတွေအားလုံးကို သယ်နိုင်လျှင် ယူသွားပါဟု ပြောသည်။

တောင်းစရာတောင် မလိုဘဲ ယူသွားလို့ရသည့်ပစ္စည်းကို မသိလို့ ဝင်ခိုးမိသည့် သင်္ဘောသားက ရှက်ပြီး “ဘာမှ မယူတော့ဘူးဆိုသည့်အတွက် ဂျပန်အမျိုးသမီးနှင့် ရဲတွေက စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

“ယူပါ၊ လိုချင်တာယူပါ၊ ကျွန်တော်တို့ကားနဲ့ သင်္ဘောပေါ်ရောက်အောင် လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”

“တော်ပါပြီဗျာ၊ လူမသိအောင် ခိုးတာ တိုင်းသိပြည်သိ ဖြစ်သွားပြီ၊ မယူတော့ဘူး”

ဂျပန်အမျိုးသမီးက သူ့အိမ်ရှေ့ကအမှိုက်တွေ ပြန်ရောက်လာလို့ ရဲတွေကိုတောင် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားဟန်တူသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှာ အမှိုက်ပစ်စရာမရှိလို့ ဒုက္ခရောက်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းနှင့် အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းတွေကို စည်းကမ်းမဲ့ စွန့်ပစ်တာကို မိလျှင်ကြီးလေးသည် ဒဏ်ငွေတောင်ရသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်၊ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

မှောင်ခိုကုန်ကူးသည့် သင်္ဘောသားများ

ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ကာလကတ္တားမြို့ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်ပြီး မကြာမီ အချိန်အတွင်းမှာပင် သင်္ဘောပေါ်ကို ရဲတွေ တက်လာသည်။ ရဲအရာရှိတစ်ယောက်နှင့် ရဲသားနှစ်ယောက် ပါသည်။ သူတို့နိုင်ငံသား တရားခံတစ်ယောက်ကို လက်ထိပ်ခတ်ပြီး ဆွဲခေါ်လာသည်။ တရားခံသည် ညှိုးငယ်စွာဖြင့် ငိုတော့မလို လိုက်ပါလာသည်။

ရဲအရာရှိသည် သင်္ဘောမှာ တာဝန်အရှိဆုံးဖြစ်သည့် ကပ္ပတိန်၏ အခန်းကို သွားသည်။ လာရဲခြင်းအကြောင်းကို ပြောပြသည်။ မကြာမီပင် သင်္ဘောသားတို့၏ အခန်းတိုင်းမှာရှိသည့် အသံချဲ့စက်မှ တာဝန်ကျအရာရှိ၏ အသံထွက်လာသည်။

“အရာရှိနှင့် သင်္ဘောသားများအားလုံး ထမင်းစားခန်းမှာ လာရောက် စုဝေးပါ။ ဆိပ်ကမ်းရဲက စစ်ဆေးပါမည်”

သင်္ဘောသည် ဆိပ်ကမ်းကပ်ထားပြီးဖြစ်၍ ကျွန်တော်မှအပ ကျန်သူအားလုံး အလုပ်များနေကြသည်။ မီးစက်မောင်းသူသည် စက်ခန်းမှာ အလုပ်လုပ်နေသည်။ ကုန်းပတ်သင်္ဘောသားများက ကုန်တင်ကုန်ချရန် ကုန်းပတ်ပေါ်မှာ အလုပ်များနေကြသည်။ အလုပ်မအားသည့် ကြားက

ရဲက စစ်ဆေးမည်ဆိုလို့သာ သူတို့တွေ ပြေးလာကြသည်။ ပြေးလာ သူတွေထဲမှာ ကျွန်တော်က ရှေ့ဆုံးက ရောက်လာသည်။

ကျွန်တော် ရောက်လာတယ်ဆိုလျှင်ပဲ လက်ထိပ်ခတ်ထားသည့် တရားခံက ကျွန်တော့်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး သူတို့ဘာသာစကားဖြင့် ပြောသည်။ ရဲအရာရှိက ကျွန်တော့်ကို မေးစစ်တော့သည်။

“ခင်ဗျား မှောင်ခို အရောင်းအဝယ် လုပ်တယ် မဟုတ်လား”

“ကျွန်တော် မလုပ်ပါဘူး”

“မနေ့က ညနေက ခင်ဗျားရောင်းလိုက်တဲ့ပစ္စည်းကို သူ ဝယ်တယ်။ ခင်ဗျားမငြင်းနဲ့၊ ရောင်းလိုရတဲ့ငွေကို ပြန်ပေးရင် အမှုမလုပ်ဘူး၊ ငြင်းရင် အမှုဖြစ်မယ်၊ ခင်ဗျားအမှုဖြစ်ပြီး ဒီဆိပ်ကမ်းမှာ နေခဲ့ရမှာဖြစ်လို့ အလုပ် ပြုတ်မယ်။ ပြစ်မှုထင်ရှားရင် ထောင်ကျမယ်၊ ပစ္စည်းရောင်းလိုရတဲ့ ပိုက်ဆံ ကို ပေးရင်ပြီးပြီ၊ အမှုမလုပ်ဘူး”

ကျွန်တော် ကြောက်သွားသည်။ မနေ့က မြစ်ဝမှာ ကျောက်ချပြီး ရေကြောင်းပြစောင့်နေစဉ် မှောင်ခိုပစ္စည်းဝယ်သူတွေ ပဲ့ထောင်လေ့ဖြင့် ရောက်လာခဲ့သည်။ ဟောင်ကောင် သင်္ဘောသားတွေနှင့် အင်ဒိုနီးရှား သင်္ဘောသားတွေက ဟောင်ကောင်နှင့် စင်္ကာပူက ဝယ်လာသည့် ပစ္စည်း မျိုးစုံတွေကို ရောင်းကြသည်။ ဒေါ်လာတစ်ရာဖြင့် ဝယ်လာသည့် အပေါ် စက်၊ အောက်စက်ကို ဒေါ်လာနှစ်ရာဖြင့်ရောင်းသည်။ ထက်ဝက်ခေါက် ချိုး မြတ်သည်။ အင်ဒိုနီးရှားသင်္ဘောသားတွေ ဒါတွေ လုပ်စားနေကြတာ ကြာပြီဖြစ်လို့ စင်္ကာပူကပစ္စည်းတွေ လိုမ့်ဝယ်လာကြသည်။ အကြီးအကျယ် အမြတ်ရကြသည်။

မအူမလည် ကျွန်တော်ပါ အားကျလာပြီး မိမိသုံးဖို့ ဝယ်ထားသည့် ရေဒီယိုကက်ဆက်ကို ရောင်းလိုက်မိသည်။ စင်္ကာပူဒေါ်လာသုံးရာသာ ပေးရသည့် ပစ္စည်းကို အမေရိကန်ဒေါ်လာသုံးရာရသဖြင့် ရောင်းလိုက်

မိသည်။ မငြင်းနိုင်လို့ ဝန်ခံရတော့သည်။ ညမှောင်မှောင်မှာ ပစ္စည်းအရောင်း အဝယ်လုပ်ရတာဖြစ်လို့ ပစ္စည်းဝယ်သွားသူဟာ လက်ထိပ်ခတ်ထားသူ ဟုတ်သလား၊ မဟုတ်လား မသိနိုင်ဖြစ်နေသည်။

စက်ခန်းက သင်္ဘောသားတွေနှင့် ကုန်းပတ်သင်္ဘောသားတွေအား လုံး ရောက်ရှိလာကြသောအခါ လက်ထိပ်ခတ်ထားသူက လက်ညှိုးထိုးပြ ခြင်း ခံရသူတွေအားလုံး တရားခံဖြစ်ကုန်ကြသည်။ သူပြောသမျှကိုလည်း လက်ခံကြရတော့သည်။ ဘယ်သူ့ဆီက အပေါ်စက်ဝယ်သည်။ ဘယ်သူ့ ဆီက အောက်စက်ဝယ်သည်။ ရေဒီယိုကက်ဆက် ဝယ်သည်။ ဟောဒီ လူဆီက စီးကရက်နှင့် အရက်တွေ ဝယ်ပါသည်။ တန်ဖိုးစုစုပေါင်း ဒေါ်လာ ဘယ်လောက်ဖြစ်ပါသည်ဟု ငိုပြီးအစစ်ခံသည်။

သူလက်ညှိုးထိုးပြသူတွေ အားလုံးကလည်း ပစ္စည်းရောင်းခဲ့သူတွေ ဖြစ်နေသည်။ အားလုံးမငြင်းနိုင်လို့ ဝန်ခံကြရသည်။ လက်ထိပ်ခတ် ခံထားရသူက စာရင်းထုတ်ပြသည်။ သူ့ဆီက ဘာပစ္စည်းကို ဘယ်လောက် ဖြင့် ဝယ်ခဲ့ပါသည်။ ဟောဒီလူဆီက ဆိုနီတီဗီကို ဒေါ်လာငါးရာဖြင့် ဝယ်ပါသည် စသည်ဖြင့် မျက်ရည်လည်ရွဲ ထုတ်ဖော်ပါတော့သည်။ ရဲ့ အရာရှိက လက်ပိုက်ပြီး ပြောသည်။

“ကဲ ... လူကြီးမင်းတို့ ထောင်မကျချင်ရင် ပိုက်ဆံတွေ အားလုံး ပြန်အပ်ပါ”

အားလုံးပြန်အပ်ကြရတော့သည်။ တစ်ချို့ဆိုလျှင် အတော်နစ်နာ သည်။ ပစ္စည်းဆုံးရှုံးသာမက ဒေါ်လာအတုထိထားသူတွေ ရှိသည်။ ပြန် အပ်သည့်အခါ ရဲက အတုအစစ်ကို ခွဲပြီး လက်ခံသည်။ အတုပါလာလျှင် ငွေတုကိုင်ဆောင်မှု တစ်မှု တိုးလာနိုင်လို့ မိမိပိုင်အစစ်ကို ထုတ်ပေးကြ ရသည်။

အရောင်းအဝယ်လုပ်စဉ်က ညမောင်ကြီးထဲမှာ လုပ်ကြရသည်။ အမေရိကန်ဒေါ်လာသည် တစ်ဒေါ်လာမှ တစ်ရာတန်အထိ အရောင်တူ၊ အရွယ်တူဖြစ်သည်။ တစ်ဒေါ်လာတန်က ဂျောဝါရှင်တန်၊ ငါးဒေါ်လာတန်က လင်ကွန်း စသည်ဖြင့်သာ ခွဲထားသည်။ အရောင်းအဝယ် လုပ်ရာတွင် ငွေချေသောအခါ တစ်ရာတန်တွေကြားမှာ တစ်ကျပ်တန်ညှပ်ပြီး ချေသွားခဲ့သူရှိသည်။ ရောင်းသူ အကြီးအကျယ် နှစ်နာခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

အခုတစ်ခါ ရောင်းရငွေကို ပြန်အပ်သည့်အခါမှာတော့ အရေအတွက် တိတိကျကျ အပ်ရသဖြင့် နှစ်ခါမှာဖြစ်ရလေတော့သည်။ မမြတ်သည့်အပြင် အိတ်စိုက်ဖြစ်သွားသည်။

ရဲအရာရှိက ရောင်းရငွေအားလုံးကို စာရင်းနှင့်ရေးမှတ်ပြီး လက်ခံပါသည်။ အမှုမလုပ်ပါဆိုတာကိုလည်း ကတိပေးသည်။ အမှုမလုပ်တော့ဘူး ဆိုသည့်အတွက် ဝမ်းသာကြရသည်။ ထောင်မကျလို့ ကံကောင်းသည်လို့တောင် တွေးမိကြသည်။

နိုင်ငံတကာ စည်းကမ်းဥပဒေအရ မှောင်ခိုကုန်ကူးတာကို ဖမ်းမိပါက အကောက်ခွန်ဥပဒေအရ ပြင်းထန်စွာ အရေးယူသည်။ အနည်းဆုံး အလုပ်ကြမ်းဖြင့် ထောင်သုံးနှစ်ခန့် ကျသွားနိုင်သည်။ ဒေါ်လာသုံးရာလောက် ဆုံးသွားတာ အကြောင်းမဟုတ်။ အလုပ်မပြုတ်၊ ထောင်မကျတာပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီဟု တွေးမိသည်။

ဒီဆိပ်ကမ်းက သင်္ဘောပြန်ထွက်ခါနီးမှ ပြည့်တန်ဆာတန်းကို အတူသွားနေသည့် ဒေသခံစကားပြန်က ပြောပြလို့ သိရသည်။

- “ခင်ဗျားတို့ အလိမ်ခံရတာဗျ”
- “ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုယ့်လူရဲ့”
- “ခင်ဗျားတို့ကို လာပြီး ခြိမ်းခြောက်တဲ့ရဲတွေဟာ ရဲအတုတွေဗျ”
- “ရဲအရာရှိတစ်ယောက်ပါတယ်ကွ”

“အရာရှိလည်း အတုပဲ၊ ဒီကောင်တွေ ဒါလုပ်စားနေတာ ကြာပြီ။ ပစ္စည်းဝယ်တဲ့ သူဌေးက ဇာတ်တိုက်ပြီး သရုပ်ဆောင်ခိုင်းထားတာ၊ လက်ထိပ်ခတ်ထားတဲ့ တရားခံက ဆရာကြီးရဲ့ တပည့်အရင်း အဝယ်တော်၊ ရဲက ဒီကောင်ကို ခင်ဗျားတို့ရှေ့မှာ ထိုးကြိတ်လုပ်ပြသေးတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ပါးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ရိုက်တယ်”

“အဲဒါ သဘာဝကျအောင် သရုပ်ဆောင်တာ”

“တရားခံက ငိုပြီး ရှိခိုးတောင်းပန်တယ်ကွ”

“သဘာဝကျအောင် သရုပ်ဆောင်ပါတယ်ဆိုမှ”

“ဟ ... ကောင်းရောကွာ”

ကျွန်တော်သည် ဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းတာကို လုပ်ရမှာ အလွန် ဝန်လေးသည်။ ကြောက်တတ်လို့ဖြစ်သည်။ သူများတွေ မှောင်ခိုလုပ်တာကို အားကျပြီး တစ်ခါပဲ လုပ်မိပါတယ်။ တစ်ခါတည်းမှတ်သွားအောင် ခံလိုက်ရသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်၊ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

မူးယစ်ဆေးဝါး လက်ဝယ်တွေ့ရှိသူ သင်္ဘောသား

ကျွန်တော်သည် တောင်အမေရိကတိုက် မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်မှု အလွန်များသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ ရောက်သွားသည်။ အဲဒီနိုင်ငံသည် မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းဝယ်မှု၊ သုံးစွဲမှု များလွန်းလို့ အဲဒီနိုင်ငံက မူးယစ်ဆေးဝါး ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ကို ဖမ်းမိလျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂ သန်းပေးမည်ဟု ဆုငွေထုတ်ထားသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါး ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ဆုငွေပြန်ထုတ်သည်။ သူ့ကိုမိအောင်ဖမ်းပေးနိုင်သူကို ဆုငွေ ဒေါ်လာ ၄ သန်းပေးမည်ဟု ကြေညာသည်။ မိအောင်ဖမ်းပေးနိုင်သူသည် ဆုငွေဒေါ်လာ ၆ သန်းရမည် ဖြစ်သည်။ ဤမျှ ပွဲကြမ်းနေသော နိုင်ငံကို ကျွန်တော်တို့သင်္ဘော ရောက်သွားသည်။

မည်သည့်နိုင်ငံကိုပဲ ရောက်ရောက်၊ ကျွန်တော်တို့၏ အလုပ်က ကောင်မလေးတွေရှိသည့် နိုက်ကလပ်တွေကိုသွားပြီး သောက်မည်၊ စားမည်၊ ပျော်မည်၊ အဲဒီနိုင်ငံက မူးယစ်ဆေးဝါးအပါအဝင် ရာဇဝတ်မှုတွေ၊ နိုင်ငံရေးတွေနှင့် ကျွန်တော်တို့နှင့် ဘာမှမသက်ဆိုင်၊ သိလည်းမသိ၊ စိတ်မဝင်စားဟု ပြောလိုရသည်။

အဲဒီနိုင်ငံက ဆိပ်ကမ်းမြို့ကို ရောက်တယ်ဆိုလျှင်ပဲ နိုက်ကလပ်တွေကို ရှာကြတော့သည်။ နာမည်ကြီး နိုက်ကလပ်ကို ဝင်လိုက်ကြသည်။ နိုက်ကလပ်၏ မီးမှိန်မှိန်လေး အလင်းရောင်အောက်မှ ဒစ္စကို တေးသွား

အလိုက်ဖြင့် ကခုန်နေကြသည့် သင်္ဘောသားတွေနှင့် စပိန်စကားပြောသော ကောင်မလေးတွေ အများကြီးရှိနေတာကို တွေ့ရသည်။ နိုက်ကလပ်က ကောင်မလေးတွေသည် နိုင်ငံတကာ သင်္ဘောသားတွေနှင့် အမြဲထိတွေ့နေကြရသဖြင့် အင်္ဂလိပ်စကားကိုလည်း ထမင်းစားရေသောက် မြောင်းပေါက်ရုံလောက်တော့ ပြောနိုင်ကြသည်။

ဒီနိုက်ကလပ်ထဲမှာ မူးယစ်ဆေးဝါးမျိုးစုံ ရနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် သူတို့နိုင်ငံက ထုတ်လုပ်သည့် ကုတ်ကင်ကို လိုသလောက် ရနိုင်သည်။ နိုက်ကလပ်ပိုင်ရှင်ကလည်း မှောင်ခိုရောင်းသည်။ ကောင်မလေးတွေကလည်း ရောင်းလည်းရောင်းသည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း သုံးစွဲသည်။

ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောက အုပ်စုကြီး နိုက်ကလပ်ထဲ ပင်သွားတော့ နိုက်ကလပ်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးက လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုသည်။

“ဘွဲ့နိ နောချေဆီညော”

“ကောင်းသော ညနေခင်းပါ လူကြီးမင်း” လို့ နှုတ်ဆက်လိုက်တာ ဖြစ်သည်။ စပိန်စကားကို မတောက်တခေါက်တတ်သည့် ကျွန်တော်က နိုက်ကလပ်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးနှင့် ကောင်မလေးတွေအားလုံးကို လက်ဆွဲဖက်ကိုင်ပြီး ပြန်နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ဘွဲ့နိ နောချေမိယာမိုး”

“ကောင်းသော ညနေခင်းပါ အချစ်တို့ရေ” လို့ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ နိုက်ကလပ်ပိုင်ရှင်နှင့် ကောင်မလေးတွေ အရမ်းသဘောကျသွားကြသည်။

“ဟိုလား...တူ အပူလာ အာစပါးညော...”

ဟယ်... သူ စပိန်စကားပြောတတ်တယ်တော့လို့ တအံ့တဩပြောပြီး ခြေဖက်ကြသည်။ အဲသလိုဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ကောင်စီ တွဲလိုက်ကြတော့သည်။ မိမိတွဲသည့် ကောင်မလေးနှင့် အတူ သောက်ကြမည်။ တွဲကကြမည်။ နိုက်ကလပ်ပိတ်ချိန်မှာ ကောင်မလေးနေသည့် အခန်းကို

လိုက်သွားပြီး တစ်ညအတူအိပ်မည်ဖြစ်သည်။ တစ်ညအတွက် အထွေထွေ ကုန်ကျစရိတ် ဒေါ်လာ ၄၀ လောက် ကုန်ကျနိုင်သည်။ ကုန်ပါစေ၊ နိုင်ငံခြားမှာဖြစ်လို့ သမီးအရွယ်၊ မြေးအရွယ်၊ ချောချောလှလှကောင်မလေးနှင့် ပျော်ရတာဖြစ်သည်။ ကိုယ့်တိုင်းပြည်မှာဆိုလျှင် သိက္ခာဆယ်နေရသည့် အတွက် အောင့်နေရတာ မောကြပ်ပင်ပန်းသည်။ ဒီမှာ အသက်ရှူချောင်သည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ကိုယ်နှင့်တန်ရာတန်ရာ တစ်ကောင်နှင့် တွဲထားသည်။ ကျွန်တော့်သတော်က ဟောင်ကောင် တရုတ်လူမျိုး ကုန်းပတ် တတိယအရာရှိ ပီတာ လင်ချောင်မင်သည်လည်း ချောချောလှလှ ကောင်မလေးနှင့် တွဲပြီး ဟန်ကျနေသည်။ အားလုံးပင် အတွဲကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ့်နေကြသည်။ ကိုယ့်ကောင်မလေးကို ဖက်ပြီး ယမကာ သောက်ကြသည်။ ဒစ္စကို တေးသွားအလိုက် ထကကြသည်။ မောလာလျှင် အတူထိုင်ပြီး ဖက်နမ်း၊ သောက်စားလုပ်နေကြသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် သူ့ကောင်မလေးက လှသည်၊ ငါ့ကောင်မလေးက ပိုလှသည် စသည်ဖြင့် မယားအလှပြိုင်နေကြသည်။ ကိုယ့်ကောင်မလေးကို တခြားလူက စေ့စေ့ကြည့်တာကိုတောင် မနာလို ဖြစ်နေကြသည်။ ဒါတောင် တစ်ညပဲပေါင်းမည့် ပြည့်တန်ဆာကို ချစ်ပြီး ရမွှက်အခိုး ထနေကြတာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့တွဲထားသည့် ကောင်မလေးတွေထဲမှာ ပီတာလင်ချောင်မင်၏ ကောင်မလေးက အလှဆုံးဖြစ်နေသည်။ ပီတာ၏ ကောင်မလေး အလှဆုံးလို့ အားလုံးက ထောက်ခံကြသည်။ ပီတာကလည်း လူဖြောင့်လူချော ဖြစ်သည်။ ချောသူနှင့် လှသူတို့ တွဲမိနေကြတာဖြစ်သည်။

“ပီတာ နင့်ကောင်မလေး ဒီလောက်ချောလျက်နဲ့ ဘာကြောင့် ပြည့်တန်ဆာလုပ်နေတာလဲ၊ မေးကြည့်စမ်းကွာ”

ပီတာက သူ့ကောင်မလေးကို ဖက်ထားပြီး နှစ်ကိုယ်ကြားမေးနေတာ တွေ့ရသည်။ ကောင်မလေးကလည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပြောကြားနေတာတွေ့ရသည်။ တိုးတိုးပြောနေသည့်အပြင် ဆူညံနေသည့် ဒဏ္ဍကိုတေးသံကြောင့် မကြားရဖြစ်နေသည်။ သူတို့ချင်းပြောပြီးသွားတော့မှ ပီတာက ရှင်းပြသည်။

“သူဟာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူပါတဲ့။ အမေရိကန်နိုင်ငံကို သွားချင်လို့ ပိုက်ဆံရှာနေတာပါတဲ့။ ပိုက်ဆံကို ရဖို့အတွက် ချွေးစုံနဲ့ရှာပြီး စုနေတာပါတဲ့”

ကျွန်တော်တို့ စကားပြောနေတုန်းမှာပဲ နိုက်ကလပ်ထဲကို ရဲတွေဝင်ရောက်လာသည်။ နိုက်ကလပ်ထဲမှာ တွေ့သူတွေကို သူတို့နိုင်ငံသားတွေက တစ်တန်း၊ နိုင်ငံခြားသားတွေကတစ်တန်းစီခိုင်းသည်။ နိုက်ကလပ်ထဲမှာရှိနေသည့် ကောင်းမလေးတွေထဲက တစ်ချို့သည် နောက်ဖေးပေါက်က ထွက်ပြေးသွားကြသည်။ ထွက်ပြေးသွားသည့်အထဲမှာ ပီတာလင်း၏ ကောင်မလေးပါသွားသည်။

ရဲတွေသည် နိုင်ငံခြားသားတွေကို နံရံမှာ ကျောမှီစေပြီး တစ်ကိုယ်လုံးကို နှိုက်စမ်းရှာဖွေသည်။ ကျွန်တော်တို့ တောင်းဘိအိတ်တွေထဲက စမ်းမိသမျှ ဖုဖုဖောင်းဖောင်းတွေကို နှိုက်ထုတ်ယူကြည့်သည်။ အများစုက ကွန်ဒူန်း (အစွပ်) တွေ ဖြစ်နေသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးရှာဖွေနေတာဟု သိရသည်။ ပီတာလင်း၏ ဘောင်းဘီကို နှိုက်လိုက်တာ ထွက်လာသည့် အထုပ်ကလေးက သူတို့နိုင်ငံက ထုတ်လုပ်သည့် မူးယစ်ဆေး (ကုတ်ကင်း) အထုပ်ကလေးဖြစ်နေတာ တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

ရဲတွေသည် ပီတာကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်တော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ အတော် အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ ပီတာသည် ကျန်းမာရေး အလွန် လိုက်စားသူ ဖြစ်သည်။ ဆေးလိပ်တောင်မသောက်၊ မူးယစ်ဆေးသုံးသူ

မဟုတ်တာ သေချာသည်။ သို့သော် ရောင်းသူများ ဖြစ်နေသလားဟု သံသယဖြစ်ကြရတော့သည်။

ပီတာကို ဖမ်းသွားပြီဖြစ်သည့်အတွက် ကျွန်တော်တို့လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး ကောင်မလေးတွေနှင့် ညမအိပ်ကြတော့ဘဲ သင်္ဘောကို ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ကပ္ပတိန်ကို သတင်းပို့ကြသည်။ ကပ္ပတိန်သည် အတော်တုန်လှုပ်သွားသည်။ ကုမ္ပဏီရုံးကို ဖုန်းဆက်ပြီး သတင်းပို့သည်။ ကုမ္ပဏီ၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သည်။

နောက်နေ့မှာ ကပ္ပတိန်သည် ပီတာကို အချုပ်ခန်းမှာ သွားတွေ့ပြီး အာမခံသည်။ အာမခံမရဟု သိရသည်။ ပီတာတို့နိုင်ငံ သံရုံးကို သွားပြီး သတင်းပို့သည်။ နောက်နေ့မှာ အဲဒီနိုင်ငံမှ သင်္ဘောထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ ပီတာသည် အဲဒီနိုင်ငံက အချုပ်ထဲမှာ ကျန်နေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောသည် အဲဒီနိုင်ငံက ထွက်ခွာပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံ ဘာတီမိုးမြို့ကို ရောက်သွားသည်။ ဆိပ်ကမ်းကပ်လိုက်တယ်ဆိုလျှင် ဝဲ ပီတာ သင်္ဘောပေါ်ပြန်ရောက်လာသည်။ ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်လာတာဟု သိရသည်။ အားလုံးပင် ဝမ်းသာကြသည်။

ပီတာတို့နိုင်ငံသံရုံးနှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့တို့၏ ပူးပေါင်းဖော်ထုတ်ချက်အရ တရားခံအစစ်က ပီတာ၏ ကောင်မလေး ဖြစ်နေသည်။ ပီတာ၏ ကောင်မလေးသည် မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းပြီး ပိုက်ဆံရှာ၊ ငွေစုနေသူ ဖြစ်သည်။ ရဲတွေကို မြင်သောအခါ သူ့လက်ဝယ်ရှိ မူးယစ်ဆေးဝါးအထုပ်ကို ပီတာ၏ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲသို့ ပီတာမသိအောင် ထိုးသွင်းပြီး ထွက်ပြေးသွားခဲ့တာဖြစ်သည်။ ရဲကဖမ်းဆီးပြီး စစ်မေးသောအခါ ဖြောင့်ချက်ပေးသည်ဟု ဆိုသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်သည်။

နိုင်ငံဥသျှောင်ကို စော်ကားသည့် သင်္ဘောသား

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသည် ဆိပ်ကမ်းမှာ ကပ်ထားပြီး ကုန်တင်၊ ကုန်ချ လုပ်နေသည်။ ကုန်တင်ကုန်ချ လုပ်နေသည့်အတွက် ကုန်းပတ် သင်္ဘောသားတွေ အလုပ်များနေကြသည်။ အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုး ကုန်းပတ် ပထမအရာရှိသည် လုပ်ငန်းခွင်ဝတ်စုံဖြင့် အရာရှိထမင်းစားခန်းကို ဝင်လာ ပြီး စားပွဲထိုးကို ပြောသည်။

“ဗိုက်ဆာတယ်ကွာ၊ ခေါက်ဆွဲပြုတ်တစ်ခွက်လုပ်ပေးပါလို့ ပြောလိုက် ပါ”

စားပွဲထိုးသည် ပထမအရာရှိကို လက်အုပ်ချီပြီး အရိုအသေပေးသည်။ ဒါက သူတို့လူမျိုး၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဖြစ်သည်။ အရိုအသေပေးပြီး စားဖိုဆောင်ကို ပြေးသည်။ စားဖိုမှူးကို လက်အုပ်ချီပြီး ရိုရိုသေသေပြော သည်။

“ချီကုတ်၊ ပထမအရာရှိက ခေါက်ဆွဲပြုတ်တစ်ခွက် အမြန် လုပ် ပေးပါတဲ့”

“မင်း လုပ်ပေးလိုက်ပါ သူငယ်ချင်းရာ၊ ဒီမှာ ငါမအားလို့ပါ”

“ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ပဲ လုပ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်”

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောမှာ ထမင်းချက်နှင့် စားပွဲထိုးက အဲဒီလို ခင်မင်ရင်းနှီးကြသည်။ အပြန်အလှန် ကူညီကြသည်။ ညနေကျလျှင် တစ်ယောက်၏ အခန်းကို တစ်ယောက်က သွားပြီး အရက်အတူ သောက်ကြသည်။ စားပွဲထိုးသည် ဘာလူမျိုးဖြစ်သည်ကို ပြောဖို့ မသင့်လို့ မပြောပဲ ထားပါမည်။ ထမင်းချက်ကတော့ မြန်မာလူမျိုးဖြစ်သည်။

စားပွဲထိုးသည် ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းသည်။ အမိန့်နာခံသည်။ နေ့စဉ်ကို ရိုရိုသေသေ ဆက်ဆံသည်။ စကားပြောလျှင် လူတိုင်းကို လက်အုပ်ချီပြီး ဦးညွတ်၍ ပြောသည်။ အထူးသဖြင့် အရာရှိတွေကို စကားပြောနေလျှင် စကားမဆုံးမချင်း လက်အုပ်ချီထားသည်။ သူ့ကို လူတိုင်းက ချစ်ကြသည်။

ညနေစောင်းလို့ အလုပ်သိမ်းချိန်မှာတော့ သင်္ဘောသားတွေ အနားယူ အပန်းဖြေရင်း ယမကာ သောက်စားနေကြသည်။ အဲဒီအချိန်မှာ သင်္ဘောသား အိပ်ခန်းတွေဘက်က ဆူဆူညံညံ အသံကြားရလို့ သတင်းကို နားစွင့်မိသည်။ စားပွဲထိုးက ထမင်းချက်ကို ဓားဖြင့် ထိုးသတ်ရန် လိုက်နေတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရသည်။

အင်မတန်ချစ်သည့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာပါလိမ့်ဟု သိချင်လို့ ပြေးသွားပြီး ကြည့်သည်။ စားပွဲထိုးသည် စားဖို့ဆောင်က သားလှီးဓားဖြင့် ထမင်းချက်ကို ထိုးသတ်ရန်လိုက်နေသည်။ ထမင်းချက်လည် သူ့အခန်းသို့ ရောက်အောင်ပြေးပြီး အခန်းတံခါးကို အတွင်းက သော့ခတ်ပြီး ပိတ်ထားသည်။

စိတ်ဆိုး ဒေါသထွက်လွန်းလို့ တဆတ်ဆတ် တုန်နေသော စားပွဲထိုးကို သင်္ဘောသားတွေက ဖမ်းချုပ်ပြီး ဓားကို လှယူသည်။ စိတ်မဆိုးရန်၊ စိတ်လျော့ပါရန် တောင်းပန်နေကြသည်။ စားပွဲထိုးက မကျေနပ်နိုင်ဟု ဆိုသည်။

“မကျေနပ်ဘူး၊ ဒီလူကို သတ်ရမှ ကျေနပ်မယ်”

“သူ့ကိုသတ်ရင် မင်းလည်း ထောင်ကျမှာပေါ့”

“ကျပါစေ၊ ကြီးစင်ကို တက်ရပါစေ၊ ဒီလူကို သတ်ရလျှင် ကျေနပ်ပြီ”

“သူ့ကို သတ်လို့ သူသေသွားတော့ရော မင်းအတွက် ဘာအကျိုး ထူးမလဲ၊ မင်းလည်း ထောင်ကျမယ်၊ အကျိုးမရှိတဲ့အလုပ်ကို မလုပ်ပါနဲ့”

“လုပ်ရမယ်၊ ဒီလူကို သတ်ပစ်ရမယ်။ ကျွန်တော့်အရှင်သခင်ကို စော်ကားတယ်။ ကျွန်တော့် တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးရဲ့ကိုယ်စား သူ့ကိုသတ်ဖို့ ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်ရှိတယ်”

စားပွဲထိုး၏ စကားတွေက ဆန်းသစ်လာပြီဖြစ်လို့ ဘာကြောင့် သတ်ချင်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ ဆိုတာကို မေးရတော့သည်။

“ဘာဖြစ်ကြတာလဲကွ”

“အဖြစ်က ဒီလိုမျိုး၊ စားပွဲထိုးရဲ့ အခန်းမှာ အတူ အရက်သောက်ကြတယ်။ အဲဒီအရက်ဝိုင်းမှာ ကျွန်တော်လည်းပါတယ်”

စားပွဲထိုးက သူ့အခန်းမှာ သောက်ဝိုင်းရှိသည်။ အမြည်းကောင်းသည် လာခဲ့ပါလို့ ဖိတ်လို့ သွားသောက်သည်။ အဲဒီအခန်းမှာ ထမင်းချက်ပါ ဆောက်လာပြီး သောက်နေသည်။ စားပွဲထိုး၏ အခန်းသည် သပ်ယပ် ဆွတ်ကြိုင်နေသည်။ အိပ်ရာ သန့်ပြန့်သည်။ သင်္ဘောသားဆိုသော်လည်း ဘကြားသင်္ဘောသား အိပ်ခန်းတွေမှာလို ကိုယ်လုံးတီးပုံတွေနှင့် ညစ်ညမ်း ဓာတ်ပုံတွေ ကပ်ထားတာ မတွေ့ရဘဲ သူတို့နိုင်ငံ ဥသျှောင် ဘုရင်နှင့် ဒီဇုရားပုံကို ချိတ်ဆွဲထားတာ တွေ့ရသည်။

သူ့နိုင်ငံ၏ ဘုရင်နှင့် မိဖုရားပုံသည် သင်္ဘောမှာ ရှိသင့်သည့် ရှိ ဆိုက်သည့် ပုံထက် ကြီးနေသည်။ အလျား ၂ ပေ၊ အနံတစ်ပေခွဲ ဆောက် ကြီးသည်။ သင်္ဘောသား အိပ်ခန်းအနေဖြင့် အနည်းငယ် ကြီး

သယောင် ထင်ရသည်။ စားပွဲထိုးသည် သူ့အရှင်သခင်နှင့် မိဖုရားကို အတော်ရှိသောတာဖြစ်မည်။ သူ့အခန်း၏ မြင်သာပြီး မြင့်မြတ်သည့်နေရာ မှာ ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ခက်တာက စားပွဲထိုးသည် အရက်သောက်နေလျက်ကပင် သူ့ဘုရင် နှင့် မိဖုရားပုံကို မကြာခဏ လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးသည်။ သတိရတိုင်း ရိုသေမှုဖြင့် ရှိခိုးတာဖြစ်မည်။ ဒါကိုမြင်သည့်တစ်ယောက်က မေးသည်။

“ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ မကြာခဏ ရှိခိုးတာလဲ”

“ရိုသေလို့ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးအတွက်တော့ သူတို့ဟာ အဖေနဲ့ အမေပါပဲ”

“သူတို့က ဘာမို့လဲ၊ ဘာလဲ”

အနည်းငယ်ထွေနေကြပြီဖြစ်လို့ မေးသူကလည်း သိလျက်ဖြင့် မေးသည်။ ဖြေသူကလည်း ဒီဘုရင်နှင့် မိဖုရားဟာ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးရဲ့ နတ်ဘုရားပဲ၊ အဖေနှင့် အမေပဲလို့ ဖြေမည်ဆိုတာကိုလည်း သိနေသည်။ စားပွဲထိုးက မဖြေရသေးမီ ထမင်းချက်က မူးမူးဖြင့် ဖြေသည်။

“အဖေနှင့် အမေဆိုတော့ ပါပါဆန်နှင့် မာမာဆန်ပေါ့ကွာ”

အားလုံးက ဝါးခနဲ ရယ်လိုက်ကြသည်။ အားလုံးက ရယ်လိုက်ကြသော်လည်း မရယ်ဘဲ ထိုင်နေရာက ဝုန်းခနဲထလိုက်သူဟာ စားပွဲထိုး ဖြစ်သည်။ ဒေါသထွက်လွန်းလို့ အသားတဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။ လက်သီးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားသည်။ မျက်လုံးတွေ ရဲရဲနီနေသည်။

“ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ နိုင်ငံရဲ့ ဘုရင်နှင့် မိဖုရားကို နှိမ့်ချစော်ကား တယ်။ ခင်ဗျားကို အသေသတ်ရမယ်၊ ကျုပ်တို့လူမျိုးရဲ့ ကိုယ်စား ခင်ဗျား ကို ကျုပ်သတ်ရမယ်”

စားပွဲထိုး၏ အခြေအနေသည် မယုံနိုင်စရာဖြစ်နေသည်။ သူတကာယ် ပြောတာ ဖြစ်သည်။ အလွန်ချစ်ခင်သည့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ထမင်းချက် ကို သတ်ရမှ ကျေနပ်မည်ဟု ပြောနေသည်။ ဘယ်လိုမှ ချောမော့ တောင်းပန်လို့ မရသောအခါ ကုန်းပတ် ပထမအရာရှိမှတစ်ဆင့် ကပ္ပတိန် ကို အထိ အသိပေး သတင်းပို့လိုက်ရတော့သည်။

ကပ္ပတိန်လိုက်လာပြီး တောင်းပန်သော်လည်း မရ။ သူ့နိုင်ငံ၏ ဥသျှောင် ဘုရင်နှင့် မိဖုရားကို စော်ကားသည့် ထမင်းချက်ကို သတ်ရမှ ကျေနပ်မည်ဟု ပြောနေသဖြင့် ရဲကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ပြီး စားပွဲထိုးကို အချုပ် ခန်းသို့ ပို့လိုက်ရပါတော့သည်။

အားလုံးသိကြသည့်အတိုင်း ပါပါဆိုတာ အဖေ၊ မာမာဆိုတာ အမေ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ သို့သော် သင်္ဘောသားစကားမှာ ပါပါဆန်နှင့် မာမာဆန်ဆိုတာ ပြည့်တန်ဆာခေါင်းကြီးနှင့် ပြည့်တန်ဆာ ခေါင်းမကြီးလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ ဒါကြောင့် စားပွဲထိုး စိတ်ဆိုးတာဖြစ်မည်။ နိုင်ငံ ဥသျှောင်ကို မနောက်ပြောင်သင့်ဆိုသည့် သာဓကဖြစ်သည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။

ပန်းခြံထဲမှာ အဖမ်းခံရသည့် မြန်မာသင်္ဘောသား

စင်ကာပူနိုင်ငံက သင်္ဘောသား ပွဲစားခေတ်လို့ ခေါ်ရမည့် ၁၉၈၀ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်ခဲ့တာဖြစ်မည်။ မြန်မာသင်္ဘောသားတွေသည် စင်ကာပူ နိုင်ငံမှာ အလုပ်ရှာရင်း အလုပ်ပွဲစား ထားပေးသည့် အိမ်တွေမှာ စုနေကြရ သည်။ ရုံးဖွင့်သည့် ရက်တွေမှာ မနက်မိုးလင်းလို့ ရုံးတွေ ဖွင့်သည့် အချိန်မှာ အိမ်ကထွက်ကြပြီး ပွဲစားရုံးရှိရာကို သွားသူ သွားကြသည်။ သင်္ဘောကုမ္ပဏီတွေရှိရာ အဆောက်အအုံကြီးတွေကို သွားသူတွေသွားကြ သည်။

ညနေရုံးဆင်းချိန်မှာ မိမိတို့နေထိုင်ရာ အိမ်ကို ပြန်လာကြသည်။ တချို့အလုပ်ရလာကြသည်။ တချို့အလုပ်မရဘဲ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ပြန်လာ ကြသည်။ အလုပ်ရလာသူတွေက ပျော်နေကြသည်။ အလုပ်မရခဲ့သူတွေက သူတို့ရဲ့ တစ်နေ့တာ လှုပ်ရှားခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံတွေကို ပြန်ပြောပြ ပြီး ပြုံးနိုင်ရယူနိုင်သူတွေလည်းရှိသည်။ မပြုံးနိုင် မရယ်နိုင်သူတွေလည်း ရှိသည်။

သင်္ဘောသားတစ်ယောက်က သူကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်သည် ငိုရမလို၊ ရယ်ရမလို ဖြစ်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ အလုပ်အကိုင်ရှာဖွေတာ အဆင်

မပြေသဖြင့် စိတ်ပြေလက်ပျောက် သဘောဖြင့် ပန်းခြံတစ်ခုရဲ့ ထိုင်ခုံ တန်းလျားလေးမှာ ထိုင်ပြီး တောင်တွေး မြောက်တွေး တွေးနေသည်။

တွေးနေရင်း တိုးတိုးတိတ်တိတ် ဝယ်လာခဲ့သည့် ကွမ်းယာကို ဝါး ပြီး မြဲနေသည်။ စင်္ကာပူနိုင်ငံမှာ ကွမ်းယာမရောင်းရ၊ ကွမ်းတံတွေး မထွေးရ။ ကွမ်းဝါးသူကို တွေ့လျှင် ရဲက ဘာမှမလုပ်သော်လည်း ကွမ်း တံတွေးထွေးလျှင်တော့ ကွမ်းဝါးသူကိုရော ကွမ်းယာရောင်းသူကိုပါ အရေး ယူသည်။

မြန်မာသဘောသားသည် ကွမ်းတံတွေးထွေးရန် အခွင့်မသာ သေးလို့ ကြိတ်ဝါးရင်း ပါးစပ်ထဲမှာ ကွမ်းတံတွေးတွေ ပြည့်လာသည်။ မထွေးလျှင် မဖြစ်တော့သည့် အခြေအနေမှာ ထိုင်ရာမှ အသာထသွားပြီး လူအလစ် မှာ နီးရာ အမှိုက်ပုံးကို ဖွင့်ပြီး ထွေးချလိုက်ရာ ရေနွေးကြမ်း ပုံဂံတစ်လုံး စာလောက် ထွက်ကျသွားသည်။ ဒီတော့မှ နေသာထိုင်သာ ရှိသွားသည်။ နေသာထိုင်သာဖြစ်သွားတော့ တောင်တွေးမြောက်တွေး ဆက်တွေးနေသည်။

နောက် ဆယ်မိနစ်လောက်အကြာမှာ ပန်းခြံထဲကို ရဲကားတစ်စီးနှင့် လူနာတင်ယာဉ်တစ်စီး မောင်းဝင်လာသည်။ ရဲကားပေါ်က ဆင်းလာသည့် ရဲတွေနှင့် လူနာတင်ယာဉ်ပေါ်က ဆင်းလာသည့် သူတွေက ဆေးရုံ၏ ခွဲစိပ်ခန်းဝတ်စုံတွေဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖုံးအုပ်ထားကြသည်။

ရဲတွေရော ဆေးရုံအမှုထမ်းတွေပါ မြန်မာသဘောသားရှိရာကို တန်း တန်းမတ်မတ် လျှောက်လာကြပြီး မြန်မာသဘောသားကို ဖမ်းဆီးလိုက် ဝါတော့သည်။ သဘောသားကို လူနာတင်ယာဉ်ပေါ် တက်စေပြီး တံခါး ဝိတ်လိုက်သည်။ အရေးကြီး၊ အရေးပေါ် အချက်ပေး ဥဩသံပေးပြီး အမြန်နှုန်းဖြင့် မောင်းယူသွားသည်။

စင်္ကာပူဆေးရုံကြီး၏ အထူးကြပ်မတ်ဆောင်ထဲကို ခေါ်ဆောင်သွား သည်။ မီးတွေထိန်လင်းအောင် ထွန်းထားသည့် အခန်းတစ်ခုအတွင်းကို

သင်္ဘောသားကို ဝင်ခိုင်းသည်။ အခန်းထဲမှာ သင်္ဘောသားတစ်ယောက် တည်းသာရှိသည်။ လေအေးစက်မောင်းထားသည့်အခန်းဖြစ်လို့ အေးစိမ့် နေသည်။ မကြာမီ အခန်းတွင်းရှိ စပီကာမှ အသံထွက်လာသည်။

“လူကြီးမင်း အဝတ်အစားတွေအားလုံး ချွတ်လိုက်ပါ”

အဝတ်အစားတွေ ချွတ်လိုက်ပါဆိုတော့ အားလုံးကို ချွတ်လိုက်ရ သည်။ လေအေးပေးစက် ပေးထားသည့် အခန်းထဲမှာ ကိုယ်လုံးတီးကြီး ဖြစ်နေသည်။ မကြာမီ အေးလို့ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းလာသည်။ နောက်ထပ် ဘာလုပ်ခိုင်းဦးမလဲ နားထောင်နေရသည်။

“လေးဘက်ထောက်ပြီး စအိုဝကို ဖြေပြပါ”

ဒုက္ခပဲ၊ ဘာကိစ္စဖြင့် ဘယ်သူက စေခိုင်းနေတာပါလိမ့်ဟု တွေး မိသည်။ ခိုင်းစေနေသူကို မမြင်ရ၊ အသံကိုသာ ကြားနေရသည်။ အခန်း ထဲမှာ မိမိတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိသော်လည်း မိမိကို တစ်နေရာက ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်ဆိုတာကို အလိုလို သိနေသည်။ သူခိုင်းသလိုလုပ်ရ တော့သည်။

“ပြန်ရပ်ပါ၊ ပါးစပ်ဟပြီး လျှာထုတ်ပြပါ”

ခိုင်းသလို လုပ်ရသည်။ ကိုယ်လုံးတီး ဖြစ်လို့ အေးလှပြီ၊ ကြာလျှင် အအေးပတ်ပြီး လေဖြတ်နိုင်သည်။ နောက်ထပ်ဘာခိုင်းဦးမလဲ နားထောင် ရသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ အဝတ်အစားတွေ ပြန်ဝတ်ပြီး အခန်းအပြင် ကို ထွက်နိုင်ပါပြီ”

အဝတ်အစားတွေကို မြန်မြန်ဝတ်လိုက်သည်။ အတော်အေးနေပြီ ဖြစ်သည်။ အခန်းအပြင်ဘက်ကို ပြေးထွက်လိုက်သည်။ အခန်းအပြင်ကို ရောက်သောအခါ ဆရာဝန်ဝတ်စုံ ဝတ်တားသူတစ်ယောက်က စောင့်ကြို နေပြီး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။

“လူကြီးမင်း နေကောင်းတယ် မဟုတ်လား”

“ကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

“အိုကေ၊ သွားလိုရာ သွားနိုင်ပါပြီ”

“နေပါဦးဗျ၊ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော့်ကို ဘာကြောင့် ဒီလို ခေါ်လာပြီး ဒီလို လုပ်ကြတာလဲ၊ ကျွန်တော် နားမလည်ဘူး”

“ပန်းခြံထဲမှာ လူတစ်ယောက် သွေးတွေ အန်ချနေတယ်လို့ ပြည်သူတစ်ယောက်က ဆေးရုံကို ဖုန်းဆက်ပြီး အကြောင်းကြားလို့ ခင်ဗျားတို့ လာဖမ်းတာပါ”

“အလို ဘုရားရေ”

အဆုတ်နာရောဂါသည်ထင်ပြီး ဖမ်းခဲ့ကြတာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ကွမ်းတံတွေး ထွေးတာပါလို့ မပြောရ၊ ပြောလိုက်လျှင် ကွမ်းစားတဲ့ အမှု၊ ကွမ်းတံတွေး ထွေးတဲ့ အမှုတွေ ထပ်ဖြစ်လာမှာစိုးလို့ ပါးစပ် ဒိတ်ပြီး ပြန်ခဲ့ရပါသည်ဟု ဆိုပါသည်။

မိမိကို ပန်းခြံထဲမှာ လာဖမ်းစဉ်က မိမိ ကွမ်းတံတွေး ထွေးခဲ့သည် အမှိုက်ပုံးကို ဖွင့်ပြီး ဆေးဖြန်းတာ ဒါကြောင့်ကိုးဟု အခုမှပြန်ပြီး သတိထား မိတော့သည်။ စင်ကာပူနိုင်ငံမှာ ကွမ်းစားတာ၊ ကွမ်းတံတွေးထွေးတာ လုံးဝ မလုပ်မိဖို့ သတိရှိကြရမည် ဖြစ်သည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။

အငယ်လေး ကြိုက်သူများ သတိထား

ကျွန်တော်နှင့်အပေါင်းပါ သင်္ဘောသားအုပ်စုသည် အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံကြီး၏ ထင်ရှားသော မြို့ကြီးက သင်္ဘောသားတိုင်းသိသည့် ကမာရီပူးရားဆိုသော ပြည့်တန်ဆာတန်းကြီးကို လျှောက်လည်ကြသည်။ ပြည့်တန်ဆာတန်းကြီးက အိမ်တွေ အားလုံးမှာ ပြည့်တန်ဆာ အမျိုးသမီး အရွယ် အမျိုးစုံ ရှိသည်။

တစ်နေရာအရောက်မှာ အသက် ၁၂ နှစ်အရွယ်မျှသာ ရှိသေးသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်က လမ်းပေါ်အထိ ထွက်ပြီး သင်္ဘောသားတွေကို သူနှင့် ပျော်ပါးရန် မြူဆွယ်နေတာ တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ လျှောက်နေသော အင်ဒိုနီးရှားသင်္ဘောသား ဆလမ်းအာမက်က ကလေးမကို မေးသည်။

“မင်းကိုယ်တိုင်လား”

“ဟုတ်တယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင်ပဲ”

ကျွန်တော်တို့ အတော် အံ့ဩသွားကြသည်။ ဒီကလေးမလေး အသက်ငယ်ငယ်လေး ရှိသေးသည်။ ဒီအလုပ်ကို လုပ်နေသလားလို့ တွေးမိပြီး အံ့ဩသွားတာဖြစ်သည်။ ဆလမ်းအာမက်က အတော်စိတ်ဝင်စား

နေပြီဖြစ်သည်။ ကလေးမလေးကလည်း အာမက်၏လက်ကို ဆွဲခေါ်နေသည်။ လိုက်သွားကြည့်မည်ဟု ကျွန်တော့်ကို ပြောသည်။

“မစ္စတာစိုး၊ ကျွန်တော် လိုက်သွားကြည့်လိုက်မယ်”

“သတိထား သူငယ်ချင်း၊ အမှုတွေ ဘာတွေ ဖြစ်နေပါဦးမယ်”

“ဗဟုသုတအဖြစ်ပေါ့ဗျာ၊ မစ္စတာစိုး သွားတော့ ကျွန်တော့်ကို မစောင့်နဲ့တော့”

ကျွန်တော်သည် အာမက်ကို ပြည့်တန်ဆာတန်းက ကလေးမလေး အိမ်မှာ ထားခဲ့ပြီး မြို့ထဲလျှောက်လည်သည်။ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေး မရမီ အင်္ဂလိပ်တွေ သိမ်းယူသွားသည့် မြန်မာ နန်းစဉ်ရတနာတွေနှင့် ဓားလှံ၊ လက်နက်တွေကို ပြသထားသည့် ဝိတိုရိယပြတိုက်ကို သွားကြည့်သည်။ ဈေးကြီးထဲလျှောက်လည်သည်။ အတော်နေစောင်းသွားတော့မှ လန်ချားစီးပြီး သင်္ဘောကို ပြန်ခဲ့သည်။ သင်္ဘောကို ပြန်ရောက်တော့ ဆလမ်းအာမက်က ကျွန်တော့်ထက်ရှေ့စောပြီး သင်္ဘောကို ပြန်ရောက်နေတာ တွေ့ရသည်။

“ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း၊ အငယ်လေးနဲ့ ဟန်ကျခဲ့ရဲ့လား”

အာမက်က သူ့ကိုးကွယ်ရာ ဘုရားသခင်ကို အလ္လာဟု ခေါ်ပြီး တိုင်တန်းရင်း လက်ခါခါခြေခါခါဖြင့် သူ့အဖြစ်ကို ပြန်ပြောကြသည်။

“ကံကောင်းလို့ ထောင်မကျတာ မစ္စတာစိုးရေ”

“ဟာ အဆင်မပြေခဲ့ဖူးလား၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ပြောပြပါဦး”

အာမက်က သူသည် ကောင်မလေး လက်ဆွဲခေါ်ရာနောက်ကို လိုက်သွားခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကောင်မလေးက သူ့မိခင်ဆိုသည့် ပြည့်တန်ဆာခေါင်းမနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ကလေးမနှင့် ပျော်ပါးရန် အခကြေးငွေအဖြစ် အမေရိကန်ဒေါ်လာ တစ်ဆယ် သို့မဟုတ် သူတို့နိုင်ငံသုံး ပိုက်ဆံ ၁၅၀ ပေးရမည်ဆိုလို့ ဒေါ်လာ ၁၀ ပေးလိုက်သည်။

ကလေးမနှင့် ပျော်ပါးတော့မလို့ အိမ်ခန်းထဲဝင်ပြီး အဝတ်အစားတွေ ချွတ်နေကြစဉ်မှာပင် အိမ်ရှေ့က ဆူဆူညံညံ အသံတွေကို ကြားရသည်။ ပြည့်တန်ဆာခေါင်းမကို ရိုက်နှက်မေးမြန်းနေသည့် အသံတွေကို ကြားရသည်။ မကြာမီ အခန်းတံခါးကို ထုရိုက်ပြီး ဖွင့်ခိုင်း၍ ဖွင့်ပေးလိုက်ရသည်။ အာမက်ရော ကလေးမလေးပါ အဝတ်အစားတွေ ပြန်ဝတ်ပြီး အခန်းအပြင်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ရဲဝတ်စုံဝတ်ထားသည့် နှုတ်ခမ်းမွှေးနှင့် ဗလကောင်းကောင်း ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် လူတစ်ယောက်က ရိုက်နှက် မေးစစ်နေသည်။ အာမက်ကိုလည်း ဖမ်းဆီးမည် လုပ်တော့သည်။

“ခင်ဗျား ဘယ်ကလဲ၊ ဘာလူမျိုးလဲ၊ အသက်မပြည့်သေးတဲ့ ကလေးကို လိင်ဆက်ဆံတဲ့ အမှုနဲ့ ဖမ်းရမယ်”

အာမက်သည် ကြောက်ပြီး တောင်းပန်ရတော့သည်။ ရဲသားသည် ပြည့်တန်ဆာခေါင်းမကို အာမက်ရှေ့မှာပင် ဆံပင်ဆွဲပြီး နားရင်းအုပ်တော့သည်။ ပြည့်တန်ဆာခေါင်းမက ရဲသားကို ခြေသလုံးဖက်ပြီး ရှိခိုးတောင်းပန်သည်။

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ ခွင့်လွှတ်ပါ”

“ခင်ဗျားကို အလုပ်ကြမ်းနဲ့ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် ချပစ်လို့ရတယ်”

အာမက်ကလည်း ရဲသားကို ရှိခိုးတောင်းပန်ပြီး နားလည်မှု ရှိပါတယ်ဟု ပြောသောအခါ ဒေါ်လာတစ်ထောင်တောင်းသည်။ အာမက်က သူ့မှာ ဒေါ်လာတစ်ရာလောက်သာပါသည့်အတွက် ပါသလောက်ကိုပဲ ယူပါလို့ ပေးပြီး တောင်းပန်သည့်အတွက် ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်တာဟု ဆိုသည်။

ဒီအကြောင်းတွေကို ညနေစာစားသည့် ထမင်းဝိုင်းမှာ ပြောဆိုရယ်မောနေကြစဉ် ဟောင်ကောင်က တရုတ်ကလေး ပီတာက ပြုံးပြီး

သမင်းစားရင်း နားထောင်နေသည်။ အာမက်ပြောတာ ဆုံးတော့မှ တရုတ်ကလေးက အာမက်ကို မေးခွန်းတွေ မေးသည်။

“ကောင်မလေးရဲ့အမေက ဖြူဖြူပုပု မဟုတ်လား”

“ရဲသားက နှုတ်ခမ်းမွှေးနဲ့ ဗလကောင်းကောင်း၊ ထောင်ထောင်ဆောင်းမောင်း မဟုတ်လား”

အာမက်က ပီတာ မေးသမျှကို ဟုတ်မှန်ကြောင်း ပြန်ဖြေသည်။ ပီတာက ပြုံးပြီး ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်နေသည်။ ပြီးတော့မှ ဖြေးဖြေးပြောသည်။

“အဲဒီရဲဟာ ရဲအစစ်မဟုတ်ဘူး၊ ပြည့်တန်ဆာခေါင်းမရဲ့လင် အရက်သမား၊ သူတို့ချင်း ဇာတ်တိုက်ထားပြီး ပီပြင်အောင် သရုပ်ဆောင်ကြတာ၊ နှိယ့်လူက ဒေါ်လာတစ်ရာပေးရတယ်ဆိုတော့ မဆိုးဘူး။ မနေ့က ဘွန်တော် သုံးရာပေးခဲ့ရတယ်”

အသက်မပြည့်သေးတဲ့ ကလေးအမျိုးသမီးနှင့် လိင်ဆက်ဆံချင်သူ သတိထားရမည့် ကိစ္စဖြစ်သည်။ ရဲအတုဖြင့် လုပ်စားနေသူတွေနှင့် ဆွဲလို့သာ ပိုက်ဆံပေးပြီး အမှုကို ကျေအေးနိုင်ခဲ့တာဖြစ်သည်။ ရဲအစစ်နှင့် ဆွဲပါက ထောင်ခုနစ်နှစ်ကျမည့်အမှု ဖြစ်သည်။ သတိထားရှောင်ကြဉ်မည့် အမှုဖြစ်သည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။

သင်္ဘောပိုင် ပစ္စည်းကို ခိုးပြီး ရည်းစားကိုပေးသည့် သင်္ဘောသား

ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောသည် ကာရေဗီယံပင်လယ်ထဲက ဒိုမိနီကန် သမ္မတနိုင်ငံလို့ခေါ်သည့် ကျွန်းနိုင်ငံငယ်ကလေးကို ရောက်ပြီး ကုန်ချနေ သည်။ ကျွန်းကလေးသည် နှစ်ခြမ်းကွဲနေသည်။ တစ်ခြမ်းက ဟိတီနိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ စပိန်စကားပြောသော ကျွန်းနိုင်ငံငယ်ကလေး ဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့အများစုက ဆင်းရဲကြသည်။

အမေရိကန်သည် ဆင်းရဲသည့် နိုင်ငံကလေးတွေကို ထောက်ပံ့ပြီး သူ့လူဖြစ်အောင် စည်းရုံးနေသည်။ ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသည် အမေရိ ကန်နိုင်ငံက ထောက်ပံ့သည့် ဆန်တွေကို ဒိုမိနီကန်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်း မြို့ဖြစ်သည့် ရီယိုဟိုင်းနား ဆိပ်ကမ်းမှာ ဆန်တွေကို ချနေသည်။

ပြည်သူတွေ ဆင်းရဲသည့်အတွက် ဆိပ်ကမ်းလုပ်သားတွေက ဆန် တွေကို သင်္ဘောပေါ်က ချရာတွင် တမင် ပေါက်ပြဲပျက်စီးအောင် လုပ် သည်။ ဆိပ်ကမ်းမြေပြင်ပေါ် ပေါက်ကျသည့် ဆန်တွေကို အမှိုက်တွေ၊ ဖုန်တွေ သဲတွေနှင့်အတူ ကြုံးယူသည်။ အိမ်ရောက်မှ ဆန်နှင့် ဖုန်သဲတွေ ကို ခွဲထုတ်ပြီး ချက်စားသည်။ သင်္ဘောလုံခြုံရေးရဲကလည်း သူ့တစ်ကိုယ်

လုံးက. ဘောင်းဘီ အင်္ကျီတွေမှာ ဆန်ထည့်လို့ရသည့် နေရာတွေ အားလုံးမှာ ဆန်တွေကို ထည့်ယူပြီး ဖိုးဝရုပ်ကြီး ပုံစံဖြင့် အိမ်ပြန်သည်။ သဘောက ပေးတာမှန်သမျှကိုအကုန်ယူသည်။ ပေးလျှင်တစ်မျိုးကို နှစ်ခုစီပေးရသည်။ ဆိပ်ကမ်းအထွက် ဂိတ်စောင့်ကို တစ်ခုစီပေးရသည်ဟု သိရသည်။

ဒီနိုင်ငံငယ်ကလေးမှာ ပြည်သူ့အများစုက ဆင်းရဲသည်။ အလုပ်လက်မဲ့တွေပေါသည်။ ထူးဆန်းတာတစ်ခုက ကလေးတစ်ယောက် မွေးလာတိုင်း ကလေး၏မိခင်သည် ကလေးစရိတ်ထောက်ပံ့ကြေးရသည်။ တစ်ချို့မိခင်တွေသည် တရားဝင် လင်မရှိဘဲ ကလေးတွေ မွေးထားတာ တွေ့ခဲ့ရသည်။

ဒီဆိပ်ကမ်းမှာ ဆန်တွေကို ချပေးနေတာ ရက်ကြာနေသည်။ ရက်ကြာရသည့်အကြောင်းတွေကလည်း များသည်။ မိုးရွာလို့ ကုန်ချတာ ရပ်ထားရသည်။ အလုပ်သမားတွေ ဆန္ဒပြလို့ ရပ်ထားရသည်။ ရွေးကောက်ပွဲမှာ မဲလိမ်မဲခိုးပါတယ်ဆိုပြီး ဆူပူမှုတွေဖြစ်လို့ ကုန်တင်ကုန်ချလုပ်ငန်းတွေ ရပ်ထားရသည်။ ဒီလိုဖြင့် ဒီဆိပ်ကမ်းမှာ ရက်တွေကြာနေသည်။

ကျွန်တော်တို့ သဘောသားတွေကတော့ လေမလာကြာတိုင်းကောင်း၊ လှေသူကြီးကို လှေသားထောင်းဆိုတာမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုမှာ ကြာကြာနေရတော့ ဒေသခံကောင်မလေးတွေနှင့် သဘောသားတွေ ခင်ခင်ပြုံး ငြိုကုန်ကြတော့သည်။ ကောင်မလေးတွေကလည်း ချောသည်။ ဘာရေဗီယန်ကျွန်းသူတို့၏ သဘာဝအတိုင်း မည်းသူရှိသည်။ ကြေးညိုဆောင်ရှိသည်။ ဖြူသူလည်း ရှိသည်။

တက်မကိုင် ဘိုနီနှင့် နိုက်ကလပ်မှာ တွေ့ကြပြီး ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေကြသည့် ကောင်မလေးက အဖြူမလေးဖြစ်သည်။ ဘိုနီသည် အလုပ်ချွန်နှင့် သူ့တာဝန်ချိန်မှာပဲ သဘောမှာနေသည်။ ကျန်တဲ့အချိန်တွေမှာ ကောင်မလေး၏ အခန်းမှာ သွားနေသည်။ ကောင်မလေးနှင့်အတူ နိုက်

ကလပ်မှာ နေသည်။ သင်္ဘောမှာနေသည့်အချိန်နည်းသည်။ ကောင်မလေး
ကိုလည်း လက်ပတ်နာရီ ဝယ်ပေးသည်။ အဝတ်အစား ဝယ်ပေးသည်
ဆိုသည့်သတင်း ကြားနေရသည်။

တစ်နေ့ည သန်းခေါင်ယံအချိန်မှာတော့ ဘိုနီကို ခိုးရာပါပစ္စည်း
တွေနှင့်အတူ ဆိပ်ကမ်းရဲက ဖမ်းမိလာသည်။ ဘိုနီထံမှ ဘယ်က ခိုးယူ
လာမှန်းမသိသော ဝှမ်းစောင်၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါ၊ အိပ်ယာခင်းနှင့် ခေါက်
ဆွဲခြောက်အထုပ်တွေ ဖမ်းဆီးရမိလာသည်။ ရဲက ဘိုနီကို သင်္ဘောသို့
ခေါ်လာပြီး ကပ္ပတိန်၏လက်ကို အပ်သည်။ ကပ္ပတိန်က စစ်မေးသည်။

“ဘိုနီ ဘာဖြစ်လာတာလဲ”

“ကျွန်တော် ဒါတွေယူသွားပြီး ဂိတ်မှာ အဖမ်းခံရတာပါ ဆရာ”
ကပ္ပတိန်က သဘောပေါက်သည်။ ဘိုနီထံမှ သိမ်းဆည်းရမိလာပါ
သည် ဆိုသော ခိုးရာပါပစ္စည်းတွေက သင်္ဘောပိုင်ပစ္စည်းတွေဆိုတာကို
သိနေသည်။ ကပ္ပတိန်သည် ဂရိလူမျိုးဖြစ်သည်။ ဘိုနီအကြောင်းကိုလည်း
သိနေသည်။

“မင်းက ဒါတွေကို ဘယ်ကို ယူသွားတာလဲ”

“ကျွန်တော့် ကောင်မလေးကို ပေးမလို့ပါ ဆရာ”

ကပ္ပတိန်က ရယ်ချင်လို့ ရဲတွေရှေ့မှာ အံ့ကြိတ်ပြီး မရယ်မိအောင်
အောင့်ထားရသည်။ ဘိုနီသည် မိန်းကလေးချောချောနှင့်တွေ့လျှင် ကြွေ
တော့သည်။ နိုင်ငံတကာ၊ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်က နိုက်ကလပ်တွေမှာ တွေ့သည့်
ကောင်မလေးချောချောလေးတွေကို လက်ပတ်နာရီ ချွတ်ပေးတာ အလုံး
ပေါင်းမနည်းတော့ဘူးဆိုတာကိုလည်း သိနေသည်။

“ဒါတွေဟာ သင်္ဘောပိုင်ပစ္စည်းတွေပဲ ဘာကြောင့်ပေးရမှာလဲ”

“ကျွန်တော့်ကောင်မလေးကို သနားလို့ပါဆရာ”

သူ့ကောင်မလေး မိသားစုက ဆင်းရဲသည်ဟု ဆိုသည်။ ဒီနေ့ည နိုက်ကလပ်မှာတွေ့ကြတော့ သူ့ကောင်မလေးက ဘိုနီကို စကားနာထိုးသည်။ ရှင်တို့ သဘောက ဘယ်သူကတော့ သူ့ကောင်မကို ဘာတွေ ပေးတယ်။ ရှင်ကတော့ ကျွန်မကို ဘာမှမပေးဘူး စသည်ဖြင့် ဖြစ်သည်။ အဲဒီအခါမှာ ဘိုနီက ဘာမှ ပေးစရာမရှိတော့ ညတွင်းချင်း သဘောကို ပြန်လာပြီး သူ့ခြုံသည့် စောင်၊ သုံးနေသည့် အိပ်ရာခင်း၊ မျက်နှာသုတ် ပဝါနှင့် ခေါက်ဆွဲခြောက်ထုပ်တွေကို “လာယူတာဖြစ်သည်။ ချစ်သူကို ချစ်သက် လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးရန်ဖြစ်သည်။ ချစ်သူ မျက်နှာမငယ် စေချင်လို့ ဖြစ်သည်။”

“ဒါတွေကို သူ့ကိုပေးလိုက်တော့ နင် ဘာနဲ့ခြုံအိပ်မလဲ”

“ကျွန်တော် စောင်ခြုံပြီး မအိပ်တတ်ဘူးဆရာ၊ အေးတဲ့နိုင်ငံကို ရောက်ရင် သဘောက ဟီတာမောင်းပေးထားတော့ စောင်ခြုံစရာမလိုပါဘူး။ ပုတိုနိုင်ငံကို ရောက်ပြီး အဲယားကွန်းမောင်းထားလို့ အေးလာရင်လည်း လုံချည်ကို ခြုံအိပ်လို့ရပါတယ်”

အချစ်အတွက်ဖြင့် အသက်ပင်သေစေ၊ လုံချည်ကို ခြုံအိပ်ပါ့မယ် ဆိုသည့်အတွက် ကပ္ပတိန်ရော ဆိပ်ကမ်းရုံပါ လက်လျှော့လိုက်ရတော့သည်။ ချစ်သူကိုပေးရန်အတွက် သဘောက မိမိပိုင်ပစ္စည်း မဟုတ်သော်လည်း မိမိအတွက် သဘောက ပေးထားသည့် ပစ္စည်းတွေကို ခိုးယူလာသည့် သဘောသား ဘိုနီကို ကွင်းလုံးကျွတ် လွှတ်ပေးလိုက်ရတော့သည်။

“ကဲ ရော ဒါလေးပါပေးလိုက်၊ ပေးတာနည်းလို့ မျက်နှာပန်းမလှ ဖြစ်နေပါ့မယ်”

ကပ္ပတိန်သည် သူ့အခန်းတွင်းရှိ ရေခဲသေတ္တာထဲက အချိုရည်ခြောက်ဘူးတစ်ဘူး ထုတ်ပေးသည်။ ကပ္ပတိန်ကလည်း အချစ်နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ကိုယ်ချင်းစာတတ်သူဖြစ်သည်။ နိုက်ကလပ်မှာ သဘောသား

တွေက တစ်ယောက်ပဲ တွဲသည်။ သူက ဘယ်တစ်ယောက်၊ ညာတစ်
 ယောက် တွဲပြီး ဖက်ထားလေ့ရှိသူဖြစ်သည်။ သင်္ဘောသားတွေ နိုက်ကလပ်
 မှာ ကဲလို့ ပိုက်ဆံကုန်သွားလျှင် သူက ထုတ်ပေးသည်။ လကုန်လျှင်
 လစာထဲက ဖြတ်ယူသည်။ အဲဒီလို ကပ္ပတိန်မျိုး ဖြစ်သည်။ အဲဒီတော့
 ဘိုနီကို ဖမ်းခေါ်လာသည့် ဆိပ်ကမ်းရဲလည်း စိတ်ညစ်ပြီး ပြန်ဆင်း
 သွားလေတော့သည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာ ဖြစ်မည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင်
 မကောင်းတာဖြစ်မည်။

ဂူပါမားကက်မှာ ပစ္စည်းခိုးသည့် သင်္ဘောသား

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသည် ဂျပန်နိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုမှာ ဆိုက်ကပ်ပြီး ကုန်ချနေပါသည်။ ကျွန်တော်သည် သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းကပ်ထားလျှင် အလုပ်မရှိသူ ဖြစ်သည့်အတွက် မိမိအခန်းမှာ အနားယူနေသည်။ ကျွန်တော့်အခန်းထဲက တယ်လီဖုန်းမြည်လာသည်။ ကောက်ကိုင်းပြီး နားထောင်လိုက်ရာ တယ်လီဖုန်း ခေါ်သူဟာ ကပ္ပတိန်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေသည်။

“အာအို ကျွန်တော့် အခန်းကို ခဏလာပါဦး။”

“ရက်စား။”

ကျွန်တော် ဘောင်းဘီ ကောက်စွပ်ပြီး ကပ္ပတိန်၏အခန်းကို သွားသည်။ ကပ္ပတိန်၏အခန်းမှာ ဒေသကိုယ်စားလှယ်ရောက်နေသည်။ ကျွန်တော်ရောက်သွားတော့ ကပ္ပတိန်က မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်ပြီးပြောသည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် ရဲစခန်းကို လိုက်သွားရမယ်။ ဟိုကောင်ကုန်တိုက်မှာ ပစ္စည်းခိုးတာ မိလို့တဲ့”

ဟိုကောင်၏နာမည်ကို ထည့်ပြောပါသည်။ ကျွန်တော် အံ့သြသွားသည်။ ဟိုကောင်ဆိုသူသည် မိကောင်းဖခင်တို့၏သား ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောကုမ္ပဏီရုံးက အရာရှိတစ်ယောက်သည် အဲဒီဟိုကောင်ဆိုသူ၏ ယောက်ဖ

ဖြစ်သည်။ ဒီကောင်မိုးတယ် ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဟု အံ့သြမိတာ ဖြစ်သည်။

ဂျပန်နိုင်ငံက ကုန်တိုက်တွေကလည်း ခိုးချင်စရာ အတော်ကောင်း သည်။ ပစ္စည်းတွေက လိုချင်စရာတွေချည်း ဖြစ်သည်။ လိုချင်စရာပစ္စည်း တွေ များသလောက် ဈေးရောင်းသူမရှိသော ကုန်တိုက်ကြီးတွေ ဖြစ်သည်။ ဝယ်သူက မိမိလိုချင်သည့် ပစ္စည်းကို ဆွဲယူပြီး ခြင်း သို့မဟုတ် လက်တွန်း လှည်းထဲ ထည့်ယူရသည်။ ဈေးဝယ်သူ ဆွဲယူထည့်နေတာကို ဘယ်သူမှ လိုက်ကြည့်မနေပါ။ သို့သော် မြင်ကွင်းအားလုံးကို ကွက်လပ်မကျန်အောင် ချိန်ရွယ်ထားသည့် ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာတွေက ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်နေပါ သည်။

ဈေးဝယ်သူသည် မိမိဝယ်လိုသည့် ပစ္စည်းများကို ယူလာပြီး ကုန် တိုက်ကြီး၏ ထွက်ပေါက်နားက ငွေရှင်းကောင်တာမှာ ပြုပြီး ငွေရှင်းရုံ သာဖြစ်သည်။ ကုန်တိုက်ကြီး တစ်ခုလုံးမှာ ဝန်ထမ်းဆယ်ယောက်ရှိ ရမည်အစား ငါးယောက်လောက်သာ ခန့်ထားသည်။ ဟိုအကောင် ဘာ ပစ္စည်းခိုးသလဲ မေးကြည့်ရသည်။

“ဘာပစ္စည်းခိုးတာတဲ့လဲ”

“မသိသေးဘူး၊ ပစ္စည်းယူပြီး ငွေမရှင်းဘဲ ထွက်သွားလို့ ရဲက ဖမ်းထားတာတဲ့”

သင်္ဘောကုမ္ပဏီ၏ ဒေသကိုယ်စားလှယ်နှင့် အတူ ကပ္ပတိန်နှင့် ကျွန်တော်တို့ ဆိပ်ကမ်းရဲစခန်းကို လိုက်သွားကြပါသည်။ ရဲစခန်းထဲမှာ ထိုင်ခိုင်းထားသည့် ဟိုအကောင်ကို တွေ့ရပါသည်။ သူခိုးလာသည်ဆိုသည့် ခေါက်ထီးလှလှလေးကို ရဲက သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် သိမ်းထားပြီး ရဲအရာရှိ၏ စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားတာ တွေ့ရသည်။

ခေါက်ထီးလေးသည် ဂျပန်ငွေ ယန်းတစ်ထောင် (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၀) ခန့်သာ တန်ပေလိမ့်မည်။ ဂျပန်နိုင်ငံအနေဖြင့်မူ ဘာမျှ တန်ဖိုးရှိသည့် ပစ္စည်းမဟုတ်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှာ ဒါမျှမက တန်ဖိုးရှိသည့် ပစ္စည်းတွေကို လိုချင်လျှင် အလကားယူသွားပါလို့ စာရေးပြီး လမ်းဘေးက ပလက်ဖောင်းမှာ ချထားတာတွေ အများကြီးရှိသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံမှာ အမှိုက်ပစ်စရာ နေရာမရှိလို့ လူသုံးပစ္စည်းအမျိုးမျိုးတွေ ဖြစ်သည့် ရေခဲသေတ္တာ၊ တီဗီ၊ ဗီဒီယို၊ ပန်ကာ၊ လျှပ်စစ်မီးပူ၊ ဘိုင်စကယ်တွေကို လိုချင်လျှင် အလကားယူသွားပါလို့ စာရေးပြီး လမ်းဘေးက ပလက်ဖောင်းမှာ ချထားတာတွေ အများကြီးရှိသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံမှာ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းတွေကို ဖျက်ဆီးပြီးမှ စွန့်ပစ်ရသည်။ အထူးသဖြင့် မော်တော်ကား၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်လို ပစ္စည်းမျိုးကို စွန့်ပစ်မည်ဆိုလျှင် ဖျက်ဆီးပေးခ အလွန်ဈေးကြီးသည့်အတွက် ယာဉ်နံပါတ်နှင့် အင်ဂျင်နီယာတို့ကို ဖျက်ဆီးပြီး ချွဲထဲကို မောင်းသွင်းပစ်ခဲ့လေ့ရှိသည်။ အဲဒီလိုမျိုး လုပ်တာမျိုးကို ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးမိပါက ဒဏ်ငွေ ယန်း သန်းနှင့်ချီပြီး တပ်ရိုက်ခံရမည်ဖြစ်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှာ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ စွန့်ပစ်ထားတာ အမှိုက်ပုံမှာ မကြာခဏ တွေ့ရသည်။

ဟိုအကောင် ကုန်တိုက်က ခိုးလာပါသည်ဆိုသည့် ခေါက်ထီးမျိုးကတော့ လွင်ပစ်ထားလျှင်တောင် ဘယ်သူမှ ကောက်ကိုင်ကြည့်မည်မဟုတ်လို့ တန်ဖိုးမရှိသည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဂျပန်နိုင်ငံ ဥပဒေက ခိုးတာကိုမိပါက ထိရောက်စွာ အရေးယူသည့်အတွက် ထောင်ဒဏ်၊ ဆွဲဒဏ် သို့မဟုတ် နှစ်ရပ်လုံး ကျခံရတော့မည်ဖြစ်သည်။

“ဟိုကောင် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ပြောပါဦး။”

“ဘာဖြစ်မှန်းကို မသိပါဘူးဆရာရယ်၊ ကုန်တိုက်က အထွက်မှာ

အချက်ပေးလျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်း အဆက်မပြတ်မြည်ပြီး ရဲက ကျွန်တော်ကို ဖမ်းတော့တာပါပဲ”

“ဒေသခံ ကိုယ်စားလှယ်က ပြောတယ်၊ မင်း ခေါက်ထီးခိုးလို့ အဖမ်းခံရတာတဲ့”

“ဒီခေါက်ထီးဟာ သူတို့ကုန်တိုက်က ခေါက်ထီး မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် လမ်းဘေးက စတိုးဆိုင်တစ်ဆိုင်က ဝယ်ခဲ့တာ”

သူမြောပြတာက သူသည် ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး အားလပ်ခွင့်ရပြီး ညနေ ၄ နာရီမှ ဂျူတီဝင်ရမည်ဖြစ်လို့ မြို့ထဲကို လျှောက်လည်နေခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ တစ်နေရာအရောက်မှာ စတိုးဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို ဝင်ကြည့်သည်။ ခေါက်ထီးလှလှလေးတွေ့တာနဲ့ သူ့ကောင်မလေးအတွက် ဝယ်သည်။ ခေါက်ထီးဝယ်ပြီး ဆက်လျှောက်လာစဉ် ကုန်တိုက်လှလှကြီးတွေ့တာနဲ့ ဝင်ကြည့်သည်။ ကုန်တိုက်ကြီးထဲက ပစ္စည်းတွေ ဈေးကြီးလွန်းသည် အပြင် သူလိုချင်တာ ဘာမျှမတွေ့လို့ ပြန်အထွက်မှာ အဖမ်းခံရတာဟု ဆိုသည်။

“မင်းက ပြောမပြဘူးလား၊ တခြားဆိုင်က ဝယ်လာခဲ့တယ် ဆိုတာကို”

“ပြောပါတယ်၊ ရဲတွေတစ်ယောက်မှ အင်္ဂလိပ်စကား နားမလည် ဘူး”

“မင်းဝယ်လာခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ စတိုးဆိုင်ကို မှတ်မိသလား”

“မှတ်မိတယ်ထင်တာပဲ၊ အတော်ဝေးတယ်”

ကပ္ပတိန်က ဒေသကိုယ်စားလှယ်ကို ရှင်းပြသည်။ ဒေသကိုယ်စား လှယ်က ရဲတွေကို ပြန်ရှင်းပြသည်။ ရဲတွေက သဘောပေါက်သွားပြီး ဟိုက် ဟိုက် နဲ့ တဟိုက်ဟိုက် အသံထွက်ပြီး နားထောင်နေသည်။ ရဲတွေပြန်ပြောတာကို ဒေသကိုယ်စားလှယ်က ပြန်ပြောပြသည်။

“သူဝယ်ယူခဲ့သည့် စတိုးဆိုင်ကို သွားကြည့်စရာ မလို၊ ကုန်တိုက်ကို ပြန်သွားပြီး စစ်ဆေးလို့ရတယ်လို့ ပြောနေတယ်”

ဟိုအကောင်ကို ဖမ်းသည့် ရဲပါလိုက်ပြီး ကုန်တိုက်ကို သွားကြသည်။ ကုန်တိုက်က ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာတွေကို စစ်ဆေးကြသည်။ စစ်ဆေးလိုက်တော့ ဟိုအကောင် ခေါက်ထီးကလေးကို ကိုင်ပြီး ငွေမရှင်းခဲ့ပဲ ကုန်တိုက်ထဲက ထွက်ခွာသွားပုံကို ဝီပြင်ထင်ရှားစွာ တွေ့ရသည်။ ခဲတွေက တစ်စုံတစ်ခုပြောလိုက်လို့ ကုန်တိုက်က တာဝန်ရှိသူက ဟိုကောင်ကုန်တိုက်ထဲ ဝင်လာပုံကို ပြန်ရစ်ပြသည်။ ဒီတော့မှ ရှင်းသွားတော့သည်။

“ဟိုမှာ ဟိုမှာ၊ သူ့လက်ထဲမှာ ခေါက်ထီးပါတယ်”

ဟိုအကောင်သည် ကုန်တိုက်ထဲကို ဝင်လာကတည်းက သူ့လက်ထဲမှာ ခေါက်ထီးလေးကိုင်ပြီး ဝင်လာတာကို ရုပ်မြင်သံကြားမှာ ထင်ရှားစွာ ဆွဲမြင်ရသည်။ ခေါက်ထီးကို လျှပ်စစ်ရောင်ခြည်ဖြင့် စစ်ဆေးတော့လည်း ဒီကုန်တိုက်က ခေါက်ထီးမဟုတ်ကြောင်း ပြနေသည်။ ဒီတော့မှ ဟိုအကောင်ကို ကွင်းလုံးကျွတ် လွှတ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ကုန်တိုက်က တာဝန်ရှိသူက ဟိုအကောင်ကို လက်ဆောင်အဖြစ် ချောကလက်ဘူးတစ်ဘူးပေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ကိုပါ ပေးစားပါသည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။

ပြည့်တန်ဆာမကို အခကြေးငွေ မပေးလို့ အရေးယူခံရသည့် သင်္ဘောသား

ကိုးရီးယားနိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုက သင်္ဘောပြန်ထွက်ခါနီးမှ ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပြန်လည် ထွက်ခွာတော့မည်ဖြစ်လို့ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်က ထုတ်ပေးထားသည့် ကမ်းတပ် လည်ပတ်ခွင့် စာရွက် (ရှိုးပတ်စ်)တွေကို ပြန်သိမ်းသည်။ အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုး တက်မကိုင် သင်္ဘောသားတစ်ယောက်မှာ ရှိုးပတ်ပျောက်နေသည်။

ကိုးရီးယားနိုင်ငံမှာ သင်္ဘောသားကို ယာယီ ထုတ်ပေးထားသည့် ကမ်းတက်လည်ပတ်ခွင့် လက်မှတ်ပျောက်ဆုံးပါက ဒဏ်ငွေ အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၅၀၀ ပေးဆောင်ရမည်ဟု ရှိုးပတ်စ်၏ နောက်ကျောမှာ ရေးထားသည်။ အင်ဒိုနီးရှားသင်္ဘောသားသည် အင်္ဂလိပ်လို မဖတ်တတ်ကာရယ်၊ ဖတ်မကြည့်တာရယ်ကြောင့် မသိဖြစ်နေသည်။ တာဝန်ရှိသူ ပထမအရာရှိက မေးသည်။

“ဘယ်မှာထားလို့ ပျောက်တာလဲ”

“ဘယ်မှာထားမိမှန်း မသိဘူး”

“အမေရိကန်ဒေါ်လာ ငါးရာ ဒဏ်ငွေ ပေးဆောင်ရမယ်”

ဒီတော့မှ သင်္ဘောသားသည် မျက်လုံးပြူးသွားပြီး အမှန်ကို ဖွင့်ပြောသည်။ သူ့ရှုံးပတ်ကို သူ့ကောင်မလေးက နှိုက်ယူထားလိုက်တာဟု ဆိုသည်။ အရေးမကြီးဘူးထင်လို့ ပြန်မတောင်းဘဲ ထားပစ်ခဲ့တာဟု ဆိုသည်။

မနေ့ကညနေက သူသည် တခြား သင်္ဘောသားတွေနှင့်အတူ နှိုက်ကလပ်မှာ ကောင်မလေးတွေနှင့် ပျော်ကြသည်။ အတူတွဲပြီး ကဲကြသည်။ ကဲကြသည်။ သန်းခေါင်ယံ ၂ နာရီ နှိုက်ကလပ်ပိတ်ချိန်မှာ သူ့ကောင်မလေး၏ အခန်းကို လိုက်ပါသွားပြီး အတူအိပ်သည်။

မိုးလင်းလို့ သင်္ဘောကို ပြန်တော့မည်ဆိုတော့ ကောင်မလေးက သူ့ကို ညကြေးပေးပါရန်တောင်းသည်။ သင်္ဘောသားက သူ့မှာ ပိုက်ဆံတပြားမှ မရှိတော့ပါဟု ပြောသည်။ မနေ့ညက အတူသောက်စားကြရာမှာ သုံးစွဲလိုက်ရလို့ ကုန်ပြီဟု ပြောသည်။

“တစ်ပြားမှ မကျန်တော့ဘူးလား။”

“နိုး”

“နှစ်ဆယ် အစိတ်လောက်တောင် မကျန်တော့ဘူးလား”

“တစ်ပြားမှ မကျန်တော့ဘူး”

ကောင်မလေးက သူ့ကို ပျော်ပါးခါ ဒေါ်လာ ၂၀၊ ၂၅ လောက် ပေးလျှင် ကျေနပ်ပါသည်ဆိုသည့်သဘော ပြောနေသည်။ အင်ဒိုနီးရှား သင်္ဘောသားသည် အင်္ဂလိပ်စကားကို ကျွမ်းကျင်စွာ မပြောတတ်သည့်အပြင် ကပ်စီးနည်းတာလည်း ပါသည့်အတွက် ကောင်မလေးပြောသမျှ တွေကို နိုး နိုး နိုး လို့ချည်း ပြောနေသည်။

ကောင်မလေးက သည်းခံနေရာက စိတ်ဆိုးလာပြီး သင်္ဘောသား၏ အိတ်ကို နှိုက်ရှာသည်။ တကယ်ပင် ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှ မရှိတာတွေ့ရသည်။

သင်္ဘောသား၏ အိတ်ထဲက နှိုက်ယူလိုရသည့် ပစ္စည်းတွေထဲက ကမ်းတက်
လည်ပတ်ခွင့်လက်မှတ်ကို သိမ်းယူထားလိုက်သည်။ သင်္ဘောသားက အရေး
မကြီးသည့် စာရွက်ထင်ပြီး ပြန်မတောင်းဘဲ ထားပစ်ခဲ့သည်။

“မင်း ညအိပ်ခဲ့တဲ့ အဲဒီကောင်မလေးရဲ့ အိမ်ကို မှတ်မိလား။”

“မှတ်မိပါတယ်”

“လာ သွားမယ်”

သင်္ဘောသည် ကုန်ချလို့ ပြီးသွားပြီ။ ဆိပ်ကမ်းက ပြန်လည် ထွက်
ခွာရတော့မည်။ အကြောင်းမဲ့ဆိပ်ကမ်းမှာ ကြာနေလျှင် ရပ်နားခ တင်
နာရီကို ဘယ်လောက်နှုန်းစသည်ဖြင့် သင်္ဘောက ပေးရတော့မည် ဖြစ်သည်။

ပထမအရာရှိသည်လည်း အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်
နှင့် သောက်ဖော်သောက်ဖက် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ကိုပါ လိုက်ခဲ့ရန်
ခေါ်သည်။ အငှားယာဉ်တစ်စီးခေါ်လိုက်သည်။ လိုရမယ်ရဆိုပြီး ဆိပ်ကမ်း
ရဲတစ်ယောက်ကိုပါ လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်ယူလာခဲ့သည်။

ကောင်မလေး နေထိုင်သည့် တိုက်ခန်းသည် တိုက်အိုတိုက်ဟောင်း
တစ်ခု၏ ပထမထပ်က အခန်းပေါင်းများစွာအနက်က တစ်ခန်းဖြစ်သည်။
ကိုရီးယားနိုင်ငံမှာ ဈေးပေါသည့် တိုက်ခန်းမျိုးဖြစ်သည်။ ရဲသားက အခန်း
တံခါးကို ခပ်ပြင်းပြင်း ခေါက်လိုက်သည်။ သုံးခါလောက်ခေါက်တော့
မှ တံခါးဖွင့်ရန် ထလာသည့် အတွင်းက လှုပ်ရှားသံကို ကြားရသည်။

၁၁ နာရီထိုးတော့မည်။ အိပ်ပျော်နေတာဖြစ်မည်။ ပြည့်တန်ဆာ
အမျိုးသမီးနှင့် ဇာတ်မင်းသမီးတို့သည် ညမှာ အသုံးတော်ခံသူတွေ ဖြစ်လို့
နေ့မှာ အိပ်ကြရသည်။ အိပ်ပျော်နေစဉ် လာနှိုးသူကို စိတ်ဆိုးကြသည်။
ဒီအခန်းက ကောင်မလေးသည်လည်း သင်္ဘောသားကို တစ်ညလုံး အသုံး
တော် ခံခဲ့ရသူဖြစ်လို့ အိပ်ပျော်နေတာဖြစ်မည်။

အတွင်းဘက်က တံခါးချက်ဖြုတ်သံကြားရသည်။ တံခါးကို ဟကြည့်သည်။ သံကြိုးချိတ်ထားလို့ ခြောက်လက်မခန့်သာ ပွင့်သွားသည်။ ရံတစ်ယောက်နှင့်ညက သူ့လူအပါအဝင် သဘောသား သုံးယောက်ကိုမြင်တော့ အော် လာကြပြီလားဆိုသည့် အမူအရာဖြင့် မထိပြီးပြီးပြီး တံခါးသံကြိုးကို ဖြုတ်ကာ ဖွင့်ပေးပါသည်။ သို့သော် အိမ်ထဲကို ဝင်ခွင့် မပေးဘဲ ဆို ဘာကိစ္စဆိုသည့် အမူအရာဖြင့် စီးကရက်ကို ဟန်ပါပါဖွာပြီး မီးခိုးမှုတ်ထုတ်သည်။

“နင် သူ့ရှိုးပတ်ကို နှိုက်ယူထားလိုက်တယ်ဆို”

ကောင်မလေးက မထီလေးစားအပြုံးဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“အဲဒါ ပြန်ပေးပါ”

ကောင်မလေးက ပြုံးပြီး စီးကရက်မီးခိုး မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြန်သည်။ လက်ငါးချောင်းထောင်ပြသည်။ ပြီးတော့မှ လက်သန်းကစပြီး ပြန်ခေါက်ချိုးချသည်။ လက်သန်း၊ လက်သူကြွယ်၊ လက်ခလယ်၊ ပြီးတော့ လက်မကို ချိုးပြသည်။ နောက်ဆုံး လက်ညှိုးတစ်ချောင်းပဲ ထောင်ပြထားသည်။ အဲဒီအဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သည့် ရဲက ရှင်းပြသည်။

“ရှိုးပတ်စံက ဒေါ်လာ ငါးရာတန်တယ်တဲ့၊ လေးရာ၊ သုံးရာ၊ နှစ်ရာ မပေးပါနဲ့တဲ့၊ တစ်ရာပဲ ပေးပါတဲ့”

ပထမအရာရှိက အမေရိကန်ဒေါ်လာ တစ်ရာထုတ်ပေးလိုက်တော့မှ ဧည့်ခန်းက စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ ပတ်စ်ပို့ကို သွားယူပြီး ပြန်ပေးသည်။

ကောင်မလေးနှင့် တစ်ညအတူအိပ်ခ ဒေါ်လာ ၂၀ လောက် ပေးရမည့် ကိစ္စကို မပေးသည့်အတွက် ပြဿနာဖြစ်လာသည့်အခါ ဒေါ်လာတစ်ရာ ပေးလိုက်ရတော့သည်။ ရဲသားပြောတာ မှတ်သားစရာကောင်းသည်။

“ခင်ဗျား ကံကောင်းတယ်၊ ကောင်မလေးက မိတ်ဆွေအဖြစ်နဲ့ ယုံကြည်လို့ အိမ်အလည်ခေါ်တာ။ သူ့ကို အလိုမတူဘဲ ကာမရယူပါတယ် လို့ တိုင်လိုက်ရင် ခင်ဗျားထောင်ကျသွားနိုင်တယ်”

သင်္ဘောသားများ မှတ်သားထားသင့်သည့် ကိစ္စဖြစ်သည်။ ပြည့်တန်ဆာပင် ဖြစ်စေ၊ အလိုမတူဘဲ ကာမကို ရယူပါက မုဒိမ်းမှုမြောက်သည်။ ထောင်မကျချင်ရင် ကောင်မလေးတောင်းသလောက် ပေးရတော့မည် ဖြစ်သည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။

မှူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲသူ သင်္ဘောသား

တောင်အမေရိကတိုက်ရှိ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံက ဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့မှာ ဖြစ်ခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ထိုမြို့၏ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်ထဲက နာမည်ကြီး ပြည်တန်ဆာအိမ်ကို ရဲတွေ ဝင်ရောက်စစ်ဆေးသည်။ ထိုအိမ်ကြီးသည် သုံးထပ် တိုက်တန်းလျားရှည်ကြီး ဖြစ်သည်။ တိုက်ကြီး၏ အောက်ထပ် အခန်းတွေမှာ စားသောက်ဆိုင်၊ ဘီယာဆိုင်၊ အရက်ဆိုင်နှင့် လိင်တံ အစွပ်နှင့် လိင်ဆက်ဆံမှုဆိုင်ရာ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း မျိုးစုံ အပါအဝင် အခြားပစ္စည်းမျိုးစုံ ရောင်းသည့် စတိုးဆိုင်တွေရှိသည်။

အပေါ်ထပ် အခန်းတွေမှာတော့ နိုင်ငံတကာက လာကြသည့် ကမ္ဘာ လှည့်ခရီးသည်တွေနှင့် သင်္ဘောသားတွေ လာရောက် ပျော်ပါးအိပ်စက် ကြသည့် ပြည်တန်ဆာခန်းတွေ ရှိသည်။ တိုက်တန်းလျားကြီးဖြစ်လို့ ပြည်တန်ဆာလုပ်ငန်းအတွက် အထူးတည်ဆောက်ထားသည့် အဆောက် အဦးဖြစ်ဖွယ် ရှိသည်။ အိပ်ခန်းတွေ အနည်းငယ်ကျဉ်းသော်လည်း အခန်း တိုင်းမှာ အိမ်သာနှင့် ရေချိုးခန်းပါရှိသည်။ တစ်ခန်းမှာ ပြည်တန်ဆာမ တစ်ယောက်စီ ရှိသည်။ အခန်းတိုင်းလိုလိုမှာပင် သူ့ဖောက်သည်နှင့်သူ ရှိနေကြသည်။

ဒီအိမ်ကြီးရှိရာ ရပ်ကွက်သည် လူနေရပ်ကွက်ဆိုသော်လည်း စနစ် တကျ ဖောက်လုပ်ထားသည့် လမ်းမရှိ။ အဆောက်အဦးတွေကလည်း အနေအထားအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖြစ်သလို ဆောက်ထားကြသည်။ စိမ်းစိုအုပ်မှိုင်း နေသည့် သစ်ပင်တွေကလည်း ရပ်ကွက်အတွင်း ထူထပ်စွာ ပေါက်နေကြ သဖြင့် ရာဇဝတ်မှုခင်းများ ဖြစ်ချင်စရာကောင်းသည့်နေရာ ဖြစ်သည်။

ပြည့်တန်ဆာအိမ်ကြီး၏ အောက်ထပ်က စားသောက်ဆိုင်နှင့် စတိုး ဆိုင်တွေမှာ မူးယစ်ဆေးဝါးမျိုးစုံကို ဝယ်လို့ရသည်။ မိမိကြိုက်ရာ မူးယစ် ဆေးဝါးကို နာမည်ပြောတတ်ဖို့သာ လိုသည်။ မျိုးစုံ အကုန်ရနိုင်သည်။ အဓိက ရောင်းချနေတာကတော့ သူတို့နိုင်ငံက ထုတ်သည့် ကိုကင်း ဖြစ်သည်။ ဘိန်းဖြူလိုပစ္စည်းကတော့ ဈေးကြီးလို့ လူတိုင်း မသုံးစွဲနိုင်သည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းသူတွေသည် ရဲတွေကို လှိုင်းကြေး ပေးထားသဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ရောင်းဝယ်နေကြသည်။

အဲဒီပြည့်တန်ဆာအိမ်ကြီးကို ရဲတွေ ဝင်စစ်နေပြီဆိုတာကို သိသည့် အပေါ်ထပ်အခန်းက ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ပြတင်းပေါက်က ခုန်ချပြီး ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားရာမှာ ခြေထောက်ကျိုးသွားပြီး အဖမ်းခံလိုက် ရသည်။ ခြေထောက်ကျိုးသွားပြီး မပြေးနိုင်တော့လို့ အဖမ်းခံရသူကို စစ်ဆေးရာ နိုင်ငံခြားသား သင်္ဘောသားဖြစ်နေသည်။

သင်္ဘောသားကို စစ်ဆေးရာ သူသည် သူ့ခုန်ချသည့် အခန်းက ကောင်မလေးနှင့် ပျော်ပါးရန်လာသူဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဘာကြောင့် ခုန်ချတာလဲဟု မေးကြည့်ရာ သူ့အဖြစ်ကို ပြောပြသည်။ သူနှင့် သူ့ ကောင်မလေးသည် နိုက်ကလပ်မှာ တွေ့ကြုံပြီး ကောင်မလေးက ခေါ် လာလို့ ကောင်မလေးနေထိုင်သည့် အခန်းသို့ လိုက်လာမိကြောင်း ပြော ပြသည်။ ကောင်မလေးသည် မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသူ ဖြစ်ကြောင်းကို သူ့အခန်းရောက်မှ သိရသည်။ ကောင်မလေးက သူ့ကိုပါ မူးယစ်ဆေးဝါး

သုံးစွဲရန် မြူဆွယ်သည်။ အမှန်တော့ ကောင်မလေးသည် သူ့လက်ဝယ်ရှိ မူးယစ်ဆေးဝါးကို ရောင်းချင်လို့ သင်္ဘောသားကို မြူဆွယ်တာဖြစ်သည်။

“နိုး၊ ကိုယ် အဲဒါတွေ မလုပ်ဘူး၊ ဘိယာ အရက် နည်းနည်းပဲ သောက်တယ်”

“စမ်းလုပ်ကြည့်လေ၊ သိပ်ကောင်းတယ်”

“ဘာကောင်းတာလဲ”

“ဘာကောင်းတာလဲဆိုတာ စမ်းကြည့်မှ သိရမှာပေါ့”

သူ စိမ်းပေးသည့် ဒေါ်လာ ၂၀ တန် မူးယစ်ဆေးဝါးကို သုံးစွဲပြီး ကာမဆက်ဆံလျှင် အကြာကြီးဆက်ဆံလို့ရကြောင်း၊ မကြာခဏ ဆက်ဆံ လို့လည်း ရကြောင်း မြူဆွယ်သဖြင့် စိတ်ပါလာပြီး ကောင်မလေးနှင့် အတူ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲနေမိရာမှ ကောင်မလေးနှင့် ကာမဆက်ဆံဖို့ ပင် မေ့နေတော့သည်ဟု ဆိုသည်။

ပြည့်တန်ဆာအိမ်ကြီးကို ရဲတွေ ရောက်လာပြီး စစ်ဆေးနေပြီလို့ သိသောအခါ တစ်အိမ်လုံးမှာ ရှိနေကြသည့် နိုင်ငံခြားသားတွေ ဝရန်း သုန်းကားဖြစ်ပြီး ဆင်းပြေးသူပြေး၊ ပြတင်းပေါက်က ခုန်ချပြေးသူပြေး ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်သူနှင့် သုံးစွဲသူ အားလုံးကို ဖမ်းဆီးပြီး တရားစွဲဆိုတော့မည် ဖြစ်သည်။ ကောင်မလေးက သူ့ကို ထွက်ပြေးဖို့ ပြောသည်။ ထွက်ပြေးလျှင် ကောင်မလေးကို ဘာမျှ မလုပ် ရသေးဘဲ ပေးထားသည့် ညအိပ်ကြေးနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးဖိုး စုစုပေါင်း ဒေါ်လာ ၅၀ ခန့် ဆုံးတော့မည်ဖြစ်သည်။

ထွက်ပြေးလို့လွတ်သွားလျှင် ဒေါ်လာ ငါးဆယ်ခန့်သာ ဆုံးမည်။ ထွက်မပြေးပဲ အဖမ်းခံလိုက်လျှင် ရဲစခန်းရောက်မည်။ ဆီးစစ်လိုက်လျှင် မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲထားတာ တွေ့တော့မည်။ တရားစွဲခံရတော့မည်။ မိမိ သင်္ဘောသည် နက်ဖြန်နံနက်မှာ ဒီနိုင်ငံက ပြန်လည်ထွက်ခွာပြီး မိမိ

အလွန်ရောက်ဖူးချင်သည့် အမေရိကန်နိုင်ငံကို သွားတော့မည်။ ဘာမျှ စဉ်းစားမနေတော့ပဲ အဖမ်းမခံဘူးဆိုပြီး ပထမထပ် ပြတင်းပေါက်က ခုန်ချပြီး ထွက်ပြေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

ပြတင်းပေါက်က အောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ရာ ပေ ၂၀ ခန့်သာ မြင့်သည်ကို တွေ့ရသည်။ မြက်တောနှင့် ခြံပုတ်တွေပေါ်ကို ခုန်ချလျှင် ခြေကျိုးလက်ကျိုး မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်ပြီး ခုန်ချလိုက်သည်။ မြက်တောနှင့် ခြံပုတ်ပေါ်ကို ကျသော်လည်း ကျတာနဲ့ပြန်ထလို့ မရတော့လို့ အဖမ်း ခံလိုက်ရတာဖြစ်သည်။ စစ်ဆေးကြည့်ရာ ခြေလက်နှစ်ဖက်လုံး ခြေမျက်စိ အထက်နားက ကြော့မွှား ကျိုးနေတာတွေ့ရသည်။

သင်္ဘောသားကို အဲဒီနိုင်ငံရှိ အဲဒီဆိပ်ကမ်းက ဆေးရုံမှာ တင်ထား ခဲ့ရပြီး သင်္ဘောက အမေရိကန်နိုင်ငံကို ထွက်ခွာသွားသည်။ သင်္ဘောမထွက် မီ အချိန်ကလေးမှာ သင်္ဘောကပ္ပတိန်သည် ဆေးရုံသို့လာပြီး သူ့တပည့်ကို နှုတ်ဆက်သည်။ သူ့တပည့်၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို ပေးသည်။ သင်္ဘော သား လုပ်သက်မှတ်တမ်း စာအုပ် (စီဒီစီ) ကို သင်္ဘောသားရှေ့မှာပင် လက်မှတ်ထိုးပြီး ပေးအပ်သည်။ အလုပ်ဖြုတ်လိုက်ပြီ ဆိုသည့်သဘော ဖြစ်သည်။ ကံကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးသွားသည်။ သင်္ဘောသား ရစရာရှိသည့် လစာငွေတွေကို ဒေသကိုယ်စားလှယ်ထံမှာ ပေးအပ်ထား ခဲ့ကြောင်း ပြောပြီး နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားသည်။

သင်္ဘောသား ဆေးရုံကဆင်းလျှင် ဒေသကိုယ်စားလှယ်က လစာ လက်ကျန်တွေကို ထုတ်ပေးပြီး သင်္ဘောသား၏ နေရင်း အမိနိုင်ငံကို ပို့ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဆေးရုံကို လာတွေ့သည့် ဒေသကိုယ်စားလှယ် စကားက မှတ်သားစရာကောင်းသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ခုန်ချပြီး ထွက်ပြေးတာလဲ၊ ရဲက ဖမ်းမိလည်း အရေး မကြီးဘူး၊ ရဲကို ပိုက်ဆံပေးလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ၊ အဲဒီရဲတွေ လာစစ်တယ်

ဆိုတာ ပိုက်ဆံလိုချင်လို့ လာစစ်တာ။ အဲဒီအိမ်က ဈေးဆိုင်တွေအားလုံးမှာ မူးယစ်ဆေးတွေ ရောင်းနေကြတာ သူတို့သိတာပဲ။ လိုင်းကြေးယူစားပြီး လွတ်ပေးထားသားပဲ”

အသိနောက်ကျသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ခြေနှစ်ဖက်လုံး ကျိုးခဲ့ပြီ။ အလုပ် ပြုတ်ခဲ့ပြီ။ နစ်နာခဲ့ပြီ။ နောင်အခါ ဆင်ခြင်ရတော့မည်လို့သာ တွေးနေမိ သည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။

အချစ်အတွက် အသက်ပေးသွားသည့် သင်္ဘောသား

၁၉၈၀ ခုနှစ် ဝန်းကျင်ကာလက စင်ကာပူနိုင်ငံမှာ အလုပ်ရှာနေကြသည့် မြန်မာသင်္ဘောသားလောကကို တုန်လှုပ်သွားစေသည့် သတင်းတစ်ခု ပေါ်ထွက်ခဲ့ဖူးသည်။ မြန်မာသင်္ဘောသားတစ်ယောက် ရေထဲခုန်ချပြီး မိမိကိုယ်ကိုမိမိ သတ်သေသွားသည် ဆိုသည့်သတင်း ဖြစ်သည်။

လူသေမှုဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ရဲအရေး မပိုင်သည့် မှုခင်းဖြစ်သည်။ အခင်းဖြစ်ပွားရာ နေရာသည် နိုင်ငံတကာ ပိုင်နက်မှာ ဖြစ်နေသည့်အတွက် ဘယ်နိုင်ငံရဲကမှ အရေးယူလို့မရသည့် လူသေမှု ဖြစ်ခဲ့သည်။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ သတ်သေသွားသည့် သင်္ဘောသားသည် မြန်မာသင်္ဘောသား ဖြစ်နေသည့်အတွက် စင်ကာပူနိုင်ငံမှာ ရောက်ရှိနေကြသည့် မြန်မာသင်္ဘောသားလောကမှာတော့ ဒီသတင်းဟာ ရက်အတော်ကြာအောင် ပြောကြဆိုကြဖြင့် စိတ်ဝင်တစား ရှိနေခဲ့ကြသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ကတော့ အလုပ်မရသေးလို့ သောက ဖြစ်နေသည်။ သူ့အရေးနှင့် ကိုယ့်အရေးဆိုသလို သူများနိုင်ငံမှာ အလုပ်မရှိ အကိုင်မရှိပဲ ပွဲစားအိမ်မှာ နေရတာ ရင်ထဲမှာ မီးတောက်နေသည်။ သူများသေတာ အရေးမကြီး၊ မြန်မာပြည်မှာ ကျန်နေခဲ့ကြသည့် ဇနီးနှင့်

သားသမီးတွေ ငတ်ပြီးသေကုန်ကြတော့မှာပဲ ဆိုတဲ့အတွေးဖြင့် ရင်ပူနေသည်။

ကျွန်တော် အလုပ်ရလို့ ဟောင်ကောင်ကုမ္ပဏီပိုင် သင်္ဘောတစ်စင်းကို တက်ရန် စင်္ကာပူမှ ဟောင်ကောင်ကို ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ရောက်ရှိသွားသည့် သင်္ဘောက ကုန်းပတ် ပထမအရာရှိ မစ္စတာ လူနာဒီသည် အင်ဒိုနီးရှား တရုတ်လူမျိုးဖြစ်သည်။ မြန်မာသင်္ဘောသားတွေကို အတောင်ခင်မင်သူ ဖြစ်သည်။ အဲဒီသင်္ဘောမှာ မြန်မာသင်္ဘောသား ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းသာ ရှိသည်။ ကပ္ပတိန်က စင်္ကာပူတရုတ်။ ကုန်းပတ်သင်္ဘောသားလုံးက အင်ဒိုနီးရှား လူမျိုးတွေ၊ စက်ခန်းက အင်ဂျင်နီယာတွေအားလုံးက ဟောင်ကောင်တရုတ်တွေ ဖြစ်သည်။

ကုန်းပတ် ပထမအရာရှိ မစ္စတာလူနာဒီသည် မြန်မာလူမျိုး ကျွန်တော့်ကို ခင်သည်။ သောက်ဖော်စားဖက် ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် အလုပ်သင် ဘဝ၊ အငယ်တန်းအရာရှိဘဝတွေမှာ မြန်မာသင်္ဘောသားတွေနှင့် လက်ပွန်းတတီး နေခဲ့ဖူးလို့ မြန်မာစကား တစ်လုံးနှစ်လုံးကိုတောင် ပြောတတ်နေသည်။ သူငယ်ချင်း၊ ခင့်ကိုချစ်တယ်၊ မောင့်ကိုချစ်တယ် ဆိုတာတွေနှင့် အခြားညစ်ညမ်းသည့်စကားတွေကို တတ်နေသည်။ တစ်နေ့မှာ သူကပြောသည်။

“ကျွန်တော် ပီအိုင်အယ်လ်လိုင်ဒ်က ကိုတာစင်္ကာပူရား ဆိုတဲ့ ခရီးသည်တင် သင်္ဘောမှာ သတ်မိတ်နဲ့ လိုက်နေတုန်းက မြန်မာသင်္ဘောသား တစ်ယောက် ရေထဲခုန်ချပြီး သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားဖူးတယ်”

ကျွန်တော် ဘုရားတလိုက်မိသည်။ ကျွန်တော်သိချင်နေသည့် ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြနိုင်သူနှင့် တည့်တည့်ကြီး လာတိုးနေပါရောလားဟု သတိရလိုက်သည်။ အဲဒီတုန်းက သူက အဲဒီသင်္ဘောမှာ သတ်မိတ် (ကုန်းပတ် တတိယအရာရှိ) ဟု ဆိုသည်။ ကိုတာစင်္ကာပူရားဆိုသည့် ခရီးသည်တင်

သင်္ဘောကြီးသည် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ ကမ်းခြေတစ်လျှောက်က နိုင်ငံတွေ ဖြစ်သည့် စင်ကာပူ၊ ဩစတြေးလျ၊ နယူးဇီလန်၊ ဟာဝိုင်အီ၊ အမေရိကန်၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ ဟောင်ကောင်၊ ထိုင်း၊ စင်္ကာပူ ပတ်ဆွဲနေသော သင်္ဘောကြီးဖြစ်သည်။ အပျော်စီး ခရီးသည်တွေနှင့် သန်းကြွယ်သူဌေးတွေ၊ ခရီးသွားသည့် ဇိမ်ခံသင်္ဘောကြီး ဖြစ်သည်။ ဒီလို သင်္ဘောကြီးမျိုးမှာ မြန်မာသင်္ဘောသားတစ်ယောက် အလုပ်ရရှိ မလွယ်သည့်ခေတ် ဖြစ်သည်။ ဒီခေတ်မှာ ဒီသင်္ဘောကြီးပေါ်မှာ အမှုထမ်းခွင့်ရနေသည့် မြန်မာ အလုပ် သင် (ကဒက်)တစ်ယောက် ရေထဲခုန်ချပြီး သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွား ခဲ့တာဟု ဆိုသည်။

“အဲဒီဇာတ်လမ်းကို ကြားဖူးတယ်၊ တိတိကျကျ မသိဘူး၊ ပြောပြ စမ်းပါဦး”

“သူ့ရည်းစား လင်ယူသွားလို့ စိတ်ထိခိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေ သွားတာ”

သင်္ဘောကြီး စင်္ကာပူကိုရောက်တော့ သူ့မိခင်ဆီက ရေးပို့လိုက်သည့် စာတစ်စောင်ကို ရသည့်။ စာနှင့်အတူ လက်ထပ်ပြီးစီးခြင်း သတင်းစာ ဖြတ်ပိုင်းလေးလည်း စာအိတ်ထဲမှာ ပါလာသည်။ မိခင်ကြီးရဲ့ စာထဲမှာ ရေးထားတာက သားရဲ့ချစ်သူဟာ သားကို သစ္စာဖောက်သွားပြီ။ မင်္ဂလာ ဆောင်တာတောင် မေမေတို့ကို မဖိတ်တူး၊ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ သားရယ်၊ သူ့ထက်သာတာကို မေမေရှာပြီး ငါ့သားနဲ့ ပေးစားပါ့မယ်၊ သားလေး အသက်ရှည်ပါစေ၊ ကျန်းမာပါစေလို့ ရေးထားသည်။

“အဲဒီစာကို ရတဲ့နေ့မှာ စိတ်ထိခိုက်ပြီး အခန်းထဲက အပြင်ကို မထွက်တော့ဘူး၊ ညစာလည်း မစားတော့ဘူး။ သွားမေးတော့ ဥပုသ်စောင့် နေတယ်လို့ ပြောတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ သူ့အခန်းကို သွားကြည့်တော့ သူမရှိတော့ဘူး။

အခန်းကို သော့ခတ်ထားလို့ မာစတာကီး (အထူးသော့)ဖြင့် ဖွင့်ဝင်ကြည့်ကြသည်။ အိပ်ရာကို အထူး သန့်ပြန်အောင် ခင်းထားသည်။ ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ သူ့ဆွဲနေကျ ရွှေဆွဲကြိုးလေးကို အသဲပုံလေး ပြုလုပ်ထားတာ တွေ့ရသည်။ အသဲပုံဆွဲကြိုး စည်းဝိုင်းလေးရဲ့ အလယ်မှာ မြန်မာလို စာကလေးတစ်ကြောင်း ရေးထားတာ တွေ့ရသည်။

(အချစ်မရှိတော့တဲ့ လောကကြီးမှာ အသက်ရှင်ပြီး နေဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့သည့်အတွက် လောကကြီးမှ ထွက်ခွာသွားပါပြီ။)

အဲဒီသင်္ဘောကြီးပေါ်မှာ အတူအမှုထမ်းနေသည့် မြန်မာသင်္ဘောသား တစ်ယောက်က စာကိုဖတ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ပြန်ပြသည်။ ကုန်းပတ် ပထမအရာရှိသည် ချက်ချင်းပင် ကပ္ပတိန်၏အခန်းကို ပြေးသွားပြီး သတင်းပို့သည်။ ကပ္ပတိန်သည် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားပြီး ချက်ချင်း လိုက်လာကြည့်သည်။ ကပ္ပတိန်သည် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ထိပ်ပြောင်ကြီး ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာသင်္ဘောသားလေး ရေးထားခဲ့သည့် စာကို ဘာသာပြန်ခိုင်းသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကို သိသွားသောအခါ သူ့နဖူးပြောင်ကြီးကို လက်ဝါးဖြင့် ဖျန်းခနဲ မြည်အောင် ရိုက်ပြီးပြောသည်။

“အိုးမိုင်ဂေါ့၊ လောကကြီးမှာ အချစ်မရှိပေမဲ့ အရက်ရှိလျှင် နေလို့ ရပါတယ်ကွာ။ လူရေထဲကျတယ်လို့ ကြေညာလိုက်၊ သင်္ဘောပြန်လှည့် လိုက်ရှာရမယ်”

ကပ္ပတိန်၏ အမိန့်ရသည်နှင့် သင်္ဘောကြီး တစ်စီးလုံးမှာ တပ်ဆင်ထားသည့် အသံချဲ့စက်တွေမှ မင်း အိုဗာဘုတ် (လူရေထဲကျသည်...) ဆိုတဲ့ သတိပေး ကြေညာချက်အသံ ထွက်လာသည်။ သင်္ဘောကြီးသည် နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပြီး လာခဲ့ရာလမ်းမှာ တွေ့လို့တွေ့ငြားရှာသည်။ ကပ္ပတိန်သည် သူ၏ သားတပည့်လေး၏ အသက်ကို ကယ်နိုင်ဦးမလား ဆိုသည့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲမှာ နှစ်ရက်တိတိ လှည့်

ပတ် ရှာခဲ့သေးသည်။ သင်္ဘောပေါ်မှာ စီးနင်းလိုက်ပါလာသည့် လွတ်တော်
 အမတ်နှင့် သန်းကြွယ်သူဌေးတွေက မိမိတို့သည် ဩစတြေးလျနိုင်ငံ
 ကင်ဘာရာမြို့မှာ ပြုလုပ်မည့် အစည်းအဝေးတက်ရန် နောက်ကျတော့မည်
 ဖြစ်ကြောင်း ကပ္ပတိန်ကို ထုချေလွှာတောင်းသည်။ ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိ
 က ကပ္ပတိန်ကို တင်ပြသည်။ ကပ္ပတိန်က အကြောင်းပြန်သည်။

“အဲဒီအကောင်တွေကို ပြောလိုက်၊ ကြာတယ်ထင်လို့ မစောင့်နိုင်ရင်
 ခုန်ချပြီး ရေကူးသွားကြလို့။ ငါ့သင်္ဘောသားကို အသက်ရှင်လျက် တွေ့လို့
 တွေ့ငြား ရှာရမှာပဲ”

ကုန်းပတ်အရာရှိကလည်း ပါလီမန်အမတ်ဆိုသူနှင့် သန်းကြွယ်
 သူဌေးတွေကို ကပ္ပတိန်ပြောခိုင်းသည့်အတိုင်းပင် သွားပြောသည်။ အားလုံး
 ပါးစပ်ပိတ်သွားကြသည်ဟု သိရသည်။ ကိုတာစင်ကာပူရား ခရီးသည်ဇာင်
 သင်္ဘောကြီးသည် နှစ်ရက်တိတိ ရှာဖွေလို့ မတွေ့တော့သည့်အခါမှာ
 ဩစတြေးလျနိုင်ငံကို ဦးတည်စုတ်မောင်းသွားခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင်
 မကောင်းတာဖြစ်မည်။

ဘရာဇီးနိုင်ငံမှာ ဓားဖြင့် အထိုးခံရသည့် ချစ်လိပ်ပြာ သင်္ဘောသား

သင်္ဘောသားလောကမှာ ဘာတာဖလှိုင်း (လိပ်ပြာ) လုပ်ငန်း ဆိုသည့် စကားရှိသည်။ ဒီစကားလုံးသည် ဥပမာလင်္ကာမြောက်အောင် တင်စားထားသော စကားလုံးဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံခြားသင်္ဘော ကြီးတွေပေါ်ကိုတက်ပြီး သင်္ဘောသားတွေနှင့် ပျော်ပါးသော ကောင်မလေး တွေအကုန်လုံး နားလည်သော စကားလုံးဖြစ်သည်။

ဘာတာဖလှိုင်းဆိုသည်မှာ အင်္ဂလိပ်စကားဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်က လိပ်ပြာကောင်ဟု ဆိုကြသည်။ လိပ်ပြာ၏ သဘာဝအရ ပန်းဝတ်ရည် ကို စုပ်သည်။ ပန်းပွင့် တစ်ပွင့်ပြီး တစ်ပွင့်။ နောက်တစ်ပွင့်ဆီကို ပျံသွား ပြီး ဝတ်ရည်ကို စုပ်ပြန်သည်။ လိပ်ပြာကောင်၏ ဤသဘာဝလုပ်ရပ်ကို အစွဲပြုပြီး သင်္ဘောသားလောကမှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပြီး နောက် တစ်ယောက် ပြောင်းတွဲသူကို ဘာတာဖလှိုင်းဟု ကောင်မလေးတွေက သတ်မှတ်ထားကြသည်။

ဘာတာဖလှိုင်းဆိုသော ဥပမာလင်္ကာမြောက် ဗန်းစကားသည် သင်္ဘောသားလောကနှင့် ပြည့်တန်ဆာလောကမှာ မသိသူရှားသောစကား

ဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် သင်္ဘောသားလောကသား အချင်းချင်း သတိပေး စကား ပြောကြားကြလေ့ရှိသည်။

“ဘရာဇီးနိုင်ငံကို ရောက်ရင် တစ်ယောက်ဆို၊ တစ်ယောက်၊ ပိတောက်ဆို ပိတောက် လုပ်နေတဲ့ ကိုယ့်လူ၊ ဘာတာဖလှိုင်း လုပ်ရင် မသာအတိုင်း ဖြစ်သွားမယ်”

ဘရာဇီးနိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သည့် ဆန်းတော့စ်မှာ ဓားဖြင့် အထိုးခံရပြီး သေဆုံးသွားသည့် မြန်မာသင်္ဘောသားတစ်ဦး၏ နာမည်ကို ပြောကြလေ့ ရှိသည်။ ဘာတာဖလှိုင်းလုပ်လျှင် ... ရဲ့ မသာအတိုင်း ဖြစ်သွားမည်လို့ ပြောကြတာဖြစ်သည်။ အဲဒီမြန်မာသင်္ဘောသားသည် ဘာတာဖလှိုင်း လုပ်မိလို့ သူ့ချစ်သူဟောင်းက လူငှားပြီး ဓားဖြင့် ထိုးသတ်ခိုင်းလိုက်တာ ဖြစ်သည်။

သူတို့သင်္ဘောသည် ဂျပန်နှင့် တောင်အမေရိကတိုက်က နိုင်ငံတွေဖြစ်သည့် ပနားမား၊ ဘရာဇီး၊ အာဂျင်တီးနား၊ ဥရူဂွေး နိုင်ငံတွေဆီကို နှစ်လတစ်ခေါက် ပုံမှန်ပြေးဆွဲနေသည်။ ဂျပန်လို ဈေးကြီးပြီး သင်္ဘောသားကို အထင်မကြီးသည့် နိုင်ငံမှာ အကြောသတ်ပြီး အမြီးကုပ်နေကြသော်လည်း တောင်အမေရိကလို ဈေးပေါပြီး နိုင်ငံခြားသားကို အထင်ကြီးသည့် နိုင်ငံတွေမှာ ကောင်မချောချောလေးတွေကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် တွဲပြီး ကဲကြတော့သည်။

ဘရာဇီးနိုင်ငံက ကောင်မလေးတွေ ချောကြပါသည်။ ဘရာဇီးသူလေးတွေသည် အချစ်ကြီးသလို အငြိုးလည်း ကြီးကြသည်။ မိမိကို သစ္စာဖောက်သည်ဟု သိပြီဆိုလျှင် လူသတ်သမား ငှား၍သော်လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း ဘာတာဖလှိုင်းလုပ်သည့် မိမိ၏ ချစ်သူကို သတ်ဖို့ ဝန်မလေးသူတွေ ဖြစ်သည်။

ကိုလိပ်ပြာတို့၏ သင်္ဘောသည် ဂျပန်နှင့် တောင်အမေရိကကို နှစ်လ တစ်ကြိမ် (ရက်ဂူလာ) ပုံမှန်ပြေးဆွဲနေသည့်သင်္ဘော ဖြစ်သည့်အတွက် အဲဒီသင်္ဘောက သင်္ဘောသားတွေကို တောင်အမေရိကတိုက်ရှိ ဆိပ်ကမ်း မြို့တွေက ကောင်မလေးတွေက အရမ်းကြိုက်ကြသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံလုပ် လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ တနင့်တပိုးရကြလို့ အဲဒီသင်္ဘောက သင်္ဘောသား တွေကို တန်းတန်းစွဲ မခွဲတမ်း ဖက်တွယ်ထားကြသည်။

သင်္ဘောသားတွေကလည်း ဂျပန်နိုင်ငံက ဈေးချရောင်းသည့် အလှ ကုန်ပစ္စည်းတွေနှင့် အဟောင်းဈေးဖြင့် မတရားလျှော့ရောင်းသည့် လျှပ်စစ် ပစ္စည်း အမျိုးမျိုးတွေကို ဝယ်ယူလာပြီး ကောင်မလေးတွေကို ပေးသည်။ ကောင်မလေးတွေက သူတို့ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဝယ်မသုံးနိုင်သည့် ဂျပန်နိုင်ငံလုပ် မီးပူ၊ ပန်ကာ၊ အပေါ်စက်၊ အောက်စက်၊ ရေခဲသေတ္တာ ဆိုတာတွေကို မိမိ၏ ချစ်သူ၊ သင်္ဘောသားဆီက ရနေသည့်အတွက် ကိုယ့်လူကို အသေဖက်တွယ်ထားတော့သည်။ ကိုယ့်လူက ဘာတာဖလှိုင်း လုပ်သွားမှာကို ကြောက်လို့ သတိပေးစကား မကြာခဏ ပြောပေးနေ ရသည်။

“မိယာမိုး၊ ဘာတာဖလှိုင်း မလုပ်ရဘူးနော်၊ လုပ်ရင်တော့ ဓားနဲ့ ထိုးသတ်မယ်”

ဘရာဇီးနိုင်ငံသည် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်အောင် စပိန်ကိုလိုနီနိုင်ငံ ဖြစ်ခဲ့လို့ စပိန်စကားပြောသည်။ မိယာမိုးဆိုတာ စပိန်ဘာသာစကား (အချစ်ဆုံးကြီး) လို့ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ မောင်ရေ ခင်ရေလို့လည်း အဓိပ္ပာယ် ရသဖြင့် လိုအပ်သလို သုံးနိုင်သည်။ မိယာမိုးဆိုတဲ့အသံထွက်ဟာ မိနှင့် အာမိုကို ပေါင်းစပ်ထားတာ ဖြစ်သည်။ မိ ဆိုတာ (ငါ) အာမိုဆိုတာ (အချစ်)လို့ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ငါ့ရဲ့ချစ်သူလို့ ခေါ်လိုက်တာ ဖြစ်သည်။

စပိန်အမျိုးသမီးကိုတွေ့လျှင် မိယာမိုးလိုသာ ခေါ်လိုက်ပါ။ စိတ်မဆိုးဘဲ ပြုံးပြသွားပါလိမ့်မယ်။

စပိန်စကားပြောသည့် အမျိုးသမီးက မိယာမိုးလို အခေါ်ခံရသည့် သင်္ဘောသားကလည်း မူချိုမိယာမိုး (သိပ်ချစ်တာပဲကွယ်) လို့ ပြန်ပြောမည်ဖြစ်သည်။ အဲဒီလို ခိုင်မြဲနေသည့် သံယောဇဉ်ကြီးကို ဖြတ်ပြီး ပန်းပွင့်ပြောင်းစုပ်ရန် ကြံစည်သည့် ချစ်လိပ်ပြာ မြန်မာသင်္ဘောသားတစ်ယောက် ဘရာဇီးနိုင်ငံ ဆန်းတော့စံမြို့မှာ ဓားထိုးအသတ်ခံလိုက်ရသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံလုပ် လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ဖြင့် ပြန်လာမည့် ချစ်သူသင်္ဘောသားကို မျှော်နေသည့်ကောင်မလေးခမျာ မျှော်ရကျိုးမနပ် ဖြစ်သွားသည်။ သူမ၏ချစ်သူ သင်္ဘောသားက နောက်တစ်ယောက်နှင့် တွဲနေပြီး ဂျပန်ပြန်လက်ဆောင်တွေကိုလည်း နောက်တွဲနေသည့် ကောင်မလေးကို ပေးပစ်လိုက်လို့ စိတ်နာသွားတော့သည်။

စိတ်နာတယ်ဆိုတာထက် စူဠသုဘဒ္ဒါလို ခံစားရပြီး ရှက်သွားတာ ဖြစ်သည်။ အချစ်ဆုံးသူ၏ အမုန်းဖြစ်လို့ ဒင်းကို သေအောင်သတ်ရမှ ကျေနပ်နိုင်မည်ဟု ကြိုးဝါးပြီး သင်္ဘောပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားတော့သည်။ သူပြန်သွားလို့ ကိစ္စပြီးပြီလို့ ထင်ထားသည့် ချစ်လိပ်ပြာ သင်္ဘောသား အတွက်မှားခဲ့ပါသည်။ အဲဒီနေ့ညက နိုက်ကလပ်က အပြန်မှာ မှောင်ရိပ်က ထွက်လာသည့် လူသတ်သမားက သူ့ကိုမှုရွေးပြီး ဓားဖြင့် အသေထိုးသတ်လိုက်ပါတော့သည်။

သင်္ဘောသား ကိုလိပ်ပြာကို သတ်သူဟာ စူဠသုဘဒ္ဒါပါလို့ စွပ်စွဲရမှာ ခက်နေသည်။ လူသတ်သမားသည် ကပ္ပလီလူမည်း ယောက်ျားကြီး ဖြစ်နေသည်။ အခင်းဖြစ်ပွားချိန်မှာ စူဠသုဘဒ္ဒါသည် အခြားသင်္ဘောတစ်စီးပေါ်မှာ ရောက်ရှိနေပြီး အခြားသင်္ဘောသားတစ်ယောက်၏ အသုံးတော်ခံအဖြစ် ဝန်ဆောင်မှုပေးနေသည့်အချိန် ဖြစ်နေသည်။

ဒီလူသတ်မှုဖြစ်စဉ်မှာ တရားခံလက်သည် ရှာမရ ဖြစ်သွားသည်။ လူမည်း လူသတ်သမားသည် မြန်မာသင်္ဘောသားကို ဓားဖြင့် အသေ ထိုးသတ်ပြီး မှောင်ရိပ်ထဲကို ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လို့ ဖြစ်သည်။ လူသတ်သမားသည် အမျိုးသမီး မဟုတ်၊ စူဠသုဘဒ္ဒါမဟုတ် ဆိုတာ မျက်မြင်သက်သေတွေက ထွက်ဆိုကြသည့်အတွက် တရားခံလက်သည် ရှာမရ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သင်ခန်းစာကတော့ သင်္ဘောသားအပေါင်းတို့သည် ဘရာဇီးနိုင်ငံမှာ ဘာတာဖလိုင်း မလုပ်မိဖို့ပင် ဖြစ်သည်။

ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။

စားပွဲထိုးကို စားဖြင့် ထိုးရန် လိုက်သည့် သင်္ဘောသား

ဂရိလှိုင်းသင်္ဘောပေါ်မှာ ဖြစ်ခဲ့သည့် မှုခင်းဖြစ်သည်။ ဂရိကပွဲတိန်နှင့် ဂရိလူမျိုး စားပွဲထိုးတို့သည် မြန်မာသင်္ဘောသားတွေကို ငွေဝယ်ကျွန်လို သဘောထားပြီး အစာရေစာဝအောင်မကျွေးသည့် ပြဿနာက စခဲ့သည်။ သင်္ဘောကုမ္ပဏီသည် ဂရိသင်္ဘောသားတစ်ယောက်လျှင် ရိက္ခာငွေ တစ်နေ့ကို ၇ ဒေါ်လာခွင့်ပြုသော်လည်း မြန်မာသင်္ဘောသားတစ်ယောက်ကို ၄ ဒေါ်လာသာ ခွင့်ပြုသည့်အတွက် ဂရိလူမျိုးကပွဲတိန်နှင့် စားပွဲထိုးတို့က မြန်မာတွေကို မသေရုံကျွေးပြီး ကျွဲနွားတွေကို ခိုင်းသလို ခိုင်းစေတော့သည်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့မှာ ကုန်ချရန် ကျောက်ချပြီး စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် ပြဿနာတက်ပြီး အမှုဖြစ်ဖို့ စာတ်လမ်းစလာတော့သည်။ တတိယအရာရှိ မြင့်ဟန်သည် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး ပေါက်ကွဲသည်။ သင်္ဘော၏ တက်မစင်၏ နံရံကို ပိတ်ကန်သည်။ စားပွဲကို လက်သီးဖြင့် ထုသည်။ ကပွဲတိန်က တက်မစင်ကို တက်လာပြီး ဟန်မြင့်ကို ဟောက်မေး မေးသည်။

“မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ။”

“ဘာဖြစ်နေတာ မြင်လို့လဲ”

“နင်တို့မြန်မာတွေကို ရေပဲတိုက်ထားဖို့ ကောင်းတယ်”

ကပ္ပတိန်က ဒီလိုပြောလိုက်တဲ့စကားသည် ဟန်မြင့်ကို နားလည်မှု လွဲသွားစေသည်။ အဲဒီနေ့က မြန်မာသင်္ဘောသားတွေကို အရက်ထုတ်ရောင်းသည်။ ဟန်မြင့်တို့ အရက်ဝယ်သောက်ပြီး မူးကြသည်။ မူးလာသည့်အခါ မကျေနပ်တာတွေ ပေါက်ကွဲတော့သည်။ ဒီသင်္ဘောမှာ မြန်မာသင်္ဘောသားကို အရက်မရောင်းရလို့ အမိန့်ထုတ်ထားသည်။ ဒီနေ့တော့ အလုပ်ပင်ပန်းကြလို့ဆိုပြီး အရက်ထုတ်ရောင်းသည်။ ကပ္ပတိန်က ဒါကို ရည်ရွယ်ပြီး အရက်တိုက်ဖို့မကောင်း၊ ရေပဲတိုက်ထားဖို့ကောင်းတယ်လို့ ပြောလိုက်မိတာ ဖြစ်သည်။ အဲဒါကို ဟန်မြင့်က နားလည်မှု လွဲမှားသွားသည်။ မစွန်းရင်းက ရှိထားတော့ ကန်စွန်းခင်းက ငြိသွားတော့သည်။

“အေးပေါ့၊ ကျုပ်တို့ မြန်မာတွေကို ရေပဲတိုက်ထားပြီး ရိက္ခာငွေတွေကို ခင်ဗျား အိတ်ထဲချည်းထည့်ပေါ့”

ဂရိကပ္ပတိန်သည် အကြီးအကျယ်ရှက်သွားပြီး ဟန်မြင့်ကို ပွေ့ချီကိုင်မြှောက်ပြီး ကြမ်းပြင်မှာ ပေါက်ချလိုက်သည်။ ဟန်မြင့်သည် သွားသုံးချောင်းကျိုးသွားပြီး သွေးအိုင်ထဲမှာ သတိလစ်ပြီး လဲကျနေတော့သည်။ ဟန်မြင့်နှင့်အတူ တာဝန်ကျနေသည့် မြန်မာသင်္ဘောသားက ပြေးဆင်းလာပြီး သတင်းပို့လို့ မြန်မာသင်္ဘောသားအားလုံး အိပ်ရာက ထလာကြပြီး ဟန်မြင့်ကို ပွေ့ထူကြသည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ပြီး ဟန်မြင့်ကို ဆေးရုံတင်လိုက်ကြသည်။

ဒီကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး မြန်မာသင်္ဘောသားတွေက မကျေနပ်လို့ ဂရိကပ္ပတိန်ကို ဆန္ဒပြရန် သင်္ဘောသား ထမင်းစားခန်းမှာ စုရုံးတိုင်ပင်

ကြသည်။ မြန်မာသင်္ဘောသားတွေကို တပည့်သားလို သဘောမထားဘဲ
 သွေးထွက်သံယိုဖြစ်အောင် နှိပ်စက်သည့် ကပ္ပတိန်နှင့်အတူ သင်္ဘောတစ်စီး
 တည်းမှာ အမှုမထမ်းလိုတော့ပါ။ ကပ္ပတိန်ကို အလုပ်ဖြုတ်ချင် ဖြုတ်၊
 မဖြုတ်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာသင်္ဘောသား ၁၇ ယောက်ကို အလုပ်ဖြုတ်
 ပါ။ ယခုအချိန်ကစပြီး မြန်မာသင်္ဘောသားတွေအားလုံး ဆန္ဒပြနေပါပြီဟု
 စာရေးပြီး ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ကို ပေးလိုက်ကြသည်။

ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး သင်္ဘောကုမ္ပဏီသည် ချက်ချင်းအကြောင်း
 မပြန်ဘဲ အချိန်ဆွဲနေသည့်အတွက် သင်္ဘောသား ထမင်းစားခန်းမှာ မြန်မာ
 သင်္ဘောသားတွေ စုရုံးကြပြီး နောက်တစ်ဆင့် ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ
 တိုင်ပင်နေကြသည်။ ဒီအချိန်မှာ ဂရိလူမျိုးစားပွဲထိုးသည် မြန်မာတွေ
 အစည်းအဝေးလုပ်နေတာကို ရပ်ကြည့်နေပြီး မထီလေးစားဟန်ဖြင့်
 လက်ပိုက်ရပ်နေသည်။ မြန်မာသင်္ဘောသားအရာရှိတစ်ယောက်သည် ဂရိ
 စားပွဲထိုးကို အော်ပြောလိုက်သည်။

“ဟေ့ကောင်၊ ဒီမှာ ငါတို့ အစည်းအဝေးလုပ်နေတယ်၊ နားမထောင်
 နဲ့။”

“နင်တို့မြန်မာလို ပြောနေကြတာ၊ ငါဘယ်လိုလုပ် နားလည်မလဲ”

“နားလည်လည် မလည်လည် ထွက်သွား။ မင်းဒီမှာရပ်နေတာကို
 မမြင်ချင်ဘူး”

“မသွားဘူး၊ ငါ့ဟာငါနေတာ၊ ဘာဖြစ်လဲ”

မြန်မာသင်္ဘောသားအရာရှိသည် ခါးကြားမှာ အမြဲထိုးထားသည့်
 အသွားဆယ်လက်မလောက်ရှည်သည့် သားလှီးစားကို ဆွဲထုတ်ပြီး စားပွဲထိုး
 ကို ထိုးဖို့လိုက်သည်။ စားပွဲထိုးသည် သူ့ဆရာကပ္ပတိန်ဆီကို ပြေးပြီးတိုင်
 သည်။ ဒီလိုလုပ်လို့ ဒီလိုဖြစ်လာလျှင် ဒီလိုအရေးယူမည်ဆိုပြီး ထောင်

ချောက်ဆင်ထားတာ ဖြစ်မည်။ ကပ္ပတိန်သည် မြန်မာသဘောထားတွေ ရှိရာ ထမင်းစားခန်းကို ချက်ချင်းရောက်ရှိလာသည်။ မြန်မာအရာရှိကို ဟောကံမေး မေးသည်။

“မင်း ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ၊ မနေ့ကလည်း ကုန်းပတ်ပထမ အရာရှိကို ဆွဲထိုးတယ်၊ ဒီနေ့လည်း စားပွဲထိုးကို ဓားနဲ့ထိုးဖို့လိုက်တယ်၊ မင်း အလုပ်ပြုတ်ချင်ပြီလား။”

“ဟုတ်တယ် ပြုတ်ချင်တယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့အတူ မနေဘူး၊ ကျုပ်ကို အခုချက်ချင်း ပြန်ဖို့”

“အေး ပို့မယ်၊ မင်းကို လက်ထိပ်ခတ်ပြီး အချုပ်နဲ့ ပြန်ပို့မယ်၊ ငါအခုပဲ ရဲကို သွားခေါ်မယ်”

“သွားခေါ်ချေ၊ နင့်အဖေရဲကို၊ ငါမနေ့ကတည်းက အထုပ်ပြင်ထား ပြီးပြီ”

ကပ္ပတိန်သည် သဘောပေါ်က ဆင်းသွားပြီး ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ရုံး ကို သွားသည်။ မိမိ၏ သဘောက မြန်မာအရာရှိတစ်ယောက်သည် ဓားတဝင့်ဝင့်ဖြင့် ရမ်းကားနေသည့်အတွက် ရဲအချုပ်ထဲ ထည့်ပေးပါရန် သွားပြောသည်။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်က မနေ့က မြန်မာသဘောထားတွေ လာပို့ထားသည့် ရာဇသံကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။

“အဲဒီကိစ္စကို အသာထားဦး၊ ခင်ဗျားကို အလုပ်ပြုတ်ပေးဖို့ တောင်း ဆိုထားတယ်”

ကပ္ပတိန်သည် မြန်မာ့ရာဇသံကို ဖတ်ကြည့်ပြီး အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်သွားသည်။ သူတို့ ဂရိလူမျိုးတွေသည် အလုပ်ပြုတ်မှာကို အလွန် ကြောက်ကြသည်။ သူတို့နိုင်ငံ၏ လူနေမှုအဆင့်အရ အလုပ်မရှိ၊ ဝင်ငွေ မရှိဘဲ တစ်လမပြောနှင့် တစ်ပတ်ဆယ်ရက်တောင် မနေနိုင်သည့်အတွက်

ကြောက်တာဖြစ်သည်။ မြန်မာတွေကတော့ တစ်နှစ်လုပ်စာကို သုံးနှစ်လောက် ထိုင်စားတာတောင် မကုန်သည့်အတွက် အလုပ်ပြုတ်မှာ မကြောက်ဘဲ မတရားဘူးထင်လျှင် ချလင်းခေါ်တော့သည်။

အဲဒီဖြစ်စဉ်မှာ မြန်မာသင်္ဘောသားတွေ ဘာမှမဖြစ်ဘဲ ဂရိလူမျိုး ကပ္ပတိန်နှင့် ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိတို့ အလုပ်ပြုတ်ပြီး သင်္ဘောက ဆင်းပြေးကြရသည်။ အဲဒီအမှုမှာ ဂရိလူမျိုးစားပွဲထိုးကို ဓားဖြင့်ထိုးဖို့ လိုက်ခဲ့တာ ကျွန်တော် အတ္ထဝါစိးမိုးပါ ခင်ဗျား။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ဂျပန်နိုင်ငံမှာ မော်တော်ဆိုင်ကယ် ခိုးသည့် သင်္ဘောသား

ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောသည် ဂျပန်နိုင်ငံက ထွက်လာပြီး အမေရိကန် နိုင်ငံကိုသွားရန် ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာကြီးကို ဖြတ်နေပြီဖြစ်သည်။ မနေ့ညက အတော်မိုးချုပ်မှ ဂျပန်ဆိပ်ကမ်းက ထွက်ခွာလာသည်။ ဒီနေ့နံနက် ကျွန်တော်အိပ်ရာက နိုးလာတော့ သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်ပေါ်က မော်တော်ဆိုင်ကယ် စက်နိုးသံကို ကြားနေရသည်။

နံနက်စာစားသောက်ပြီးတော့ တာဝန်ကျအရာရှိထံမှာ သင်္ဘောတည်နေရာကို သိရအောင် တက်မစင်ကို ကျွန်တော်တက်သွားသည်။ ရာသီဥတု သာယာနေသည့်အတွက် သင်္ဘောကြီးသည် ငြိမ်ပြီး တအိအိ ခုတ်မောင်းနေသည်။ တက်မစင်က တာဝန်ကျအရာရှိထံမှ သိချင်တာတွေ မေးမြန်းတောင်းယူနေစဉ် ကုန်းပတ်ပေါ်က မော်တော်ဆိုင်ကယ် ခုတ်မောင်းနေတာ ကြားနေရသည်။ တက်မစင်ကနေ ကုန်းပတ်ပေါ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ တက်မကိုင် သင်္ဘောသားတစ်ယောက်သည် မော်တော်ဆိုင်ကယ် တစ်စီးကို အသားကျခွစီးပြီး ကုန်းပတ်ပေါ်မှာ အသွားအပြန်မောင်းနှင်နေတာ တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော် အတော်အံ့သြသွားသည်။ ဒီမော်တော်ဆိုင်ကယ်

သင်္ဘောပေါ်ကို ဘယ်ကရောက်လာပါလိမ့်ဟု သိချင်လို့ တာဝန်ကျအရာရှိကို မေးကြည့်ရသည်။

“ဒီမော်တော်ဆိုင်ကယ် ဘယ်ကရောက်လာတာလဲ”

“အဲဒီကောင်တွေ ခိုးလာကြတာလေ”

“ဟာ ဘယ်သူ့ဟာကို ခိုးလာကြတာလဲ”

“မသိဘူး၊ ဂင်းရွေးနားမှာ လာရပ်ထားတဲ့ ဆိုင်ကယ်ကို ယူလာခဲ့ကြတာ”

ဂင်းရွေးဆိုတာ သင်္ဘောဆိပ်ခံဘေးတံတားပေါ်ကနေ သင်္ဘောပေါ်ကို တက်တဲ့ ဆင်းတဲ့ သင်္ဘောပိုင်လှေကားကို ခေါ်တာဖြစ်သည်။ ဒီမော်တော်ဆိုင်ကယ်သည် သင်္ဘောကြီး၏ အရိပ်ကို ခိုပြီး သင်္ဘောကြီး၏ လှေခါးနားမှာ ရပ်ထားတာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ ဆိပ်ခံတံတားမှာ ငါးလာများနေသူတွေထဲက တစ်ယောက်၏ဆိုင်ကယ်ထင်ပြီး ဂရုမစိုက်ဘဲ ထားခဲ့ကြသည်။

ဒီမော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို ပိုင်ရှင်က တစ်နေ့လုံးလည်း လာမယူ၊ တစ်ညလုံးလည်း လာမယူ။ နှစ်ရက်ခန့်ကြာအောင် ပိုင်ရှင်က လာမယူသောအခါ ဒီဆိုင်ကယ်ကို သင်္ဘောသားတွေ သတိထားစောင့်ကြည့်လာသည်။ ဟွန်ဒါ ၁၂၅ အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ အတော်သစ်လွင်နေသေးသည်။ ဆီတိုင်ကီဖွင့်ကြည့်တော့ ဆီတစ်ဝက်လောက်ရှိနေသည်။

သင်္ဘောထွက်မည့်ညမှာတော့ သင်္ဘောသားတွေက ဆိပ်ခံတံတားမှာ ငါးလာများသူ တစ်ယောက်တစ်လေ ရှိသလား ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရဘဲ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကိုသာ တွေ့သဖြင့် ညအမှောင်ကို အသုံးပြုပြီး မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို သင်္ဘောက ဝန်ချီစက် (ကရိန်း)ဖြင့် မတင်ယူလာခဲ့ကြတော့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သူတစ်ပါးပိုင် ပစ္စည်းကို ပိုင်ရှင်မသိအောင် ယူလာတာဟာ ခိုးယူလာခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောသားတွေကတော့ ခိုးယူလာသည့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်းပတ်ပေါ်မှာ ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် စီးနေကြတော့ သည်။ မစီးတတ်သေးသူတွေကလည်း အစီးသင်ကြသည်။ မော်တော်ဆိုင် ကယ်ကလည်း ကောင်းလိုက်တာ လွန်ပါရော။ စက်နှိုးလိုက်လျှင် ပူးခနဲ နှိုးသည်။ တက်စီးပြီးမောင်းကြည့်တော့လည်း စက်သံတောင် မကြားရဘဲ ငြိမ်ငြိမ် လိမ့်နေသည်။ ဒီဆိုင်ကယ်မှာ ပိုင်ရှင်သတ်သတ်မှတ်မှတ် မရှိလို့ သင်္ဘောက အများပိုင်ဟု သတ်မှတ်ထားကြသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံကို ရောက်သွားသောအခါ ဒီဆိုင်ကယ် ပြဿနာ ဇာတ်လမ်း စလာတော့သည်။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုကို ရောက်ပြီဆိုလျှင် သင်္ဘောသားတို့ ပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းတွေကို တင်ပြ (ဒီကလဲယား) လုပ်ကြရသည်။ ဒီမော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို ဘယ်သူပိုင်သလဲ ဆိုသည့် ပြဿနာဖြစ်လာသည်။ ဒီဆိုင်ကယ်မှာ ပိုင်ရှင်မရှိ ဖြစ်နေသည်။ သင်္ဘောပိုင်ဆိုင်ကယ်သဘော ဖြစ်သည်။

ဒီလိုလုပ်လို့ မရနိုင်ပါ။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြစ်နေသည့်အတွက် တစ်စုံတစ်ယောက်က ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း နာမည်ခံပေးရမည်ဖြစ်သည်။ အဲဒီ လို ဖြစ်လာတော့ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို ဆိပ်ခံတံတားပေါ်မှ သင်္ဘောပေါ် ကို ဆွဲတင်ရာမှာ ဝန်ချီစက်မောင်းပေးခဲ့ရသူ သင်္ဘောသားက နာမည်ခံလိုက် ရသည်။

ဒါနဲ့ ပြီးရောလားဆိုတော့ မပြီးသေးပါ။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်၏ လိုင်စင်နံပါတ်၊ စက်၏နံပါတ်၊ မော်ဒယ်ဆိုတာတွေကို စစ်ဆေးဖော်ပြရန် ရှာဖွေသောအခါ ဘာမှ မတွေ့ရဘဲ စနစ်တကျ ဖျက်ဆီးထားတာ တွေ့ရှိ ရသည်။ အင်ဂျင်နီယာကို ကျောက်စက်ဖြင့် ပွတ်တိုက်ပြီး ဖျက်ထားတာ တွေ့ရသည်။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်က မေးသည်။

“ဒီဆိုင်ကယ် ဘယ်က ယူလာတာလဲ”

“ဂျပန်နိုင်ငံက ယူလာတာပါ”

“ဂျပန်ကိုပြန်ပို့ပါ။ အမေရိကန်မှာ လုံးဝမချပါနဲ့။”

အတော်ခေါင်းခဲစရာဖြစ်သွားသည်။ ဒီတော့မှ ဒီဆိုင်ကယ်ကို ခိုးယူလာသူဟာ သူမဟုတ်ပါ။ ငါမဟုတ်ပါ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဆိုင်ကယ်ကို ဝန်ချိစက်မောင်းပေးသူ၊ ကူကိုင်ပေးသူ၊ ဆီဖြည့်ပေးသူတွေ၊ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ထိုးချ ရိုးချကုန်ကြသည်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ အားလုံးမှာ တာဝန်ရှိသည်။ ဂျပန်ပြန်ရောက်လျှင် ‘သူ့နေရာမှာ ပြန်ထားလိုက်မည်ဟု သဘောတူကြသည်။

ဂျပန်ကိုရောက်သောအခါ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို သင်္ဘောပေါ်က ပြန်ချပြီး သူ့နေရာမှာ ထားဖို့လုပ်သည်။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်အဖွဲ့က သိသွားပြီး တားမြစ်သည်။ ဘယ်က မော်တော်ဆိုင်ကယ်လဲဟု မေးသည်။ အကြောင်းစုံပြောပြရာ ဂျပန်ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်က ပြုံးသည်။ အင်ဂျင်နီယာတို့ဖျက်ဆီးထားတာကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“ဒီမော်တော်ဆိုင်ကယ်ပိုင်ရှင်ဟာ သူ့အမှုကို ပစ်စရာနေရာမရှိလို့ ခင်ဗျားတို့ သင်္ဘောအနီးမှာ လာပစ်သွားတာ”

ဒီတော့မှ သဘောပေါက်ကြတော့သည်။ ဂျပန်မှာ အဲဒီပြဿနာရှိသည်။ မော်တော်ကား၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တွေကို ဖျက်ဆီးခသည် အသစ်တစ်စီး ဝယ်ခလောက်နီးပါး ပိုက်ဆံပေးရသည်။ အဲဒီတော့ လိုချင်သူ ယူသွားနိုင်အောင် ပစ်ထားခဲ့ပြီး လစ်သွားကြတော့သည်။

“အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမလဲ”

“အခုတော့ ဘာလုပ်လို့ ရတော့မလဲ၊ သူ့ဟာသူနေတာကို ခင်ဗျားတို့က သွားကိုင်တာကိုး။ ဂျပန်မှာ ချလိုမရတော့ဘူး၊ ပြန်ယူသွား၊ ပင်လယ်ထဲ ပစ်ချလိုက်ပေတော့။ ဆီတွေစင်အောင် လုပ်ပြီးမှ ပစ်ချ၊ ရေထဲမှာ ဆီကွက်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာလို့ ပြဿနာ တက်နေဦးမယ်”

အတော် ဒုက္ခပေးသည့် မော်တော်ဆိုင်ကယ် ဖြစ်သည်။ ရေထဲ
 ဝစ်ချတာတောင် ရေထဲမှ ဆီကွက်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ဘယ်သင်္ဘောက
 ဝစ်ချတယ် ဆိုတာကို စောင့်ကြည့်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်နေသည့် ဂြိုဟ်တုက
 သတင်းပို့လိက်လျှင် ဒေါ်လာသန်းနှင့်ချီပြီး ဒဏ်ရိုက်ခံရမည် ဖြစ်သည်။
 မော်တော်ဆိုင်ကယ် ခိုးမိသူတွေ မှတ်လောက်သားလောက် ခံအောင်
 ဖြစ်သွားကြသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင်
 ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ဒေါ်လာတစ်သန်းတန် ကိုယ်ထိ လက်ရောက်မှု

ကျွန်တော်တို့သဘောသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းက ဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့၏ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုမှာ ဆိုက်ကပ်ထားသည်။ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတစ်စီး ဆိုက်ကပ်ပြီး ကုန်တင်၊ ကုန်ချ လုပ်ပြီဆိုလျှင် အနည်းဆုံးငါးရက်မှ ခုနစ်ရက်ကြာလေ့ရှိသည်။ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ဆယ်ရက်ခန့်ကြာသည့်အခါမျိုးလည်း ရှိသည်။

ဒီအကြောင်းကိုသိသည့် အမေရိကန်အမျိုးသမီးတွေ၊ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတွေပေါ် တက်လာကြလေ့ ရှိသည်။ ဒီအမျိုးသမီးတွေသည် ဆင်းရဲငတ်ပြတ်နေလို့ ပြည့်တန်ဆာလုပ်ပြီး ငွေရှာဖို့လာသူတွေ မဟုတ်။ ရည်ရွယ်ချက် နှစ်ခုဖြင့် လာသူတွေဖြစ်သည်။

အရက်သောက်ချင်လို့၊ ကာမဆန္ဒ ဖြေဖျောက်ချင်လို့ သင်္ဘောပေါ်တက်လာကြတာ ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောသားတွေသည် အလုပ်ပင်ပန်းသူတွေဖြစ်လို့ အပန်းပြေအောင် ဘီယာ၊ အရက်သောက်ကြသူတွေ ဖြစ်သည်လို့ သူတို့နားလည်ထားကြသည်။ မိသားစုနှင့် ခွဲခွာနေရသူတွေဖြစ်လို့ ကာမဆန္ဒ ရှိနေသူတွေလို့ သူတို့ ယုံကြည်ထားကြသည်။

နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတွေပေါ်တက်လျှင် အရက်သောက်ရမည်။ သင်္ဘောသားတွေနှင့် အတူအိပ်ရမည်ဆိုသည့် မျှော်လင့်ချက်၊ ရည်ရွယ်

ချက်ဖြင့် သင်္ဘောကိုလာကြတာ ဖြစ်သည်။ ကုန်းကြောင်းလျှောက်လာတာ မဟုတ်။ လိုင်းကားစီးလာကြတာ မဟုတ်။ ကိုယ်ပိုင်ကားတွေဖြင့် လာကြတာ ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောမထွက်မချင်း သင်္ဘောပေါ်မှာ နေကြတော့သည်။

သင်္ဘောပေါ်မှာ နေသည့်ရက်တွေမှာ အရက်ခေါ်တိုက်သည့် သင်္ဘောသားနှင့် အတူအိပ်သည်။ သင်္ဘောသားတွေအတွက် ချက်ပြုတ်ထားသည့် ထမင်းတွေ၊ ဟင်းတွေကို စားသည်။ ဒီအမျိုးသမီးတွေသည် အစားကို သိပ်ပြီး မမက်၊ အသောက်ကို မက်ကြသည်။ သင်္ဘောသားတွေ တည်ခင်းသည့် ဆေးလိပ်နှင့် အရက်ကို ဖွာရှိုက်၊ သောက်သုံးပြီး သင်္ဘောသားတွေရဲ့ အခန်းတွေမှာ စတည်းချနေတော့သည်။

သူတို့အုပ်စုထဲမှာ သွေးဆိုးသူတစ်ယောက်တစ်လေ ပါတတ်သည်။ မူးလာသောအခါ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင် မဆင်ခြင်ဘဲ ထင်ရာ ဇွတ်ပြော၊ ထင်ရာဇွတ်လုပ်တတ်သူ၊ ရမ်းကားသူ ပါတတ်သည်။ ထိန်းမခိုင် သိမ်းမရ ဖြစ်တော့သည်။ သင်္ဘောပေါ်မှာ လျှောက်သွားနေသည်။ သင်္ဘောသားတွေရဲ့ အခန်းတွေကို လျှောက်သွား၊ တံခါးဖွင့်ခိုင်းပြီး အတင်းဝင်ထိုင်သည်။ သော့ခတ်ထားသည့် အခန်းတွေကို ခြေဖြင့် ဆောင့်ကန်ဖွင့်ခိုင်းသည်။

အဲဒီလို ဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် တာဝန်ကျသင်္ဘောသားက လိုက်ထိန်းပေးနေရသည်။ ရေထဲလိမ့်ကျသွားမှာစိုးလို့ စောင့်ကြည့်ပေးနေရသည်။ ဒီအမျိုးသမီး ရေထဲလိမ့်ကျပြီးသေသွားလျှင် သင်္ဘောကို အမှုပတ်လာနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် ကန်သတ်နယ်မြေဖြစ်သည့် တက်မစင်နှင့် စက်ခန်းကို မသွားအောင် တားမြစ်ရသည်။ မူးနေသည့်အမျိုးသမီးက တက်မစင်ကို တက်ကြည့်ဖို့ လုပ်သည်။ တာဝန်ကျ သင်္ဘောသားက သွားခွင့်မပြုဘဲ တားသည်။

အမျိုးသမီးက အတင်းသွားမည် လုပ်သည်။ တာဝန်ကျသင်္ဘောသားက တာဝန်အရ တားမြစ်တာကို သူ့ကို နှောက်ယှက်သည်ဟု စွပ်စွဲသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ဖြစ်နေသည့်အတွက် အရာရာတိုင်းကို လူ့အခွင့်အရေးဆိုတာနဲ့ ဆက်စပ်ထားသည်။ ငါလုပ်ချင်တာ လုပ်မည်။ မည်သူမှ တားပိုင်ခွင့်မရှိ ဆိုသည့်ပုံစံဖြင့် အတင်းအဓမ္မ ရုန်းကန်ကြိုးစားသည်။ တာဝန်ကျသင်္ဘောသားက တောင်းပန်လို့ မရသည့်အခါ စိတ်တိုလာပြီး တွန်းလားထိုးလားဖြစ်လာသည်။

အဲဒီလိုဖြစ်လာသည့်အခါ အမေရိကန် အမျိုးသမီးက နင်တို့ ဘယ်နိုင်ငံက အကောင်မှန်းမသိသူသည် ငါကဲ့သို့သော အမေရိကန်နိုင်ငံသူကို မထိလေးစား ဒီလိုလုပ်ရမလားဆိုသည့် ပုံဖြင့် တာဝန်ကျသင်္ဘောသားကို ပါးရိုက်လိုက်သည်။ -

ပါးရိုက်ခံရသည့် သင်္ဘောသားကလည်း မြန်မာလူမျိုးဖြစ်နေသည်။ ဒါမျိုးလုပ်လို့ကတော့ ဘာရမလဲ ရွှေမြန်မာပဲ။ မြန်မာ့သတ္တိကို ကမ္ဘာက သိအောင် ပြသည့်အနေဖြင့် အမေရိကန် အမျိုးသမီးကို လက်သီးဖြင့် ထိုးလိုက်တော့သည်။ အမျိုးသမီး ဖင်ထိုင်လဲကျသွားသည်။

အမျိုးသမီးသည် ဖင်ထိုင်လဲကျသွားရာမှ ကုန်းထပြီး ယိုင်ထိုး ယိုင်တိုင်ဖြင့် ထပြေးသည်။ မူးနေသူဖြစ်လို့ ရေထဲလိမ့်ကျသွားလျှင် အမှုက ပိုကြီးသွားနိုင်သည်။ အမျိုးသမီးသည် သူ့အပေါင်းအသင်းတွေ ရှိရာကို ပြေးသွားပြီး သူ့လက်သီးဖြင့် အထိုးခံရကြောင်း သွားပြောသည်။ ဝဲဘက် မျက်လုံး ပိတ်ပြီး ဖူးနှောင်နေရာကို ပြသည်။ ရဲကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ဖို့ လုပ်သည်။

ဒီတော့မှ ကျွန်တော်တို့က ဝိုင်းဝန်းတောင်းပန်ရသည်။ ရဲကိုတိုင်ပြီး အမှုဖွင့်ပါက အမေရိကန်မှာ အမျိုးသမီးကို ကိုယ်ထိလက်ရောက်မှုဖြင့် ထောင်ကျနိုင်သည်။ ရဲကို မတိုင်ရန် ချောရတော့သည်။ မျက်စိတစ်ဖက်

ဖူးယောင်နေသည့် အမျိုးသမီးကို ရင်ခွင်ထဲမှာ အသာဆွဲသွင်းပြီး တယုတယ ပွတ်သပ်ပေးနေရသည်။

“ရဲကို မတိုင်ပါနဲ့၊ သင်္ဘောမှာရှိတဲ့ ဆေးဝါးတွေနဲ့ ကုသပေးပါမယ်။ သင်္ဘောမထွက်မချင်း သင်္ဘောပေါ်မှာပဲ နေပါ။ အရက်လည်း ကြိုက်သလောက် သောက်ပါ။ အိပ်ချင်တဲ့အခန်းမှာ ဝင်အိပ်ပါ။ ကျွန်တော့်အခန်းမှာ လာအိပ်လည်း ရပါတယ်၊ ရဲကို မတိုင်ပါနဲ့နော် နော်လို့”

မြန်မာပြည်က ကိုယ့်မယားကိုတောင် ဒီလို တယုတယ တစ်ခါမျှ မပြုစုခဲ့ဖူးပါ။ အခုဖြစ်လာသည့် ပြဿနာကြောင့် မြန်မာသင်္ဘောသား ထောင်ကျမည်စိုးလို့ အမေရိကန်အမျိုးသမီးကို ဖက်ပြီး နှာသံလေးဖြင့် ညှုနေရသည်။

“ရဲကို မတိုင်စေချင်ရင် လျော်ကြေးပေးပါ”

“ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ ပြော”

အမျိုးသမီးက လက်ညှိုးတစ်ချောင်းထောင်ပြသည်။ ဘယ်လောက်လဲ၊ ဒေါ်လာတစ်ရာလား၊ တစ်ထောင်လား သေချာအောင်မေးရသည်။

“ဘယ်လောက်လဲ ပြောပါဆိုနော်၊ တစ်ရာလား၊ တစ်ထောင်ကတော့ များပါတယ်ကွယ်”

“နိုး...၊ တစ်သန်း တစ်သန်း၊ ဒေါ်လာတစ်သန်း”

ဘုရားတလိုက်မိသည်။ အမျိုးသမီးကို ရင်ခွင်ထဲက တွန်းထုတ်လိုက်မိတော့မတတ် အလန့်တကြား ဖြစ်သွားသည်။ နောက်မှ သတိရပြီး တယုတယဖက်ကာ ချောရတော့သည်။ ပူးရောင်နေသည့် မျက်လုံးကိုလည်း အာဇ္ဇေလေးဖြင့် ကြပ်ထုပ်ထိုးပေးရင်း ညှုရသည်။

“မဖြစ်နိုင်လို့ပါ ညီမရယ်၊ အဲဒီကောင်လေးဟာ လစာဒေါ်လာ ၁၅၀ ပဲ ရတဲ့ ကဒက်ပါ။ အမေမုဆိုးမကြီးကို လုပ်ကျွေးနေတဲ့ မြန်မာလူငယ်လေးပါ။ ဒေါ်လာငါးရာလောက်ယူပါနော် နော် နော်လို့”

“မြန်မာဆိုလို့ မေတ္တာရှိလို့ လျော့ပေးလိုက်မယ်၊ တစ်ထောင် မလျော့ဘူး၊ နောက်ထပ် ဈေးမဆစ်နဲ့၊ ဒါနောက်ဆုံးစကားပဲ”

လက်သီးထိုးခံရသည့်အတွက် ဒေါ်လာတစ်ထောင် လျော်ကြေးပေးရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်လာတစ်သန်းမပေးရသည့်အတွက် တော်ပါသေးရဲ့ဟု တွေးမိသည်။ ကပ္ပတိန်ကို တင်ပြတောင်းဆိုရာ ခွင့်ပြုသည်။ သင်္ဘောသား ရိက္ခာငွေမှ ထုတ်ပေးလိုက်ပါဟု ဆိုသည်။ သင်္ဘောသား၏လစာငွေမှ နည်းနည်းစီ ဖြတ်တောက်ပြီး ပြန်ဖြည့်သွားပါဟု အမိန့်ပေးသည်။

သင်္ဘောသား၏ လက်သီးဖြင့် အထိုးခံရသည့်အတွက် ဒေါ်လာတစ်ထောင်ရသည်ဆိုသည့်သတင်းကို ကြားသည့်အခါ၊ သင်္ဘောပေါ်မှာ ရှိနေသည့် အမျိုးသမီးတွေက အထိုးခံချင်ပါသည်ဆိုပြီး လာရောက် စာရင်းပေးကြသည်။

“နင်တို့ကို လက်သီးနဲ့ မထိုးဘူး၊ ငါထိုးချင်တာ ပြောလိုက်ရမကောင်းဘူးဖြစ်မယ်”

လက်သီးသမား သင်္ဘောသား၏ လစာကို တရားဝင် ဖြတ်တောက်လို့ မရသည့်အတွက် လစဉ် အကြွေးတောင်းသလို ယူနေရသည့်အတွက် စိတ်ပျက်လာပြီး ကြာလာတော့ မတောင်းပဲ ထားလိုက်တော့သည်။ ကိုယ့်လူကိုလည်း နောင်မှာ ဒေါသမကြီးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံထားရသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ကျွန်တို့ကံမှာ ပစ္စည်းခိုးမှုဖြင့် အဖမ်းခံရသည့် ကျွန်တော်

ကျွန်တော်သည် သင်္ဘောသားတွေ စားသောက်ရေးအတွက် ရိက္ခာ ဝယ်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ရသည်။ သင်္ဘောသားတစ်ယောက်လျှင် စားစရိတ် တစ်နေ့ကို ငါးဒေါ်လာရသည့်အတွက် တစ်လမှာ ဒေါ်လာ ၁၅၀ ရသည်။ သင်္ဘောမှာ ကပ္ပတိန်မှ စားပွဲထိုးအထိ လူဦးရေ ၂၅ ယောက်ရှိသည့်အတွက် လစဉ်ရိက္ခာငွေ ဒေါ်လာ ၃၇၅၀ ရသည်။ ဘယ်လိုစားစား၊ အဝအပြီစား တာတောင် ဒေါ်လာသုံးထောင်မကုန်သည့်အတွက် ရိက္ခာငွေ အမြဲ ပိုလျှံ နေပါသည်။

ဆင်းရဲသည့် နိုင်ငံတွေနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ အစားအသောက်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ သားငါးဝယ်လျှင် ဈေးသက်သာသည်။ ရက်ရှန်ဒလာ လို့ခေါ်သည့် ဈေးရောင်းသူတွေက ကျွန်တော့်ကို လာဘ်ထိုးသည့်အနေဖြင့် ကော်မီရှင်ပေးပါသည်။ ကျွန်တော် ဈေးတစ်ခါဝယ်လျှင် ဒေါ်လာရှစ်ထောင် နှင့် တစ်သောင်းကြားမှာ တန်ဖိုးရှိသည့် အစားအသောက်တွေကို ဝယ်ရပါ သည်။ အဲဒီလိုအခါမျိုးမှာ ဈေးရောင်းသူက ကျွန်တော့်ကို ဒေါ်လာတစ်ရာ ဘောက်ဆူးပေးပါသည်။

အဲဒီပိုက်ဆံကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မသုံးဘဲ သင်္ဘောသား အားလုံးအတွက် စုထားပါသည်။ စုလို့ရထားသည့် ပိုက်ဆံအရေအတွက်ကို ကပ္ပတိန်ကို တင်ပြထားပါသည်။ ကပ္ပတိန်က လိုအပ်သည့်နေရာမှာ သုံးရန် အမိန့်ပေးပါသည်။ သင်္ကြန်အခါမျိုး၊ ခရစ္စမတ်နေ့မျိုးမှာ သောက်ကြ၊ စားကြရန်နှင့် ကံစမ်းမဲဖောက်ပေးရန်အတွက် စုဆောင်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

“ခရစ်စမတ်နေ့မှာ ကြက်ဆင်သားအခြည်း လုပ်ပေးပါ။ ကံစမ်းမဲဖောက်ပွဲလုပ်ပါ။ ဗလာမပါစေနဲ့။ ဘီယာအရက် လိုသလောက် ထုတ်ပေးပါ”

ကပ္ပတိန်အမိန့် ဖြစ်သည်။ ဈေးရောင်းသူကို ကြက်ဆင်နှစ်ကောင် ပို့ရန် စာရင်းပေးလိုက်သည်။ အမေရိကန်ကိုရောက်ရန် ငါးရက်သာလိုတော့သည်။ အမေရိကန်ဆိပ်ကမ်းမှာရှိနေစဉ် ခရစ္စမတ်နှင့် နှစ်သစ်ကူးပွဲ ကြိုရမှာ သေချာသွားသည်။

သင်္ဘောကြီး ဆိပ်ကမ်းကပ်ပြီးသောအခါ ဈေးရောင်းသူ သင်္ဘောပေါ် တက်လာသည်။ ကျွန်တော်ပို့လိုက်သည့် ပစ္စည်းစာရင်း ကြေးနန်းကို ရကြောင်း လာပြောသည်။ ကြက်ဆင်နှစ်ကောင်ကို ခရစ္စမတ်လက်ဆောင် အဖြစ် သူက ပေးပါမည်ဟု ပြောသည်။ ကျန်ပစ္စည်းတွေကို မနက်ဖြန် ပို့ရန် အသင့်ဖြစ်နေပြီဟု လာပြောသည်။

ခရစ္စမတ်သောက်ပွဲ၊ စားပွဲအတွက် ကြက်ဆင် ၂ ကောင် အလကား ရပြီဖြစ်လို့ မဲဖောက်မည့်ပစ္စည်း ဝယ်ရန်သာ ကျန်တော့သည်။ ပစ္စည်းကုသယ်မည့် သင်္ဘောသားနှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး မြို့ထဲသွားသည်။ မဟာဈေးကြီး (ဟိုက်ပါမားကက်) ဖြစ်သည့် ဂျေစီပင်နီ ရှော့ပင်းစင်တာကြီးမှာ ဈေးဝယ်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သည် လက်တွန်းလှည်း တစ်ယောက်တစ်စီးဖြင့် ဈေးကြီးအတွင်း လှည့်ပြီးဝယ်ကြသည်။

ပစ္စည်းအမယ်ကလည်း စုံသည်။ အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ၊ ဝပ်ကင်းရှူး၊ ဂျာကင်၊ ပေါင်ဒါ၊ ရေမွှေး၊ ကက်ဆက်၊ ဒီဗီဒီပလေယာအသေး စသည်ဖြင့် စုံပါသည်။ ခရစ္စမတ်ရာသီဖြစ်လို့ ပစ္စည်းတွေကို ဈေးချ (အော့ဖ်ဆေး) ရောင်းနေသည်။ ဒေါ်လာတစ်ရာဖိုးဝယ်လျှင် ပစ္စည်းမျိုးစုံ တစ်ပုံကြီးရသည်။

ဂျေစီပင်နီ မဟာဈေးကြီးကလည်း ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ ဆောက်ထားတာဖြစ်လို့ ရပ်ကွက်တစ်ကွက်လောက် ကြီးသည်။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်၏ လှည်းသုံးစီးလုံးမှာ ပစ္စည်းတွေ ပြည့်လှုံဖြိုးမောက်နေသည်။ ဘယ်ပစ္စည်းကို ဘယ်နေရာက ဆွဲထည့်လာခဲ့သည်ကို မမှတ်မိနိုင် ဖြစ်နေသည်။ လှည်းတွန်းရင်း လျှောက်ရလွန်းလို့ မောနေကြသည်။ ဈေးကြီးထဲက စားသောက်ဆိုင်မှာ ခဏနားကြသည်။ ကော်ဖီ၊ ကိုလာ၊ ဆင်းဒွက်ချ်၊ ဟမ်ဘာဂါ၊ ကြိုက်တာ မှာစားကြသည်။ ပစ္စည်းတွေက ငွေမရှင်းရသေးလို့ ဘယ်လောက်ဖိုးဆိုတာ မသိရသေး။ ဒေါ်လာ ၅၀၀ ကျော်မှာ သေချာသည်။ မဟာဈေးကြီးထဲက အစောင့်ရဲတွေနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားကင်မရာတွေက ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်ကို စောင့်ကြည့်နေကြမှာ သေချာသည်။

ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သည် စားသောက်ပြီးလို့ နောက်ထပ် လိုချင်တာတွေ ထပ်ဝယ်ပြီးသောအခါ နီးစပ်ရာ ငွေရှင်းကောင်တာတစ်ခုကို ဝင်လိုက်ကြသည်။ ငွေသိမ်းကောင်တာတွေအနက်က အရှေ့တိုင်းသူလို ယူဆရသည့် ဖြူဖြူချောချော ကောင်မလေး၏ငွေသိမ်းကောင်တာကို ဝင်လိုက်ကြသည်။ ကလေးမသည် ကျွန်တော်တို့လှည်းဆုံးစီးပေါ်က ပစ္စည်းတွေကို ကြည့်ပြီး စိတ်ပျက်သွားသည့်လက္ခဏာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ငွေရှင်းတာ နာရီဝက်လောက် ကြာနိုင်သည်ဟု တွေးမိတာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ပိုဆိုးတာက ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်၏ ဒေါ်တော့မျက်လုံး ခြောက်လုံးက ကိလေသာအရောင်အနိုးတွေ ထွက်နေတာကို ကြည့်ပြီး ခြေတုန်လက်တုန်

ဖြစ်နေသည်။ အလုပ်ဝင်တာ သိပ်မကြာသေးလို့ ယူဆရသည်။ အလုပ်လုပ်တာ သိပ်ပြီးမကျွမ်းတာ တွေ့ရသည်။

ကလေးမသည် ပစ္စည်းအမယ်ပေါင်း တစ်ရာလောက်က အီလက်ထရောနစ် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတတွေကို သံလိုက်ဖြင့် ဖျက်ဆီးပစ်ရာမှာ ဖျက်တာပျက်၊ မပျက်တာမပျက်ဖြစ်နေသည်ဟု ယူဆရသည်။ တချို့ပစ္စည်းတွေကို လျှို့ဝှက်အမှတ်အသားတွေကို လေဆာရောင်ခြည်ဖြင့် ဖျက်ရာတွင် မပျက်လို့ နှစ်ခါ၊ သုံးခါ ဖျက်နေတာ တွေ့ရသည်။ ဒီကြားထဲမှာ ကျွန်တော်တို့က နောက်ယုက်လို့ အာရုံနောက်တာလည်းပါသည်။

“ဒီက ညီမလေးက အရှေ့တိုင်းသူ ဟုတ်ပါတယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်”

“ချောပုံ၊ လှပုံထောက်တော့၊ ထိုင်းနိုင်ငံက ချင်းမိုင်သူ ဖြစ်ရမယ်”

“မဟုတ်ဘူးရှင်၊ ကျွန်မ ဗီယက်နမ်သူပါ”

“ကျွန်တော်တို့ အရှေ့တိုင်းသူတွေဟာ ဘယ်နိုင်ငံသူဖြစ်ဖြစ်၊ ချောကြပါတယ်”

“ရှင်တို့က ဘယ်နိုင်ငံကလဲ”

“မြန်မာနိုင်ငံကပါ”

“မြန်မာအမျိုးသမီးတွေလည်း ချောပါတယ်”

“ဟောဒီက ညီမလေးလောက်တော့ မချောပါဘူး”

“အို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

ကလေးမသည် ကျွန်တော်တို့ကို လက်ခံစကားပြောနေလျက်မှ သူ့အလုပ်ကိုသူ အမြန်လုပ်နေသည်။ အားလုံးပြီးသွားသောအခါ ဒေါ်လာ ၆၀၀ ရှင်းလိုက်ရသည်။ ကိစ္စပြီးပြီဖြစ်လို့ အချောအလှကို နှုတ်ဆက်ပြီး တွန်းလှည်းကို တွန်းထွက်လာခဲ့ကြသည်။

မဟာဈေးကြီး၏ အထွက်ပေါက်က ထွက်လိုက်ကြသည်နှင့် ဈေးကြီး တစ်ခုလုံးမှာရှိသည့် အချက်ပေး လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းတွေ အဆက်မပြတ် မြည်ကြတော့သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားတစ်ခုမှာလည်း ကျွန်တော်တို့သုံး ယောက်၏ပုံကို ရိုက်ပြထားတော့သည်။ ဈေးကြီးထဲက ရဲတွေ ပြေးလာကြ ပြီး ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်ကို ဖမ်းလိုက်တော့သည်။ လက်ထိပ်မခတ်ဘဲ လက်မောင်းကို ဆွဲခေါ်သွားသည်။ ဘယ်ကို ခေါ်သွားသည်မသိ။ ကျွန်တော် တို့ သုံးယောက်ကို ရဲဆွဲလာတာမြင်တော့မှ ဗီယက်နမ်ကလေးမသည် သူ့ အရောင်းကောင်တာက ပြေးထွက်လာပြီး ရဲတွေကို တစ်စုံတစ်ခုပြောသည်။ အမေရိကန်လေသံဖြင့်ပြော၍ ကောင်းစွာနားမလည်ဖြစ်နေသည်။ သူတို့ မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။ ကျွန်မဖျက်တာမစင်လို့ ဖြစ်ရတာပါလို့ ပြောနေတာ ဖြစ်မည်။ တော်ပါသေးရဲ့ဟု တွေးမိသည်။ သူ့ကိုလှတယ်လို့ ပြောသည့် ကျေးဇူးကို ပြန်ဆပ်တာဖြစ်မည်။ ဒီတော့မှ ရဲတွေက ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

“အိုကေ ဆောရီးနော်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ကံကောင်းလို့ အမေရိကန်နိုင်ငံက အချုပ်ခန်းကို ရောက်တော့မလို့၊ ဗီယက်နမ်သူကလေးကို ကျေးဇူးတင်နေမိသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ပိုက်ဆံလည်းဆုံး၊ ပါးလည်း အရိုက်ခံရ
အဖမ်းလည်း ခံရသည့် သံဘောသား

စင်္ကာပူနိုင်ငံက ရဲသားတွေသည် ဖိလစ်ပိုင်လူမျိုး သံဘောသားတစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးပြီး ရဲစခန်းကို ခေါ်ယူလာသည်။ ရဲအချုပ်ကို မထည့်မီ လက်ထိပ်ခတ်ထားတာကို ဖြုတ်ပြီး တာဝန်ကျအရာရှိ ရုံးခန်းကို ခေါ်ယူသွားသည်။ အရာရှိစားပွဲရှေ့က ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်စေသည်။ ရဲအရာရှိသည် လိုအပ်သည်များကို မေးစမ်းပြီး ပုံစံစာရွက်မှာ ရေးဖြည့်သည်။ ရေးဖြည့်ပြီးသောအခါ စတင်စစ်ဆေးမေးမြန်းသည်။

“လူကြီးမင်း၊ စင်္ကာပူနိုင်ငံသား တစ်ယောက်ကို ဆွဲထိုးတယ်ဆိုတာ မှန်သလား”

“မှန်ပါတယ်”

“ဘာကြောင့် ထိုးပါသလဲ”

“ကျွန်တော့်ကို ပါးရိုက်လို့၊ ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြန်ထိုးတာပါ”

“သူက လူကြီးမင်းကို ဘာကြောင့် ပါးရိုက်တာလဲ”

“သူ့ကို မဆက်ဆံတော့ဘူးဆိုပြီး ပိုက်ဆံပြန်တောင်းလို့ ကျွန်တော့်ကို ပါးရိုက်တာပါ”

“ခင်ဗျား သူ့ကို ကြိုက်လို့ခေါ်ပြီး၊ ပိုက်ဆံပေးပြီးမှ ဘာကြောင့် မဆက်ဆံတော့တာလဲ”

“မိန်းမ မဟုတ်လို့”

“ခင်ဗျားသူ့ကို ခေါ်တုန်းက၊ မိန်းမ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ခင်ဗျား မသိဘူးလား”

“မသိဘူး ခင်ဗျာ”

“ခင်ဗျား စင်္ကာပူကို ဘယ်တုန်းက ရောက်တာလဲ”

“မကြာခဏရောက်ပါတယ်၊ ပြည့်တန်ဆာတန်းကိုတော့ ဒါဟာ ပထမဆုံး အခေါက်ပါပဲ”

“စင်္ကာပူက ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်းမှာ မိန်းမအတန်းနဲ့ ယောက်ျား အတန်း ရှိတယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား”

“မသိဘူး ခင်ဗျ”

ရဲအရာရှိက ပြုံးသည်။ တကယ်မသိလို့ ပြစ်မှုကျူးလွန်လျက်သား ဖြစ်လာခဲ့ပြီဆိုတာကို သိလိုက်သည်။ ဒီအဖြစ်မျိုး ယခင်ကလည်း ဖြစ်ဖူး သည်။ ရဲအရာရှိက စဉ်းစားရတော့သည်။

စင်္ကာပူနိုင်ငံမှာ ပြည့်တန်ဆာတန်းကို တရားဝင် ဖွင့်လှစ်ပေးထား သည်။ လွတ်လပ်စွာ စီးပွားရှာခွင့်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည့်တန်ဆာ လုပ်ငန်းကို လွတ်လပ်စွာ လုပ်ခွင့်ပြုထားသည်ဆိုသော်လည်း မိမိဆန္ဒ အလျောက်သာဖြစ်ရမည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဖိအားပေး၊ အကြပ်ကိုင်၊ အနိုင်ကျင့်ပြီး ခိုင်းစေလို့ ကြောက်ပြီး လုပ်နေရတာမျိုး မဖြစ်စေရဆိုသည့် ဥပဒေရှိသည်။ ပြည့်တန်ဆာလုပ်စားသူသည် ရောဂါကင်းရှင်းကြောင်း၊ ဆေးစစ်ခံထားသည့် ဆရာဝန်ထောက်ခံချက်၊ ဆေးလက်မှတ်ရှိရမည်။ ဆေးလက်မှတ်သက်တမ်းသည် ခြောက်လသာဖြစ်သည်။ ဆေးလက်မှတ် ကို သက်တမ်းမတိုးပါက လုပ်စားခွင့်မရှိဟု သိရသည်။

ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သည့် နိုင်ငံကြီးတွေမှာ တရားဝင်ဖွင့်လှစ်ထား သည့် ပြည့်တန်ဆာတန်းတွေရှိသည်။ နိုင်ငံတကာမှာ ပြည့်တန်ဆာတန်း

သည် အစည်းကားဆုံးနေရာဖြစ်သည်။ ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်းနှင့် လိင်ဆန္ဒ ဖြေဖျောက်ချင်သူတို့၏ လူ့အခွင့်အရေးတို့နှင့် ဆက်စပ်ထားသည့်အတွက် ဥပဒေထုတ်ပြီး တရားဝင် ဖွင့်လှစ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပဒေအရ တိကျစွာ လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းက မိမိဆန္ဒအလျောက်သာဖြစ်ရမည်ဆိုသည့် အမိန့်ဖြစ်သည်။ ပြည့်တန်ဆာကို ရိုက်နှက်ခြင်း၊ အကြပ်ကိုင်ခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ နာကျင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း မပြုရဟု တားမြစ်ထားသည်။ ပြည့်တန်ဆာမ၏ ဆန္ဒမပါပဲ ကာမကို ရပူခြင်း မပြုရဟု ဆိုတာအထိ ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာတောင် လွတ်လပ်ရေး မရမီက ဒေါက်တာဘမော် လက်ထက်မှာ ပြည့်တန်ဆာဥပဒေကို လူမျိုးစုလွတ်တော်မှာ အဆိုတင်သွင်းရာ ဝိုင်းဝန်းကန့်ကွက်လိုပျက်သွားသည်ဟု ဓာတ်ဆီ ဓာတ်ဆံ ပြက်လုံးထဲမှာ ကြားဖူးသည်။

ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံအရ နိုင်ငံတကာ ဗဟုသုတတွေကို ပြောပြရမည်ဆိုလျှင် ခေတ်မီတိုးတက်ပြီး လူ့အခွင့်အရေးကို အလေးထားသည့် နိုင်ငံတိုင်းမှာ တရားဝင် ဖွင့်လှစ်ပေးထားသည့် ပြည့်တန်ဆာတန်းတွေ ရှိသည်။ အာရှနိုင်ငံတွေဖြစ်သည့် အိန္ဒိယ၊ ထိုင်း၊ စင်ကာပူ၊ ဟောင်ကောင်၊ မူစလင်ဘာသာကိုးကွယ်သည့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံမှာတောင် ပြည့်တန်ဆာတန်းကို တရားဝင် ဖွင့်လှစ်ပေးထားသည်။

ဥရောပနှင့် အမေရိကန်ကိုတော့ မပြောတော့ပါ။ ညစ်ညမ်းရုပ်ရှင်တွေကို အများပြည်သူ ကြည့်နိုင်အောင် ရုံတင်ပြသနေကြသည်။ ကန့်သတ်တားမြစ်ထားတာတော့ ရှိသည်။ အသက် ၁၈ နှစ်အောက် လူငယ်နှင့် ကလေး မကြည့်ရဆိုသည့် တားမြစ်ချက်ဖြစ်သည်။ အိတ်လီကတော့ နိုင်ငံပိုင် ရုပ်မြင်သံကြားက ညစ်ညမ်းရုပ်ရှင်ကားတွေကို ပြသည်။ သို့သော် ကလေးတွေ အိပ်ချိန်ဖြစ်သည့် ညသန်းခေါင်အချိန် (လူကြီးတွေ မအိပ်

သေးချိန်)မှာသာ ပြသသည်။ လူသားတို့၏ သဘာဝအရ တရားဝင် ရပိုင်ခွင့်ရှိသည့် လိင်ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ခွင့်ပြုသည့် လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ ဖြည့်စွက်ချက်တွေ ဖြစ်သည်။

အဲဒီလိုနိုင်ငံတွေမှာ မုဒိမ်းမှုဆိုတာ မရှိသလောက်နည်းသည်။ ရှိလျှင်လည်း ကျူးလွန်သူတွေသည် စိတ်မမှန်သူတွေ ဖြစ်နေတတ်သည်။ အရွယ်မရောက်သူ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုနှင့် လင်ရှိအမျိုးသမီးတွေကို ကျူးလွန်ကြသည်။ ဘာသာကိုးကွယ်မှုအရ မတရားထိန်းချုပ် တားမြစ်ထားသော နိုင်ငံတွေက လူကြီးလူကောင်းတွေသည် ထိုင်းနိုင်ငံက ပြည့်တန်ဆာတန်းမှာ နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေရသည်။

ယခု စင်ကာပူနိုင်ငံက ပြည့်တန်ဆာတန်းမှာ ဖိလစ်ပိုင်သင်္ဘောသား အမှုဖြစ်ရသည့်ကိစ္စက အစိတ်တန်းနှင့် အခြောက်တန်းကို ခွဲခြားပြီး မသိလို့ ဖြစ်ရတာဖြစ်သည်။ စင်ကာပူကို ရောက်ခိုက်၊ ပျော်လိုက်ဦးမယ်ဆိုပြီး ပြည့်တန်ဆာတန်းကိုသွားသည်။ အာရပ်လမ်းမကြီးနှင့် ဘူဂျစ်လမ်းမကြီးက ပြည့်တန်ဆာတွေကို လျှောက်ကြည့်သည်။ စိတ်ကြိုက်မတွေ့လို့ လျှောက်ကြည့်သည်။

ဘူဂျစ်လမ်းမကြီးက အိမ်တစ်အိမ်မှာ ထိုင်နေသည့် ကောင်မလေးကို သဘောကျပြီး အိမ်ထဲကို ဝင်သွားလိုက်သည်။ ကောင်မလေးတောင်းသည့် ကြေးကို ပေးပြီး အခန်းတွင်း ဝင်ခဲ့ကြသည်။ ပျော်ပါးမလို့ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်လိုက်တော့မှ မိန်းကလေးမဟုတ်ဘဲ မိန်းမလျှာ ဖြစ်နေလို့ ပိုက်ဆံပြန်တောင်းရာမှ အမှုဖြစ်ခဲ့ရတာ ဖြစ်သည်။

မိန်းမလျှာကောင်လေးသည် မိန်းကလေးကို ချောသည်။ ဟိုမုန်းဆေးထိုးထားလို့ ရင်သားကြီးထွားနေသည်။ ဖိလစ်ပိုင်သင်္ဘောသားသည် မိန်းမပြည့်တန်ဆာအတန်းနှင့် မိန်းမလျှာ ပြည့်တန်ဆာအတန်းကို ခွဲခြားပြီး မသိလို့ ဝင်ခဲ့မိတာဖြစ်သည်။

ရဲအရာရှိက အမှုလေ့လာပြီးသောအခါ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။ သင်္ဘောသားသည် မသိလိုခေါ်မိတာဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးမဟုတ်လို့ ဆန္ဒမရှိသည့်အတွက် သူ့ပိုက်ဆံကို ပြန်တောင်းသည်။ မိန်းမလျှာက စိတ်ဆိုးပြီး ပါးကိုရိုက်သည်။ သူက ပြန်ထိုးသော်လည်း မိန်းမလျှာ ကောင်လေးက လက်ဖြင့်ကာလိုက်လို့ မျက်နှာကိုမထိဘဲ လက်ကိုပဲထိ သည်။ ပိုက်ဆံကို ပြန်မပေးသည့်အပြင် အထိုးခံရတာသိပ်ပြီး မနာသည့် အတွက် အမှုမလုပ်လိုပါဟု ဆိုသည်။

စင်္ကာပူနိုင်ငံသားကို ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကျူးလွန်မှုဖြင့် ရဲက အမှုစွဲဆိုမှုကိုလည်း မလုပ်တော့ဘဲ ကွင်းလုံးကျွတ် လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

သမ္မတအိမ်တော်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလို့ နားရင်းအုပ်ခံရသည့် သင်္ဘောသား

ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောသည် ဂါနာနိုင်ငံ၏ တီးမားဆိုသည့် ဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ရောက်သွားသည်။ ပိုလန်နိုင်ငံက တင်ယူလာသည့် ဘီလပ်မြေအိတ်တွေကို ချမည်ဖြစ်သည်။ ဂါနာနိုင်ငံသည် အာဖရိက အနောက်ဘက်ခြမ်းမှာ ရှိသည်။

ဂါနာနိုင်ငံကို ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားသည်။ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီဘဝဖြင့် နှစ်ပေါင်းရာနှင့်ချီပြီးနေခဲ့ရသည့်အတွက် လူတိုင်းလောက်နီးပါး အင်္ဂလိပ်စကားပြောနိုင်ကြသည်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ပါတီနိုင်ငံရေးသမားတွေ အချင်းချင်း မညီညွတ်သည့်အတွက် စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းပြီး အုပ်ချုပ်နေခိုက်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ရောက်သွားသည့်အချိန်မှာ ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ် ကိုဖီအာနန်သည် ဂါနာနိုင်ငံသားဖြစ်သည်။ ဂါနာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်သည် ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံနှင့် တူလွန်းလို့ ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားသည်။

ကျွန်တော်သည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ရောက်ပြီဆိုပါက ဖြစ်နိုင်လျှင် အဲဒီနိုင်ငံ၏ မြို့တော်ကို သွားလည်လေ့ရှိသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သည့် ဘာတီမိုးကို ရောက်သောအခါ မိုင် ၆၀ မျှသာဝေး

သော ဝါရှင်တန်ဒီစီကို သွားလည်ခဲ့သည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ လီဇာပူးကို ရောက်သောအခါ မိုင် ၂၀၀ မျှသာ ဝေးသော လန်ဒန်ကို သွားလည်ရန် ဆန္ဒရှိသော်လည်း ဂရိလူမျိုး ကပ္ပတိန်နှင့် အဆင်မပြေသည့်အတွက် မသွားဘဲ နေလိုက်ရသည်။

ယခု ဂါနာနိုင်ငံကို ရောက်သောအခါ တီးမားမြို့ဆိပ်ကမ်းနှင့် ၇ မိုင်မျှသာဝေးသော မြို့တော် အက္ခရာကို သွားလည်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့ အရက်ဝယ်သောက်နေသည့် ဘားဆိုင်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးက သူ့ဂျစ်ကားကို ယူသွားပါဟု ပြောသည်။

“မနက်သွား၊ ဟိုမှာ တစ်နေကုန်နေ၊ ညနေမှပြန်လာ။ ဒရိုင်ဘာ ထည့်ပေးလိုက်မယ်၊ ကားခကြည့်ပေးပေါ့”

ကားခ ဒေါ်လာနှစ်ဆယ်လောက် ပေးလိုက်လျှင်ရသည်။ နောက်နေ့ မနက်မှာ သင်္ဘောသားသုံးယောက်နှင့်အတူ မြို့တော်အက္ခရာသို့ သွားကြသည်။ ဘားဆိုင်ပိုင်ရှင်က လမ်းပြကောင်လေးတစ်ယောက် ထည့်ပေးလိုက်သည်။ သူမ၏ ကားကိုလည်း သုံးခွင့်ပြုလိုက်သည်။

တီးမားဆိပ်ကမ်းမြို့မှ မြို့တော် အက္ခရာကိုသွားသည့်လမ်း ကောင်းပါသည်။ တစ်နာရီမျှ မောင်းလိုက်သောအခါ မြို့တော်ကို ရောက်သွားကြပါသည်။ မြို့တော်၏ ပင်လယ်ကမ်းခြေ ရေချိုးဆိပ်ကို ရောက်သွားကြသည်။

ပင်လယ်စပ်မှာ တောင်ကုန်းပြေပြေတစ်ခုသည် တဖြေးဖြေးမြင့်တက် သွားပြီး အမြင့်ဆုံးနေရာမှာ ရှေးခေတ်ဥရောပလက်ရာ ရဲတိုက်ကြီး ကြီးကြီး မားမား ရှိနေတာကို တွေ့ရသည်။ ရှေးခေတ်က အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ခံနေသွားသည့် အိမ်တော်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးမိသည်။ ရဲတိုက်ကြီးသည် စားပင်၊ သီးပင်နှင့် အပွင့်လှ၊ အရွက်လှ ပန်းဥယျာဉ်တို့ဖြင့် ဝိုင်းရံထားတာ

တွေ့ရသည်။ ဂရုတစိုက်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားသည့် အဆောက်အဦကြီး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးမိသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် အဲဒီရဲတိုက်ကြီးကို နေရာအမျိုးမျိုး၊ ရှုဒေါင့်အမျိုးမျိုးမှ ဓာတ်ယူရိုက်ယူကြသည်။ ရဲတိုက်ကြီးနောက်ခံဖြင့် ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံကြသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်နေကြစဉ်မှာ ဆယ်နှစ်အရွယ်ကလေးတစ်ယောက်က ဒီနေရာမှာ ဓာတ်ပုံမရိုက်ရလို့ လာပြောသည်။ ကလေးစကားဖြစ်လို့ ဂရုမစိုက်ဘဲ အဲဒီနေရာက ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့အုပ်စု ကားမစီးဘဲ လမ်းလျှောက် သွားကြစဉ်မှာ ကျွန်တော်တို့နောက်မှာ စစ်သားတစ်ယောက် ပြေးလိုက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ရှေ့က ပိတ်ရပ်လိုက်ပါသည်။ စစ်သားနှင့်အတူ စောစောက ဓာတ်ပုံမရိုက်ရလို့ ပြောသည့်ကလေးလည်းပါလာသည်။ ဒီကလေးက ကျွန်တော်တို့ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူသွားသည့်အကြောင်းကို သွားတိုင်လိုက်တာ ဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ရဲတိုက်ကြီးကို ဓာတ်ပုံရိုက်တယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်”

“ကင်မရာပေးပါ”

စစ်သားသည် ပစ္စတိုသေနတ်ကို ခါးမှာထိုးထားသည်။ မှန်ပြောင်းကို လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားသည်။ ကျွန်တော့်လက်ထဲက ကင်မရာကို ဆွဲယူသွားသည်။ မကြာမီ လင့်ရှိဘာအမျိုးအစား ကားတစ်စီးရောက်လာပြီး ကားပေါ်က အရပ်ဝတ်ဖြင့် ဦးထုပ်ဆောင်းထားသူတစ်ယောက် ခုန်ဆင်းလာသည်။ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြီးမေးသည်။

“ဓာတ်ပုံရိုက်တာ ဘယ်သူလဲ”

“ကျွန်တော်ပဲ”

ကားပေါ်မှဆင်းလာသူသည် ကျွန်တော့်ကို နားရင်းပိတ်အုပ်တော့သည်။ ကျွန်တော်က ငါနိုင်ငံခြားသားပါကွလို့ပြောတော့၊ နင့်အဖေ ကလွှား

နိုင်ငံခြားသားလားဆိုပြီး တီးပြန်တော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ကို လမ်းပေါ်မှာ နားရင်းပိတ်အုပ်နေတော့ လူတွေက ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသည်။ လူတွေ ကြည့်နေလေ ပိုပြီး အုပ်ပြလေဖြစ်နေသည်။ နိုင်ငံခြားသားကိုတောင် ဒီလိုအုပ်တယ်။ နင်တို့ဆိုရင် ပိုအုပ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ပုံ လုပ်ပြနေတာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ကို ကားပေါ်တက်ခိုင်းပြီး ရဲတိုက်ကြီးရှိရာ တောင်ကုန်းပေါ်ကို မောင်းတက်သွားသည်။ ရဲတိုက်ကြီးအနီးက အဆောက်အဦး တစ်ခုအတွင်းကို တွန်းသွင်းပြီး ထိုင်ခိုင်းထားသည်။ လမ်းပြကောင်လေး ကိုတော့ သေလုမျောပါးဖြစ်အောင် တွယ်တော့သည်။ မကြာမီ လူကြီး တစ်ယောက်ရောက်လာပြီး စစ်ဆေးသည်။

“နင်တို့ဘာကောင်တွေလဲ၊ စီအိုင်အေလား။”

“စီအိုင်အေ၊ ဗွီအိုအေ၊ အာအက်ဖ်အေဆိုတာ ကြားသာကြားဖူးတယ် ဘာတွေမှန်းမသိပါဘူး။”

“ဒီနေရာဟာ ဘာလဲသိလား။”

“မသိပါဘူး။”

“မသိတာကောင်းတယ်”

ဘာမှန်းညာမှန်းမသိ၊ ရူးကြောင်မှူးကြောင် သင်္ဘောသားတွေဆိုတာ သိသွားလို့ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကြောက်ပြီး မလည်ရဲတော့လို့ ရောက်ရာနေရာကနေ လှည့်ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ တီးမားမြို့ကိုရောက်တော့ ဘားဆိုင်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးက ဘာကြောင့် အစောကြီး ပြန်လာတာလဲ လို့ မေးသည်။ အကြောင်းစုံကို ပြောပြလိုက်သည်။ အကြောက်မပြေသေးလို့ သွေးပူသွားအောင် ပီစက်သုံးပက်ကို ရေမရောဘဲ မော့ချလိုက်သည်။ ဘားဆိုင်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးက တအံ့တဩမေးသည်။

“ဟယ်၊ ရှင်တို့ အဲဒီရဲတိုက်ကြီးထဲ ရောက်သွားခဲ့တယ် ဟုတ်လား။”

မဟာကံထူးရှင်တွေပါလား၊ အဲဒီရဲတိုက်ကြီးကို သာမန်လူတွေ အဝင်ပဲ ရှိတယ်၊ အထွက်မရှိဘူး”

“အဲဒါဘာကြီးလဲ”

“အဲဒါ သဗ္ဗတအိမ်တော်လေ”

“ပေး ပေး၊ ပုလင်းလိုက်သာပေးပါတော့”

အကြီးအကျယ်ကြောက်သွားပြီး သောက်လိုက်ကြတာ ဂါနာပေါင် ၇၀၀၀ ဖိုး ကုန်သွားသည်။ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၆၀ ဖိုးခန့် ရှိသည်။ နိုင်ငံတကာ လျှောက်သွားနေကြသည့် သင်္ဘောသားများ သတိထားစရာ ကိစ္စဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

မာလိန်မှူးကတောင် ဦးညွတ်ရသည့် သူခိုး

သင်္ဘောသားလောကမှာ ဖြစ်ပွားတတ်သည့် ရာဇဝတ်မှုခင်းတွေသည် ပုံစံအမျိုးမျိုး ဖြစ်တတ်သည်။ ကြောက်စရာကောင်းသည်။ ရင်နာစရာကောင်းသည်။ သနားစရာကောင်းသည်။ ရယ်စရာကောင်းတာတောင်ပါသည်။

သင်္ဘောသားအချင်းချင်း ဓားဖြင့် ထိုးသတ်သည့် ရာဇဝတ်မှုမျိုးရှိလို့ ကြောက်စရာကောင်းသည်။ သင်္ဘောဝမ်းခေါင်းထဲ လိမ့်ကျသည့် ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမား သတိလစ်ပြီး လဲကျနေတာကို ဘယ်သူမှ မသိလို့ ကုန်ပေါက်ထဲကို ပဲ၊ ပြောင်းဆံလို အစေ့အမှုန်တွေ လောင်းထည့်လို့ အလုပ်သမားသေရသည့် အမှုမျိုး ဖြစ်ဖူးသည်။ သင်္ဘောပေါ်တက်ခိုးသည့် သူခိုးက မယားနှင့် ကလေးကိုပါ ခေါ်လာပြီး ခိုးသည်။ ရည်ရွယ်ချက်က ဖမ်းလို့ မမီလျှင် ခိုးရာပါပစ္စည်း များများရအောင် လူအင်အားများများခေါ်လာတာဖြစ်သည်။ ဖမ်းလို့မိသွားလျှင် အသနားခံ၊ အရိုက်အနှက်ခံပြီး စားစရာတစ်ခုခု တောင်းစားမည်ဆိုသည့် ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသည် အာဖရိကနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမှာ ကျောက်ချရပ်နားထားစဉ် ကြုံရသည့် ခိုးမှုကတော့ ရယ်စရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိနေသည့် နိုင်ငံဆိပ်ကမ်းသည် အလွန်သူခိုး ပေါသော ဆိပ်ကမ်း ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပေါ်တက်ပြီး ရတာကို ယူသည်။ ကျွန်တော်တို့သင်္ဘော၏ မာလိန်မှူးသည် အတွေ့အကြုံအလွန်များသော လုပ်သက်ရင့် ဂရိလူမျိုး ကပ္ပတိန်ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောသားတွေကို သတိပေး စကားပြောသည်။

“ဒီနိုင်ငံဟာ ဆင်းရဲတယ်၊ သင်္ဘောပေါ်တက်ပြီး ခိုးလိမ့်မယ်၊ သူ ခိုးတက်တာတွေလျှင် အချက်ပေး လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းကို အဆက် မပြတ်တီး၊ အသံချဲ့စက်နဲ့အော်ပြော၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ထွက်လာပြီး သူခိုး ကို ဖမ်းမယ်”

ကပ္ပတိန်၏ သတိပေးချက်အရ စတုတ်ခါးတွေ အားလုံး သော့ခတ် သည်။ သင်္ဘောသားအိပ်ခန်းတွေကို အမြဲသော့ခတ်ထားရမည်။ တံခါး လာခေါက်ပါက မသိသူကို တံခါးမဖွင့်ပေးရဆိုသည့် အမိန့်ပါ ထုတ်ထား သည်။ သင်္ဘောပေါ်မှာလည်း နေ့ရောညပါ အစောင့်နှစ်ယောက်စီ ချထား သည်။ အစောင့်သင်္ဘောသား နှစ်ယောက်သည် သင်္ဘောဦးနှင့်ပဲ့ကို ခေါက် တဲ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ပြီး ကင်းလှည့်နေရသည်။

ကုန်တင်ကုန်ချရန်အတွက် စောင့်နေရတာ တစ်ပတ် ဆယ်ရက်ကြာ နေသည်။ သင်္ဘောပေါ်ကိုလည်း သူခိုးမတက်သည့်အတွက် အစောင့်တွေ အနည်းငယ် ပေါ့လျော့လာသည်။ ကင်းမလှည့်ဘဲ ထမင်းစားခန်းမှာ ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည်ဝင်သောက်ရင်း ရုပ်မြင်သံကြား ထိုင်ကြည့်နေတာ မျိုးတွေ လုပ်လာကြသည်။ အထူးသဖြင့် ညဘက်မှာ တာဝန်ကျသည့် သင်္ဘောသားသည် အိပ်ငိုက်သည့်အတွက် တာဝန်ကျအရာရှိမသိအောင် ခိုးအိပ်ကြသည်။ တစ်ယောက်က အိပ်နေလျှင် တစ်ယောက်က မအိပ်ဘဲ စောင့်ပြီး တစ်ယောက် တစ်လှည့်စီ အိပ်တာမျိုးလည်း လုပ်လာကြသည်။

တစ်နေ့မှာတော့ တစ်ယောက်က ထမင်းစားခန်း ခုံတန်းလျားမှာ လှဲချပြီး အိပ်နေသည်။ တစ်ယောက်က ဝတ်ကျောတန်းကျ တစ်ပတ် လှည့်ပြီး ထမင်းစားခန်းမှာပဲ ကော်ဖီသောက်ရင်း ရုပ်မြင်သံကြား ကြည့်နေသည်။ ကြည့်ရင်း အိပ်ငိုက်လာလို့ ခဏမျှ မျက်စိမှိတ်ပြီး မိန်းလိုက်မိသည်။

သတိဖြင့် မိန်းသူဖြစ်လို့ ချက်ချင်းပြန်နိုးလာသည်။ ပြန်နိုးလာသည့် အခိုက်မှာ ထမင်းစားခန်း၏ မှန်ပြတင်းကို အပြင်ဘက်က လူတစ်ယောက် ချောင်းကြည့်နေသည့် မျက်နှာတစ်ခုကို မြင်လိုက်သလိုလို စိတ်က ထင်လိုက်မိသည်။ ပိုပြီးသေချာအောင် အပြင်ကို ထွက်ပြီး လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။ သင်္ဘောဦးပိုင်းက ကုန်းပတ်ပေါ်မှာ အခုပင် ကျထားသည့် ရေစက်တွေနှင့် အလွန်ကြီးမားသည့် ခြေရာကြီးတွေ ထင်နေတာကို တွေ့လိုက်သည်။ သင်္ဘောပေါ်ကို သူခိုးတစ်ယောက် ရောက်နေပြီဆိုတာကို ချက်ချင်း သိလိုက်သည်။

သင်္ဘောပေါ်ကို သူခိုးရောက်နေလျှင် မိမိတစ်ယောက်တည်း ရင်မဆိုင်ရဲသည့်အတွက် အိပ်နေသူကို နိုးသည်။ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး သူခိုးရှာသည်။ သင်္ဘောဦးပိုင်းက ကျောက်ရစ်သည့် မော်တာကြီးအနီးမှာ အရာရှိထမင်းစားခန်းထဲက ရုပ်မြင်သံကြား အပေါ်စက် အောက်စက်တစ်စုံ ရောက်ရှိနေတာ တွေ့လိုက်ရသည်။ သူခိုးက ခိုးယူလာပြီး ခေတ္တချထားတာဖြစ်သည်။

ဒီတော့မှ အစောင့်သင်္ဘောသားနှစ်ယောက်သည် ထမင်းစားခန်း အပြင်ဘက်ကို ပြန်ပြေးလာကြပြီး လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းကို အဆက်မပြတ် တီးသည်။ အသံချဲ့စက်မှ သူခိုး သူခိုး၊ သင်္ဘောပေါ်ကို သူခိုးတက်နေပြီ လာကြပါဟု အင်္ဂလိပ်မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့်အော်သည်။

“သိမ် သိမ် အွန်ဘုတ်၊ အဲဗရီးဘော်ဒီ ကမ်းအောက်”

အကာလညအခါမှာ လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းသံ ဆူညံနေသည့်အပြင် သူခိုးတက်နေပြီဆိုသည့်အသံကြောင့် သင်္ဘောသားတွေနှင့်အတူ ဘောင်းဘီတိုဝတ်ထားသည့် ဂရိကပွတိန်ပါ ကုန်းပတ်ပေါ်ကို ပြေးဆင်းလာသည်။ အားလုံးပင် တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်တွေ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ ကပွတိန်က ဦးဆောင်ပြီး သင်္ဘောဦးပိုင်းကို ချီတက်သွားကြသည်။

လက်နက်ချိုးစုံ ကိုင်ဆောင်ထားသည့် သင်္ဘောသားအုပ်စုကြီး လာနေတာ မြင်သွားသည့် သူခိုးသည် အရာရှိထမင်းစားခန်းထဲမှ သယ်ယူထားသည့် အပေါ်စက်နှင့် အောက်စက်ကို ပခုံးမှာ ထမ်းပြီး သင်္ဘောဦးပိုင်းကို ပြေးသည်။ သူခိုးသည် ဗလကောင်းကောင်း၊ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းကြီး ဖြစ်သည်။ အရပ်ခြောက်ပေလောက်မြင့်သည်။ အသားမည်းမည်းဖြစ်လို့ ကျွဲထီးကြီးလောက် အကောင်ကြီးသည်။ ဘောင်းဘီတိုကို ဝတ်ထားသည်။ အင်္ကျီမပါလို့ ကျောပြောင်ပြောင်မည်းမည်းကြီးကို မီးရောင်ဖြင့် မြင်ရသည်။

အပေါ်စက်နှင့်အောက်စက်ကို ထပ်ပြီးထမ်းထားသည်။ သူ ရေထဲကို ဘယ်လိုဆင်းမလဲဆိုတာကို သိချင်လို့ ကပွတိန်က ရပ်ကြည့်နေသည်။ သင်္ဘောသားတွေ လိုက်ဖမ်းလျှင် သူခိုးကို မိနိုင်သည်။ ကပွတိန်က လက်ကာပြသဖြင့် သူနှင့်အတူ ရပ်ပြီး သူခိုးကို ကြည့်နေကြသည်။

သူခိုးကြီးသည် ထမ်းထားသည့် အပေါ်စက်နှင့် အောက်စက်ကို လေထဲသို့ မြှောက်တင်လိုက်ပြီး လူက ရေထဲကို စွပ်ကနဲ ခုန်ချလိုက်သည်။ ပြန်ကျလာသည့် အပေါ်စက်နှင့် အောက်စက်ကို ရေထဲမှ စောင့်ဖမ်းပြီး ပခုံးပေါ် ပြန်တင်လိုက်သည်။ ပခုံးဖြင့် ထမ်းလျက် မတ်တပ်ရေကူးပြီး ပြေးနေသည်။ ကပွတိန်ကစပြီး ဩဘာလက်ခုပ်တီးလိုက်သည်။

“ဘရာဘို ဝမ်းဒါးဖူး၊ ဝမ်းဒါးဖူး၊ ဝမ်းဒါးဖူး၊ ရိုးယဲလိ၊ ဝမ်းဒါးဖူး”

“မိုက်တယ်ကွာ၊ အံ့ဩစရာပဲ၊ တကယ့် အံ့ဖွယ်သုတပဲ”ဆိုပြီး

ကပ္ပတိန်က သူခိုးကို ချီးကျူးသည့် ဩဘာလက်ခုပ်တီးသဖြင့် သင်္ဘောသားတွေကပါ လိုက်တီးကြရသည်။ သူခိုးသည် အပေါ်စက်နှင့် အောက်စက်ကို ထမ်းပြီး ကမ်းဘက်ရောက်အောင် ကူးသွားတာ မဖြစ်နိုင်။ သင်္ဘောကြီး ကျောက်ချရုပ်နားထားသည့်နေရာနှင့် ကမ်းသည် ၅ ဖာလုံလောက်ဝေးသည်။ တစ်ယောက်က လှေသမ္ဗန်ဖြင့် တစ်နေရာက စောင့်နေတာဖြစ်မည်။ သူခိုးကြီးသည် သင်္ဘောနှင့် ဝေးသွားပြီဖြစ်သည့်အပြင် အမှောင်ထဲမှာ ပျောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်သည်။ သူ့အတွက်စားဝတ်နေရေးအတော် ဖူလုံသွားပြီဖြစ်သည်။

သူခိုးကို မိအောင် ဖမ်းမည်ဆိုလျှင် ဖမ်းလို့ရနိုင်ပါလျက် သူ ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတာ သိချင်လို့ တမင်လွတ်ပေးလိုက်တာဖြစ်သည်။ ရေထဲရောက်မှတောင် ဖမ်းချင်ရင် အသက်ကယ်လှေကို ချပြီး လိုက်ဖမ်းလျှင် မိနိုင်ပါသေးသည်။ ကပ္ပတိန်က မဖမ်းသည့်အပြင် သူခိုးကို တော်တယ်ဆိုပြီး ဦးညွှတ်အလေးပြုသေးသည်။ သင်္ဘောသားလောက မှုခင်းတွေထဲမှာ အဲဒီလို ရယ်စရာလည်း ကြုံရသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

သင်္ဘောပေါ်မှာ တွေ့ရသည့် လူသေအလောင်း

မြန်မာပြည်မှာ ထင်ရှားသည့် ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်း မဖြစ်မီက ရန်ကုန်မြို့ဆိပ်ကမ်းမှာ ဖြစ်ခဲ့သည့် လူသေမှုဖြစ်သည်။ သေသူသည် ဆိပ်ကမ်း ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမား ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောကြီး၏ ကုန်ပေါက်ထဲမှာ သေနေတာဖြစ်သည်။

ဒီအကြောင်းကို ကြယ်ငါးပွင့်သင်္ဘောလှိုင်း၏ အရာရှိတစ်ယောက်က ပြန်ပြောပြလို့ ကျွန်တော်သိရသည်။ ကြယ်ငါးပွင့်လှိုင်းက အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းပြီး အလုပ်ကြိုးစားသည့် အရာရှိတွေကို ဆုပေးသည့်အနေဖြင့် နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတွေမှာ တစ်နှစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့်ပြုသော စနစ် အရ ကျွန်တော့်သင်္ဘောကို ရောက်လာသည့် ကြယ်ငါးပွင့်အရာရှိက ပြောပြလို့ သိရသည့် လူသေမှုအကြောင်းဖြစ်သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ အရေးအခင်းကြီး မဖြစ်မီ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ် ပါတီခေတ်မှာ မြန်မာပြည်သူတွေနှင့်အတူ ဆိပ်ကမ်း အလုပ်သမားတွေလည်း ဆင်းရဲကြသည်။ ဆိပ်ကမ်းအလုပ်သမားတွေသည် နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတွေပေါ်က အရက်ပုလင်းခွံ၊ ဘီယာဘူးခွံကအစ ရတာကို ကောက်ယူပြီး ပြန်ရောင်းစားနေကြသည်။

ဆိပ်ကမ်းအလုပ်သမားတွေသည် နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးပေါ်ကို အလုပ်လုပ်ဖို့ တက်ကြရတော့မည်ဆိုလျှင် သင်္ဘောပေါ်ကို သူ့ထက်ငါ အလျင်ဦးအောင် ပြေးတက်သွားကြသည်။ ဒါမှသာ သင်္ဘောသားတွေ စွန့်ပစ်ထားသည့် ပုလင်းခွံ၊ မူးခွံတွေကို လက်ဦးမှ ရနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောကြီးပေါ် ရောက်တာနဲ့ ပစ္စည်းမျိုးစုံ စွန့်ပစ်ထားသည့် အမှိုက်ပုံးကို ပြေးဖွင့်ကြည့်သည်။ ရောင်းလိုရနိုင်တာမှန်သမျှ အကုန်ယူသည်။ အမှိုက်ပုံးကို ရှာဖွေပြီးလျှင် သင်္ဘောကြီးပေါ်က သွားလိုရသည့် နေရာတွေ အကုန်လုံးကို ပြေးသွားကြည့်ရှုသည်။ ကြွက်အစာရှာသလို ချောင်ကြိုချောင်ကြားပါ မကျန်အောင် ဝင်ထွက်လိုက်ရှာသည်။ ရသမျှကို လက်ဆွဲ တာပေါ်လင်အိတ်ထဲကို ထည့်သည်။ ညနေအလုပ်က အိမ်ကို ပြန်လျှင် ဘော်တယ်ကုလားဆိုင်ကို ဝင်ရောင်းပြီး ဆန်ဖိုး၊ ဆီဖိုးရှာမည် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတွေ၏ ကုန်ထည့်ပေါက်ကြီးတွေသည် သင်္ဘောကြီး၏အရှယ်အစားကို လိုက်၍ ပေ ၂၀ မှ ပေ ၄၀ ပတ်လည်မျှ ကျယ်ပြီး ကြမ်းခင်းမှ အပေါ်ကုန်းပတ်အထိ အမြင့်ပေ ၆၀-မှ ၁၀၀ အထိ မြင့်ကြသည်။ ကုန်ထည့်ပေါက်ကြီးတွေသည် တွင်ဒက်လို့ခေါ်သည့် ကုန်းပတ်အထပ်တွေ ပြုလုပ်ထားသဖြင့် အတွင်းမှ လှေကားတွေဖြင့် အောက်ကို ဆင်းသွားရသည်။

ကုန်ထည့်ပေါက်ကြီးတွေ၏ အတွင်းပိုင်းအထပ်တွေမှာ စင်္ကြန် ပတ်လမ်းကြီး ပုံစံသာဖြစ်ပြီး နှုတ်ခမ်းသတ် အကာအရံ လက်ရန်းမရှိသဖြင့် သတိမထားပါက အောက်ထပ်ကို အားလွန်ပြီး ကျသွားနိုင်သည်။ ကျသွားလို့ကတော့ မတွေ့ဝံ့စရာဖြစ်သည်။ အောက်ကြမ်းခင်းအထိ ပေ ၅၀/၆၀ လောက် အမြင့်က ကျသွားတာဖြစ်လို့ ကျသွားသူသည် အသက်ရှင်ဖို့ မလွယ်သည့်အမြင့် ဖြစ်သည်။ ပွဲချင်းပြီး သေမည်ဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်မြို့ဆိပ်ကမ်းမှ ဆန်အိတ်တွေအပြည့်တင်ပြီး ထွက်ခွာသွား
သည့် သဘောကြီးသည် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ ကိုလံဘိုမြို့ဆိပ်ကမ်းမှာ ဆိုက်
ကပ်ပြီး ဆန်အိတ်တွေကို ချသည်။ ကုန်ပေါက် နံပါတ် ၅ မှာ ကုန်ချနေ
သည့် အလုပ်သမားတွေသည် ကုန်တစ်ဝက်လောက် ချပြီးတယ်ဆိုရင်ပဲ
အပုပ်နံ့ကို ရနေကြသည်။ သဘောဝမ်းခေါင်းထဲမှာ ကုန်နည်းလာလေ
အပုပ်နံ့က မခံမရပ်နိုင်အောင် နံလာလေဖြစ်နေသည်။

“သဘောဝမ်းခေါင်းထဲမှာ ကြွက်တွေသေနေတယ် ထင်တယ်”

“ပုပ်ဇော်နံ့တယ်၊ မခံနိုင်တော့ဘူး။”

“ကြွက်သေလို့ ပုပ်တဲ့အနံ့မဟုတ်ဘူး၊ ခွေးသေကောင်၊ လူသေကောင်
ပုပ်တဲ့ အနံ့ပဲ”

သဘောဝမ်းခေါင်းထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေသည့် အလုပ်သမားတွေသည်
အသက်ရှူလို့ မရသည့်အတွက် ကုန်းပတ်ပေါ်ကို ပြေးတက်လာကြသည်။

ဆိပ်ကမ်း ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမားရုံးက တာဝန်ရှိသူတွေ
လာရောက်ပြီး စစ်ဆေးသည်။ အနံ့ရှူကြည့်သည်။ ပုပ်ဇော်နံ့တာကို လက်ခံ
ကြသည်။ သဘောဝမ်းခေါင်းထဲမှာ ကျန်နေသည့် ဆန်တွေကို အကုန်ချ
နိုင်ရေးအတွက် အသက်ရှူကိရိယာအကူအညီဖြင့် အလုပ်လုပ်ကြသည်။

သဘောဝမ်းခေါင်းထဲမှာ ဆန်အိတ်တွေကုန်အောင် ချလိုက်သောအခါ
ကြမ်းခင်းမှာ ပြားကပ်ပြီး ပုပ်ပွနေသော လူသေအလောင်းတစ်လောင်း
ကို တွေ့ကြရသည်။ ဆန်အိတ်ပိထားလို့ ဦးခေါင်းခွံတောင် ပြားချပ်နေ
သည်။ သေသူဝတ်ထားသည့် ဝတ်စုံအပြာနှင့် ရင်ဘတ်က အလုပ်သမား
နံပါတ်အထောက်အတားတို့ကြောင့် မြန်မာဆိပ်ကမ်းအလုပ်သမားဆိုတာ
ကို သိလိုက်ကြသည်။ ဘာကြောင့်သေရသည်ကိုတော့ သီရိလင်္ကာဆိပ်ကမ်း
ဌာနက မသိနိုင် ဖြစ်နေသည်။

သေသူ၏ အနီးမှာ တာပေါလင် လက်ဆွဲအိတ်ကလေးနှင့်အတူ

တွေ့ရသည့် ပုလင်းခွံ၊ ဘီယာဘူးခွံတို့ကြောင့် လိမ့်ကျပြီးသေးသည့် မြန်မာ အလုပ်သမားဆိုတာကို မြန်မာသင်္ဘောသားတွေက သိနေကြသည်။

မြန်မာပြည်က သာဓကတမြို့မှာလည်း ဆိပ်ကမ်းအလုပ်သမား မိသားစုက သူတို့၏ အိမ်ထောင်ဦးစီး အလုပ်သွားရာမှ ပြန်မလာလို့ သက်ဆိုင်ရာကို တိုင်ကြားထားသည်။ အလုပ်ကိုလည်း မရောက်၊ အိမ်ကိုလည်း ပြန်မလာသည့်အတွက် အမျိုးမျိုး တွေးတောနေကြသည်။ ပျောက်ဆုံးနေသူသည် ခေတ်နှင့်စနစ်ကို မကျေနပ်သူဖြစ်သည်။ အလုပ်လုပ်နေပါလျက် မိသားစု ထမင်းဝအောင် မစားရလို့ ခံပြင်းနေသူ ဖြစ်သည်။ အတွေးအခေါ်နှင့် ခံယူချက် အရောင်အသွေးရှိသူ ဖြစ်နေသည်။ ရုတ်တရက် ပျောက်ဆုံးသွားပုံအပေါ်မှာ သို့လော သို့လော တွေးတောနေကြရတော့သည်။ သူ့ဇနီးက ပြောသည်။

“ဗေဒင်က ဟောထားတယ်၊ နိုင်ငံခြားကို သွားရမယ်တဲ့”

အဲဒါဆိုလျှင်တော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ယုံကြည်ချက်ကို ကိုင်ခွဲပြီး ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ ထွက်ခွာသွားတာဖြစ်ရမည်လို့ ယုံကြည်လိုက်ကြသည်။ ဟိုမှာ အခြေအနေကောင်းနေတယ်ဆိုရင် မိသားစုပါ လိုက်ပါသွားကြရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၏ အကြောင်းကြားချက်နှင့်အတူ ဓာတ်ပုံ အထောက်အထားတွေအရ သေဆုံးသူမှာ ပျောက်ဆုံးနေသည့် ဆိပ်ကမ်းအလုပ်သမား၊ သာဓကတမြို့သားဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုနိုင်ခဲ့ကြသည်။ သင်္ဘော ဝမ်းခေါင်းထဲမှာ ပြန်ရောင်းစားလို့ရနိုင်သည့် ပစ္စည်းတစ်ခုတစ်လေများ ရနိုင်မလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ကြွက်ရှာသလို ရှာဖွေရင်း ကုန်ထည့်ပေါက်ကြီးထဲကို လိမ့်ကျသွားခဲ့တာဖြစ်သည်။

လိမ့်ကျပြီး ပွဲချင်းပြီး သေသွားတာဖြစ်နိုင်သလို၊ မူးမေ့ပြီး သတိလစ်နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဒါကိုမသိသည့် အလုပ်သမားတွေက ဆန်

အိတ်တွေကို ကရိန်းဖြင့် သယ်ယူလာပြီး ဖိုသတ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်
သည်။ ကုန်ပေါက်ကြီးတစ်ခုအတွင်းမှာပင် ဆန်တန်ချိန်တစ်ထောင်ခန့်
ထည့်နိုင်သည့် အတွက် ဖိသံတ်သလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သေသူ၏ ရုပ်အလောင်းသည် ဆန်အိတ်တွေအောက်မှာ ပိပြီးပါသွား
သည့်အတွက် သိရိလင်္ကာနိုင်ငံ၊ ကိုလံဘိုမြို့ကို ပါသွားခဲ့တာ ဖြစ်သည်။
သူတို့ရုပ်ကွက်ထဲက လူတွေနှင့် သူ့မိသားစုကတော့ ပြောနေကြသည်။

“ဗေဒင်ကတော့ မှန်သားပဲ”

ဗေဒင်က နိုင်ငံခြားကို သွားရမည်လို့ ဟောထားတာကို သတိရလို့
ပြောကြတာ ဖြစ်သည်။ ဒီအမှု၏ တရားခံဟာ ဘယ်သူဆိုတာ ပြောရမှ
သိပ်ခက်သည်ဟု တွေးနေကြသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင်
ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ခိုးလိုက်လာသူကို ရေထဲကန်ချသည့် ကပ္ပတိန်

သင်္ဘောသားလောကမှာ စတိုးဝေးဆိုသော စကားကို သင်္ဘောသားတိုင်း သိကြသည်။ စတိုးဝေးဆိုတာ မိမိနိုင်ငံမှာ မနေချင်လို့ တစ်ခြားနိုင်ငံ (အထူးသဖြင့်) အမေရိကန်နိုင်ငံကို သွားချင်လို့ သင်္ဘောပေါ်မှာ ခိုးလိုက်လာသူကို ခေါ်သည့် သင်္ဘောသားလောကစကား ဖြစ်သည်။

မိမိနိုင်ငံမှာ မနေချင်လို့ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတွေပေါ်တက်ပြီး ခိုးလိုက်သူ (စတိုးဝေး) အများဆုံးလိုက်သည့် နိုင်ငံတွေသည် အာဖရိကနိုင်ငံတွေဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးများသည် အာဖရိကနိုင်ငံတွေက ပြန်ထွက်ပြီဆိုလျှင် မိမိတို့သင်္ဘောပေါ်မှာ စတိုးဝေး ပါမပါသိရအောင် သင်္ဘောပေါ်မှာ ချောင်ကြိုချောင်ကြားပါ မကျန်အောင် ရှာဖွေစစ်ဆေးကြရသည်။

ဒီလို ဂရုတစိုက် ရှာဖွေစစ်ဆေးပြီးမှ သင်္ဘောထွက်ခွာသည့် ကြားကပင် ခိုးလိုက်သူ စတိုးဝေးတွေကတော့ ပါလာတတ်သေးသည်။ စတိုးဝေးတွေကလည်း ပါးနပ်သည်။ သင်္ဘောမထွက်ခွာမီ ရှာမည်ဆိုတာကို သိလို့ မထင်မှတ်သည့်နေရာမျိုးမှာ ပုန်းနေတတ်ကြသည်။ ဥပမာ သင်္ဘောကြီး၏

ခေါင်းတိုင်အတွင်းထဲ ဝင်ပုန်းလိုက်လာတတ်ကြသည်။ သင်္ဘောထွက်ခွာပြီး ခေါင်းတိုင်၏ အပူရှိန်ကြောင့် မခံနိုင်တော့မှ ထွက်လာပြီး သင့်တော်ရာ တစ်နေရာမှာ ဆက်ပုန်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ဖမ်းမိသွား၍ သော်လည်းကောင်း၊ အစာပြတ်၊ ရေငတ်၍ သော်လည်းကောင်း၊ တမင် အဖမ်းခံပြီး ပြဿနာဖြစ်ကြရသည်။ ဒီအချိန်မှာ သင်္ဘောကြီးသည် ပင်လယ်ပြင်ကို ရောက်နေပြီဖြစ်လို့ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘဲ သူတို့ကို ထမင်းကျွေးပြီး ခေါ်သွား ရတော့သည်။

နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတွေပေါ်မှာ စတိုးဝေးပါလာသည့် ကိစ္စသည် သင်္ဘောက ကပ္ပတိန်အတွက် အတော်ခေါင်းခဲသည်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ နောက် ဆက်တွဲဖြစ်လာမည့် ပြဿနာတွေသည် အကုန်အကျများသည်။ သင်္ဘော ပိုင်ရှင်က စိုက်ထုတ်လျှော်ပေးရတော့သည်။ အဲဒီအခါ သင်္ဘောပိုင်ရှင်သည် ကပ္ပတိန်ကို အလုပ်ဖြုတ်ဖို့ စဉ်းစားတော့သည်။ သင်္ဘောမထွက်ခွာခင် မစစ်ဆေးဘူးလား၊ ဒါလောက်တောင် ပေါ့လျော့ရသလားဆိုပြီး အပြစ်ဖို့ တော့သည်။

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ဝင်လာသည့် သင်္ဘောပေါ်မှာ ခိုးလိုက်လာသူ (စတိုးဝေး) ပါလာပြီဆိုလျှင် သင်္ဘောဆိုက်ကပ်မည့် နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်း အာဏာပိုင်က လွှဲပြောင်းလက်ခံယူရန် စီစဉ်ရသည်။ ရဲအစောင့်အရှောက် ခေါ်ရသည်။ အချုပ်ခန်းစီစဉ်ရသည်။ တရားရုံးတင်ရန် ဆောင်ရွက်ရသည်။ ထောင်ချလျှင် ပြစ်ဒဏ်ကာလအတွက် စားစရိတ်ကို တွက်ချက်ရသည်။ ထောင်ကလွတ်ပါက သူ့မိခင်နိုင်ငံကို ပြန်ပို့ပေးရမည်။ အဲဒီစရိတ်စက ကုန်ကျငွေတွေကို သင်္ဘောပိုင်ရှင်က ပေးချေရသည်။ သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံက လည်း ကုန်ကျငွေကို အမှန်တကယ် ကုန်ကျတာထက် ပိုပိုသာသာတောင်း ဆိုတတ်သည်။

ဒီပြဿနာမျိုးဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် သင်္ဘောပိုင်ရှင်သည် သင်္ဘောကပ္ပတိန်ကို ငြိုငြင်တော့သည်။ ကပ္ပတိန်ကို အလုပ်ဖြုတ်သည်အထိ အပြစ်ပေးအရေးယူဖို့ ဆုံးဖြတ်တော့သည်။ ဒါမှ နောက်လူတွေ မှတ်သွားမည်ဖြစ်သည်။ ဒီပြဿနာမျိုး မကြာခဏဖြစ်လာလျှင် သင်္ဘောကုမ္ပဏီ ဒေဝါလီခံရလိမ့်မည်ဟု တွေးကြတာဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်လောက်က အာဖရိကနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံက ထွက်ခွာလာသည့် သင်္ဘောတစ်စီးပေါ်မှာ အာဖရိကလူမျိုး စတိုးဝေးနှစ်ယောက် ပုန်းပြီးလိုက်ပါလာခဲ့သည်။ သင်္ဘောကြီးသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့ကို ဦးတည်ခုတ်မောင်းနေတာ ဖြစ်သည်။

ခိုးလိုက်လာသူနှစ်ဦးသည် သူတို့နိုင်ငံက ထွက်ခွာကြတော့မည်ဆိုသည့်အခါ စနစ်တကျဖြင့် စီမံကိန်းချပြီး နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးပေါ်ကို တက်ခဲ့ကြတာဖြစ်သည်။

သင်္ဘောကြီးသည် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကြီးကို ဖြတ်တာ ဆယ်ရက်ခန့် ကြာပေလိမ့်မည်။ အာဖရိကမှ အမေရိကန်ကို ရောက်သည်အထိ ဆယ်ရက်၊ သို့မဟုတ် ၁၅ ရက်ကြာမည့် ကာလအတွက် သောက်ရေနှင့် ရိက္ခာခြောက်တွေ အလုံအလောက် ထည့်ယူပြီး ညအခါမှာ သင်္ဘောကြီးပေါ်ကို တက်ရောက်ပုန်းအောင်းနေခဲ့ကြတာဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ကမ်းခြေနှင့် အနီးဆုံးနေရာကိုရောက်လျှင် သင်္ဘောပေါ်မှ ရေထဲကို ခုန်ချပြီး ကမ်းကိုရောက်အောင် ရေကူးသွားမည်ဟု ရည်ရွယ်ထားသည်။ ဒါဆို ဘယ်သူမှ မသိလိုက်ဘဲ အမေရိကန်နိုင်ငံကို ရောက်သွားမည် ဖြစ်သည်။

ကံဆိုးချင်တော့ သင်္ဘောကြီးက စက်မကြီး ချို့ယွင်းလို့ ပင်လယ်ပြင်မှာ မကြာခဏ ရပ်ပြီး ပြုပြင်နေရသည်။ လှိုင်းလေကလည်း ပြင်းလို့ အမြန်နှုန်းမရဘဲ ရက်တွေကြာသွားသည်။ ခိုးလိုက်လာသူနှစ်ယောက်မှာ

ရိက္ခာနှင့် သောက်ရေ ပြတ်ပြီး မနေနိုင်တော့လို့ ပုန်းနေရာမှ ထွက်လာပြီး အဖမ်းခံလိုက်ရတော့သည်။ သဘောကပွတိန်သည် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် ခိုးလိုက်လာသူတွေကို သတ်ပစ်ပြီး ပင်လယ်ထဲမျှောရန်အထိ စဉ်းစားလိုက် သေးသည်။

နိုင်ငံတကာ ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ခိုးလိုက်သူများဆိုင်ရာ လိုက်နာကျင့် သုံးရမည့် ဥပဒေနှင့် သဘောကပွတိန်တို့၏ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို သတိရ ပြီး စိတ်လျော့လိုက်ရသည်။ ဒီကိစ္စဟာ မိမိ အလုပ်ပြုတ်တော့မည့်ကိစ္စ ဆိုတာကိုတော့ သတိရနေသည်။

“ဘယ်လိုလုပ်ကြရင် ကောင်းမလဲ”

“ထုံးစံအတိုင်း လုပ်ရတော့မှာပေါ့ဆရာ”

ထုံးစံအတိုင်းဆိုတာ သဘောပေါ်မှာ ခိုးလိုက်လာသူ (စတိုးဝေး) နှစ်ယောက်ပါလာကြောင်း အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းကို အကြောင်း ကြားရန် ဖြစ်သည်။

“ထုံးစံအတိုင်းလုပ်လျှင် ကျွန်တော် အလုပ်ပြုတ်ပြီပေါ့ဗျာ”

“ဆိပ်ကမ်းရောက်ခါနီးမှာ ရေထဲကန်ချလိုက်မယ် ဆရာ”

“အိုကေ၊ ဒီအကြံကောင်းတယ်”

အမေရိကန်ရောက်ရန် တစ်ရက်ခန့်သာ လိုတော့သည်။ ကမ်းခြေ နှင့် ရေမိုင် နှစ်ရာပင် မပေးတော့သည့် ပင်လယ်ပြင်မှာ ရေထဲကန်ချပစ် ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

“အသက်ကယ်အင်္ကျီတွေ ဝတ်ပေးလိုက်”

ခိုးလိုက်လာသူ နှစ်ယောက်ကို အသက်ကယ်အင်္ကျီတွေ ဝတ်ခိုင်းပြီး ရေထဲခုန်ဆင်းခိုင်းလိုက်သည်။ ကမ်းမမြင်လမ်းမမြင်သည့် ပင်လယ်ပြင်မှာ ခုန်ဆင်းရမှာမို့ မဆင်းပါရစေနဲ့လို့ ရှိခိုးတောင်းပန်သေးသည်။ အတွင်း

တွန်းချပစ်ခဲ့သည်။ သင်္ဘောသားတွေအားလုံးကိုလည်း နှုတ်လှဲကြရန် ညွှန်ကြားထားလိုက်သည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမှာ ကုန်ချပြီးလို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာသည်အထိ ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်ခဲ့လို့ ကိစ္စပြီးသွားပြီလို့ ထင်ခဲ့မိသည်။

နောက်ရောက်ရှိသွားသော တောင်အမေရိကဆိပ်ကမ်းမှာ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်လိုက်သည်နှင့် ဒေသခံရဲတွေ တက်လာပြီး ကပ္ပတိန်နှင့် ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိတို့ကို လက်ထိပ်ခတ်ပြီး ဖမ်းသွားလေတော့သည်။

ရေထဲကန်ချခံရသည့် ကပ္ပလီနှစ်ယောက်ကို အမေရိကန် ကမ်းခြေစောင့် ရေတပ်သင်္ဘောက တွေ့ရှိသွားပြီး သယ်ယူသွားခဲ့သည်။ ကပ္ပလီနှစ်ယောက်၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ကပ္ပတိန် ငြင်းလို့မရသည့် အချက်က သက်ကယ်အင်္ကျီမှာရေးထိုးထားသည့် သင်္ဘောနာမည်တွေကြောင့်ဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

သင်္ဘောထွက်မည့် ရက်ကို လျှို့ဝှက်မထားသူ အရေးယူခံရ

ကုန်တင်သင်္ဘောများသည် စစ်သင်္ဘောများ မဟုတ်သည့်အတွက် သင်္ဘော၏ လှုပ်ရှားမှုတွေကို လျှို့ဝှက်ထားစရာမလိုဟု ထင်ကြသည်။ ကုန်တင်သင်္ဘောများသည် စစ်သင်္ဘောများ မဟုတ်သလို ကုန်တင်သင်္ဘောတွေက သင်္ဘောသားတွေသည်လည်း စစ်သားတွေမဟုတ်၊ နိုင်ငံရေးသမားတွေ မဟုတ်သည့်အတွက် ကုန်တင်သင်္ဘောတွေ၏ ခရီးစဉ်တွေနှင့် လှုပ်ရှားသွားလာမှုတွေကို လျှို့ဝှက်ထားစရာမလိုဟု ထင်ခဲ့ကြသည်။

သင်္ဘောသားတွေသည် စစ်သားတွေမဟုတ်၊ နိုင်ငံရေးသမားတွေ မဟုတ်သည့်အတွက် ရိုးသားပွင့်လင်းကြသည်။ ဘာကိုမျှ လျှို့ဝှက်မထားပဲ သိထားတဲ့အတိုင်း၊ ကြားထားသည့်အတိုင်း မေးသူရှိက ပြောကြတော့သည်။ အဲဒီလို ရိုးသားပွင့်လင်းတာဟာ တစ်ခါတစ်လေ ကြီးမားသည့် ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသည် တောင်အမေရိကတိုက်ရှိ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံက ပြန်လည်ထွက်ခွာလာသည်။ ထိုနိုင်ငံသည် မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းကြီးတွေ ခိုအောင်းရာနိုင်ငံဖြစ်လို့ အမေရိကန်နိုင်ငံက အထူးသတိထား စောင့်ကြည့်

ခြင်းခံရသည့် တိုင်းပြည်ဖြစ်သည်။ အဲဒီနိုင်ငံက ထွက်သည့် ကိုကင်းတွေ သည် အမေရိကန်နိုင်ငံကို လမ်းကြောင်းအမျိုးမျိုးမှ ဝင်ရောက်နေသည့် အတွက် သတိဖြင့် စောင့်ကြည့်နေရတာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့သဘောသည် ဒီနိုင်ငံက ထွက်လာပြီး ဘယ်ကိုသွား နေသည်ဆိုတာကို ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေး အရာရှိနှင့် ကပ္ပတိန်မှလွဲပြီး ဘယ်သူမှမသိအောင် လျှို့ဝှက်ထားသည်။ ဒီကိစ္စသည် အထူးကိစ္စတစ်ရပ် မဟုတ်သော်လည်း တောင်အမေရိကနှင့် အာဖရိကမှ ပြန်ထွက်သည့် ကုန်တင်သင်္ဘောတိုင်း သတိထားကြရသည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။

တောင်အမေရိကနှင့် အာဖရိကတိုက်က နိုင်ငံတွေမှာ နေထိုင်ကြသည့် နိုင်ငံသားတချို့သည် သူတို့နိုင်ငံမှာ မနေချင်လို့ ကုန်တင်သင်္ဘောကြီးတွေ ပေါ်မှာ ခိုးလိုက်ပြီး အမိနိုင်ငံမှ တခြားနိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးကြသည်။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံကို ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားကြလေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့သဘောသည် ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာလာပြီး သုံးရက် မြောက်နေ့မှာ အလုပ်တာဝန်ဖြင့် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ သွားသည့် သင်္ဘောသား တစ်ယောက်၏ အလန့်တကြား အော်ဟစ်ပြီး သတိပေးသံကို ကြားလိုက် ရသည်။

“လာကြပါဦး၊ သူခိုး၊ သူခိုး၊ သင်္ဘောပေါ်မှာ သူခိုးပါလာတယ်”

သင်္ဘောကြီးသည် ပင်လယ်ပြင်မှာ ခုတ်မောင်းနေတာဖြစ်လို့ ဘယ်က သူခိုးက တက်ရောက်နိုင်မှာလဲ။ အော်သံကြားရာသို့ တုတ်တွေ၊ ဓားတွေ နှင့် ရရာလက်နက်မျိုးကို ကိုင်ဆောင်ပြီး ကုန်းပတ်ပေါ်ကို ပြေးသွားကြ သည်။ ကုန်းပတ်ပေါ်မှာ ဦးခေါင်းပေါ်ကို လက်နှစ်ချောင်းတင်ပြီး ငုတ်တုတ် ထိုင်နေကြသည့် ကပ္ပလီနှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ရန်မလုပ်ပါ ဘူးဆိုသည့် ပုံဖြင့် အဖမ်းခံနေကြတာဖြစ်သည်။ ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိ နှင့် ကပ္ပတိန်တို့က စစ်ဆေးမေးမြန်းသည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဘယ်ကလဲ”

ကပ္ပတိန်မေးတာကို ရှိသေလေးစားစွာ ဖြေကြားသော်လည်း ကြောက်
နေသည့် လက္ခဏာ မတွေ့ရသည့်အတွက် အတွေ့အကြုံရှိဟန်တူသည်။
သင်္ဘောထွက်ခွာလာခဲ့သည့် ဆိပ်ကမ်းမြို့ကပါဟု ဖြေသည်။

“ဘာကြောင့်သင်္ဘောပေါ် တက်လာကြတာလဲ”

“အမေရိကန်နိုင်ငံကို သွားချင်လို့ပါ”

“ဒီသင်္ဘောက အမေရိကန်ကို သွားမယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ကို ဘယ်
သူပြောသလဲ”

ကပ္ပလီနှစ်ယောက်သည် ဘယ်လိုဖြေလျှင် ကောင်းမလဲဆိုသည့်
သဘောဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်နေကြသည်။ ဒီ
အဖြေသည် သူတို့နှစ်ယောက်၏ ဘဝရှေ့ရေးအတွက် အလွန်အရေးပါ
သောအဖြေ ဖြစ်သည်။

ကုန်တင်သင်္ဘောတစ်စီးသည် ဆိပ်ကမ်းမှာ ကုန်တင်ကုန်ချပြီးလျှင်
ဘယ်ခရီးဆက်သွားမည်ဆိုတာကို ဒေသအာဏာပိုင် ဖြစ်သည့် ဆိပ်ကမ်း
ကုန်တင်ကုန်ချ တာဝန်ရှိသူက အသိဆုံးဖြစ်သည်။ ထိုတာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်
သည် သတင်းရောင်းစားနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောတစ်စီးသည် ကုန်
တင် ကုန်ချပြီးပါက ဘယ်နိုင်ငံကို ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားမည်ဆိုတာကို
သူက သိသည်။

ဒီနိုင်ငံမှာ မနေချင်လို့ ကုန်တင်ကုန်ချ သင်္ဘောကြီးတွေပေါ်မှာ
ခိုးလိုက်ပြီး တစ်ခြားနိုင်ငံကို ထွက်ပြေးလိုသူတွေက သူ့ကို ချဉ်းကပ်ပြီး
သတင်းဝယ်ရသည်။ သူက သတင်းရောင်းစားသည်။ အထူးသဖြင့်
အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ သွားမည့် သင်္ဘော၏သတင်းကို ရောင်းစားနိုင်ပါက
ကြေးကောင်းရသည်။ တစ်ခါတစ်လေ သတင်းမှားကို ရောင်းစားပြီး
မတရားလုပ်သေးသည်။ နောက်ဆိပ်ကမ်းကို ရောက်တော့မှ အမေရိကန်

နိုင်ငံမဟုတ်ဘဲ မိမိတို့နိုင်ငံထက် ဆင်းရဲစွတ်ပြတ်နေသော နိုင်ငံကို ရောက် သွားသဖြင့် ပိုက်ဆံပေးပြီး သတင်းဝယ်ခဲ့သူတို့မှာ ခိုးလိုက်လာရတာ အကျိုးမရှိဘဲ အဖမ်းခံရတာ အဖတ်တင်တာမျိုး ဖြစ်တတ်သည်။

သင်္ဘောထွက်ခွာမည့်သတင်းနှင့် နောက်ဆိုက်ကပ်မည့်သတင်းကို ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ဆီက ဝယ်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဖွင့်ဟ ပြောဆိုမိပါက မိမိ တိုင်းပြည်ကို ပြန်ရောက်လျှင် အငြိုးအတေးခံရမည်။ အရေးယူလုပ်ကြံ ခံရနိုင်သည်။ ဒါကြောင့် ဒီအဖြေဟာ အရေးကြီးသည်။ သူတို့ ဘယ်လို ဖြေမလဲ နားထောင်နေကြရသည်။

“ဒီသင်္ဘောက သင်္ဘောသားတစ်ယောက်ဆီက ရပါတယ်”

“ဘယ်သူ့ဆီကလဲ”

“နာမည်နှင့် ရာထူးကို မသိပါ။ လူမြင်လျှင် မှတ်မိပါတယ်”

လူကိုမြင်လျှင် မှတ်မိပါသည်ဆိုသည့်အတွက် သင်္ဘောမှာ ရှိသမျှ လူကုန်အားလုံး တန်းစီပြရတော့သည်။ ကပ္ပလီနှစ်ယောက်က တန်းစီ နေသူတွေထဲက ရာထူး အထိုက်အလျောက်ကြီးသူ တစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ လက်ညှိုးထိုးခံရသူက ငြင်းသေးသည်။

“ကျွန်တော်မပြောဘူး၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကို တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးဘူး”

“ကျွန်တော်တို့ကို မပြောပါဘူး၊ ခင်ဗျားကောင်မလေးကို ပြောတယ်။

ခင်ဗျား ကောင်မလေးက ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ပြောတယ်”

ဒီတော့မှ ဇာတ်လမ်းက ရှင်းသွားတော့သည်။ ကိုယ့်လူသည် ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ နိုက်ကလပ်မှာ သူ့ကောင်မလေးနှင့်အတူ အိပ်သည်။ သူ့ကောင်မလေးက ချောတော့ အပြတ်ကြော့သည်။ ကောင်မလေး မေးသမျှ ကို ဖြေသည်။ တောင်းသမျှကို ပေးသည်။ ကောင်မလေးက သူ့ဆီက ရသည့်သတင်းကို ကပ္ပလီနှစ်ယောက်ကို ရောင်းစားခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်သည်။

သင်္ဘောပေါ်မှာ ခိုးလိုက်လာသူ (စတိုးဝေး) နှစ်ယောက် ပါလာကြောင်း၊ သင်္ဘောပိုင်ရှင်ကိုရော၊ နောက်ဆိုက်ကပ်မည့် ဆိပ်ကမ်းရှိရာ အမေရိကန်နိုင်ငံကိုပါ အသိပေးအကြောင်းကြားရတော့သည်။ သင်္ဘောပိုင်ရှင်ဆီက ကြေးနန်းဝင်လာသည်။

“ခိုးလိုက်လာသူ နှစ်ယောက်ကို သူ့နိုင်ငံသို့ ပြန်ပို့ရမည့် ကုန်ကျစရိတ်ကို နှုတ်မလုံသူ သင်္ဘောသား၏ လစာမှ ဖြတ်တောက်ယူပါ”

နှုတ်မလုံသူ သင်္ဘောသားက သဘောတူလိုက်ရသည်။ သဘောမတူဘူး ဆိုပါက အလုပ်ပြုတ်သွားနိုင်သည်။ မှတ်လောက်သားလောက် ဖြစ်သွားသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ပင်လယ်စားပြုကို ခုခံသည့် သင်္ဘောသား၏ ရလဒ်

သင်္ဘောသားလောကမှာ မှားယွင်းစွာ တွေးခေါ်ခံယူထားသည့် အတွေးအခေါ်တစ်ခု ရှိသည်။ မိမိ၏သင်္ဘောကို ဘေးအန္တရာယ်မှ စွန့်စားပြီး ကာကွယ်ပေးလျှင် မိမိကို သင်္ဘောပိုင်ရှင်က သဘောကျပြီး သူကောင်းပြုလိမ့်မည်ဆိုသည့် ယုံကြည်ချက် ခံယူချက် ဖြစ်သည်။ ဒီခံယူချက်သည် တချို့ မြန်မာသင်္ဘောသားတွေမှာလည်း ရှိသည်။

သူကောင်းပြုခံချင်သည့် ရည်ရွယ်ချက်က ဒီသင်္ဘောကုမ္ပဏီမှာ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အမြဲတမ်း အမှုထမ်းခွင့်ရပြီး မိမိ၏ သားစဉ်မြေးဆက် ဒီသင်္ဘောကုမ္ပဏီ၏ မိသားစုဝင် ဖြစ်ချင်သည့် ဆန္ဒကြောင့် သူကောင်းပြုခံချင်တာ ဖြစ်သည်။ သူကောင်းပြု ခံရရေးအတွက် သင်္ဘောကို ဘေးအန္တရာယ် မကျရောက်အောင် စွန့်စားကာကွယ်တာမျိုးတွေကို လုပ်ကြသည်။

သင်္ဘောကို ဘေးအန္တရာယ်မဖြစ်အောင် စွန့်စားကာကွယ်ခြင်းသည် အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ လိုအပ်သည်။ မှန်ကန်သည်ဆိုသော်လည်း မလိုအပ်ဘဲ မစွန့်စားအပ်သည့် တချို့ကိစ္စတွေ ရှိသည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်

သင်္ဘောသားတို့၏ အသက်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ဖို့ စွန့်စားတာမျိုးက တော့ လိုအပ်သည်။ စွန့်စားသင့်သည်။ ဥပမာ- သင်္ဘောပေါ်မှာ မီးလောင်နေတာကို တွေ့လို့ စွန့်စားငြိမ်းသတ်တာမျိုး၊ ရေဝင်ပေါက်ကို ရေငုပ်ပြီး ပိတ်တာမျိုးတွေ ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောသား၏ မလိုအပ်ဘဲ စွန့်စားမှု တစ်ချို့ရှိသည်။ သင်္ဘောပိုင်ရှင်၏ အကျိုးစီးပွားကို ထိခိုက်နိုင်သည့်အတွက်၊ သင်္ဘောပိုင်ရှင်က စွန့်စားသည့် သင်္ဘောသားကို ကျေးဇူးမတင်သည့်အပြင် အပြစ်တင်သည်။ စိတ်ဆိုးသည်။ သင်္ဘောသား၏ မလိုအပ်ဘဲ စွန့်စားလိုက်မှုကြောင့် နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ပြဿနာတွေကြောင့် ဆုံးရှုံးမှုအတိုင်းအတာများပြားသွားနိုင်သည်။

ဥပမာ၊ တစ်ချို့နိုင်ငံတွေက ဒေသအာဏာပိုင်တွေသည် သင်္ဘော၏ အပြစ်အနာအဆာတွေကို ထောက်ပြပြီး ရစ်သည်။ တောင်းသလောက် မပေးလျှင် အလုပ်ကိစ္စပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်မပေးဘဲ အချိန်ဆွဲပြီး ညစ်သည်။ သူတို့တောင်းသည့် တန်ဖိုးသည် ဒေါ်လာတစ်ထောင်မျှသာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ သူတို့ညစ်လို့ သူတို့လိုချင်သည့် အခြေအနေရောက်အောင် ဖြည့်စွက်ပေးရမည်ဆိုလျှင် ဒေါ်လာသိန်းနှင့်ချီပြီး ကုန်သွားနိုင်သည်။ သူတို့တောင်းသလောက်ပေးလိုက်တာက သက်သာသည်။ တောင်းရမလားဆိုပြီး ဒေသအာဏာပိုင်ကို ဆဲဆိုတာမျိုး၊ ဆွဲထိုးတာမျိုး မလုပ်မိဖို့ အရေးကြီးသည်။

အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံကြီး တစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုမှာ ကြီးခဲ့ရတာကို သတိရသည်။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်က စာရွက်စာတမ်းတွေကို လက်မှတ်ထိုးဖို့အတွက် လက်ဖက်ရည်ဖိုးတောင်းသည်။ ကပ္ပတိန်က မပေးသည့်အတွက် လက်မှတ်ထိုးမပေးဘဲ ထားသည်။ တာဝန်ရှိသူက လက်မှတ်မထိုးသည့်အတွက် ကုန်တင်ကုန်ချ လုပ်လို့မရ ဖြစ်နေသည်။ သင်္ဘောတစ်စီး

သည် ဆိပ်ကမ်းမှာ ကပ်ထားလျှင် ဆိပ်ကမ်းကပ်ခ နေ့စဉ်ပေးနေရသည်။ တာဝန်ရှိသူတောင်းသည့် လက်ဖက်ရည်ဖိုးသည် ဆိပ်ကမ်းမှာ ရပ်နားထားခ၏ တစ်ဝက်စာပင် မရှိပါ။ ကုန်တင်ကုန်ချမလုပ်ရဘဲ ဆိပ်ကမ်းမှာ ရက်တွေကြာလာသည့်အခါ သင်္ဘောပိုင်ရှင်က ဘာကြောင့်ရက်ကြာနေတာလဲကွဟု မေးတော့သည်။ ဒီတော့မှ တာဝန်ရှိသူ၏ ရုံးကိုသွားပြီး တောင်းသလောက်ကို ပေးလိုက်ရဖူးသည်။

သင်္ဘောသားတို့သည် သင်္ဘောပိုင်ရှင်၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်သည့် အနေဖြင့် မျက်နှာလိုအားရ လုပ်သည့် အလုပ်ထဲမှာ ပင်လယ်ဓားပြကို ခုခံတိုက်ခိုက်တာဟာ အန္တရာယ်အများဆုံးလုပ်ရပ် ဖြစ်သည်။

အာဖရိကနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုမှာ သင်္ဘောကို ဓားပြတိုက်မှု တစ်မှု ဖြစ်ခဲ့သည်။ သင်္ဘောသည် ဆိပ်ကမ်းကို ဝင်ကပ်ခွင့် မရသေးလို့ ရေလယ်မှာ ကျောက်ချပြီး စောင့်ဆိုင်းနေစဉ်မှာ ဓားပြတိုက်ခံရတာဖြစ်သည်။ ဓားပြတွေသည် မော်တော်ဘုတ်တစ်စီးဖြင့် ရောက်လာကြပြီး သင်္ဘောကြီးဆားမှာ ဝင်ကပ်လိုက်ကြသည်။ တာဝန်ကျသင်္ဘောသားက သင်္ဘောပေါ်မှ ငုံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ စစ်ယူနီဖောင်းတွေ ဝတ်ဆင်ထားပြီး မောင်းပြန်စက်သေနတ်တွေ ကိုင်ထားသူတွေ ဖြစ်နေသည်။

အစိုးရစစ်တပ်က စစ်သားတွေ သတင်းတစ်ခုရလို့ စစ်ဆေးဖို့ လာတယ်ထင်ပြီး တာဝန်ကျသင်္ဘောသားက လှေခါးချပေးလိုက်သည်။ စက်သေနတ်ကိုင် ယူနီဖောင်းဝတ် ငါးယောက်သည် လှေကားမှ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်ကို တက်လာကြသည်။ သင်္ဘောပေါ်ရောက်လာကြသော အခါ ကပ္ပတိန်ရုံးခန်းကို မသွားဘဲ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်မှာ တင်ယူလာသည့် ကုန်သေတ္တာ (ကွန်တိန်နာ)တွေ ဆီကို တန်းသွားကြသည်။ ကုန်သေတ္တာတွေ၏ သော့တွေကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်ဖွင့်ကြပြီး အတွင်းက ပစ္စည်းတွေကို သယ်ယူကြတော့သည်။

သင်္ဘောသည် ဂျပန်နိုင်ငံက လာတာဖြစ်လို့ ကုန်သေတ္တာတွေထဲမှာ ဂျပန်နိုင်ငံလုပ် ပစ္စည်းမျိုးစုံ ပါလာသည်။ ရေဒီယို၊ ကက်ဆက်၊ တီဗီ၊ ကင်မရာအမျိုးမျိုး၊ အဝတ်အစားနှင့် ကလေးကစားစရာပစ္စည်း စုစုပေါင်း တန်ဖိုး ဒေါ်လာသန်းနှင့်ချီပြီး တန်သည့်ပစ္စည်းတွေကို သယ်ယူပြီး မော်တော်ဘုတ်ပေါ်ကို တင်နေကြသည်။

ဒီတော့မှ တာဝန်ကျသင်္ဘောသားက ဓားပြတိုက်နေပြီဆိုတာသိပြီး အရေးပေါ်အချက်ပေး လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းကို တီးသည်။ သင်္ဘောတစ်စီးလုံးရှိ လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းတွေ မြည်နေစဉ်မှာ တာဝန်ကျသင်္ဘောသားက သင်္ဘောနံရံမှာ ချိတ်ထားသည့် မီးသတ်ပုဆိန်ကို ဖြုတ်ယူပြီး ဓားပြတစ်ယောက်ကို ပြေးဝင်ခုတ်သည်။

သေနတ်သမားက ပုဆိန်ကိုင်ပြီး ပြေးဝင်လာသည့် သင်္ဘောသားကို စက်သေနတ်ဖြင့် ထိုးပစ်လိုက်သည်။ သင်္ဘောသား၏ လက်ကို ထိမှန်ပြီး ပုဆိန်လွတ်ကျသွားသည်။ မျက်နှာကို ထိမှန်ပြီး လဲကျသွားတော့သည်။ သေနတ်သမားက တက်မစင်၏ မှန်ပြတင်းမှ အောက်ကိုငုံကြည့်နေသူတွေကိုလည်း သေနတ်ကို ထောင်ပြီး အတွဲလိုက်ပစ်ခတ်လိုက်သဖြင့် တက်မစင်က မှန်တွေ ကွဲကုန်သည်။ ကပ္ပတိန်နှင့်အတူ ကြည့်နေသူတွေ ဝပ်ချလိုက်ကြရသည်။

ဓားပြတွေသည် ကုန်သေတ္တာဖောက်ယူလိုရသမျှ ပစ္စည်းတွေကို မော်တော်ဖြင့်တင်ပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြသည်။ ဒီတော့မှ သေနတ်ဒဏ်ရာဖြင့် လဲကျနေသော သင်္ဘောသားကို ပြေးကြည့်ကြရသည်။ မသေသော်လည်း လက်တစ်ချောင်းကျိုးသွားသည်။ မျက်စိတစ်ဖက် ကန်းသွားသည်။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ကို အကြောင်းကြားပြီး ဆေးရုံတင်လိုက်ရသည်။ ကပ္ပတိန်က သင်္ဘောသားတွေကို ထမင်းစားခန်းမှာ စုရုံးပြီး သြဝါဒပေးသည်။

“မစွန့်စားပါနဲ့၊ ယခုအဖြစ်ကို သင်ခန်းစာယူပါ။ သင်္ဘောဖြင့်တင်
 ယူလာတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေဟာ သင်္ဘောပိုင်ရှင်ရဲ့ပစ္စည်း မဟုတ်ပါဘူး။
 ဒီပစ္စည်းတွေအတွက် အာမခံထားပြီး ဖြစ်တယ်။ ပစ္စည်းပိုင်ရှင် မနစ်နာ
 ဘူး၊ အာမခံကုမ္ပဏီက လျော်ကြေးရမယ်။ နစ်နာတာက စွန့်စားတဲ့
 သင်္ဘောသားဖြစ်တယ်။ ဆေးရုံတင်ခဲ့ရမယ်၊ အလုပ်ပြုတ်ပြီ၊ ဆေးရုံက
 ဆင်းလျှင် သူ့မိခင်နိုင်ငံကို ပြန်ပို့ရမယ်။ သင်္ဘောကုမ္ပဏီမှာလည်း ကုန်ကျ
 စရိတ်တွေ အများကြီးဖြစ်သွားပြီ၊ စွန့်စားတဲ့သင်္ဘောသားကို ကျေးဇူးမတင်
 တဲ့ အပြင် အကုန်အကျများလို့ စိတ်ဆိုးနေပြီ၊ မစွန့်စားပါနဲ့။”

ကပ္ပတိန်သည် ဒီဩဝါဒကို စောစောက မိန့်ကြားထားသင့်သည်။
 သင်္ဘောသားက မသိတော့ သင်္ဘောပိုင်ရှင်က မျက်နှာလို အားရဖြစ်အောင်
 စွန့်စားတာဖြစ်သည်။ အခုတော့ လက်တစ်ဖက်ကျိုး၊ မျက်လုံးတစ်ဖက်
 ကန်း ဘဝဖြင့် အလုပ်ပြုတ်ရပြီ ဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင်
 ကောင်းတာဖြစ်မည်။

မေ့ဆေး၊ တို့ဆေး သုံးပြီး သင်္ဘောသား၏
ပိုက်ဆံကို ခိုသူ

နိုင်ငံတကာ သင်္ဘောသားတွေအပါအဝင် မြန်မာသင်္ဘောသားတွေ
သည် နိုင်ငံမျိုးစုံကို ရောက်သည်။ လူမျိုးစုံနှင့် ကြုံတွေ့ရသည်။ အဖြစ်
အပျက်မျိုးစုံ ကြုံရသည်။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ သင်္ဘောတစ်စီးပေါ်မှာ
အတူ အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသည့် မြန်မာသင်္ဘောသား တက်မကိုင် တစ်ယောက်
ပြောပြသည့် သူ့ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်က စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းသည်။
ဗုဒ္ဓဘာသာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှု၏ တန်ဖိုးကို တက်စေသည်။

မြန်မာသင်္ဘောသားတွေပါသည့် ကုန်တင် သင်္ဘောတစ်စီးသည်
အာဖရိကနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုနိုင်ငံ
သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့်အပြင် အုပ်ချုပ်ရေး ညံ့ဖျင်းသည့်နိုင်ငံ ဖြစ်သည့်
အတွက် မသမာမှု၊ လာဘ်စားမှု၊ ငွေညစ်မှု၊ ခိုးမှု၊ လုယက်မှုတို့ဖြင့်
အန္တရာယ်များသောနိုင်ငံ ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံခြားသင်္ဘောတစ်စီး ဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ကပ်လိုက်ပြီဆိုလျှင်
ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်အဖွဲ့နှင့်အတူ ဘာကောင်တွေမှန်းမသိရသည့် ဘာ
တာဝန်မှ မရှိသူတွေလည်း သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာကြသည်။ လွယ်လွယ်

ထူထူ တက်လာလို့ရတာတော့မဟုတ်။ တာဝန်ရှိသူ သို့မဟုတ် လုံခြုံရေး အစောင့်ကို လာဘ်ထိုးပေးကမ်းပြီး တက်ရောက်လာသူတွေ ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာသူတွေထဲက တာဝန်ရှိသည့် အာဏာပိုင် အဖွဲ့ဝင်ဆိုသူတွေက သင်္ဘောကပ္ပတိန်ကို ညှစ်သည်။ အသေးအဖွဲ့ အပြစ် အနာအဆာလေးတွေကို ပုံကြီးချဲ့ပြီး ဒဏ်ငွေဒေါ်လာ သိန်းနှင့်ချီပြီး တပ်ရိုက်ဖို့ ခြိမ်းခြောက်သည်။ သင်္ဘောမှာ သူတို့တွေ့ရှိထားသည့် အပြစ် အနာအဆာလေးအတွက် ဒဏ်တပ် မခံလိုပါက သူ့ကို ဒေါ်လာ ဘယ် လောက်သာ ပေးပါ။ အားလုံးအဆင်ပြေသွားအောင် လုပ်ပေးမည် စသည် ဖြင့် ညှစ်သည်။

တာဝန်မရှိဘဲ သင်္ဘောပေါ် တက်ရောက်လာသူတွေကလည်း သင်္ဘောပေါ်မှာ ရှိသမျှပစ္စည်းတွေကို လစ်ရင်ခိုးသည်။ မလစ်လျှင် တောင်း သည်။ သင်္ဘောပေါ်မှာ လှည့်ပတ်သွားပြီး လှန်းထားသည့် ဘောင်းဘီ၊ သုံးနေသည့် ကိုယ်တိုက်ဆပ်ပြာ၊ ချွတ်ထားသည့် ဖိနပ်ကအစ ယူသည်။

သင်္ဘောသားတွေ စွန့်ပစ်ထားသည့် အမှိုက်ပုံးကို ဖွင့်ပြီး လှန်ပြန် ရှာသည်။ ပုလင်းခွံ၊ ဘူးခွံ၊ စက္ကူကဒ်ဘူးကအစ ရောင်းစားလို့ ရတာ မှန်သမျှ အကုန်ယူသည်။ အဲဒီလို ခိုးလို့ရလာသမျှကို သင်္ဘောကအဆင်းမှာ လုံခြုံရေးကို တစ်ဝက် ခွဲပေးရသေးသည်။

သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာသူတွေထဲမှာ ထူးဆန်းတာက အောက် လမ်းနည်းပညာကိုသုံးပြီး သင်္ဘောသားတွေကို ကြောင်နေအောင်၊ မူးမေ့ နေအောင်လုပ်ပြီး သင်္ဘောသားပိုင်ပစ္စည်းတွေကို ခိုးတတ်သူတွေ ပါလာ တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က ဖတ်ဖူးသည့် အာလာဒင်နှင့် မီးခွက်ဆန်း ပုံပြင်ထဲက မှော်ဆရာကြီးသည် အာဖရိကမှာ နေထိုင်သည်။ သူသည် မီးခွက်ဆန်းတစ်ခုကို ရယူရန်အတွက် တရုတ်ပြည်သို့ သွားလေသည်

စသဖြင့် အော်ဖတ်ခဲ့ရတာကို မှတ်မိနေသည်။ မှော်အတတ်၊ အောက်လမ်း ပညာအတတ်တွေသည် အာဖရိကမှာ ယနေ့တိုင် ရှိနေသေးသည်ဟု ယူဆရသည်။

အာဖရိကနိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုမှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ သင်္ဘောသား ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်သည် အတော်ထူးဆန်းသည်။ အံ့ဩစရာကောင်း သည်။ သူသည် ဒီနိုင်ငံ၏ အကြောင်းကိုသိလို့ သတိဖြင့်နေသူ ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းမှာ ကပ်ထားစဉ် အလုပ်နားနေသည့်အတွက် သူသည် မိမိ၏အိပ်ခန်းမှာ အနားယူလဲလျောင်းနေသည်။ ဒီအချိန်မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်က အိပ်ခန်းတံခါးကို လာခေါက်သည်။ ဘယ်သူမှန်း မသိလို့ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

တံခါးလာခေါက်သူသည် သပ်ရပ်သားနားစွာ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အပြင် တာဝန်ရှိသူလိုထင်ရလောက်သည့် စာရွက်စာတမ်းတွေထည့်ထား သောဂျိမ်းစ်ဘွန်းလက်ဆွဲအိတ်ကို လက်မှာဆွဲထားသည်။ သူ့ကို ပြုံးရွှင် ဖော်ရွေစွာ နှုတ်ဆက်သည်။

“ကောင်းသော နံနက်ခင်းပါ လူကြီးမင်း”

“ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းသော နံနက်ခင်းပါ ခင်ဗျာ”

ဧည့်သည်သည် ဝင်ခွင့်မတောင်းဘဲ အိပ်ခန်းထဲကို ဝင်လာသည်။ သင်္ဘောသား၏ပခုံးကို တရင်းတနှီးဖက်လိုက်ပြီး ပြုံးရွှင်စွာ စကားပြော သည်။

“လူကြီးမင်းရဲ့ ပါဆင်နယ်ဖက်စ် ဒီကလဲလား စာရွက်မှာ အမေ ရိကန်ဒေါ်လာ သုံးထောင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြထားတာတွေ့တယ်၊ အဲဒါ တကယ်ရှိသလား သိချင်ပါတယ်။ ခဏပြပါ”

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ သင်္ဘောသားသည် ဧည့်သည်၏ ဖော်ရွေစွာ ပွေ့ဖက်ကိုင်တွယ်မှုအပြင် ဧည့်သည်ဆီက ရသည့် အနံ့တစ်မျိုးကြောင့်

ဧည့်သည်ပြောသမျှကို ယုံပြီး ခိုင်းသမျှကို လုပ်နေတော့သည်။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုကို ဝင်ပြီဆိုလျှင် မိမိပိုင်ဆိုင်သမျှတွေကို စာရွက်ပေါ်မှာ ရေးပြီး ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ကို တင်ပြရသည်။ မိမိ၏ တစ်နှစ်ကျော်ကျော် လုပ်အားခ လစာငွေတွေကို စုဆောင်းထားသည့် ဒေါ်လာသုံးထောင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြထားတာကို သူသိနေသည်။ တာဝန်ရှိသူဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုံလိုက်သည်။

လုံခြုံစွာသိမ်းဆည်းထားသည့် နေရာမှ ဒေါ်လာသုံးထောင်ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ဧည့်သည်၏လက်ထဲကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ဧည့်သည်က ဒေါ်လာသုံးထောင်ပြည့်သလား ရေကြည့်သေးသည်။ ပြီးတော့မှ သင်္ဘောသား၏ အမည်၊ ရာထူးအဆင့်တွေကို ရေးမှတ်သည်။ သူဆွဲလာသည့် ဂျိမ်းစဘွန်းအိတ်ထဲကို ဖွင့်ပြီး ပိုက်ဆံတွေကို ထည့်သည်။

“လူကြီးမင်းရဲ့ ပိုက်ဆံတွေကို စစ်ဆေးဖို့အတွက် ကျွန်တော်ရုံးကို ခဏယူသွားမယ်။ အတုတွေလား၊ အစစ်တွေလား စစ်ရမယ်။ အတုတွေဆိုလျှင် လူကြီးမင်းကို အရေးယူရမယ်။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ အတုတွေဆိုလျှင်လည်း အရေးယူမခံရအောင် ကျွန်တော်ကူညီပါ့မယ်”

သင်္ဘောသားသည် ဒီအခြေအနေအထိ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင် ဆွဲအနေသည်။ ဧည့်သည်ပြောသမျှကို ကြောင်ပြီး ကြည့်နေမိသည်။ ဧည့်သည်၏ အပြောအဆိုနှင့် ရှုရှိုက်နေရသည့် အနံ့တစ်မျိုးကြောင့် သတိလစ်သလို ဖြစ်နေသည်။ ဧည့်သည်သည် ပိုက်ဆံတွေရပြီဖြစ်လို့ ထပြန်တော့မည့်အချိန်မှာ သင်္ဘောသား၏ ခေါင်းရင်းနံ့မှာ ကပ်ထားသည့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပုံကို လှမ်းမြင်လိုက်သည်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်သည် မူလက မျက်လုံးတော်ကို မှိတ်ပြီး စက္ကူဖြေချနေသော ပုံတော် ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ မျက်လုံးတော်ကို ဖွင့်ပြီး သင်္ဘောသားကို ကြည့်နေတာ မြင်လိုက်ရသည်။ နှုတ်တော်ကလည်း

(နင့်ကို လိမ်ညာနေတာ၊ နင် ဘာကြောင်နေတာလဲ)ဟု မိန့်တော်မူနေ သယောင် သတိရလိုက်သည်။ ဒီတော့မှ သတိပြန်ဝင်လာပြီး ဧည့်သည်၏ လက်ကို ဖမ်းဆွဲထားပြီး အော်ပြောလိုက်သည်။

“ဟေ့လူ၊ ဟေ့လူ ခင်ဗျား ဘာလုပ်တာလဲ၊ ခင်ဗျားမပြေးနဲ့”

သင်္ဘောသားသည် ဧည့်သည်၏လည်ဝတ်ကို ဆွဲထားပြီး စားပွဲ ပေါ်က တယ်လီဖုန်းနံပါတ် (၀) သူ့ကို လှည့်အော်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော့် အခန်းကို လာကြပါဗျို့၊ သူခိုး သူခိုး သူခိုး”

နိုင်ငံခြား သင်္ဘောတွေက တယ်လီဖုန်းနံပါတ်တွေသည် သူ့ဆိုလျှင် သင်္ဘောတစ်စီးလုံး ကြားနိုင်သည်။ တစ်ဆိုလျှင် ကပ္ပတိန်၊ ၂ ဆိုလျှင် အင်ဂျင်နီယာ၊ ၃ ဆိုလျှင် တက်မစင်၊ ၄ ဆိုလျှင် စက်ခန်းစသည်ဖြင့် ပြောနိုင်အောင် လုပ်ထားသည်။

သင်္ဘောသား၏ အော်ပြောသံကို ကြားသော သင်္ဘောသားတွေနှင့် ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိတို့ တုတ် ဓားတွေ ကိုင်ပြီး ရောက်လာကြသည်။ တာဝန်ရှိသူ ဟန်ဆောင်ထားသူကို ဝိုင်းဖမ်းလိုက်ကြသည်။ သူ့လက်ဆွဲ အိတ်ထဲက သင်္ဘောသား၏ ပိုက်ဆံတွေကို ပြန်ထုတ်ယူပြီး လုံခြုံရေး လက်ကို အပ်လိုက်သည်။ ခေါင်းရင်း နံရံက ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပုံကို လှမ်းကြည့်ပြီး လက်အုပ်ချီလိုက်သည်။ ရုပ်ပွားပုံတော်သည် မူလပုံအတိုင်း ပြန်ဖြစ်နေသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ပြည့်တန်ဆာမကို မတရားကျင့်သည့် သင်္ဘောသား

ကျွန်တော် အိပ်ရာကနိုးလာတော့ သင်္ဘောသား ထမင်းစားခန်းမှာ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်နေကြသည်။ ဘာတွေဖြစ်တာလဲလို့ မေးကြည့်တော့ တက်မကိုင် ဆလမ်းအာမက် မုဒိမ်းမှုဖြင့် အဖမ်းခံရလို့ အချုပ်ထဲရောက် နေသည်။ အာမခံရရန် ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိနှင့် သင်္ဘောသားတချို့ ရဲစခန်းကို လိုက်သွားကြရန် ပြင်ဆင်နေကြတာ ဖြစ်သည်။

တက်မကိုင်သင်္ဘောသား ဆလမ်းအာမက်ဆိုတာ ကျွန်တော့် ဘော်ဒါ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အတူတူတွဲပြီးကဲသူ ဖြစ်သည်။ အင်ဒိုနီးရှား သင်္ဘောသားအများစုသည် အင်္ဂလိပ်စကား ကျွမ်းကျင်စွာ မပြောတတ်လို့ သူတို့ကို အုပ်ချုပ်မည့် ကုန်းပတ်အရာရှိနှင့် သင်္ဘောသားခေါင်းတွေလည်း အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုးတွေကိုပဲ ခန့်ထားရသည်။

တက်မကိုင် ဆလမ်းအာမက်ကတော့ အင်ဒိုနီးရှားရေတပ်ကထွက် ပြီး သင်္ဘောလိုက်သူဖြစ်လို့ အင်္ဂလိပ်စကားကို အတော်သွက်လက်စွာ ပြောနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်စကားပြောနိုင်သူဖြစ်လို့ မြန်မာသင်္ဘော သား ကျွန်တော်နှင့် တွဲမိကြတာဖြစ်သည်။ သူနှင့်တွဲနေလို့ ကျွန်တော် တောင် အင်ဒိုနီးရှားစကား ထမင်းစားရေသောက် တတ်ခဲ့သေးသည်။

မနေ့က သူနှင့်ကျွန်တော် နိုက်ကလပ်က ခွဲခွဲကြတာ ညသန်းခေါင် ၂ နာရီက ဖြစ်သည်။ ဒီနေ့နံနက် သူ အဖမ်းခံနေရပြီဟု သိရသည်။ အမှုက မုဒိမ်းမှုတဲ့၊ ဘယ်အမျိုးသမီးကိုများ မုဒိမ်းကျင့်တာပါလိမ့်ဟု တွေးရတော့သည်။

မနေ့ညနေက နိုက်ကလပ်မှာ သူနှင့်တွဲနေသည့် ကောင်မလေးကို ကြည့်ရတာ အတော်လည်ပုံရသည်။ ကျွန်တော်က နှုတ်ဆက်တော့ ကျွန်တော့်ကို ခပ်တည်တည် ဆွဲဆွဲပြလိုက်သေးသည်။ သူ့လူအာမက် ကိုလည်း ကျွန်တော်နှင့် ခပ်ခွာခွာနေရန် သတိပေးထားသည်ဟု ရိပ်စား မိလိုက်သည်။ ကျွန်တော်သည် သူ့ကို အကဲခတ်နေတယ်ဆိုတာ သိလို့ သူ့လူအာမက်ကို ကျွန်တော်နှင့် ခွဲထုတ်ချင်တာ ဖြစ်မည်။

နေ့လည်စာစားချိန်လောက်မှာ ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိနှင့်အတူ ရာဇဝတ်သားအာမက်ပါ သင်္ဘောပေါ်ကို ပြန်ရောက်လာသည်။ အာမခံ ရတာလားဆိုတော့ မဟုတ်ဟုဆိုသည်။ ကွင်းလုံးကျွတ်၊ တရားသေလွတ် လာတာဟု ဆိုသည်။

“မုဒိမ်းမှုဆိုတာ အာမခံမရဘူး၊ ထောင်ကျလျှင်ကျ မကျရင် တရား သေလွတ်ပဲ”

“မုဒိမ်းမှု ဖြစ်ပါတယ်ဆိုမှ ဘယ်လိုပုံစံဖြင့် ကွင်းလုံးကျွတ်လာတာ လဲ”

“အကြံအဖန်ပေါ့ဗျာ၊ အမှုကလည်း အကြံအဖန်အမှုပဲ”

အကြံအဖန်လုပ်လို့ ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်လာတယ်ဆိုတာကိုတော့ သဘောပေါက်သည်။ ပိုက်ဆံပေးလိုက်လို့ လွတ်လာတာဖြစ်သည်။ အမှု ကလည်း အကြံအဖန်ပဲဆိုတာကို စိတ်ဝင်စားနေသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မေးကြည့်ရသည်။

ဆလမ်းအာမက်သည် သူ့ကောင်မလေးကို တစ်ညလုံးအတွက် ဒေါ်လာ ၂၀ ဖြင့် ဟိုတယ်ကို ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ဟိုတယ်ခန်းခ ဆယ် ဒေါ်လာ ထပ်ကုန်သေးသည်။ ဒီကောင်မလေးသည် အာမက်ကို သူနေသည့် အခန်းကို ခေါ်မသွားဘဲ ဟိုတယ်ကို ခေါ်သွားတာကိုက အကြံအစည်နှင့် ဖြစ်မည်။ ပြည့်တန်ဆာရယ်၊ ဟိုတယ်ရယ်၊ သင်္ဘောသားရယ်၊ ပြဿနာ တွေ ဖြစ်နိုင်သည်။ ဟိုတယ်သည် သင်္ဘောသားကို ပြဿနာလုပ်လို့ အကောင်းဆုံးနေရာ ဖြစ်သည်။ အကုန်အကျများသွားနိုင်သည်။

အာမက်သည် သူ့ကောင်မလေးနှင့်အတူ ဟိုတယ်ကို ရောက်သည့် အခါ မိုးလင်းခါနီး ၃ နာရီကျော်နေပြီ ဖြစ်သည်။ နံနက် ၆ နာရီမှာ သင်္ဘောကို အရောက်ပြန်ရမည်ဖြစ်လို့ ဈေးတွက် တွက်ကြည့်ရာ တွက်ခြေ မကိုက် ဖြစ်နေသည်။ တစ်ကြိမ်သာ ဆက်ဆံရမည်ဆိုပါက မတန်လို့ တွေးမိသည်။ မိုးလင်းခါနီး ၃ နာရီမှ ၅ နာရီ အာရုဏ်တက်ချိန်အထိ အခန်းဝင်ကြသည်။ အာမက်ထင်သလို မဖြစ်ဘဲ သဘောကွဲလွဲနေ တော့သည်။

“ဝမ်းစံမိုး ဒါလင်”

“နိုးမိုး၊ ဆောရီး၊ တွမ်းတီးဒေါ်လာဖော် ဝမ်းရှော့”

ဆလမ်းအာမက် ဒေါသထွက်သွားသည်။ ကောင်မလေးက လက်မခံ၊ ဒေါ်လာ ၂၀ မိုးသည် တစ်ခါသာရမည်ဟု ပြောသည်။ နောက်ထပ်ဆန္ဒ ရှိလျှင် ပိုက်ဆံထပ်ပေးပါ ဟု တောင်းသည်။ သင်္ဘောသားနှင့် အတူ အိပ်သည့် ပြည့်တန်ဆာလောကမှာ အစဉ်အလာမရှိသည့် ကိစ္စဖြစ်လို့ အာမက်က မလိုက်လျောနိုင် ဖြစ်နေသည်။

မိုးလင်းတော့မည်ဖြစ်လို့ ကောင်မလေးသည် သူ့အိပ်ခန်းကို ပြန် တော့မယ်ဆိုပြီး အဝတ်အစားတွေ ကောက်ဝတ်သည်။ နာရီကြည့်လိုက်

တော့ ၅ နာရီ ထိုးခါနီးပြီ ဖြစ်သည်။ အာမက်သည်လည်း သင်္ဘောကို
၆ နာရီ အရောက်ပြန်ရမည်။

အာမက်သည် ဆန္ဒမပြည့်ဝသေးလို့ ကောင်မလေးကို ကြည့်ပြီး
ဒေါသထွက်နေသည်။ အဝတ်အစားတွေ ပြန်ဝတ်နေသည့် ကောင်မလေး
ကို အိပ်ရာပေါ် တွန်းလှဲပြီး သူလိုချင်သည့် ဆန္ဒကို အတင်းအဓမ္မရယူ
ပစ်လိုက်သည်။ ကံပြီးပြီ၊ ကြွချင်ကြပေတော့လို့ ပြောလိုက်သည်။

ကောင်မလေးသည် အဝတ်အစားတွေကို ကမန်းကတန်း ကောက်
ဝတ်ပြီး ဟိုတယ်အခန်းတွင်းမှ ပြေးထွက်သွားသည်။ အာမက်ကို နှုတ်
တောင်မဆက်ခဲ့ဟု သိရသည်။ ပုံမှန်အတိုင်းဆိုလျှင် နှုတ်ဆက်အနမ်းဖြင့်
ခွဲခွာကြစမြဲဖြစ်သည်။

အာမက်သည် အဝတ်အစားဝတ်ပြီး ဟိုတယ်အောက်ထပ်ကို ဆင်း
လာခဲ့သည်။ ဟိုတယ်၏ ဧည့်ကြိုကောင်တာမှာ ရဲအရာရှိတစ်ယောက်နှင့်
အတူ သူဆင်းအလာကို စောင့်ကြိုနေသည့် သူ့ကောင်မလေးကို တွေ့လိုက်
ရပါတော့သည်။ ကောင်မလေးက မကျေနပ်လို့ ရဲကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ယူ
လိုက်တာဖြစ်သည်။ ရဲအရာရှိက ဆလမ်းအာမက်ကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်
တော့သည်။

“လူကြီးမင်းကို မုဒိမ်းမှုနဲ့ ဖမ်းလိုက်ပြီ”

“ကျွန်တော်သူ့ကို အခကြေးငွေပေးပြီး ဆက်ဆံတာပါ”

“သူ ကျေနပ်အောင် ခင်ဗျားမပေးဘူး၊ သူ သဘောမတူဘဲ အဓမ္မ
ဆက်ဆံတယ်”

“ဘာဖြစ်လဲ၊ သူက ပြည့်တန်ဆာမပဲ”

“ပြည့်တန်ဆာမကို မဆိုထားနဲ့၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဇနီးကိုတောင် သဘော
မတူဘဲ အတင်းအဓမ္မ ကာမဆက်ဆံလျှင် မုဒိမ်းမှုပဲ”

“မှားပါတယ်”

အဲဒီလိုဖြင့် အာမက် ရဲ့အချုပ်ထဲကို ရောက်သွားခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ဒီအမှုမှာ ကောင်မလေးရယ်၊ ရဲရယ်၊ ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းရယ် ပေါင်းပြီး လုပ်ကြံတာ ဖြစ်သည်။ ကောင်မလေးကို နောက်ထပ်ဒေါ်လာ ၂၀ လောက်ပေးလိုက်လျှင် ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်နိုင်။ အခုတော့ အာမက်ကို အမှုမလုပ်အောင် ဒေါ်လာ ၅၀၀ ပေးပြီး ရွေးထုတ်လာခဲ့ရသည်ဟု သိရသည်။ ကောင်မလေးနှင့် ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းတို့က တစ်ယောက်ကို ဒေါ်လာ တစ်ရာစီ ရကြမည်။ ရဲအရာရှိက သုံးရာရမည်။ ဖျံနှစ်ကောင် အဝေမတည့်လို့ ငါးကြင်းဗိုက်သားကို စားလိုက်ရသည့် မြေခွေးနှင့် အတော် တူသည်။ သင်္ဘောသားတိုင်း သတိထားရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

အမှန်အကန်ရမည်ပြောပြီး အကြံအဖန် လုပ်သူများ သတိထား

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသည် နိုင်ငံကြီး တစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းကို ရောက်သွားသည်။ ဆိပ်ကမ်းကို ဝင်ကပ်ခွင့်မရသေးလို့ ကျောက်ချပြီး စောင့်နေရသည်။ ကျွန်တော်တို့လိုပင် ဆိပ်ကမ်းကို ဝင်ကပ်ပြီး ကုန်တင် ချခွင့်ရရန် စောင့်နေသည့် သင်္ဘောတွေ အများကြီး ကျောက်ချထားတာ တွေ့ရသည်။ စောင့်နေရင်း၊ တက်မစင်မှ ရေဒီယို တယ်လီဖုန်းဖြင့် အော်ပြီး မေးသည်။

“ခပေါင်း၊ ဒူးယား ရှိလားဟေ့၊ ရှိရင် ၆၅ကို တက်ခဲ”

“ခပေါင်း၊ ဒူးယား၊ ရေခဲရေ၊ ကွမ်းယာ အစုံရှိတယ်၊ လာပါပြီ”

ဒီစကားတွေက သင်္ဘောသားအချင်းချင်းသာ နားလည်နိုင်သည့် စကားတွေ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေက ဆိပ်ကမ်းတွေမှာ ပင် လယ်ပြင်မှာ သင်္ဘောချင်းတွေကြပြီဆိုလျှင် မေး၊ ဖြေလုပ်ကြသည့် စကား တွေ ဖြစ်သည်။ မြန်မာတွေရှိလားဟေ့၊ ရှိလျှင် လေလှိုင်း ၆၅ ကို ပြောင်းပြီးတက်ခဲ၊ စကားပြောကြရအောင်လို့ ခေါ်လိုက်တာဖြစ်သည်။ ၆၅ ကိုရောက်သောအခါ ရေဒီယို ပူခြစ်ပြီး မီးထွက်မတတ် ကြာအောင် အားရပါးရပြောကြတော့သည်။

“သူငယ်ချင်းတို့ သင်္ဘောမှာ ရွှေဘယ်လောက်ပါသလဲ”

“တစ်ခိုင်လုံးရွှေပါ ခင်ဗျာ”

“ကောင်းတယ်ကွာ၊ ပျော်စရာကြီးပေါ့၊ တို့ရွာမှာတော့ သူကြီးက ဦးစ၊ ချီးဗူးက ခေါပုတ်၊ စက်ချုပ်က ကုလား၊ ဓာတ်ကြိုးက ဖောက်ထုပ်၊ ရွှေနှစ်ဆယ်သားတိတိ ရှိတယ်”

နားရှုပ်သွားပြီထင်သည်။ ဘာမှရှုပ်စရာ မလိုပါ။ တို့ရွာဆိုတာက တို့သင်္ဘောလို့ ပြောတာဖြစ်သည်။ သူကြီးဆိုတာက ကပ္ပတိန်ကို ပြောတာ၊ ဦးစဆိုတာ အမေရိကန်လူမျိုး၊ ယူအက်စ်အေကို စာလုံးပေါင်းဖတ်တာ၊ ချီးဗူးဆိုတာ ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိ၊ ခေါပုတ်ဆိုတာ စိတ်ပုပ်၊ စိတ်ယုတ် ရှိသည့် ခေါမ (ဂရိ) လူမျိုး၊ စက်ချုပ်ဆိုတာ အင်ဂျင်နီယာချုပ်၊ ကုလား လူမျိုး၊ ဓာတ်ကြိုးဆိုတာ လျှပ်စစ်အရာရှိ၊ ဖောက်ထုပ်ဆိုတာ ဖိလစ်ပိုင် လူမျိုး ရှင်းပါသည်။ ရွှေ ၂၀ သားက ပိုလို့တောင် ရှင်းပါသေးသည်။ မြန်မာသင်္ဘောသား ၂၀ တိတိ ပါသည်ဟု ပြောတာဖြစ်သည်။ မြန်မာ တွေက မိမိကိုယ်ကို မိမိ ရွှေမြန်မာလို့ ခေါ်ကြသည်။ တစ်ဖက်က ပြန် ဖြေသည့် တစ်ခိုင်လုံးရွှေဆိုတာက တို့သင်္ဘောမှာ သင်္ဘောသားအားလုံး မြန်မာတွေချည်းပဲလို့ ပြောလိုက်တာဖြစ်သည်။

ရွှေမြန်မာအချင်းချင်း နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်မှာ တွေ့ကြတော့ ဟို အကြောင်း၊ ဒီအကြောင်း၊ မော်တော်ကားအကြောင်း၊ ဒေါ်လာဈေး အကြောင်း အားပါးတရ ပြောနေကြသည်။ အဲဒီအချိန်မှာ အခြားသင်္ဘော တစ်စီးက ရွှေမြန်မာတစ်ယောက်၏ အသံတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာသည်။

“ဘော်ဒါတို့ ပြောနေတဲ့စကားတွေ ကြားရတော့ သတင်းစုံကြားရလို့ ဝမ်းသာထယ်ဗျို့၊ အခုရောက်နေတဲ့ ဒီနိုင်ငံကိုတော့ သတိထား၊ မနေ့က ကျွန်တော့်သင်္ဘောက သင်္ဘောသားတစ်ယောက် ရေရေလည်လည် ခံလာ ခဲ့ရတယ်”

“ဘာဖြစ်တာလဲဗျ၊ ပြောပြပါဦး”

“အမှန်အကန်လေးတွေ ရမယ်ပြောပြီး အကြံအဖန်လုပ်လွှတ်လိုက် တယ်လေ၊ ထောင်ကျမှာ ကြောက်လို့ ဒေါ်လာတစ်ထောင် ပေးခဲ့ရတယ်”

ဒီနိုင်ငံအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသည်။ ဘုရင်စနစ်မှ ကွန်မြူနစ် စနစ်ကို ပြောင်းပြီးသည့် နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကျော်ကာလမှာ ပြည်သူတွေ ပြင်ပကမ္ဘာနှင့် အဆက်ပြတ်နေခဲ့သည်။ အမေရိကန်ဒေါ်လာဆိုတာကို ကိုင်ဖူးဖို့ဆိုတာ အသာထား၊ မြင်တောင် မမြင်ဖူး၊ နိုင်ငံခြားသားတွေကို မြင်လျှင် မမြင်ဖူးသလို လိုက်ကြည့်နေခဲ့ကြသည်။

၁၉၈၀ ခုနှစ် ဝန်းကျင်မှာ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ်မှ ဈေးကွက် စီးပွားရေးစနစ်ကို ဖွင့်ပေးလိုက်သောအခါ သူဌေးဖြစ်နောက်ကျနေပြီ ဆိုပြီး အမေရိကန်ဒေါ်လာကို အကြံအဖန်၊ ကလိမ်ကကျစ်နည်း အပါအဝင်၊ ရသည်နည်းမျိုးစုံဖြင့် ရအောင်ရှာတော့သည်။

၁၉၈၀ ခုနှစ် မတိုင်မီကဆိုလျှင် ဒီနိုင်ငံက ရဲတွေအပါအဝင် ဝန်ထမ်း တွေသည် လာဘ်မစား၊ အတောင်းအရမ်းမလုပ်၊ ပေးမှလုပ်ပေးတာမျိုး မရှိ၊ နိုင်ငံခြားသားကို စကားမပြော၊ သင်္ဘောမှာတာဝန်ကျသည့် ရဲသည် သင်္ဘောသားတွေနှင့် စကားမပြော၊ သင်္ဘောက တိုက်သည့်ရေကိုပင် မသောက်၊ ကျောက်ရုပ်လိုရုပ်ပြီး လူတိုင်းကို မသင်္ဘောသည့် မျက်စိဖြင့် ကြည့်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေခဲ့သည်။

အခုတော့ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ကအစ လုံခြုံရေးအထိ ပေးမှ ကမ်း မှ အဆင်ပြေသည်။ လုံခြုံရေးတာဝန်ကျရဲသည် ကျွေးတာကို စားသည်။ ပေးတာကို ယူသည်။ မပေးလျှင်တောင်းသည်။ လုံခြုံရေးတာဝန်အပြင် ပြည့်တန်ဆာခေါင်းအလုပ်ကိုပါ ပူးတွဲထမ်းဆောင်နေသည်။ အတော်အတင့် ရဲနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ တာဝန်ရှိသူတွေနှင့် လူငယ်တော်တော်များများ အင်္ဂလိပ်စကားပြောတတ်နေကြသည်။ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် နောက်ကျ

နေလို့ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် အမိလိုက်တာ အရှိန်လွန်ပြီး ရှေ့ကို ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ဟိုသင်္ဘောက သင်္ဘောသား ဘယ်လိုခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ သိချင် လို့ မေးကြည့်ရသည်။

“ဘော်ဒါတို့သင်္ဘောက ရဲတော် ဘယ်လိုခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ပြောပြ ပါဦး”

“ကျွန်တော်တို့က ဆိပ်ကမ်းမှာ ကပ်ပြီး ကုန်တင်နေတာဗျ။ နောက် နှစ်ရက်လောက် ကြာဦးမယ်။ မနေ့က ညဇိနဘက်မှာ အပြင်ထွက်လည် ကြတော့ ဆိပ်ကမ်းအတွက် ဂိတ်ပေါက်မှာ စောင့်နေကြတဲ့ အုပ်စုထဲက တစ်ယောက်က အမှန်အကန်တွေရှိတယ်၊ လိုက်ပို့မယ်ဆိုလို့ လိုက်သွား တာ၊ ရဲက လာဖမ်းလို့ ဒေါ်လာတစ်ထောင်ပေးခဲ့ရတယ်လေ၊ မပေးလျှင် အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်သုံးနှစ်ချပစ်မယ်ဆိုလို့ ကြောက်ပြီး ပေးခဲ့ရတာ”

ကောင်မလေးတွေ ငယ်ငယ်ချောချောလေးတွေ ပြည့်တန်ဆာ လုပ်နေ တဲ့ အိမ်ကို လိုက်ပို့မယ်ဆိုလို့ လိုက်သွားမိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ သင်္ဘော သားကလည်း ဒီနိုင်ငံသူနှင့် ဖျော်ပါးရမည်ဆိုလို့ ဖိလင်တက်ပြီး လိုက်သွား မိတာ ဖြစ်သည်။ ပြည့်တန်ဆာခေါင်းဆိုသူ ခေါ်သွားသည့်အိမ်ကိုရောက် တော့ ကောင်မလေးတွေကို တွေ့ပါသည်။ ငယ်ငယ်ချောချောတွေ ဖြစ် သည်။ သတ်မှတ်ထားသည့် အခကြေးငွေပေးပြီး ဖျော်ပါးမလို့ အခန်းတွင်း ဝင်ပြီး ဘောင်းဘီချွတ်နေစဉ်မှာပင် ရဲတွေရောက်လာပြီး ဖမ်းဆီးတာ ခံလိုက်ရသည်။ သတ်မှတ်ထားသည့် ကြေးကလည်း ပေးပြီး ဖြစ်သည်။ ဘာမှ မလုပ်ရသေးမီ အဖမ်းခံလိုက်ရတာ ဖြစ်သည်။

ပြည့်တန်ဆာပုဒ်မဖြင့် အဖမ်းခံရတာဖြစ်လို့ အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင် ဒဏ် ကျခံရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ထောင်ကျမခံလိုပါက ဒေါ်လာ တစ် သောင်း ပေးရမည်ဟု ဆိုသည်။ သင်္ဘောသားက ဒီနိုင်ငံမှာ အလုပ်ကြမ်း ဖြင့် ထောင်ကျလျှင် သိပ်မသက်သာဘူးဆိုတာကို သိလို့ အသနားခံပြီး

ဈေးဆစ်တာ နောက်ဆုံးမှာ ဒေါ်လာတစ်ထောင်ဖြင့် ဈေးတည့်သွားသည်။
လောလောဆယ် ဒေါ်လာတစ်ရာသာပါသည့်အတွက် သင်္ဘောကို ပြန်ယူပြီး
ပေးလိုက်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အကြံအဖန်အကောင် လိုက်ပြသည့် ကောင်မလေးတွေသည် တကယ့်
ပြည့်တန်ဆာတွေမဟုတ်။ အထင်ခံရအောင် သရုပ်ဆောင်နေသူတွေသာ
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ အထင်ခံရအောင်၊ သဘာဝကျအောင်၊ အခန်း
ထဲရောက်လျှင် အဝတ်အစားတွေကို ချွတ်ပြလိုက်သေးသည်ဟု ဆိုပါသည်။
အလုပ်ဖြစ်ခါနီးမှ အချိန်မီရောက်လာပြီး ဖမ်းလိုက်တာ ဖြစ်သည်။ ပြည့်
တန်ဆာခေါင်းရယ်၊ အိမ်ရှင်ရယ်၊ ကောင်မလေးတွေရယ်၊ ရဲတွေရယ်
ဝိုင်းလုပ် ပေါင်းစားနေကြတာဖြစ်သည်။

သင်္ဘောသားသည် ကမ္ဘာပတ်ပြီး ပျော်နေရုံဖြင့် မပြီးပါ။ စာဖတ်ပြီး
ဗဟုသုတရှိအောင် လေ့လာဖို့လိုသည်။ နိုင်ငံတွေ၏ သမိုင်းနှင့် နိုင်ငံရေး၊
စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုတွေကို ကြိုသိထားလျှင် ရှောင်ရန်
ကိစ္စတွေကို သိပြီး အန္တရာယ်ကင်းမည် ဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင်
ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ပြည့်တန်ဆာမ၏ လက်ပတ်နာရီကို ခိုးသည့် သင်္ဘောသား

ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောသည် အာဖရိကနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုမှာ ကုန်ချတာ ရက်ကြာနေသည်။ တစ်ပတ် ဆယ်ရက်ခန့်အကြာမှာ သင်္ဘောပေါ်ကို ဒေသခံရဲနှစ်ယောက် သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာပြီး တက်မကိုင်သင်္ဘောသားတစ်ယောက်ကို ပစ္စည်းခိုးမှုဖြင့် လာဖမ်းသည်။

“ဘယ်သူ့ပစ္စည်းကို ခိုးတာလဲ”

“သူ့ကောင်မရဲ့ လက်ပတ်နာရီကို ခိုးတာတဲ့ကွာ”

ကျွန်တော် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။ သင်္ဘောသားတစ်ယောက်သည် ပြည့်တန်ဆာမ၏ လက်ပတ်နာရီကို ခိုးတယ်ဆိုတာ သင်္ဘောသားလောကမှာ တစ်ခါမျှမကြားဖူးလို့ မယုံနိုင် ဖြစ်မိသည်။ သင်္ဘောသား၏ ပစ္စည်းကိုသာ ပြည့်တန်ဆာမက ခိုးသည့်အမှုတွေ အများကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဒီအမှု၏ ဇာတ်လမ်းအစကို ပြန်လွှေးမိသည်။

တက်မကိုင်သင်္ဘောသားသည် အသားဖြူဖြူ၊ ရုပ်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ယောက်ျားပီသသော ရုပ်လက္ခဏာရှိသူ ဖြစ်သည်။ ရှင်းအောင်ပြောရလျှင် မိန်းမကြိုက်ရုပ်မျိုး ဖြစ်သည်။

ဒီဆိပ်ကမ်းက ဖိုမင်လိုခေါ်သည့် ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမားခေါင်းသည် ဒီသင်္ဘောသားကို သူ့နှမနှင့် ပေးစားချင်ပါသည်ဟု နောက်သလို

ပြောင်သလိုဖြင့် နေ့စဉ်ပြောနေသည်။ တက်မကိုင်သင်္ဘောသားကလည်း အဲဒီလို အပြောခံရတာကို သဘောကျနေသည်။ အလုပ်သမားခေါင်း၏ နမ ကပ္ပလီမကို တကယ်လိုချင်လို့ မဟုတ်သော်လည်း စိတ်ဝင်စားသဖြင့် လိုက်ကြည့်ချင်နေသည်။

တစ်နေ့မှာတော့ ယောက်ဖလောင်း ခေါ်ရာကို လိုက်ပါသွားလေ တော့သည်။ ညနေဘက်မှာ သင်္ဘောပေါ်သို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ အကြောင်းစုံ သိရသည်။

“သူ့နှမအရင်း မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ဝမ်းကွဲ ဒါမှမဟုတ် ဆွေမျိုးတော် တာ ဖြစ်မယ်။ ကောင်မလေးက မဆိုးဘူး၊ မိဘဆင်းရဲတယ်၊ စားစရာမရှိ လို့ ဆန်ဝယ်ပေးခဲ့ရသေးတယ်”

“ဆန်ဖိုး ကျေခဲ့ရဲ့လား”

“ကျေပါတယ်၊ နက်ဖြန်လည်း လာခဲ့ပါဦးတဲ့”

နောက်နေ့ကစပြီး အဲဒီကောင်မလေးအိမ်ကို နေ့တိုင်းသွားတော့သည်။ ကောင်မလေးရဲ့ မိဘတွေ ပြောတဲ့စကားကို သဘောကျပြီး ကျေနပ်နေ သည်။

“သမီးကို တရားဝင်လက်ထပ်ပြီး မယူနိုင်ဘူးဆိုတာကို သိပါတယ်။ ငါ့တူနဲ့ ရုပ်ချင်းတူတဲ့ မြေးလေးတစ်ယောက် သမီးဗိုက်ထဲမှာ ကျန်ခဲ့လျှင် ကျေနပ်ပါပြီ”

မတော်ရတဲ့ ယောက္ခမကြီးက အဲဒီလိုပြောတာကို သဘောကျပြီး နေ့တိုင်းသွားပြီး ကောင်မလေးနှင့် အတူအိပ်သည်။ ကောင်မလေးမိသားစု နေ့စဉ်စားဖို့ လိုအပ်သည့် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်နှင့် သားငါးတွေပါ ဝယ်ပေးရသည့်အပြင် ကောင်မလေးအတွက် လိုအပ်သည့် အဝတ်အစားနှင့် အလှကုန်ပစ္စည်းတွေပါ ဝယ်ပေးရသည်။

သူတို့မိသားစုပြောသလို ကလေးလိုချင်လို့ သမီးကို ပေးထားပါသည် ဆိုလျှင်တောင် ကလေးမွေးလာပါက ဒီသင်္ဘောသား၏ဘဝသည် မစဉ်းစား ရဲအောင် ဖြစ်ရသည်။ ဒီကလေး၏ ရှေ့ရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ယောက်ျားလေးဖြစ်ပါက ရှင်ပြုပေးရေးကိစ္စတွေဟာ မတွေးရဲစရာ ဖြစ် သည်။ ငါ့ရင်သွေးလေးတစ်ယောက် အာဖရိကမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ အသိ ခေါင်းထဲဝင်လာလျှင် ဖခင်တစ်ယောက်အနေဖြင့် အိပ်မပျော်ဖြစ်ရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။

ဒီလိုဖြင့် တစ်ပတ်ဆယ်ရက် ကြာလာသောအခါ ကုန်ကျစရိတ် အတော်များလာပြီဖြစ်လို့ စဉ်းစားလာတော့သည်။ အပေါင်းအသင်းတွေ ကလည်း ပြောကြသည်။

“မင်းဟာက တွက်ချေမကိုက်ပါဘူးကွာ၊ ငါတို့ နေ့စဉ်ဆိုင်ပြောင်းပြီး လက်လီဝယ်စားနေတာမှ ကုန်ကျစရိတ်သက်သာသေးတယ်”

ဒီစကားသည် တက်မကိုင်သင်္ဘောသားကို အမြင်မှန် ရသွားစေခဲ့ သည်။ နောက်နေ့ကစပြီး အဲဒီကောင်မလေးအိမ်ကို မသွားဘဲ နေလိုက် တော့သည်။

သင်္ဘောသားက ကောင်မလေးဆီကို မသွားဘဲ နေတော့ သင်္ဘော ပေါ်မှာ အလုပ်လုပ်နေသည့် ယောက်ဖလောင်း အလုပ်သမားခေါင်းက ဘာကြောင့် မသွားတော့တာလဲဟု မေးသည်။

“သူငယ်ချင်းကို ကိုယ့်နှမက မျှော်နေတယ်၊ ဘာကြောင့် မလာတာ လဲတဲ့။ ဒီနေ့လာခဲ့ပါတဲ့၊ ဒီညသွားအိပ်လိုက်ပါဦး”

သင်္ဘောသားကို မျှော်စားက နေ့စဉ်လိုအပ်နေသည့် မိသားစု စား စရိတ် လိုချင်လို့ မျှော်တာဖြစ်သည်။ သင်္ဘောသားက မသွားဘဲနေသည်။ မိသားစုနေ့စဉ်စားစရိတ်အပြင် ကောင်မလေးလိုချင်သည့် အဝတ်အထည်နှင့် အလှကုန်ပစ္စည်းလေးတွေ ဝယ်ပေးရသေးသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကောင်မ

လေးလိုချင်သည့် လက်ပတ်နာရီတစ်လုံး ဝယ်ခိုင်းတာကို ဈေးများလို့ ဝယ်မပေးနိုင်ကြောင်း ပြောလိုက်ရသည်ဟု ဆိုသည်။

သဘောသားက မသွားဘဲနေသည့်အခါ ကောင်မလေးက သဘောသားသည် သူ့လက်ပတ်နာရီကို ခိုးယူသွားပြီး ရှောင်တိမ်းနေကြောင်း ရဲစခန်းကို တိုင်သည်။ ရဲနှစ်ယောက် သဘောပေါ်ကို တက်လာပြီး သဘောသားကို ဖမ်းဆီးအမိန့် ထုတ်ပြသည်။ သဘောကပစ္စတိန်က ရဲတွေကို မေးခွန်းထုတ်သည်။

“ငါ့သဘောသားကို ဖမ်းဖို့ ဝရမ်းပါတယ်ဆိုလျှင် ဖမ်းပါ၊ ခင်ဗျား တို့မှာ ကျုပ်သဘောပေါ်တက်ခွင့် ပါမစ်ပါသလား၊ ပါလျှင်ပြပါ”

ဒီတော့မှ ရဲနှစ်ယောက် မျက်လုံးပြူးနေတော့သည်။ ဂရိလူမျိုး ကပ္ပတိန်သည် သဘာရင့်ဝါရင့်ဖြစ်လို့ အတွေ့အကြုံ များစွာရှိသူ ဖြစ်သည်။ သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံတော်၏ အလံတော် လွှင့်တင်ထားသည့် သဘောသည် ထိုအလံတော်၏နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားသဘောပေါ်ကို ကပ္ပတိန်၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဘယ်သူမှ တက်ခွင့်မရှိဘူး ဆိုတာကို ရဲတွေ မေ့လျော့ပြီး တက်လာခဲ့ကြတာ ဖြစ်သည်။ ဒုက္ခရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ပိုင်နက် ကျူးလွန်မှုဖြင့် တရားစွဲခံရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ ဂရိလူမျိုး ကပ္ပတိန်က အလွန်ပါးနပ်သည်။

“ကောင်းပြီ ငါ့သဘောသားနှင့်အတူ ငါ့ကိုယ်တိုင် တရားရုံးကို လိုက်ခဲ့မယ်”

ကပ္ပတိန်သည် သဘောမာလိန်မှူးကြီး အဆောင်အယောင် အပြည့် ပါသည့် ယူနိုဖောင်း အဖြူရောင်ကို ဝတ်သည်။ ဦးထုပ်လျှာပေါ်မှာ ရွှေရောင်ပန်းခက် နှစ်ခက်ပါသည့် ဦးထုပ်အဖြူကို စမတ်တကျ ဆောင်းသည်။ သူ့တပည့်သဘောသားကိုလည်း တိုးတိုးပြောသည်။

“အဝတ်အစား သစ်လွင်သပ်ရပ်အောင်ဝတ်၊ နက္ကတိုင်စီး၊ တရားရုံးမှာ ဘာမှဝင်မပြောနဲ့၊ ပြောစရာရှိတာ ငါပြောမယ်။ ဒီနိုင်ငံက လူတွေဟာ စုတ်စုတ်နုတ်နုတ် မြင်လျှင် ဖြစ်ခြောက်တတ်ကြတယ်၊ ဂျာမန် အာဏာရှင် ဟစ်တလာလို အဆောင်အယောင်တွေ ဆင်မြန်းပြီး ဟိတ်ဟန်လုပ်ပြလျှင် အထင်ကြီးတယ်၊ ဣန္ဒြေသိက္ခာနဲ့ တည်တည်နေ”

ကပ္ပတိန်နှင့်သင်္ဘောသားတို့ ရဲနှစ်ယောက် ခေါ်ရာနောက်ကို လိုက်ပါသွားကြသည်။ ရပ်ကွက်ကောင်စီအဖွဲ့ဝင် လူမည်းတွေက မျက်နှာဖြူသင်္ဘောကပ္ပတိန်ကို မြင်လိုက်တယ်ဆိုလျှင်ပဲ ထိုင်နေရမလို့၊ ထရပ်ရမလို့ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ အမှုကို မြန်မြန်စစ်ပြီး စီရင်ချက်ချသည်။

သင်္ဘောသားသည် တရားလို ထိုမိန်းကလေး၏ လက်ပတ်နာရီကို ခိုးယူကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားသဖြင့် ဒေသဋ္ဌ-၇၀၀၀ နှင့် ညီမျှသော အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၆၀ ကို ပေးလျော်စေ၊ မပေးနိုင်ပါက အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်သုံးလ ကျခံစေ”

ဂရိလူမျိုး ကပ္ပတိန်က ဒေါ်လာ ၆၀ ကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ အမှုပြီးသွားသည်။ ကောင်မလေးမိသားစုနှင့် အာဏာပိုင်အဖွဲ့တို့ ပူးပေါင်းလုပ်ကြံသည့် လုပ်ကြံမှုဆိုတာ သိသော်လည်း အရှည်အရှည် ဖြစ်နေပါက မိမိတို့သာ နစ်နာမည်ကို သိလို့ ဒေါ်လာ ၆၀ ဖြင့် ပွဲသိမ်းလိုက်တာ ဖြစ်သည်။ အတွေ့အကြုံများစွာရှိသည့် ကပ္ပတိန်၏ အမြော်အမြင်ရှိမှုပင် ဖြစ်သည်။

ဒီဇာတ်လမ်းမှာ အလုပ်သမားခေါင်းက ပြည့်တန်ဆာခေါင်း ဖြစ်သည်။ ကောင်မလေးက ပြည့်တန်ဆာ ဖြစ်သည်။ လုပ်ကြံပွဲကြီး ဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးရိုဏ်းနှင့်
ပတ်သက်နေသည့် သင်္ဘောသား

ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောသည် မူးယစ်ဆေးဝါးရိုဏ်းကြီးတွေရှိရာ တောင်
အမေရိက နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမှာ ဆိုက်ကပ်ထားသည်။ ဒီဆိပ်ကမ်း
မှာ ကုန်တင်တာ ကြာနေသည်။ နိုင်ငံရေး မတည်ငြိမ်မှုကြောင့် အလုပ်
သမားတွေ ဆန္ဒပြလို့ ကုန်တင်တာ ကြာနေသည်။ မိုးရွာလို့ ကုန်တင်
တာကို ရပ်ထားရသည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသားတွေကတော့ လေမလာတာ ကြာတိုင်း
ကောင်း၊ လှေသူကြီးကို လှေသားထောင်း ဆိုတာမျိုးဖြင့် ဘယ်လောက်
ကြာကြာ လကုန်လျှင် လစာရမည်ဆိုပြီး ပျော်နေကြသည်။ ညနေတိုင်း
နိုက်ကလပ်ကို သွားသည်။ နိုက်ကလပ်က ကောင်မလေးတွေနှင့် တွဲပြီး
ကကြသည်။ သောက်စားပျော်ပါးကြသည်။

ဒီဆိပ်ကမ်းမှာ ရက်တွေကြာလာတော့ နိုက်ကလပ်မှာ တွေ့မြင်သူ
တွေနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးနေကြတော့သည်။ နိုက်ကလပ်က အပျော်တမ်း
ကောင်မလေးတွေနှင့် ရင်းနှီးသလို နိုက်ကလပ်ကိုလာပြီး သောက်စား

ပျော်ရွှင်နေသည့် ငွေကြေးချမ်းသာသူ လူကြီးလူကောင်းတွေနှင့်လည်း ရင်းနှီးခင်မင်လာကြသည်။

အိန္ဒိယသင်္ဘောသား ရှုရစ်ဆာဆင်ဆိုသူ အလုပ်သင်အရာရှိနှင့် ခင်မင် ရင်းနှီးလာသူ ဒေသခံ လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်သည် ရှုရစ်ဆာဆင်ကို အကြောင်းပြုပြီး သင်္ဘောကို လာလည်သည်။ ဒေသခံလူမျိုးဖြစ်လို့ အသား မည်းသော်လည်း ဝတ်စားထားတာက အပျံ့စားဖြစ်နေသည်။ အဝတ်အစား ကို စမတ်တကျ ဝတ်ဆင်ပြီး နုက္ကတိုင် အမြဲစည်းသည်။ စိန်လက်စွပ် ကြီးကလည်း တန်ဖိုး ဘယ်လောက်ရှိမှန်း မသိနိုင်သော်လည်း ကွင်းထား သည့်ရွှေစက ၂ ကျပ်သားလောက် ရှိသည်။ ဒေါ်လာငါးထောင်လောက် တန်သည့် ရိုးလက်စံနာရီနှင့် တွဲဆက်ထားသည့် ရွှေလက်ပတ်ကြိုးကြီး ကလည်း ၅ ကျပ်သားခန့်ရှိသည်။ အသက်အရွယ်ကလည်း လေးဆယ် ကျော်မျှသာ ရှိဦးမည်။ သွက်လက်နေသည်။ စပိန်စကားပြောသည်နိုင်ငံ က အင်္ဂလိပ်စကားပြောသူဖြစ်လို့ နိုင်ငံခြားသားသင်္ဘောသားတွေနှင့် မိတ် ဆွေ ဖြစ်နေသည်။

ဒီလူသင်္ဘောကို လာလည်လျှင် သင်္ဘောသားတွေ စားသောက်ဖို့ အစားအသောက်တွေ ဝယ်လာတတ်သလို ကပ္ပတိန်ကို လက်ဆောင်ပေးဖို့ အဖိုးတန် ဝိုင်ပုလင်းတွေ ဘာတွေ ယူလာတတ်သည်။ သင်္ဘောက လုံခြုံ ရေး အစောင့်ကလည်း ဒီလူ သင်္ဘောပေါ်တက်လာလျှင် မစစ်မဆေး သည့်အပြင် အလေးပင် ပြုလိုက်သေးသည်။ မုန့်ဖိုးပိုက်ဆံနှင့် လက်ဆောင် ပစ္စည်း မြိုးမြိုးမြတ်မြတ် ရနေဟန်တူသည်။ ဒီလူလာတိုင်း အတာချီးကုတ် ခေါ် ဂျိမ်းစ်ဘွန်း လက်ဆွဲသေတ္တာကို အမြဲ ဆွဲလာလေ့ရှိသည်။ သင်္ဘော သားတွေ အားလုံးနှင့်လည်း ခင်မင်နေသည်။ သင်္ဘောက ကျွေးသည့် နေ့လယ်စာကိုပင် ဝင်စားသည့်အထိ ခင်မင်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ညနေဘက်မှာ နိုက်ကလပ်မှာ တွေ့ကြပြီဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောက သင်္ဘောသားတွေ သောက်စားထားသည့် ကျသင့်ငွေကို သူက ရှင်းပေးသည့် အခါမျိုးတောင် ရှိသည်။ အတော်ချမ်းသာသူ ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်နေကြသည်။ သူသည် မကြာမီ အမေရိကန်နိုင်ငံကို အလုပ်ကိစ္စ ဖြင့် သွားမည်ဟု ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့လည်း အမေရိကန်ကို ပြန်သွားရမယ်”

“ဟုတ်လား၊ အမေရိကန်ရောက်လျှင် ကျွန်တော့် လက်ကိုင်ဖုန်းကို ခေါ်လိုက်”

သူ့ဖုန်းနံပါတ်ကို ရေးပေးသည်။ သူ့မိတ်ဆွေ ရှုရစ်ဘာဆင်က သိမ်းယူထားလိုက်သည်။ သူသည် နယူးယောက် သို့မဟုတ် ဝါရှင်တန်သို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် သွားရန်ရှိနေသည်ဟု ပြောသည်။ ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောကလည်း ဒီနိုင်ငံက တိရစ္ဆာန်အစာတွေကို အမေရိကန်နိုင်ငံက တောင်ပိုင်း ဆိပ်ကမ်းတွေကို ပို့ပေးနေရသည်။ နောက်တစ်ခေါက် ပို့ပေးရဦးမည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သင်္ဘောထွက်မီရက်တွေမှာ ဂျိမ်းစ်ဘွန်း လက်ဆွဲ အိတ်ကို ဆွဲပြီး မကြာခဏ လာလည်လေ့ရှိသည်။ နောက်နေ့မှာ ဆိပ်ကမ်းမှ သင်္ဘော ပြန်လည်ထွက်ခွာတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း နိုက်ကလပ်မှာတွေ့လို့ အသိပေးလိုက်ကြသည်။ သူကလည်း နောက်တစ်ရက်နှစ်ရက်ဆိုလျှင် အမေရိကန်နိုင်ငံကို သွားမည်ဟု ပြောသည်။ အဲဒီညက ခွဲခွာနှုတ်ဆက်သည့် အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် အဝသောက်စားကြသည်။ ကုန်ကျစရိတ်အားလုံးကို သူက ရှင်းသွားသည်။

နောက်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသည် အဲဒီဆိပ်ကမ်းက ပြန်လည် ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ အာရေဗီယံပင်လယ်ကို မောင်းနှင်ပြီး နှစ်ရက်ခန့် ကြာသည့်အခါ မစွစပီမြစ်ဝကို ရောက်ပြီး ရေကြောင်းပြတက်သည်။

ဖြစ်ထဲကို ဆယ်နာရီမျှကြာအောင် မောင်းဝင်ပြီး နယူးအော်လင်းမြို့ ဆိပ်ကမ်းမှာ ကပ်လိုက်သည်။ ကုန်ချတော့မည် ဖြစ်သည်။

တိရစ္ဆာန် အစာတွေသည် အမှုန်နှင့် အခဲလေးတွေ ဖြစ်လို့ လေပိုက် ဖြင့် စုပ်ပြီး ချမည်ဖြစ်လို့ ကုန်ချတာမြန်မည်။ ကုန်တန်ချိန် တစ်သောင်း ကျော်ကို နှစ်ရက်မျှသာ ကြာမည်ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောသည် နောက်နှစ်ရက် သုံးရက်ကြာလျှင် နယူးအော်လင်းမှ ပြန်ထွက်ရမည်။

သင်္ဘောရောက်လို့ ကုန်ချနေစဉ် နောက်နေ့နံနက်မှာ သင်္ဘောကို သူရောက်လာတော့သည်။ ဟိုနိုင်ငံမှာ သူ့ကို တွေ့ခဲ့ကြရသည့်အတိုင်းမင် ဖြစ်သည်။ စမတ်တကျ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ဂျိမ်းစ်ဘွန်း အိတ်ကို လက် မှာ ဆွဲထားသည်။ သင်္ဘောသားတွေနှင့် တရင်းတနီး နှုတ်ဆက်သည်။ အထူးသဖြင့် သူ့မိတ်ဆွေ ရှုရပ်ဘာဆင်ကို ဖက်လဲတကင်း နှုတ်ဆက် သည်။ ရှုရပ်ဘာဆင်၏ အခန်းမှာ တစ်နေ့ကုန်မျှနေပြီး ညနေစောင်းမှာ ပြန်တော့မည်ဆိုပြီး သင်္ဘောသားတွေကို နှုတ်ဆက်သည်။

သူသည် သင်္ဘောလုံခြုံရေး အစောင့်ကို ဖော်ရွေစွာ နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်မည်ဟု ပြောသည်။ ဒါပေမဲ့ လုံခြုံရေးအစောင့်က သူ့ကို မပြန်ပါနဲ့ဦး ဟု ပြောသည်။ သင်္ဘောပေါ်ကို ဘယ်အချိန်ကရောက်နေမှန်းမသိသည့် အရပ်ဝတ် ဝတ်ထားသည့် အက်ဖ်ဘီအိုင် ရဲနှစ်ယောက်က သူ့လက်ကိုင် အိတ် (ဂျိမ်းစ်ဘွန်းအိတ်)ကို ဖွင့်ခိုင်းသည် ဒီတော့မှ သူသည် သင်္ဘောပေါ် က ခုန်ချပြီး ပြေးဖို့ကြိုးစားသေးသည်။ နောက်ကျသွားသည်။ ရဲတွေက သူ့ကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ကြသည်။

“လူကြီးမင်းကို ဖမ်းလိုက်ပြီ”

သူ့အိတ်ထဲမှာ အလေးချိန် ၀၁:ပိသာခန့်ရှိသည့် ကိုကင်းအမှုန့်တွေ ကို ပလတ်စတစ်အိတ်နှင့် ထည့်ပြီး ယူလာတာ ဖြစ်သည်။ အမေရိကန် ဒေါ်လာ ဆယ်သန်းဖိုးခန့် တန်ဖိုးရှိသည်ဟု သိရသည်။ ရဲတွေသည်

ကပ္ပတိန်ကို သတင်းပို့ပြီး သဘောသား ရှုရတ်ဘာဆင်ကိုပါ ဖမ်းဆီးသွား
လေတော့သည်။ ဘာဆင်က သူဘာမျှ မသိပါဟု ပြောသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်မှာ ဘာဆင် သဘောကို ပြန်ရှောက်လာသည်။
အမှုမှ ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်လာတာဖြစ်သည်။ ရဲစခန်းမှာ သက်သေထွက်
ချက် ပေးခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ရဲက ကပ္ပတိန်ကို ရှင်းပြသည်။

“သူ ဘာမှမသိဘူးဆိုတာ ဟုတ်ပါတယ်။ ဟိုလူက သူမသိအောင်
သူ့အိပ်ခန်းထဲက လော်ကာနောက်မှာ ဝှက်ထည့်ပေးလိုက်တာပါ”

ရဲတွေပြောပြချက်အရ ဟိုနိုင်ငံက သတင်းပို့လို့ ဒီလူနောက်ကို
နောက်ယောင်ခံလိုက်နေခဲ့တာ ကြာပြီဟု ဆိုသည်။ ဒီလူသည် သဘောသား
တွေကို မိတ်ဆွေဖွဲ့သည်။ သဘောသား၏ အခန်းထဲက တစ်နေရာမှာ
သဘောသား မသိအောင် မူးယစ်ဆေးဝါးအထုပ်ကြီးကို ထားခဲ့သည်။
အခု ပြန်လာယူတာမှာ အဖမ်းခံရတာ ဖြစ်သည်။ သဘောသားတွေ
သတိထားရမည့်လူမျိုး ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ မူးယစ်ဆေးဝါးဝိုက်ကြီးတွေနှင့် အရောင်းအဝယ် ကွန်
ယက်ကြီးတွေထဲမှာကိုက လျှို့ဝှက်သည်။ သတင်းပေးတွေ ရှိနေပြီး ဖြစ်
သည်။ ဒီအတွက် အမေရိကန်သည် လစာဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ
အကုန်အကျခံပြီး ရုပ်ဖျက်ဝန်ထမ်းတွေ ခန့်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ သဘော
က လုံခြုံရေး အစောင့်သည်ပင် အက်ဖ်ဘီအိုင်ရဲသား ဖြစ်နေသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင်
ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ဂျပန်နိုင်ငံမှာ မော်တော်ကားခိုးသည့် သင်္ဘောသားများ

ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောသည် ဂျပန်ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုမှာ သစ်လုံးတွေ ချနေတာ တစ်ယုတ် ဆယ်ရက်ခန့်ကြာနေသည်။ ဆိပ်ကမ်းမှာ ရက်ကြာနေသောအခါ ဆိပ်ကမ်းအနီးမှာ ရှိသည့် ချုံပုတ်ထဲက အဖြူရောင် မော်တော်ကား တစ်စီးကို စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။

ချုံပုတ်ထဲ မောင်းဝင်ပြီး ကားပေါ်မှာ ချစ်ပွဲဝင်နေကြသည့် စုံတွဲလို ထင်ခဲ့ကြသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှာ ဒါမျိုးတွေ ခဏခဏ ကြုံတွေ့ရလို့ စိတ်မဝင်စားဘဲ နေခဲ့ကြသည်။ ဒီမော်တော်ကားကို ဒီနေရာမှာ နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေရသည့်အတွက် စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။ ချုံထဲကိုဝင်ပြီး ကားကို ကြည့်ကြသည်။

နီစန်းလော်ရယ် အမျိုးအစား ဖိမ်ခံကားကြီး ဖြစ်နေသည်။ မော်ဒယ် နိမ့်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူ့ခေတ်သူ့အခါက အတော်ကောင်းခဲ့သည့် ကားမျိုး ဖြစ်သည်။ တံခါးတွေကို သော့ခတ်မထားသည့်အပြင် စက်နှိုး

ရန် အသင့်ဖြစ်အောင် သော့တန်းလန်းတွေ့ရသဖြင့် ကားပေါ်တက်ပြီး စက်နှိုးကြည့်သည်။ တဂီးဂီးမြည်ပြီး စက်မနိုးဖြစ်နေသည်။ ဘက်ထရီအား ကုန်နေတာ သိလိုက်သည်။ ဆီတိုင်ကီထဲမှာ ဆီလက်ကျန် ရှိနေသည်။ ချုံထဲက အပြင်ကို တွန်းထုတ်လိုက်ကြသည်။

လမ်းမပေါ်ရောက်သောအခါ တွန်းနှိုးကြသည်။ စက်နှိုးသွားလေတော့ သည်။ အရမ်းပျော်သွားကြသည်။ ကားပေါ် ဝိုင်းအုံတက်ပြီး ဆိပ်ကမ်း အနီးမှာ လျှောက်မောင်းကြသည်။ မြို့တွင်းသည် ဆိပ်ကမ်းနှင့် အတော် လှမ်းသည့်အပြင် မြို့တွင်းကို မမောင်းရဲလို့ ဆိပ်ကမ်းဝင်းထဲမှာပဲ ပတ် မောင်းနေကြသည်။ ကားထဲမှာ ဆီနည်းနေပြီဖြစ်လို့ ဆီအပြည့် ထည့်ထား လိုက်ကြသေးသည်။ သင်္ဘောအနီးမှာ ရပ်ထားသည်။

သင်္ဘောထွက်မည့်နေ့မှာ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်က သင်္ဘောသားတွေ ပိုင်သည့် မော်တော်ယာဉ်ကို သင်္ဘောပေါ် တင်ယူသွားရန် မေတ္တာရပ်ခံ သည်။

“ခင်ဗျားတို့ကားကို ပြန်ယူသွားပါ”

ဒီတော့မှ ပြဿနာက စတော့သည်။ သင်္ဘောသားတွေက မိမိတို့ ပိုင်ကား မဟုတ်ကြောင်း။ ချုံထဲက တွန်းထုတ်ပြီး အပျော်စီးနေကြခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်က တအံ့တဩ ပြောသည်။

“ဟာ ပြဿနာပဲ၊ ချုံထဲမှာ သူဟာသူနေတာ ခင်ဗျားတို့ ဘာဖြစ်လို့ သွားယူတာလဲ။ အဲဒီကားကို ပိုင်ရှင်က မလိုချင်တော့လို့ စွန့်ပစ်ထားတာ၊ ဂျပန်မှာ အဲဒီလို စွန့်ပစ်လို့ မရဘူး၊ အခကြေးငွေပေးပြီး စနစ်တကျ ဖျက်စီးပစ်ရမယ်။ ဖျက်ဆီးခ မပေးနိုင်လို့ ချုံထဲမှာ လာပစ်ထားတာ၊ ရဲက ပိုင်ရှင်ကို စုံစမ်းနေဆဲ ဖြစ်မယ်။ အဲဒီကားကို ခင်ဗျားတို့က ယူစီး တော့ ခင်ဗျားတို့ကား ဖြစ်သွားပြီ၊ ဆိပ်ကမ်းမှာ ထားခဲ့လို့ မရဘူး။ သင်္ဘောပေါ် တင်ယူသွားပါ”

ဒီတော့မှ ကားကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ကြသည်။ ပိုင်ရှင်ကို ဖော်ထုတ်လို့ မရနိုင်အောင် စနစ်တကျ ဖျက်ဆီးထားတာ တွေ့ရသည်။ နံပါတ်ပြားမရှိရှိသာမက အင်ဂျင်နီယာကိုပါ ကျောက်စက်ဖြင့် ပွတ်တိုက်ဖျက်ဆီးထားသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံမှာ ကားဟောင်းတစ်စီးကို ဖျက်ဆီးခပေးရတာဟာ ကားသစ်တစ်စီး ဝယ်ရတာလောက် ကုန်ကျစရိတ်ရှိသည်ဟု သိရသည်။ အဲဒါကြောင့် မသုံးလိုတော့သည့် ကားကို ချုံပုတ်ထဲ လာပစ်ထားတာ ဖြစ်သည်။ အဲဒီပြဿနာအထုပ်ကိုမှ ကျွန်တော်တို့က ဆွဲထုတ်ပြီး ဆော့မိကြတာ ဖြစ်သည်။ အခုတော့ ပြဿနာဖြစ်ပြီ။ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟု တိုင်ပင်ကြသည်။

“ထားခဲ့လို့ မရလျှင် ယူသွားမယ်၊ သင်္ဘောပေါ်တင်ကွာ”

သင်္ဘောပေါ်ကို တင်မလို့ ကရိန်းတွေ ဘာတွေ ပြင်ဆင်နေတော့မှ နောက်ထပ် ပြဿနာတစ်မျိုး တိုးလာပြန်သည်။ ပြဿနာကို တင်ပြလာသူက အကောက်ခွန်အရာရှိ ဖြစ်သည်။ မော်တော်ယာဉ်နှင့် ပတ်သက်သည့် စာရွက်စာတမ်းတွေကို တောင်းသည်။

“ကုန်ထုတ်လိုင်စင်ပြပါ၊ ရောင်းခွန်၊ ဝယ်ခွန် ဆောင်ထားတဲ့ စာရွက်တွေ ပြပါ”

ပြဿနာက မသေးဘူးဆိုတာ သိလိုက်ကြသည်။ ဂျပန်အရာရှိတွေသည် အင်္ဂလိပ်စကားကို အလုပ်ဖြစ်အောင် မပြောနိုင်ကြသည့်အပြင် လုပ် ထုံး လုပ်နည်းကို အသေကိုင်ပြီး စာအုပ်ကြီးအတိုင်း လုပ်လေ့ရှိသဖြင့် ပြဿနာကမပြီး ဖြစ်နေသည်။ သင်္ဘော ထွက်ခွင့်မရ ဖြစ်နေသည်။ ဆိပ်ကမ်းမှာ တစ်ရက်ပိုကြာသွားလျှင် သင်္ဘောပိုင်ရှင်က မေးတော့မည် ဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ်စကားကို ကျွမ်းကျင်စွာပြောနိုင်သည့်အပြင် ပြဿနာကို

အစအဆုံးသိနေသည့် ဒေသကိုယ်စားလှယ်ကို အကူအညီတောင်းရတော့သည်။

“ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ကျွန်တော်တို့ကို ကူညီပါဦး”

“ခင်ဗျားတို့ကလည်း အေးအေးဆေးဆေး မနေနိုင်ကြဘူး၊ လက်ဆော့ ခြေဆော့ လုပ်ကြတဲ့ လူတွေပဲ၊ ညသန်းခေါင်လောက်မှာ သဘောထွက်ပါ၊ ညအမှောင်မှာ သဘောပေါ်ကို တင်ယူသွားပေတော့။ ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာ အလယ်ခေါင်ရောက်လျှင် ရေထဲကိုပစ်ချလိုက်ပေတော့၊ နောက်ပိုင်း ပြဿနာကို ကျွန်တော် ကြည့်ရှုင်းလိုက်မယ်”

တော်ပါသေးရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးရယ်။ ညနေ ၄ နာရီမှာ ထွက်မည့် သဘောသည် ညအမှောင်ကို စောင့်နေရသည့်အတွက် ၁၀ နာရီခန့် နောက်ကျခံပြီး ထွက်လိုက်ရသည်။ သဘော အဝင်အထွက် မရှိသည့် ဆိပ်ကမ်းဖြစ်လို့သာ တော်ပေတော့သည်။ သာဓကတလို ကြည့်မြင်တိုင်လို ဆိပ်ကမ်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ဆူးလေလို ဆိပ်ကမ်းဆိုလျှင် နောက်တစ်စီးအတွက် ချက်ချင်းနေရာဖယ်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။ ကံတရားသည် ကိုယ့်ဘက်မှာ ရှိနေသေးသည်။

“အော် သတိရလို့ သတိပေးရဦးမယ်။ ဖော်တော်ကားကို ရေထဲပစ်မချမီ ဆီတွေအားလုံး ထုတ်ပစ်နော်၊ ဓာတုဆေးရည်နဲ့ သေသေချာချာ ဆေးပြီးမှ ပစ်ချပါ။ ပင်လယ်ထဲမှာ ဆီကွက်ကြီးပေါ်လာလို့ ပြိုလ်တုက ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူပြီး အဖမ်းခံနေရဦးမယ်”

အောင်မယ်လေး၊ ကျေးဇူး အခါတစ်ရာလောက် တင်လိုက်တာ ကျေးဇူးရှင်ကြီးရယ်။ အဲဒီပြဿနာက ဖြစ်ပြီဟောဆိုလျှင် ဒေါ်လာသန်းနှင့် ချိပြီး ဒဏ်ရိုက်ခံရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာကို ပတ်ကြည့်နေကြသည့် ပြိုလ်တုတွေသည် ၂၄ နာရီလုံး ကမ္ဘာကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး မြေပြင်က စောင့်ကြည့်နေကြသည့် စခန်းတွေကို ပေးပို့နေကြသည်။ ပင်လယ်ပြင်

ထဲကို အမှိုက်၊ စက်သုံးဆီ၊ ဓာတုဆေးရည်၊ ပလတ်စတစ်သွန်ချ၊ ပစ်ချ
သည့် သင်္ဘောတွေကို ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူပြီး ဒဏ်ရိုက်နေသည်။ အဲဒီလို
ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် သင်္ဘောကုမ္ပဏီ ဒေဝါလီခံရသည့်အခြေ ဆိုက်သွားနိုင်သည်။

“စိတ်ချပါ ခင်ဗျာ၊ ဒီဗြဟ္မာကြီး ဦးခေါင်းကို အရောင်မထွက်၊
အနံ့မထွက်နိုင်အောင် ပိပီရီရီ အစပျောက်ပစ်လိုက်ပါ့မယ်”

“အိုကေ ဒုန့်ဝါရီ ဗွန် ဗွိုင်းရေချီ”

ဒေသကိုယ်စားလှယ်က ကောင်းပြီ၊ မစိုးရိမ်နဲ့ ကံကောင်းသည့်
ရေကြောင်းလမ်းခရီး ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးခဲ့ပြီး သင်္ဘောကို ထွက်
ခွာခွင့် ပြုလိုက်သည်။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်တွေရဲ့ အလစ်မှာ မော်တော်
ကားကို သင်္ဘောပေါ်တင်ပြီး တာပေါ်လင်ဖြင့် အုပ်ထားလိုက်သည်။
ညအမှောင်ရောက်ချိန်မှာ ဆိပ်ကမ်းက ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ ပစိဖိတ်
သမုဒ္ဒရာအလယ်ခေါင်ကို ရောက်လျှင် ကားကို ရေထဲပစ်ချရဦးမည်။
ဆီတွေထုတ်ပြီး ဓာတုဆေးရည်ဖြင့် သန့်ရှင်းရေး လုပ်ရဦးမည်။ အလုပ်
များရသည့်အထဲမှာ အလုပ်ပိုသွားတာ ဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင်
ကောင်းတာဖြစ်မည်။

အချစ်လုရာမှ လူသတ်မှု ဖြစ်သည့် သင်္ဘောသား

သင်္ဘောကြီးသည် ဟောင်ကောင်ဆိပ်ကမ်းကို ဝင်မည့်နေ့တွင် တက်မကိုင် သင်္ဘောသား မိုဟာမက်အာနမ် အိပ်ရာက ထမလာသည့်အတွက် တာဝန်ကျသင်္ဘောသားက သွားနှိုးသည်။ အိပ်ခန်းကို အတွင်းက သော့ခတ်ထားသည့်အတွက် အထူးသော့ (မာစတာကီး)ဖြင့် ဖွင့်ပြီး ဝင်ကြည့်သည်။ မိုဟာမက်အာနမ်သည် သူ့အိပ်ရာပေါ်မှာ ပက်လက် အနေအထားဖြင့် သေနေတာကို တွေ့ကြရသည်။ အိပ်ခန်းတွင်းမှာလည်း အသက်ရှူကြပ်သည့် အနံ့ဆိုးတစ်မျိုးကို ရှူရှိုက်ကြရသည်။

သင်္ဘောကပ္ပတိန်သည် ဟောင်ကောင်ဆိပ်ကမ်း အာဏာပိုင်ကို အသိပေး အကြောင်းကြားသည့် ကြေးနန်းပို့သည်။ ဟောင်ကောင်က ကြေးနန်းတစ်စောင် ချက်ချင်းပြန်ဝင်လာသည်။ ပြန်ဝင်လာသည့် ကြေးနန်းက တိုတိုဖြတ်ဖြတ်ရေးထားသည်။

(အလောင်းကို မထိမကိုင်ပါနဲ့၊ အခန်းပိတ်ထားပါ)။

သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းကို ဝင်ကပ်လိုက်သည်နှင့် သင်္ဘောဆိပ်ကမ်း အာဏာပိုင်အဖွဲ့နှင့်အတူ ဟောင်ကောင်ရဲတွေ၊ စုံထောက်တွေ သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာကြသည်။ သေသူသင်္ဘောသား၏ အခန်းကို ဖွင့်ပြီး ခေံဆေးကြသည်။

အခန်း၏ အနေအထားနှင့် အလောင်းတည်နေပုံကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူကြသည်။ အိပ်ခန်းအတွင်းက အလွန်ပြင်းထန်သည့် ပိုးသတ်ဆေးတစ်မျိုး၏ အနံ့နှင့် အလောင်းအနေအထားကြောင့် လူသတ်မှု ဖြစ်သည်ဟု စုံထောက်တွေက အဖြေထုတ်သည်။

သေသူသင်္ဘောသား အာနမ်သည် ကျန်းမာရေးကောင်းပြီး ယောက်ျားပီသသော လူချောလူဖြောင့် ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးတွေ သင်္ဘောပေါ်ကို တက်သော ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့ဆိပ်ကမ်းလို နေရာကို သင်္ဘောဆိုက်ကပ်မိပြီဆိုလျှင် သင်္ဘောသား မိုဟာမက်အာနမ်၏အနားမှာ အမျိုးသမီးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်အောင် ဆွဲဆောင်မှုရှိသူ ဖြစ်သည်။ သူတို့လူမျိုး သင်္ဘောသားအချင်းချင်းတောင် မနာလိုအဖြစ်ခံရသူ ဖြစ်သည်။

စုံထောက်တွေသည် သေသူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သည့် စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်၊ တံခါးလက်ကိုင်ဘု စသည့် နေရာတွေက လက်ဗွေရာတွေကို ကူးယူသည်။ သေသူ၏ လက်ဗွေရာတွေနှင့် တိုက်ဆိုင် စစ်ဆေးသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တွေ့ရှိရသည့် လက်ဗွေရာအသစ်တွေသည် သေသူ၏လက်ရာနှင့် မတူသည့်အတွက် အခန်းတွင်းမှာ တွေ့ရှိရသည့် ပူပူနွေးနွေး လက်ဗွေရာတွေသည် လူသတ်သမား၏ လက်ဗွေရာဖြစ်ရမည်ဟု ကောက်ချက်ဆွဲကြသည်။

“ကပ္ပတိန်မှစပြီး အရာရှိနှင့် သင်္ဘောသားအားလုံး လက်နှစ်ဘက်ကို စင်အောင် ဆေးပြီး ရုံးခန်းမှာ လာရောက်စုရုံးပါ”

သင်္ဘော၏အခန်းတိုင်းမှာ တပ်ဆင်ထားသည့် စပီကာမှ အင်္ဂလိပ်၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ မင်ဒရင်း (တရုတ်) ဘာသာသုံးမျိုးဖြင့် ကြေညာချက်အသံ ထွက်လာသည်။ စုံထောက်တွေက သင်္ဘောသားတွေ၏ လက်ဗွေပုံစံတွေကို ယူတော့မည် ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောသားတွေသည် မိမိတို့ လုပ်လက်စ

အလုပ်တွေကို ချထားပြီး လက်တွေ့လာပေးကြရသည်။ အဲဒီမှာ လူသတ် တရားခံကို မိလိုက်တော့သည်။

အရာရှိစားပွဲထိုး ဗဟာဒီ (မာလစ်ဗဟာဒီ) ကို ဖမ်းဆီးလိုက်တော့ သည်။ ဗဟာဒီက ငြင်းသေးသည်။ သို့သော် ဖြစ်နိုင်ချေရှိသည့် အကြောင်း ခြင်းရာအစုံကို သိထားသည့် ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိနှင့် သင်္ဘောသားတွေ အားလုံးက သံသယမျက်လုံးတွေဖြင့် ဗဟာဒီကို ဝိုင်းကြည့်ကြသောအခါ ဗဟာဒီသည် မငြင်းတော့ဘဲ ဝန်ခံသည်။ *

“ကျွန်တော်သူ့ကို စိတ်နာလို အဆိပ်ငွေ့ရှူခိုင်းပြီး သတ်လိုက်မိ တယ်”

ဒီတော့မှ စားပွဲထိုး မာလစ်ဗဟာဒီက တက်မကိုင် မိုဟာမက်အာနမ် ကို စိတ်နာသည့် ကိစ္စကို သတိရလာကြသည်။ အော် ဒါကြောင့်ကိုးဟု သက်ပြင်းချလိုက်ကြသည်။

သင်္ဘောကြီး ဘန်ကောက်ဆိပ်ကမ်းကို ဝင်ကပ်လိုက်တယ်ဆိုလျှင် ပဲ သင်္ဘောပေါ်ကို အချောအလှတွေ နှစ်ဆယ်ကျော်လောက် တက်လာကြ သည်။ အချောအလှတွေထဲမှာ ထိုင်းရုပ်ရှင်မင်းသမီးလောက်ချောသည့် ကောင်မလေးတစ်ယောက် ပါသည်။

သင်္ဘောပေါ် တက်လာသည့် အချောအလှတွေကို တစ်ယောက် တစ်ပေ့စီ ဝိုင်းဆွဲလိုက်ကြတာ လူစေ့အောင်တောင် မရလိုက် ဖြစ်သွား သည်။ အလုပ်များနေလို့ မရလိုက်သည့်အထဲမှာ တက်မကိုင် မိုဟာမက် အာနမ်လည်း ပါသည်။ နောက်ထပ် တက်လာမည့် အုပ်စုကို မျှော်နေရ တော့သည်။

အဲဒီအထဲမှာ ကံကောင်းထောက်မလို ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလောက်ချော သည့် ကောင်မလေးကို စားပွဲထိုး မာလစ်ဗဟာဒီက ရသွားသည်။ ဒီသတင်း ကို ကြားသည့် မိုဟာမက်အာနမ်က ဗဟာဒီ၏အခန်းကို သွားပြီး ကောင်

လေးကို ကြည့်သည်။ ဟုတ်ပါ၊ စားပွဲထိုး ဗဟာဒီနဲ့ မထိုက်တန်အောင်
ချောသူလေး ဖြစ်နေသည်။ ဗဟာဒီက အသားမည်းမည်း၊ ရုပ်ရည်နည်း
နည်း၊ ရာထူးကလည်း စားပွဲထိုးဖြစ်နေလို့ ဒီကောင်မချောချောလေးသည်
မိမိလို ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သာ ထိုက်တန်သည်လို့ အာနမ်က မနာလို ဖြစ်သွား
သည်။ ကာယကံရှင် အချောအလှ ကောင်မလေးကလည်း အာနမ်ကို
မြင်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ အာနမ်ကို စိတ်ညွတ်သွားသည်။ လက်ခံထားမိ
သည့် ဗဟာဒီကို ခွာချင်သည့်စိတ် ပေါက်သွားသည်။ ပြည့်တန်ဆာမတို့
၏ သဘာဝအတိုင်း ပိုက်ဆံရတာချင်းတူလျှင် ချောချောလှလှ တောင့်
တောင့် ဖြောင့်ဖြောင့် ယောက်ျားနဲ့သာ အတူအိပ်ချင်သည်။

ဒီပြဿနာသည် နေ့မကူးမီပင် အကောင်အထည် ပေါ်လာတော့
သည်။ ကောင်မလေးသည် ဗဟာဒီ၏ အခန်းက ပြန်ထွက်လာခဲ့ပြီး
အာနမ်၏အခန်းကို ရောက်လာတော့သည်။ ဗဟာဒီက အာနမ်ကို မကျေ
နပ်လို့ သူ့ကောင်မလေးကို လာပြန်ခေါ်သည်။

“သူငယ်ချင်း သစ္စာမဖောက်ပါနဲ့၊ ငါ့ကောင်မလေးကို ပြန်ပေးပါ”
“ငါခေါ်တာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ဖာသာလာတာ၊ ရအောင်ခေါ်သွားလေ”

ကောင်မလေး ကိုယ်တိုင်က ဗဟာဒီကို မကြိုက်တော့ဘဲ အာနမ်ကို
ကြိုက်နေပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် ခေါ်လို့မရ ဖြစ်သွားသည်။ ဒီကိစ္စဟာ
ဗဟာဒီက အာနမ်ကို သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင် စိတ်နာပြီး အရှက်ရစေ
ခဲ့သည့် ကိစ္စ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဗဟာဒီက ကောင်မလေးကို လက်မလွတ်ချင်လို့
သူ့ကြေးပိုပေးပါ့မယ်လို့ ကမ်းလှမ်းတာကိုတောင် ကောင်မလေးက မလိုက်
သည့်အပြင် ရှင်ကို မကြိုက်ဘူး၊ ဒီအစ်ကိုကိုပဲ ကြိုက်တယ်လို့ ပြောလိုက်
သည့် စကားစာ လူသတ်မှု ဖြစ်စေခဲ့သည်။

“ဘယ်လို သတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါ”

“မနေညက သူ့အိပ်ခန်းတံခါးကို ခေါက်လိုက်ပါတယ်။ တံခါးပွင့်သွားတော့ သူ့အိပ်ခန်းထဲကို ကျွန်တော် အမြန်ခုန်ဝင်လိုက်ပါတယ်။ အသင့်ယူလာတဲ့ ပိုးသတ်ဆေးဇူးနဲ့ သူ့နှာခေါင်းကို မှုတ်လိုက်ပါတယ်။ သူမူးပြီး လဲကျသွားတတ်။ **တွေ့ချီယူပြီး သူ့အိပ်ခင်းပေါ်** တင်လိုက်ပါတယ်။ သေချာအောင် အဝတ်မှာ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့ **သွတ်ပြီး နှာခေါင်း**ကို ဖိထားပါတယ်။ အသက်မရှိဘူးဆိုတာ သေချာတော့မှ သူ့ဗာသု နှလုံးရောဂါနဲ့ သေလေဟန် အိပ်ရာပေါ်မှာ ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ပုံစံ **လုပ်ထားခဲ့ပါတယ်။**

လူသတ်ကြောင်း ဖြောင့်ချက်ပေးသည့်အပြင် အသုံးပြုခဲ့သည့် အာဆင်နိတ် အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့ဘူးကို ပြသည်။ သေသူ၏ နှာခေါင်းကို အုပ်ခဲ့သည့် အဝတ်စုတ်ကိုပါ အမှိုက်ပုံးထဲက ယူပေးသည်။ သူ့ကို ထောင်ချမည်ဆိုလျှင် ဟောင်ကောင်မှာမချဘဲ သူ၏ မိခင်နိုင်ငံက ထောင်မှာသာ ချပါရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။

အရောအလှကောင်မလေးက နောက်ထပ်တစ်ခေါက် ဘန်ကောက်ကို သင်္ဘောရောက်လျှင် လက်ခံဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းပါ့မည်လို့ ကတိပေးလိုက်ပါလျက် ပြိုင်ဖက်ကို သတ်လိုက်မိခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ခေါက် ဘန်ကောက်ကို ရောက်လျှင် အလားတူ ပြဿနာ ထပ်ဖြစ်မှာစိုးလို့ မယားလုဖက်ကို ကြိုတင်ပြီး အပြတ်ရှင်းပစ်လိုက်တာ ဖြစ်မည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

မြန်မာကျပ်စေ့ ဂျပန်မှာ တွေ့လို အပမ်းခဲရ

ကျွန်တော်နှင့် သင်္ဘောသားတစ်စုသည် ဂျပန်နိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုမှာ သင်္ဘောတက်ကြသည်။ မြန်မာသင်္ဘောသားတွေချည်း အမှုထမ်းနေသော သင်္ဘောကို သွားတက်ကြတာ ဖြစ်သည်။ အိမ်ကို ပြန်ကြမည့် မြန်မာသင်္ဘောသားငါးယောက်အစား ကျွန်တော်တို့ ငါးယောက်က လူစားလာရောက်ကြတာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ရောက်သည့် နံနက်မှာပင် အိမ်ကို ပြန်ကြမည့်သူတွေက သင်္ဘောကဆင်းပြီး လေဆိပ်ကို ဆင်းသွားကြတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ငါးယောက်က နံနက် ၈ နာရီမှာ ရောက်သည်။ အိမ်ကို ပြန်ကြမည့် သူတွေကလည်း လွဲပြောင်းပြီးတာနဲ့ နံနက် ၉ နာရီလောက်မှာ သင်္ဘောက ဆင်းသွားကြသည်။ သင်္ဘောဆိပ်ရှိရာမြို့၏ လေဆိပ်မှ တိုကျိုကို သွားကြလိမ့်မည်။ တိုကျိုမှ စင်္ကာပူကို သွားကြမည် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် လူဟောင်းထံမှ ကုမန်းကတန်း လက်ခံယူထားလိုက်သည့် လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ပစ္စည်းနှင့် စာရွက်စာတမ်းတွေကို စစ်ဆေးနေစဉ်မှာပင် သင်္ဘောပေါ်ကို ဂျပန်ရဲတွေ ရောက်လာပြီး အိပ်ခန်းတွေနှင့် ရုံးခန်းတွေကို စစ်ဆေးသည်။

ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နေသည့် ရုံးခန်းကို စစ်ဆေးချင်သည်ဆို၍ စစ်ဆေးခိုင်းလိုက်သည်။ အိပ်ခန်းကိုတော့ လိုက်မပြနိုင်လို့ အခန်းသော့

ပေးပြီး စစ်ဆေးခိုင်းလိုက်သည်။ ကျွန်တော့် အိပ်ခန်းနှင့် ရုံးခန်းသည် အပေါ်ထပ်နှင့် အောက်ထပ် ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော် အလုပ်မအားသေး လို့ စားပွဲထိုး သင်္ဘောသားက လိုက်ပြပေးသည်။ မကြာမီ စစ်ဆေးပြီးလို့ ဘာမှ မထူး၊ ဘာမှမတွေ့ဆိုပြီး အိပ်ခန်းသော့ ပြန်ပေးသည်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်နှင့်အတူ လာခဲ့သူ တက်မကိုင်တစ်ယောက် အိပ်ခန်းထဲက မြန်မာကျပ်စေ့ တစ်စေ့တွေ့လို့ အဲဒီသင်္ဘောသားကို ဂျပန် ရဲက ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသည်ဆိုသည့် သတင်းကို ရသည်။ အခုမှ သင်္ဘောပေါ်ရောက်သည့် သင်္ဘောသား၏ အိပ်ခန်းထဲက မြန်မာပိုက်ဆံ ကျပ်ပြားစေ့တွေ့လို့ ဖမ်းတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုကြောင့်ပါလိမ့်လို့ တွေးရ တော့သည်။

ညနေစောင်းမှ အဲဒီသင်္ဘောသားနှင့် ဒေသကိုယ်စားလှယ်တို့ သင်္ဘော ကို ပြန်ရောက်လာကြသည်။ အပြစ်မရှိလို့ ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်လာခဲ့တာ ဟု သိရသည်။ အပြစ်ရှိတာ မရှိတာ အသာထား၊ မြန်မာပိုက်ဆံ ကျပ်ပြား စေ့ကြောင့် အဖမ်းခံရသည့် ကိစ္စကို ရှင်းပြခိုင်းရတော့သည်။

“ကျွန်တော့် အခန်းကို ရှာမယ်ဆိုလို့ ခွင့်ပြုလိုက်တယ်၊ စာရေးစားပွဲ အံ့ဆွဲထဲက ကျပ်ပြားစေ့တစ်စေ့ တွေ့သွားတယ်၊ ရဲက သူတို့မှာ ပါလာတဲ့ ကျပ်ပြားစေ့တွေနဲ့ တူသလားဆိုပြီး တိုက်ကြည့်တယ်၊ တူတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်တော့တာပဲ၊ ဘာမှပြောလို့မရဘူး၊ သူတို့ အင်္ဂလိပ်စကားလည်း နားမလည်ဘူး၊ ကျွန်တော် အခုမှ သင်္ဘောပေါ် ရောက်တာပါ၊ အဲဒီပိုက်ဆံဟာ ကျွန်တော့်ပိုက်ဆံမဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောတာ နားမလည်ဘူး၊ အတင်းဆွဲခေါ်သွားကြတယ်”

“မင်း ပစ္စည်းဟုတ်တာ၊ မဟုတ်တာ အသာထားစမ်းပါ၊ မြန်မာကျွန် ပြားစေ့က ဂျပန်နဲ့ ဘယ်လို ပြဿနာတက်နေလို့လဲ”

“မသိပါဘူးဗျာ”

ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်က မသိဘူးဆိုတော့ သိသူ ဒေသကိုယ်စား လှယ်ကို မေးရတော့သည်။ ဒေသကိုယ်စားလှယ်ကလည်း အင်္ဂလိပ်စကား သိပ်မကျွမ်းသူ ဖြစ်လို့ ဒီဇာတ်လမ်းကို လိပ်ပတ်လည်အောင်၊ နားထောင် သူ ဇာတ်ရေလည်အောင် မနည်းကြိုးစားပြီး ရှင်းပြရသည်။

“မြန်မာပိုက်ဆံ ကျပ်ပြားစေ့ဟာ ဂျပန်ယန်းငါးရာစေ့နဲ့ အရွယ် အစား အထူအပါး၊ အလေးချိန် တိတိကျကျ တူနေတယ်၊ မြန်မာကျပ်ပြား စေ့ကို ဆလွတ်မရှင်းထဲ ထည့်ပြီး ယန်းတစ်ရာတန် ပစ္စည်းဝယ်ရင် ဆလွတ်မရှင်းက ဂျပန်လေးရာပြန်အမ်းပြီး ဝယ်တဲ့ ပစ္စည်းပါ ထုတ်ပေး တယ်။ အဲဒါဖြစ်နေတာကြာပြီ၊ ဘာပိုက်ဆံမှန်းမသိလို့ စုံစမ်းနေခဲ့တာ”

ဘာပိုက်ဆံမှန်းမသိလို့ စုံစမ်းနေခဲ့တာ ကြာပြီ၊ မြန်မာပိုက်ဆံလို့ သိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မြန်မာသင်္ဘောသားတွေရှိတဲ့ သင်္ဘောတွေကို တက်ရောက်ရှာဖွေတာ ဖြစ်သည်။ ဒီသင်္ဘောက တွေ့လို့ သင်္ဘောသားကို ဖမ်းဆီးတာ ဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ အဖမ်းခံရသည့် သင်္ဘောသားက ဒီနေ့ မနက်မှ သင်္ဘောပေါ်ကိုရောက်သူ ဖြစ်သည်။ ဒီပိုက်ဆံ ကျပ်ပြားစေ့သည် ဒီနေ့နံနက်ကပင် အိမ်ကို ပြန်သွားသည့် သင်္ဘောသား၏ပိုက်ဆံ ဖြစ်နိုင် သည်။

စင်္ကာပူ၊ ဂျပန်နှင့် အမေရိကန်တို့ကဲ့သို့ ဇေတ်မီတိုးတက်သည့် နိုင်ငံကြီးတွေရဲ့ လမ်းဘေးတွေမှာ၊ ကားဂိတ်တွေမှာ သင်္ဘောဆိပ်တွေမှာ ဆလွတ်မရှင်းလို့ခေါ်သည့် အလိုအလျောက် ဈေးရောင်းမှန်ပုံးတွေ ရှိသည်။ ပိုက်ဆံထည့်ပြီး မိမိလိုချင်သည့် ပစ္စည်း၊ ရုပ်ပုံကလေးကို ဖိနှိပ်လိုက်ပါက ပိုက်ဆံနုလျှင် ပြန်အမ်းသည်။ ပစ္စည်းထုတ်ပေးသည်။ ပိုက်ဆံလိုနေလျှင် အသံပြုပြီး လိုနေသည့် ပိုက်ဆံကို ထပ်တောင်းသည်။ လိုတာကို ထပ် ထည့်လိုက်တော့မှ ပစ္စည်းထုတ်ပေးသည်။ အဲဒီမှန်ပုံးထဲမှာ ဘီယာ၊

အချို့ရေ၊ စီးကရက်၊ ချောကလက်၊ သကြားလုံး၊ ချွေးသုတ်တစ်ရှူးစက္ကူ၊ စသည်ဖြင့် ရှိနေသည်။ ရောင်းသူမဲ့ ဈေးဆိုင်လေးဖြစ်သည်။

ဂျပန်နိုင်ငံက ဆလွတ်မရှင်း မှန်ပုံးထဲကို မြန်မာပိုက်ဆံ ကျပ်ပြား စေ့ကို ထည့်ပြီး ယန်းတစ်ရာတန် ပစ္စည်းကို ဝယ်လိုက်ပါက လိုချင်သည့် ပစ္စည်းကို ထုတ်ပေးသည့်အပြင် ဂျပန်ပိုက်ဆံ ယန်း ၄၀၀ ပြန်အမ်းသည်။ ယန်း ၄၀၀ သည် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၄ ဒေါ်လာနီးပါးရှိသည်။ အဲဒီလို ခံနေရတာ ကြာပြီဖြစ်လို့ ဒီပိုက်ဆံ ဘယ်နိုင်ငံကလဲလို့ အပူတပြင်း လိုက်လံစုံစမ်းနေခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

အဖမ်းခံရသည့် သင်္ဘောသား၏ အခန်းမှာ နေသွားခဲ့သည့် သင်္ဘော သားသည် ဂျပန်နိုင်ငံလုပ် အဆာဟိအရက်ကို ဗွက်ပေါက်အောင် သောက် သွားခဲ့သည်။ မိုင်ဆဲဗင်းစီးကရက်ကို ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအထက်မှာ လေထု ညစ်ညမ်းအောင် ဖွာသွားခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ သူကတော့ အခုလောက် ဆိုလျှင် တောင်တရုတ်ပင်လယ်ပြင်ကို ဂျက်လေယာဉ်ကြီးစီးပြီး ဖြတ်ကျော် နေရောမည်။ ညနေမိုးချုပ်လျှင် စင်္ကာပူကို ရောက်သွားတော့မည် ဖြစ်သည်။

ဒေသကိုယ်စားလှယ်၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကြောင့် ကပ္ပတိန်က သင်္ဘောသားတွေကို အသိပေးညွှန်ကြားသည်။

“မြန်မာပိုက်ဆံ ကျပ်ပြားစေ့ လက်ဝယ်တွေ့ရှိသူတွေ အပြစ်ပေး အရေးယူခံရမယ်။ လက်ဝယ်မထားပါနဲ့၊ ကျပ်ပြားစေ့နဲ့ ဆလွတ်မရှင်းမှာ ဈေးဝယ်တာကို ဖမ်းမိလျှင် ကြီးလေးတဲ့ ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ခံရမယ်၊ ဂျပန် နိုင်ငံနှင့် လူမျိုးကို စီးပွားပျက်အောင်လုပ်တဲ့ ပုဒ်မနဲ့ အရေးယူလိမ့်မယ်”

ကိုယ့်လူတွေက လုပ်လိုက်လျှင် သမိုင်းတွင်ရစ်သည်ချည်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာပိုက်ဆံ ကျပ်ပြားတူတူလည်း ဂျပန်ယန်းငါးရာစေ့နှင့် ပုံသဏ္ဍာန်၊ အရွယ်အစား၊ အထူအပါး၊ အလေးချိန် တိတိကျကျ တူနေတာကိုက ဂျပန်တွေ ကံဆိုးနေတာ ဖြစ်သည်။ ယန်းတစ်ရာတန် ဘီယာ၊ အချို့ရည်

သောက်ရသည့်အပြင် ယန်း ၄၀၀ ပါ ရသေးတယ်ဆိုတော့ လုပ်တော့မှာ ပေါ့လို့ တွေးမိသည်။
 မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

မူးယစ်ဆေးဝါး ကီလို ၅၀ တင်ယူလာသည့် သင်္ဘော

အမေရိကန်နိုင်ငံက ဆိပ်ကမ်းရဲတွေသည် ဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ရောက်လာမည့် ရွှေခြင်္သေ့ ၂ အမည်ရှိ သင်္ဘောကို စောင့်ကြိုနေကြသည်။ တောင်အမေရိကတိုက်ရှိ ကိုကင်း မူးယစ်ဆေးဝါး အများအပြား ထုတ်လုပ်ရာ နိုင်ငံက အမေရိကန်နိုင်ငံကို ဦးတည်ခုတ်မောင်းလာနေသည့် ရွှေခြင်္သေ့ ၂ (Golden Lion 2) ဆိုက်ရောက်လာမည့် အချိန်ကို စောင့်ကြိုနေကြတာ ဖြစ်သည်။

ရွှေခြင်္သေ့ ၂ သင်္ဘော၏ ကိစ္စရေးရာကို စီမံဆောင်ရွက်ရမည့် ဒေသကိုယ်စားလှယ်ဆီကို ဝင်ရောက်လာနေသည့် ကြေးနန်းစာအရ ရွှေခြင်္သေ့ ၂ သည် ဒီနေ့နံနက် ၉ နာရီမှာ ရေကြောင်းပြအရာရှိ သင်္ဘောပေါ်ကို တက်ပြီး မြစ်တွင်းကို ဝင်လာမည် ဖြစ်သည်။ ၁၁ နာရီမှာ ဆိပ်ကမ်းကို တပ်နိုင်သည်။

ရွှေခြင်္သေ့ ၂ သင်္ဘောသည် သူထွက်ခွာလာခဲ့သော ဆိပ်ကမ်းမှ သကြားအိတ်တွေကို တင်ဆောင်လာသည်။ သင်္ဘော၏ ကုန်ထည့် ပေါက် ၅ ပေါက်ရှိသည့်အနက် ကုန်ထည့်ပေါက် နံပါတ် ၅ ကို ဖွင့်ပြီး ကုန်ချသည့်အချိန်မှာ အထူးဂရုစိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်ရမည် ဖြစ်သည်။

နံနက် ၁၁ နာရီတွင် ရွှေခြင်္သေ့ ၂ ဆိပ်ကမ်းကို ဝင်ရောက်လာပြီး ဆိုက်ကပ်လိုက်သည်။ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကြီးတွေ ဆိပ်ကမ်းကပ်ပြီးသည်နှင့် ထုံးစံအတိုင်း လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေး၊ အကောက်ခွန်နှင့် ကျန်းမာရေး ဌာနတွေက ခွင့်ပြုချက်ရသောအခါ ကုန်ချရန်အတွက် ကုန်ထည့်ပေါက်တွေကို တစ်ပြိုင်တည်း ဖွင့်လိုက်တော့သည်။ ကုန်ထည့်ပေါက်တွေမှာ ပါလာသည့် သကြားအိတ်တွေကို ချကြတော့မည် ဖြစ်သည်။

ကုန်ထည့်ပေါက် ၅ ပေါက်ကို တပြိုင်နက်တည်း ချမည် ဖြစ်လို့ အလုပ်သမားဂိုဏ်း ၅ ဂိုဏ်း အသင့် နေရာယူထားကြပြီး ဖြစ်သည်။ ကုန်ထည့်ပေါက် နံပါတ် ၅ မှာ အလုပ်လုပ်ကြမည့် အလုပ်သမားတွေကို အထူးဂရုစိုက်ကြည့်နေကြသည်။ မနေ့က ညနေမှာ ဝင်ရောက်လာသည့် တယ်လီဖုန်းသတင်းကို ကြားဖြတ်နားထောင်ထားကြသည်။ တယ်လီဖုန်းသတင်းက အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

“ရွှေခြင်္သေ့ ၂ ကိုက်ချီလာတယ်၊ အနီရောင် ကီလို ၅၀၊ ရကြောင်း ပြန်ပါ”

ဒီတယ်လီဖုန်းကြေးနန်းကို အက်ဖ်ဘီအိုင်ရဲတွေက ကြားဖြတ်ဖမ်းယူရရှိထားတာ သုံးကြိမ်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ ရွှေခြင်္သေ့ ၂ ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ယာဉ်ရထား တစ်ခုခု ဖြစ်မည်။ ယာဉ်ရထားများ ဆိုက်ရောက်ရာ နေရာအသီးသီးကို စုံစမ်းသောအခါ တောင်အမေရိက နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံက ထွက်ခွာလာသည့် သင်္ဘောတစ်စီး၏ အမည် ဖြစ်နေတာကို သိလိုက်ရသည်။

သိပ်သေချာသွားပြီ၊ ကိုက်ချီလာသည်ဆိုသည့် စကားက သယ်ယူလာသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ကီလို ၅၀ ဆိုတာက ရှင်းသည်။ အနီရောင်ဆိုတာဘာလဲ စဉ်းစားကြသည်။ သင်္ဘောထွက်ခွာလာခဲ့သည့် နိုင်ငံသည် ကိုဇင်းမူးယစ်ဆေးဝါး အများအပြားထွက်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံကို လမ်းကြောင်းအမျိုးမျိုးမှ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ခိုးသွင်းနေကြသည်။

မနေ့က အတော်မိုးချုပ်မှ နောက်ဆုံးပမ်းယူရှိသည့် တယ်လီဖုန်းသတင်းက ပိုမိုတိကျသည်။

“ရွှေခြင်္သေ့ ၂၊ နံပါတ် ၅၊ အနီရောင်၊ ကီလို ၅၀၊ ရကြောင်းပြန်ပါ”

တယ်လီဖုန်းဆက်သွယ်သည် သင်္ဘောထွက်ခွာလာရာ တောင်အမေရိက တိုက်ရှိ နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်နေရာက လမ်းဘေးတယ်လီဖုန်းမှ ဆက်နေတာ ဖြစ်သည်။ တစ်ကြိမ်နှင့်တစ်ကြိမ် တယ်လီဖုန်းနံပါတ် မတူ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် တယ်လီဖုန်းလက်ခံနားထောင်သူကတော့ နယူး ယောက်မြို့က လူမည်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။

ရဲတွေသည် ရွှေခြင်္သေ့ ၂ ၏ ကုန်ထည့်ပေါက် နံပါတ် ၅ ဆိုတာ အထိကို ဖော်လို့ရနေသည်။ အနီရောင် ကီလို ၅၀ ဆိုတာကို စဉ်းစားရဆဲ ဖြစ်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရွှေခြင်္သေ့ ၂ ၏ ကုန်ထည့်ပေါက် နံပါတ် ၅ ကို ဂရုတစိုက်စောင့်ကြည့်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။ အနီရောင်ဆိုတာ ဘာလဲ။ အိတ်အနီရောင်ဖြင့် ထည့်ပေးလိုက်သလား စဉ်းစားကြသည်။ ကုန်ထည့် ပေါက်တွေကို ဖွင့်လိုက်ပြီ ဖြစ်လို့ မြွေရေခွံအိတ်အဖြူတွေဖြင့် ထည့်ထား သော သကြားအိတ်ကို မြင်နေရသည်။ အနီရောင် ကီလို ၅၀ ကို စဉ်းစားနေရဆဲဖြစ်သည်။ အဖြူရောင် အိတ်တွေကြားမှာ အနီရောင်အိတ် ဖြင့် မူးယစ်ဆေးဝါး ကီလို ၅၀ ထည့်ပေးလိုက်တာ မဖြစ်နိုင်။ အနီရောင် ဆိုတာအတွက် အတော်ခေါင်းစားနေကြသည်။

အက်စ်ဘီအိုင် အစီအစဉ်ဖြင့် ဆိပ်ကမ်း ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေသည် ဆိပ်ကမ်းလုပ်သား ဝတ်စုံဖြင့် ကုန်ပေါက်နံပါတ် ၅ မှာ အလုပ်ဝင်လုပ် နေကြသည်။ ပိန်အိတ်လို့ ခေါ်သည့် မြွေရေခွံအိတ်တွေဖြင့် ထည့်ထားသည့် သကြားအိတ်တွေကို သေသေချာချာကြည့်သည်။ ယူနိုက်တက်သကြားစက်၊ ကီလို ၅၀ ဆိုသည့် စာလုံးတွေကို အဖြူရောင်ပေါ်မှာ အနက်ရောင်ဖြင့်

သာ ပုံနှိပ်ထားတာ တွေ ရသည်။ အနီရောင်အိတ်တစ်လုံးမှ မတွေ့ရဖြစ် နေသည်။

ကုန်ပေါက်နံပါတ် ၅ မှာ အလုပ်လုပ်နေသည့် ဗလကောင်းကောင်း၊ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ကပ္ပလီလူမျိုးအလုပ်သမား၏ အမူအရာမမှန် တာကို သတိထားမိကြသည်။ လူမည်းအလုပ်သမားသည် ကုန်သွယ်ကရိန်း မှာ ချိတ်ပေးရသည့် သကြားအိတ်တွေကို တစ်အိတ်ချင်း ၈ရစိုက်ကြည့် ပြီး ချိတ်ပေးနေတာကို သတိထားမိကြသည်။

သကြားအိတ်တစ်ထောင်လောက် ချပြီးချိန်မှာတော့ လူမည်း အလုပ် သမားသည် သကြားအိတ် အဖြူရောင်တစ်လုံးပေါ်က အနီရောင်ဖြင့် ပုံနှိပ်ထားသည့် (ကီလို ၅၀)ဆိုသည့် စာလုံးကို မြင်လိုက်တယ် ဆိုလျှင်ပဲ ငမောက်ပတ္တမြားကြီးကို မြင်လိုက်ရသလို ပြုံးပြီး မျက်လုံးပြူးသွားတာကို သတိထားလိုက်မိကြသည်။ သူ ဘာလုပ်မလဲဆိုတာကို လုပ်သားယောင် ဆောင်နေကြသည့် ရဲတွေက စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ လူမည်း အလုပ် သမားသည် သူ့၏ခါးမှာ ချိတ်ထားသည့် လက်ကိုင်ဖုန်းဖြင့် သတင်းပို့ သည်။

“အခုတက်လာတဲ့ ကုန်အတွဲမှာ ပါလာပြီ”

သူပြောလိုက်တာ ဒါပဲဖြစ်သည်။ အလုပ်သမားယောင်ဆောင်ထား သည့် ရဲကလည်း သူ့လက်ကိုင်ဖုန်းဖြင့် တစ်နေရာကို ဆက်သွယ်ပြီး ဒီစကားလုံးကိုပဲ ပြောပြီး သတင်းပို့လိုက်သည်။ ပုံမှန်ဟန်မပျက် အလုပ် ဆက်လုပ်နေကြသည်။

အနီရောင် (ကီလို ၅၀) စာလုံးပါ ကုန်တွဲကို ကုန်သွယ်ယာဉ် ဘယ်ကာယာကို တင်သလဲ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ အဲဒီကားနောက်က နောက်ယောင်ဆောင်လိုက်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ သကြားအိတ်တွေပြည့်သော အခါ ကုန်သွယ်ယာဉ်ကြီး ဆိပ်ကမ်းအတွင်းမှ မောင်းထွက်သွားသည်။

အက်ဖ်ဘီအိုင်ရဲတွေသည် ကုန်ကားကြီး၏ နောက်က အရပ်သုံး ဆလွန်းကားတစ်စီးဖြင့် မျက်ခြေပြတ်မခံဘဲ လိုက်သွားသည်။ တစ်နေရာ ကို သတင်းပို့လိုက်ပြီဖြစ်လို့ အမြင့်ပေ ၅၀၀၀ လောက် မြင့်သည့် ကောင်းကင်က ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီးကလည်း ကုန်ကားကြီးကို အပေါ်က စောင့်ကြည့် လိုက်ပါသွားလေသည်။

တော်ပါသေးသည်။ ဒီအမှုမှာ သင်္ဘောသားတွေ ပါဝင် ပတ်သက်မှု မရှိဘူးဆိုတာကို ရဲက အတည်ပြုပြောဆိုသည်။ သင်္ဘောသားတွေ ဘာမှ မသိလိုက်ရသည့်အမှု ဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

သင်္ဘောပိုင် ပိုက်ဆံကို ခိုးသည့် ကပ္ပတိန်

သင်္ဘောကုမ္ပဏီ၏ အစည်းအဝေးခန်းမထဲမှာ အမှုတစ်ခုကို စစ်ဆေးနေသည်။ အမှုက သင်္ဘောဓားပြတိုက်ခံရမှု ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောသည် စင်္ကာပူက အထွက် ညဘက်မှာ ဓားပြတိုက်ခံရတာ ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပိုင် ပိုက်ဆံ ဒေါ်လာ ၇၀၀၀၀ (ခုနစ်သောင်း) ထည့်ထားသည့် မီးခံသေတ္တာကို ဓားပြတွေက သယ်ယူသွားကြသည့် အမှုအတွက် သင်္ဘောသားတွေထဲက စစ်မေးသင့်သူတွေကို မေးစစ်နေတာ ဖြစ်သည်။

အဓိက ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့် ကပ္ပတိန်ကို အလျင်စစ်မေးသည်။ ကပ္ပတိန်က ညသန်းခေါင်းအချိန်မှာ သူ့အိပ်ခန်းတံခါးကို ခပ်ပြင်းပြင်း လာခေါက်သည့်အတွက် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ည ၂ နာရီ ထိုးနေပြီ ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော် တံခါးဖွင့်လိုက်တော့ စက်ဆန်ကိုင်ထားတဲ့ ပင်လယ်ဓားပြနှစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို သေနတ်နဲ့ချိန်ထားပြီး မအော်နဲ့လို့ ပြောပါတယ်”

ကပ္ပတိန်၏ ပြောဆိုချက်အရ လက်နက်ကိုင်နှစ်ယောက်သည် ကပ္ပတိန်ကို ကြိုးဖြင့်တုပ်သည်။ ပါးစပ်ကို တိပ်ဖြင့်ပိတ်သည်။ မီးခံသေတ္တာ

ကို ထမ်းယူပြီး သင်္ဘောပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားကြသည်။ မီးခဲသေတ္တာထဲမှာ သင်္ဘောပိုင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ခုနစ်သောင်းပါသွားသည်။ မီးခဲသေတ္တာ သည် နှစ်ပေပတ်လည်မျှသာ ကြီးသောပုံးဖြစ်လို့ ယောက်ကျားတစ်ယောက် ထမ်းယူသွားမည်ဆိုပါက ထမ်းယူသွားလို့ ရနိုင်သည်။

သင်္ဘောသည် တန်ချိန်တစ်သောင်းမျှသာကြီးသော ဆိတ်သင်္ဘော ဖြစ်လို့ ဆီအပြည့် တင်ထားသောအခါ သင်္ဘော၏ကုန်းပတ်သည် ရေမျက် နှာပြင်အထက် တစ်ပေလောက်သာ မြင့်တော့သည်။ ပင်လယ်ဓားပြတွေ အမြန်ယာဉ်ဖြင့် လိုက်လာပြီး အတက်အဆင်းလုပ်လို့ လွယ်ကူသော အခြေအနေ ဖြစ်နေသည်။ ကပ္ပတိန်ကို စစ်မေးပြီးသောအခါ ကုန်းပတ် ပထမအရာရှိကို စစ်မေးသည်။

“ခင်ဗျား ဘာသိသလဲ၊ သိတာပြောပါ”

“ညသန်းခေါင်မှာ ကပ္ပတိန်က ကျွန်တော် အိပ်ခန်းတံခါးကို လာထု ပါတယ်။ ကျွန်တော် တံခါးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ကပ္ပတိန်ရဲ့ပါးစပ် မှာ တိပ်နဲ့ ပိတ်ထားပါတယ်။ လက်နှစ်ဘက်ကို ကြိုးချည်ထားပါတယ်။ ဘာဖြစ်တာလဲလို့ မေးကြည့်တော့ ပါးစပ်က တိပ်ကပ်ထားတာကို ဆွဲခွာ ပြီး ဓားပြတိုက် ခံရတဲ့အကြောင်း ပိုက်ဆံတွေ အကုန်ပါသွားကြောင်း ပြောပါတယ်”

“ခင်ဗျား ဒါပဲသိသလား”

“ဟုတ်တဲ့ ဒါလောက်ပဲ သိပါတယ်။ ကပ္ပတိန်ရဲ့ အိပ်ခန်းကို လိုက်သွားပြီး ကြည့်ပါတယ်။ မီးခဲသေတ္တာမရှိတော့တာကို သိခဲ့ပါတယ်”

ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိ ပြီးတော့ ဒုတိယအရာရှိကို စစ်မေးသည်။ ဓားပြတိုက်ခံရသည့် အချိန်မှာ ဒုတိယအရာရှိ တာဝန်ကျချိန် ဖြစ်နေသည်။ သင်္ဘောခုတ်မောင်းနေစဉ် ဖြစ်လို့ တာဝန်ကျအရာရှိနှင့် တက်မကိုင်သင်္ဘော သားတို့ တက်မစင်မှာ ရှိနေကြသည်။

“ဓားပြတွေ မော်တော်ဘုတ်နဲ့ လာပြီး သင်္ဘောပေါ် တက်လာတာ သိသလား”

“မသိဘူး”

“အိပ်ပျော်နေလို့လား”

“မအိပ်ပါဘူး”

ဒုတိယအရာရှိနှင့် တက်မကိုင်သင်္ဘောသားတို့က သူတို့ဘာမှ မသိ လိုက်ပါဟု ဆိုသည်။ ရာသီဥတု ကောင်းမွန်နေသည့်အတွက် မြင်ကွင်း ရှင်းလင်းနေသည်။ ရေဒါမှာလည်း ဘာမှ မပေါ်ဟု ဆိုသည်။ သင်္ဘော အနီးကို ချဉ်းကပ်လာသည့် လှေသမ္ဗန်မတွေ့ပါဟု ဆိုသည်။

နောက်ဆုံးအစစ်ဆေးခံရသူဟာ အာအို (ရေဒီယို အော်ပရေတာ) ဖြစ်သည်။ အမှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး အရေးပါသူမဟုတ်သော်လည်း ကပ္ပတိန် ၏ လှုပ်ရှားမှုတွေနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေကို အနီးကပ်သိနေသူ ဖြစ်လို့ အမှုနှင့် မသက်ဆိုင်သည့် မေးခွန်းတွေကို စစ်မေးခြင်း ခံရသည်။

“ကပ္ပတိန်နဲ့ သူ့မိန်းမနဲ့ တစ်လမှာ ဘယ်နှစ်ကြိမ်စကားပြောသလဲ”

“ပုံမှန်ဆိုလျှင်တော့ တစ်ပတ် တစ်ကြိမ်လောက် စကားပြောပါတယ်။ အခုတလောမှာတော့ သူ့မိန်းမဘက်က ခေါ်လို့ နှစ်ရက်တစ်ကြိမ်၊ သုံးရက် တစ်ကြိမ်လောက် ပြောကြပါတယ်”

“ဘာတွေပြောကြလဲ သိလား”

“အင်္ဂလိပ်လို ဖြစ်တဲ့အပြင် ကပ္ပတိန်စကားပြောလျှင် ကျွန်တော်က ရေဒီယိုအခန်းအပြင် ထွက်နေတဲ့အတွက် အားလုံးကို မကြားပါဘူး”

“ကြားသလောက်၊ နားလည်သလောက်ကို ပြောပြနိုင်မလား”

“ပိုကဆံပေးဖို့ ပြောတာ ကြားပါတယ်၊ ပြန်လာလို့ရလျှင် ပြန်လာဖို့ ပြောတာ နားလည်ပါတယ်”

စစ်မေးသူတွေ သိချင်တာလည်း ဒါပဲ ဖြစ်သည်။ အာအိုကို အခန်းထဲက ထွက်သွားနိုင်ပြီလို့ ပြောပြီး ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာအဖွဲ့ အစည်းအဝေးဆက်ထိုင်သည်။

ကပ္ပတိန်၏ဇနီးသည် အင်္ဂလန်မှာနေသည်။ အသုံးအစွဲကြီးသည်။ အရက်စွဲနေသည့်အပြင် လောင်းကစား ဝါသနာပါသည်။ အမြဲငွေလိုနေသူ ဖြစ်သည်။

ကပ္ပတိန်၏ ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားသည့် တိပ်နှင့် လက်ကို ချည်ထားသည့် ကြိုးသည် သင်္ဘောက ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်နေသည်။ ကပ္ပတိန်သည် သူ့ပါးစပ်မှာ ပိတ်ထားသည့် တိပ်ကို ခွာပစ်လို့ရပါလျက်နှင့် မခွာဘဲ သူ့အခန်းမှ ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိ၏ အခန်းကို သွားသည်။ အဲဒီကို ရောက်တော့မှ သူက ခွာပစ်သည်။ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ထားတာ မဟုတ်ဘဲ လက်နှစ်ဘက်ကို သင်္ဘောကကြိုးဖြင့် ဖြစ်သလို ချည်ထားတာ ဖြစ်သည်။

ပင်လယ်ဓားပြတွေက မီးခံသေတ္တာကို ထမ်းယူသွားသည် ဆိုသော်လည်း သင်္ဘောနှင့် ပတ်သက်သည့် မီးခံသေတ္တာထဲက အရေးကြီး စာရွက်စာတမ်းတွေက ကပ္ပတိန်၏ အခန်းထဲက စားပွဲပေါ်မှာ ကျန်နေခဲ့သည်။ မီးခံသေတ္တာသော့လည်း ကပ္ပတိန်ဆီမှာ ရှိနေသည်။

ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာအဖွဲ့သည် အကြောင်းခြင်းရာ အားလုံးကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီး အမိန့်ထုတ်ပြန်သည်။

“ကပ္ပတိန်ကို အလုပ်ဖြုတ်လိုက်သည်။ ဤကုမ္ပဏီပိုင် မည်သည့် သင်္ဘောမှာမှ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း မပြုရ။”

အကြောင်းပြချက်တစ်စုံတစ်ရာ မဖော်ပြသော်လည်း သင်္ဘောပိုင်ပိုက်ဆံတွေကို မီးခံသေတ္တာထဲက ထုတ်ယူပြီး သေတ္တာကို ရေထဲပစ်ချလိုက်သည်ဟု သံသယရှိသည့်အပြင် ယုံကြည်သည့်အတွက် အလုပ်ဖြုတ်

လိုက်တာ ဖြစ်သည်။ တစ်လကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၆၀၀၀ ရသည့်
ဘဝမှ အလုပ်လက်မဲ့ဘဝဖြင့် သင်္ဘောပေါ်က ဆင်းသွားရသည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင်
ကောင်းတာဖြစ်မည်။

သင်္ဘောမှာ ခိုးလိုက်ပြီး မူးယစ်ဆေးဝါး သယ်လာသူ

သင်္ဘောကြီးသည် တောင်အမေရိကနိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းမှာ ကုန်ချပြီးလို့ ပြန်လည် ထွက်ခွာတော့မည်ဆိုသည့်အခါ ကပ္ပတိန်က သင်္ဘောသားတွေကို ညွှန်ကြားသည်။

“ဒီနိုင်ငံက လူတွေဟာ အမေရိကန်ကို သွားနေချင်ကြတယ်။ သင်္ဘောပေါ်တက်ပြီး ခိုးလိုက်လာနိုင်တယ်။ သင်္ဘောထွက်ခွာမီ ခိုးလိုက်လာသူရှိသလား ဂရုတစိုက်ရှာပါ”

ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိနှင့် ဒုတိယအရာရှိတို့သည် အုပ်စုနှစ်စု ခွဲပြီး သင်္ဘောတစ်စီးလုံး စတုရန်းတွေနှင့် အိမ်သာ၊ ရေချိုးခန်းတွေပါမကျန် စေ့စေ့စပ်စပ် ရှာဖွေကြသည်။ တစ်ယောက်မှမတွေ့လို့ အခန်းတွေ အားလုံးကို သော့ခတ်ထားလိုက်သည်။ သတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်မှာ ဒေသအာဏာပိုင်၏ ခွင့်ပြုချက်ရသည်နှင့် ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။

သင်္ဘောကြီးသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ တောင်ပိုင်းရှိ တက္ကဆက်ပြည်နယ်ထဲက ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုကို ဦးတည်ခတ်မောင်းနေသည်။ ရာသီဥတုသာယာနေသည်။ သင်္ဘောသားတွေ ကုန်းပတ်ပေါ်မှာ အလုပ်လုပ်နေကြသည်။ အမေရိကန်ကို ရောက်ရန် ၂ ရက်သာ လိုတော့သည်။

သင်္ဘောကြီး၏ အပေါ်ဆုံးကုန်းပတ်လို့ခေါ်သည့်နေရာ (ဆန်းဒက်) မှာ သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေသည့် အလုပ်သင် အရာရှိလောင်း (ကဒက်) တစ်ယောက်၏ အလန့်တကြားအော်ပြီး ပြေးဆင်းလာတာ ကြားလိုက်၊ မြင်လိုက်ကြရသည်။

“အောင်မယ်လေး...သူခိုး ...သူခိုး၊ သင်္ဘောပေါ်မှာ သူခိုး ပါလာ တယ်”

အော်ပြီး အလန့်တကြား ပြေးဆင်းလာသည့် ကဒက်ကို ဝိုင်းအုံ စုရုံးလိုက်ကြသည်။ ဘာဖြစ်တာလဲ မေးကြသည်။ ကြောက်နေသည့် ကဒက်သည် တဆတ်ဆတ်တုန်ပြီး သူခိုး သူခိုး သူခိုး သင်္ဘောပေါ်မှာ ရောက်နေတယ်ဟု ပြောနေသည်။ ကမ်းကို မမြင်ရသေးသည့် မက္ကဆီကို ပင်လယ်ကွေ့ထဲမှာ ဘယ်က သူခိုးက ရောက်လာရသလဲ စဉ်းစားကြရ တော့သည်။

“ဘယ်မှာလဲ သူခိုး”

“အပေါ်မှာ အပေါ်မှာ၊ နှစ်ယောက်တောင် တွေ့ခဲ့တယ်”

သူ လက်ညှိုးထိုးပြသည့် အပေါ်ထပ်ကို ပြေးတက်သွားကြည့်ကြ သည်။ တောင်အမေရိကတိုက်သား ကပ္ပလီနှစ်ယောက်သည် သူတို့က ရန်မလုပ်ပါဘူး၊ ကြောက်ပါတယ်ဆိုတဲ့ သင်္ဘောအဖြစ် ခေါင်းပေါ်မှာ လက်နှစ်ချောင်းတင်ပြီး ကြမ်းခင်းမှာ ထိုင်နေကြသည်။ တစ်ယောက်က ပိန်ပိန်ရုည့်ရုည့်၊ တစ်ယောက်က ပုပုဝကြီး ဖြစ်သည်။ နှစ်ယောက်လုံး ဂျင်းဘောင်းဘီအတို ဝတ်ထားကြသည်။

အင်္ကျီလက်တို ညှိညစ်ညစ်ကို ဝတ်ထားကြသည်။ တုတ်စားကိုင်းထား ကြသည့် သင်္ဘောသားတွေကို ကြောက်ပါသည်ဆိုသည့်လက္ခဏာ ပြနေကြ သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဘယ်ကလဲ”

“ဆိပ်ကမ်းက ခိုးလိုက်လာကြတာပါ”

သင်္ဘော ထွက်ခွာလာသည့် ဆိပ်ကမ်းက လိုက်လာကြတာဟု ပြောသည်။ သင်္ဘောထွက်ခွာမီ သေသေချာချာ ရှာပါလျက်နဲ့ ဒီလူနှစ်ယောက်ကို မတွေ့ခဲ့။ ဘယ်နေရာက ပုန်းလိုက်ခဲ့သလဲ မေးရတော့သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဘယ်မှာ ပုန်းနေတာလဲ”

“ခေါင်းတိုင်ထဲဝင်ပုန်းပြီး လိုက်ခဲ့တာပါ။ စက်နိုးလိုက်လို့ မနေနိုင်အောင် ပူလာတော့မှ အပြင်ကိုထွက်ပြီး ဒီနေရာမှာ ထိုင်နေကြတာပါ”

အစာမစားရ ရေမသောက်ရတာ ၃ ရက်ရှိပြီဟု ဆိုသည်။ သူတို့မှာ ပါလာသည့် အစာနှင့်ရေသည် ၂ ရက်စာပဲ ခံသည်ဟု ဆိုသည်။ ကပ္ပလီနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်သည် လူကောင်ကြီးကြီး၊ ဝဝကြီး ဖြစ်ရသည့်အထဲမှာ အင်္ကျီပွပွကြီး ဝတ်ထားသည့်အတွက် ဖိုးဝရပ်ကြီးလို ဖြစ်နေသည်။

သင်္ဘောပေါ်မှာ ခိုးလိုက်လာသူ (စတိုးဝေး) ပါလာပြီ ဖြစ်လို့ အလုပ်ရှုပ်သွားပြီး နိုင်ငံတကာ ဥပဒေအရ ဆောင်ရွက်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။ စတိုးဝေးသည် စစ်သုံးပန်းနှင့်တူသည်။ မညှင်းဆဲရ၊ မသတ်ရ၊ အစာရေစာကျွေးရမည်။ ဆေးဝါးကုသပေးရမည်။ သက်ဆိုင်ရာကို စနစ်တကျ အပ်နှံရမည်။ ကပ္ပလီနှစ်ယောက်က အသနားခံသည်။

“ကျွန်တော်တို့ကို ရဲလက်မအပ်ပါနဲ့၊ ဆိပ်ကမ်းမကပ်မီ ရေထဲခုန်ချပြီး ကူးသွားပါမယ်”

သူတို့အပြောမှာ ကပ္ပတိန်တောင် သဘောတူတော့မလို တွေဝေသွားသည်။ ခိုးလိုက်လာပါတယ်လို့ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ကို သတင်းပို့လိုက်လျှင် စည်းကမ်းဥပဒေအရ ဆောင်ရွက်ကြတော့မည် ဖြစ်သည်။ တရားခံနှစ်ယောက်ကို တရားစွဲဆိုတာ၊ ထောင်ချတာ၊ ထောင်ကလွတ်ပါတာ သူ့နိုင်ငံကို ပြန်ပို့တာ စရိတ်စက အားလုံးကို သင်္ဘောကုမ္ပဏီက ပေးရမည်

ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သည် ကပ္ပတိန်ကို ပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်း
တော့မည်။ လိုအပ်လျှင် အလုပ်ဖြုတ်ပစ်မည် ဖြစ်သည်။ ကပ္ပတိန်အတွက်
ပြဿနာဖြစ်နေသည်။ ကုန်းမတ်ပထမအရာရှိက အကြံပေးသည်။

“မလုပ်နဲ့ဆရာ၊ ဒီကောင်တွေကို ဖမ်းမိလို့ အမှုပေါ်သွားရင် ဆရာ
အတွက် အပြစ်ပိုကြီးသွားလိမ့်မယ်၊ ထုံးစံအတိုင်းသာ လုပ်လိုက်”

ခိုးလိုက်လာသူနှစ်ယောက်ကို သင်္ဘောက အချုပ်ခန်းထဲ ထည့်လိုက်
သည်။ အချုပ်ခန်းဆိုတာ သင်္ဘော၏ ဆေးရုံခန်းဖြစ်သည်။ ကုတင်နှစ်လုံး
နှင့် အိမ်သာ၊ ရေချိုးခန်းပါသည်။ ကပ္ပလီနှစ်ယောက်အနက် ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်
ကသာ အင်္ကျီဘောင်းဘီချွတ်ပြီး ရေချိုးသည်။ အင်္ကျီပွပွ ဝတ်ဆင်ထား
သူကတော့ ရေမချိုး၊ အင်္ကျီကို ဘယ်တော့မှ မချွတ်တာကို သတိပြုမိ
ကြသည်။

သင်္ဘောမှာ ခိုးလိုက်လာသူ နှစ်ယောက် ပါလာကြောင်း ဆိပ်ကမ်း
အာဏာပိုင်ထံ ကြေးနန်းပို့လိုက်သည်။ သင်္ဘောပိုင်ရှင်၏ ရုံးကိုလည်း
အသိပေးလိုက်သည်။

ဆိပ်ကမ်းကို ကပ်သည့်အချိန်မှာ လူဝင်မှုအရာရှိနှင့် ရဲတွေ စောင့်
နေကြသည်။ ဒေသကိုယ်စားလှယ်၏ အကူအညီဖြင့် ခိုးလိုက်လာသူ
နှစ်ယောက်ကို စနစ်တကျ လွှဲပြောင်းပေးရသည်။ ကပ္ပလီနှစ်ယောက်ကို
အချုပ်ခန်းထဲက ထုတ်ယူလာပြီး လက်ထိပ်ခတ်လိုက်သည်။ သူတို့ ဝတ်
လာသည့် အဝတ်တွေကို ချွတ်ခိုင်းပြီး ရဲတွေယူလာသည့် နံပါတ်တံဆိပ်
မှိတ်ထားသည့် အဝတ်ကို ဝတ်ခိုင်းသည်။ အဝတ်ကို ချွတ်ခိုင်းသည့်အခါ
ပိန်ရှည်ရှည်က ချွတ်လိုက်သော်လည်း ပုပုဝဝကြီးက မချွတ်ဘဲနေသည်။
ရဲက အတင်းဆွဲချွတ်လိုက်သောအခါ မယုံနိုင်စရာ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ပုပုဝဝကြီး၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပလတ်စတစ်အိတ်တွေဖြင့် ထည့်
ထားသည့် ကိုကင်းထုပ်တွေကို တိပ်ဖြင့်ပတ်ပြီး ပူးကပ်ထားသည်။ ရဲတွေ

အလန်တကြား ဖြစ်သွားသည်။ မူရင်းပုံမပျက်မီ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူကြသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပတ်ယူလာသည့် ကိုကင်းထုပ်တွေကို စားပွဲပေါ် စုပုံလိုက် ရာ အချို့မူန့် ပေါင်ထုပ်ကြီး ငါးထုပ်စာလောက် ထွက်လာသည်။ ဒေါ်လာ တစ်သန်းခန့် တန်သည်ဟု ရဲတွေက ပြောသည်။ ခိုးလိုက်လာသူသည် မူးယစ်ဆေးဝါး သယ်ယူလာကြောင်း အသိသက်သေအဖြစ် ကပ္ပတိန်နှင့် သင်္ဘောသားတွေက လက်မှတ်ထိုးပေးရသည်။

“ဆရာ သိပ်ကံကောင်းတယ်”

ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိက ကပ္ပတိန်ကို ပြောသည်။ ဒီကောင်ကြီးကို သာ ရေကူးသွားခွင့်ပြုလိုက်ပါက မူးယစ်ဆေးဝါး သယ်ယူတင်သွင်းရာမှာ ကပ္ပတိန် ပါသွားနိုင်သည်။ ထောင်အနှစ် ၂၀ ကတော့ အနည်းဆုံး ဖြစ်မည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ပြည့်တန်ဆာအိမ်မှာ အသတ်ခံရသည့် သင်္ဘောသား

သင်္ဘောသားခေါင်းဆောင် (ဘိုဆင်)သည် မနေ့ညနေက အလုပ်ပြီး ချိန်မှာ သင်္ဘောက ဆင်းသွားပြီး မြို့ထဲက နိုက်ကလပ်ကို သွားသည်။ နိုက်ကလပ်မှာ သူ့ကောင်မလေးနှင့် အတူထိုင်ပြီး အရက်သောက်နေတာကို သင်္ဘောက သင်္ဘောသားတွေက တွေ့ခဲ့ကြသည်။

ညသန်းခေါင် နိုက်ကလပ်ပိတ်ချိန်မှာ သင်္ဘောသားတွေက သင်္ဘောကို ပြန်လာခဲ့ကြသော်လည်း ဘိုဆင်က ဒီညသူ့ကောင်မလေး၏ အိမ်မှာ အိပ်မည်။ မနက်ဖြန် မနက်စောစော သင်္ဘောကို အရောက်ပြန်ခဲ့မည်ဟု ပြောသည်။ သူ့ကောင်မလေးနှင့်အတူ နိုက်ကလပ်မှာ ကျန်နေခဲ့သည်။

ဒီနေ့နံနက် အလုပ်ဝင်ချိန်မှာ ဘိုဆင်သင်္ဘောမှာ မရှိလို့ ကုန်းပတ် ပထမအရာရှိက တက်မကိုင်တွေနှင့် အလုပ်သင်တွေကို မေးသည်။

“ဘိုဆင် ဘယ်မှာလဲ”

“နိုက်ကလပ်က ပြန်မလာဘူး၊ ညက သူ့ကောင်မလေး အိမ်မှာ အိပ်တယ်”

ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိသည် ဂရိလူမျိုးဖြစ်သည်။ အလုပ်ကို အလွန် လေးစားသူ ဖြစ်သည်။ လက်က နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။ ၇ နာရီ ခွဲ တော့မည် ဖြစ်လို့ အလုပ်ချိန် လွန်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ဘိုဆင်ကို ထိရောက် ပြင်းထန်စွာ အရေးယူမည်လို့ စိတ်ကူးဟန်တူသည်။ သင်္ဘောသားတွေကို

အလုပ်လုပ်ရန် ညွှန်ကြားသည်။ ဒီအချိန်မှာပဲ သင်္ဘောပေါ်ကို ဒေသခံရဲတွေ တက်လာသည်။

ရဲအရာရှိတစ်ယောက်နှင့် ရဲသားနှစ်ယောက်ပါသည်။ ဒီသင်္ဘောမှာ သင်္ဘောသား အစုံရှိသလားဟု မေးသည်။

“လူစုံရှိသလား”

“သင်္ဘောသားခေါင်းဆောင် မရှိဘူး၊ ညက နိုက်ကလပ်က ပြန်မလာဘူး”

“နိုက်ကလပ်နာမည် ဘာလဲ”

“ကာဆာဘလန်ကာ နိုက်ကလပ်”

“အဲဒီနိုက်ကလပ်က ဘိုဆင်နဲ့တွဲတဲ့ ကောင်မလေးကို မြင်လျှင် မှတ်မိသလား”

“မှတ်မိပါတယ်”

ရဲအရာရှိက အမျိုးသမီး ပုံတစ်ပုံ ပြသည်။ ဟုတ်သည် ညက ဘိုဆင်နှင့် တွဲသည့် ကောင်မလေး ဖြစ်သည်။ အဲဒီကောင်မလေး၏ အိမ်မှာ ညအိပ်မည်ဟု ပြောသည်။ ဒီကောင်မလေး ဟုတ်မှန်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ ဒီတော့မှ ကောင်မလေး၏ အိပ်ခန်းထဲက ကုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်အနေအထားဖြင့် သေနေသော အလောင်းတစ်လောင်းကို ပြသည်။

“ဒါဟာ ဒီသင်္ဘောက ဘိုဆင်ဟုတ်ပါသလား”

“ဟာ ဟုတ်တာပေါ့၊ ဘာဖြစ်တာလဲဗျာ”

“သူ သေသွားပြီ၊ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ စုံစမ်းစစ်ဆေးရဦးမယ်၊ လောလောဆယ်တွေ အိမ်ရှင်ကောင်မလေးကို ဖမ်းထားတယ်”

“အသတ်ခံရတာ ဖြစ်မယ်”

ရဲအရာရှိက ပရုံးတွင်ပြသည်။ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်။ မဖြစ်ချင်လည်း မဖြစ်ဘူး၊ မပြောနိုင်ဘူးဆိုသည့်သဘော ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောက တာဝန်ရှိသူ တစ်ယောက်နှစ်ယောက်လောက် ရဲစခန်းကို လိုက်ခဲ့ပါဆိုလို့ ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိနှင့်အတူ လိုက်သွားကြသည်။

ရဲစခန်းကို ရောက်သွားတော့ ကောင်မလေးကို ရဲစခန်းအချုပ်ထံက ထုတ်လာသည်။ သင်္ဘောသားတွေရှေ့မှာ စစ်ဆေးသည်။ ကောင်မလေးသည် အင်္ဂလိပ်စကား ကျွမ်းကျင်စွာ မပြောတတ်သည့်အတွက် ဒေသစကားဖြင့် ပြောခိုင်းရသည်။ ရဲအရာရှိက အင်္ဂလိပ်လို ဘာသာပြန်ပေးသည်။

“ညက ဘယ်အချိန်မှာ အိမ်ကို ပြန်ရောက်သလဲ”

“၂ နာရီ”

“သူ တော်တော်မူးနေသလား”

“သိပ်ပြီ မမူးပါဘူး၊ နေ့တိုင်းလိုပါပဲ”

“မအိပ်ခင် သောက်သေးလား”

“မသောက်ဘူး”

“မအိပ်ခင် ဘာမှမလုပ်ဘဲ အိပ်ကြတာလား”

“လုပ်ပါတယ်”

“ဘာလုပ်သလဲ”

“နေ့တိုင်းလိုပါပဲ”

အားလုံးက သဘောပေါက်ကြသည်။ ဒီကောင်မလေးသည် ဘိုဆင်ဆီက ညကြေးဒေါ်လာ ၂၀ နေ့တိုင်းရနေသည်။ ဘိုဆင်သည် အသက် ၆၀ နီးနေပြီ ဖြစ်သည့် အဘိုးကြီး ဖြစ်သည်။ လိင်ဆန္ဒသာ ရှိသော်လည်း သိပ်ပြီ မစွမ်းတော့လို့ အတော်ကြီးစားရမည် ဖြစ်သည်။ ဒီကောင်မလေး၏ အိပ်ခန်းထဲက ကုတင်ပေါ်မှာ ဘိုဆင်ကြီး သေတာတော့ ဟုတ်သည်။ ဒီကောင်မလေး သတ်တာလား၊ ဘာကြောင့်သတ်တာလဲ စဉ်းစားကြရတော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ မှုခင်းဆရာဝန် ရောက်လာလို့ ကောင်မလေး၏ အခန်းထဲမှာ ရှိနေသည့် အလောင်းကို စစ်ဆေးရန် ကောင်မလေး၏ အိမ်ကို သွားကြသည်။ ဘိုဆင်၏အလောင်းသည် အုပ်ထားသည့်အဝတ်ကို ဖယ်လိုက်သောအခါ ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ကိုယ်လုံးတီး ဖြစ်နေသည်။ အလောင်းမှာ သေနင်္ဂလောက်သည့် ဒဏ်ရာတစ်ခုမှ မရှိ။ လည်ပင်းညစ်ထားသည့်လက္ခဏာလည်း မတွေ့။ လျှာကို ကြည့်တော့လည်း အဆိပ်ခပ်ထားသည့် လက္ခဏာ မတွေ့။ ဆရာဝန်က မေးသည်။

“သူ ဘယ်အချိန်က သေသလဲ”

“မသိဘူး၊ သူသေနေတာကို မိုးလင်းမှ သိတယ်”

“အတူအိပ်တာ မဟုတ်ဘူးလား”

“သူ ဆန္ဒပြည့်သွားပေမဲ့ ကျွန်မ ဝိုက်ပေါ်က မဆင်းလို့ အသာတွန်းချပြီး ကုတင်ပေါ်မှာ ဒီပုံအတိုင်း ထားခဲ့တယ်။ ကျွန်မသားလေး အိပ်တဲ့အခန်းမှာ သွားအိပ်တယ်။ သူက နံနက် ၆ နာရီမှာ သူ့ကို နှိုးပါလို့ ပြောထားလို့ သွားနှိုးတော့ ကျွန်မတွန်းချထားခဲ့တဲ့ ပုံစံ ဒီပုံစံအတိုင်းပဲ တွေ့ရတယ်။ လှုပ်နှိုးကြည့်တော့ အသက်မရှိတော့လို့ ရဲကို အကြောင်းကြားလိုက်တာပါ”

ဆရာဝန်က မေးကို ကိုင်ပြီး စဉ်းစားနေသည်။ လူသတ်မှု မဟုတ်၊ လူသေမှုသာ ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးသည် နေ့စဉ် ဒေါ်လာ ၂၀ ပေးနေသည့် မိမိ၏ဖောက်သည်ကို သတ်ဖို့အကြောင်းမရှိ။ လုံခြုံသည့် အိပ်ခန်းထဲကို တစ်နံတစ်ယောက်က လာသတ်တာလည်း မဟုတ်။ သေသူသည် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားတာ ဖြစ်မည်ဟု မှတ်ချက်ပြုသည်။

“အသက်ခြောက်ဆယ် အဘိုးကြီး၊ အရက်သောက်တယ်၊ အပျော်အပါး လိုက်စားတယ်၊ သူ့မှာ နှလုံးရောဂါ ရှိနေတာ ဖြစ်ရမယ်၊ သူ့ဆန္ဒ

ပြည့်သွားတဲ့ အချိန်မှာပဲ အမျိုးသမီးရဲ့ ဗိုက်ပေါ်မှာ အသက်ထွက်သွားတာပါ”

လူသတ်မှုမဟုတ်ဘဲ လူသေမှုဖြစ်လို့ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကို အရေးယူမလို့ အားခဲထားသူတွေ အားပျော့သွားသည်။ ကိုယ့်လူရဲ့အလောင်းကို ကိုယ်ထမ်းပြီး ပြန်ကြမလို့ လုပ်သည်။

“ပြန်ကြမလို့လား၊ သူ ကျွန်မကို ညကြေးမပေးရသေးဘူး”

အမျိုးသမီးကို အရေးမယူနိုင်သည့်အပြင် ညကြေးဒေါ်လာ ၂၀ တောင် ဗိုက်ပေးခဲ့ရသေးသည်။ အသက်ကြီးမှ ပျော်ချင်သူတွေ သတိထားစရာဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ချစ်သူတောင်းတာကို မပေးလို့ အထိုးအကြိတ်ခံရသည့် သင်္ဘောသား

တောင်အမေရိကတိုက်ရှိ ဇင်နီဇူလားနိုင်ငံ ပိုတိုကာပိုလိုးမြို့ ဆိပ်ကမ်းမှာ သင်္ဘောကြီး ကုန်ချနေစဉ်က ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပေါ်ကို ရဲတွေ ရောက်လာပြီး ဆေးရုံက ကုတင်ပေါ်မှာတင်ပြီး ကုသထားရသည့် လူတစ်ယောက်၏ ဓာတ်ပုံကို ပြသည်။ ဓာတ်ပုံရှင်ကို သိပါသလားဟု မေးသည်။

“ဒီလူဟာ ခင်ဗျားတို့ သင်္ဘောကလား”

“ဟာ...ဒါဟာ ဒီသင်္ဘောက သင်္ဘောသားပဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ မသိရသေးဘူး၊ လမ်းပေါ်မှာ သတိလစ်ပြီး လဲကျနေလို့ ဆေးရုံကို တင်ထားတယ်။ သတိရလာမှ မေးကြည့်ရတော့မှာပဲ၊ မျက်နှာမှာ ဖူးယောင်တဲ့ ဒဏ်ရာတွေ တွေ့တယ်”

ဒီသင်္ဘောသားသည် မနေ့ညနေက အလုပ်သိမ်းပြီးချိန်မှာ နေ့စဉ် သူသွားနေကျ နိုက်ကလပ်ကို သွားသည်။ ထုံးစံအတိုင်း သူ့ကောင်မလေးနှင့် အတူတွဲပြီး သောက်သည်။ တွဲကသည်။ နိုက်ကလပ်ပိတ်ချိန်မှာ သူ့ကောင်မလေး နေသည့်အခန်းကို လိုက်သွားပြီး အတူအိပ်သည်။ ဒါက နေ့စဉ် သူ လုပ်နေကျအတိုင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဘာမှ မထူးဆန်းပါ။

ထူးဆန်းတာက ဒီနေ့နံနက် ၇ နာရီမထိုးမီ သင်္ဘောကို ပြန်ရောက်
လာရမည့်အစား ရောက်မလာတာက ထူးဆန်းနေသည်။ မနေ့က သောက်
တာ များသွားလို့ သူ့ကောင်မလေး၏ အခန်းမှာ အိပ်ပျော်နေသည်လို့ပဲ
ထင်နေခဲ့ကြသည်။ အခုတော့ ဆေးရုံပေါ်ကို ဒဏ်ရာတွေဖြင့် ရောက်နေ
သည်။ ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်ဟု တွေးကြရတော့သည်။

“အရာရှိတစ်ယောက် ဆေးရုံကို လိုက်ခဲ့ပါ”

သင်္ဘောက အရာရှိနှင့် သင်္ဘောသားနှစ်ယောက်တို့ ရဲတွေနှင့်အတူ
ဆေးရုံကို လိုက်သွားကြသည်။ ဆေးရုံကို ရောက်သွားတော့ လူနာသတိ
ရနေသည်။ ဆေးရုံမှာ ဆက်နေလိုက် နေနိုင်သည်။ သင်္ဘောကို ပြန်လိုက်
ပြန်လိုက်သွားလို့ရသည်ဟု ဆရာဝန်က ပြောသည်။

ဒီနေ့ညနေမှာ ကုန်ချပြီးလျှင် သင်္ဘောပြန်လည် ထွက်ခွာမည်ဖြစ်လို့
ဆေးရုံကဆင်းခိုင်းပြီး ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ လူနာကလည်း သင်္ဘောကို
ပြန်လိုက်မည်ဟု ပြောသည်။ ဆေးရုံကုတင်ပေါ်က လူနာကို တွဲယူပြီး
အငှားယာဉ်ဖြင့် သင်္ဘောကို ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ဝိုင်းရိုက်ပြီး ပစ္စည်းလုခံရတာ”

သူသည် နိုက်ကလပ်ကို မသွားမီ ကုန်တိုက်ကြီးတစ်ခုကို ဝင်ပြီးကြည့်
သည်။ အလှကုန်ပစ္စည်းတွေ ဈေးပေါ့လို့ သိမ်းကြိုးဝယ်သည်။ အမေရိကန်
ဒေါ်လာဖြင့် ဝယ်သည်အတွက် ဈေးပေါ့သည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ငွေလဲ
နှုန်းအရ သူတို့နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတွေအဖို့တော့ အလွန်ဈေးကြီးသည့်ပစ္စည်း
တွေ ဖြစ်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းနီ၊ မိတ်ကပ်၊ ပေါင်ဒါ၊ ရေမွှေး၊ လက်သည်း
ဆိုးဆေးတွေ ဝယ်သည်။ ဒေါ်လာ ၂၀ ဖိုးလောက် ဝယ်တာ ပစ္စည်း
အမျိုး ၂၀ လောက်ရသည်။ ဒေသခံ မိန်းကလေးတွေ မသုံးနိုင်သည့်
ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်သည်။

နိုက်ကလပ်ကို ရောက်သွားတော့ သူ့ကောင်မလေးက ဘာတွေ ဝယ်လာသလဲလို့ မေးသည်။ သူကလည်း ဝယ်ယူလာသည့် ပစ္စည်းတွေကို ပြသည်။

“ဟယ်... အကောင်းစားတွေပါလား၊ ဘယ်သူ့ကို ပေးမလို့လဲ”

“ကိုယ့် ညီမတွေနဲ့ တူမတွေကို လက်ဆောင်ပေးမလို့ပါ”

“ကျွန်မကိုရော မပေးဘူးလား”

“မပေးပါဘူး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဝယ်သုံးပေါ့”

ဒီအဖြေသည် ပြဿနာဖြစ်ဖို့စတာ ဖြစ်သည်။ ကောင်မလေးက သင်္ဘောသားကို မကြည် ဖြစ်သွားတော့သည်။ အိမ်ခန်းထဲရောက်မှ ချေး တောင်းမည်ဟု ရည်ရွယ်ပြီး မတောင်းတော့ပဲ နေလိုက်သည်။ မူမပျက် သောက်စား ကခုန်နေခဲ့သည်။

ည ၂ နာရီ နိုက်ကလပ်ပိတ်ချိန်မှာ ကောင်မလေး၏ အခန်းကို အတူပြန်ကြသည်။ ကောင်မလေး၏ အခန်းကို ရောက်တော့ ထုံးစံအတိုင်း အားပါးတရ ချစ်လိုက်ကြသေးသည်။ ချစ်ပြီးသောအခါ ကောင်မလေးက သင်္ဘောသားဆီက သူလိုချင်သည့် အလှကုန်ပစ္စည်းလေးတွေ တောင်းပြန် သည်။

“မိယာမိုး၊ ဒါလေးရယ်၊ ဒါလေးရယ်၊ ဒီဟာလေးရယ်ကို ကျွန်မကို ပေးပါလားလို့ ”

မိယာမိုးဆိုတာ စပိန်စကားဖြစ်သည်။ အချစ်ရေလို့ ပြောတာဖြစ် သည်။ သင်္ဘောသားက ခေါင်းခါပြီး နိုး၊ ဆောရီးလို့ပဲ ငြင်းသည်။ ကောင်မလေးက ညအခန်းခေါင်လောက်ကြီးမှာ-တစ်နေ့ရာကို ဖုန်းဆက် ပြီး စကားပြောနေသည်။ သူတို့ဘာသာစကား (စပိန်) ဖြင့် ပြောနေလို့ ဘာတွေပြောမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ ပြောပြီးတော့ ကောင်မလေးလည်း အိပ်ရာဝင်သည်။

နှိုးစက်ပေးထားသည့် နာရီက နှိုးလို့ နံနက် ၅ နာရီမှာ သင်္ဘောသား အိပ်ရာက ထပြီး ကောင်မလေး အခန်းက ပြန်ခဲ့သည်။ ကောင်မလေး အိမ်ရှိရာ လမ်းကထွက်ပြီး လမ်းမကြီးပေါ်ကို တက်ခါနီးမှာ ကပ္ပလီလူမျိုး သုံးယောက်က သင်္ဘောသားအနီးကို ကပ်လာပြီး အလှကုန်ပစ္စည်းတွေ ထည့်ထားသည့်အိတ်ကို ဆွဲလှသည်။ သင်္ဘောသားက ပြန်လှသည်။

သင်္ဘောသားကို ဝိုင်းထိုးကြသည်။ သင်္ဘောသားကလည်း ပြန်ထိုးသည်။ သုံးယောက်နှင့်တစ်ယောက်ဖြစ်လို့ ပြန်မထိုးနိုင်တော့ပဲ သတိလစ်ပြီး လဲကျသွားသည်။ သတိပြန်ရလာလို့ ထမိုးကြိုးစားသည့်အခါ ရင်ဝကို ဆောင့်ကန်ခံလိုက်ရလို့ သတိလစ်သွားခဲ့တော့သည်။

ကောင်မလေး တောင်းသည့် ရေမွှေး၊ နှုတ်ခမ်းနီနှင့် လက်သည်းဆိုးဆေး ပုလင်းလေးကို ပေးလိုက်လျှင် ဒီလိုမဖြစ်။ မပေးသည့်အတွက် ကောင်မလေးက သူ့လူတွေဆီကို မုန်းဆက်ပြီး လမ်းက ဖြတ်လှခိုင်းလိုက်တာ ဖြစ်သည်။ အဲဒီဆိပ်ကမ်းကို ရောက်လျှင် သတိထားကြရမည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

ဆဲတတ်သည့် ကြက်တူရွှေ မွေးမိသည့် သင်္ဘောသား

သင်္ဘောကြီးဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်သွားသောအခါ ထုံးစံအတိုင်းပင် ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်အဖွဲ့ ဆယ်ယောက်ခန့် သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာကြသည်။ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေး၊ အကောက်ခွန်၊ ကျန်းမာရေး၊ သင်္ဘောကြွေခိုင်မှု စစ်ဆေးရေး၊ ဒေသကိုယ်စားလှယ်နှင့် ကပ်လိုက်လာသည့် ဘာကောင်မှန်းမသိသူ စသဖြင့် စားဖို့၊ ဝါးဖို့၊ ညှစ်ဖို့၊ ညှစ်ဖို့ တက်လာကြသူတွေ ဖြစ်သည်။

ကုန်းပတ်ပထမအရာရှိနှင့် ကပ္ပတိန်တို့ကလည်း ပြာပြာသလဲ ကြိုဆိုသည့်အပြင် အသောက်အမြည်းတွေဖြင့် ဧည့်ခံသည်။ ဒီနိုင်ငံ၏ အကြောင်းကို သိနေလို့ အညစ်မခံရအောင်၊ လိုလေသေးမရှိ ပြုစုနေတာ ဖြစ်သည်။ ဘီယာ၊ အရက်၊ စီးကရက်တွေ လက်ဆောင်ပေးဦးမည့်အပြင် နေ့လည်စာပါ ကျွေးဦးမည် ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာသူတွေကလည်း သူတို့အိမ်မှာ မမားခသောက်ဖူးသည့် အစားအသောက်တွေကို သင်္ဘောပေါ်မှာ အဝအပြဲ သောက်စားကြတော့မည် ဖြစ်သည်။

တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏ အဆင့်အတန်းကို သင်္ဘောသားတွေက အကဲခတ်တတ်သည်။ ဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ကပ်လာသည့် သင်္ဘောပေါ်ကို

ဒေသကိုယ်စားလှယ် တစ်ယောက်နှင့် တာဝန်ရှိသူတစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက် သာ သင်္ဘောကို လာတယ်ဆိုရင် အဲဒီနိုင်ငံသည် အဆင့်အတန်းမြင့်သော တိုင်းပြည် ဖြစ်သည်။ ဒေသကိုယ်စားလှယ် တစ်ယောက်တည်း လာပြီး ပြုဖွယ်ကိစ္စအားလုံးကို တာဝန်ယူလုပ်သွားပြီဆိုလျှင် အဲဒီ နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာမှာ အဆင့်အတန်းအမြင့်ဆုံးနိုင်ငံ ဖြစ်သည်လို့ သိနိုင်သည်။

ဒေသကိုယ်စားလှယ်နှင့်အတူ ဌာနပေါင်းစုံက လူတွေ အုံ့ကျင်းနဲ့ သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာပြီး စားကြ၊ ငွေကြ၊ တောင်းရမ်းကြပြီ ဆိုလျှင် အဲဒီနိုင်ငံသည် အဆင့်အတန်း အနိမ့်ဆုံးနိုင်ငံ ဖြစ်ရုံသာမက အလွန် အန္တရာယ်များသောနိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ အထူးသတိထားရတော့သည်။

သင်္ဘောပေါ် တက်လာသည့် အုပ်စုကြီးထဲက သင်္ဘောကို စစ်ဆေး ရန် တာဝန်ရှိသူဆိုသူတစ်စုက သင်္ဘောသားတွေ၏ အိပ်ခန်းတွေကို စစ်ဆေးချင်သည်ဟု ဆိုသည်။ အခန်းတွေအတွင်း ရှာဖွေမည်ဟု ဆိုသည်။ အကွက်ဆင်တာဖြစ်သည်။ အခန်းပိုင်ရှင် သင်္ဘောသားဆီက ရေမွှေးပုလင်း လက်ကျန်၊ အရက်ပုလင်းလက်ကျန်နှင့် သုံးလက်စ ကိုယ်တိုက်ဆပ်ပြာ ခဲပါ မကျန်အောင် တောင်းဖို့အတွက် အကွက်ဆင်တာ ဖြစ်သည်။ စစ်ဆေး ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့သည် တစ်နာရီမျှကြာအောင် စစ်ဆေးပြီးသောအခါ သင်္ဘောသားတစ်ယောက်၏ အခန်းမှ သိမ်းဆည်းလာသည့် ကတ္တဝါ (ကြက်တူရွေး အကောင်ကြီး) တစ်ကောင်နှင့် အတူ ကပ္ပတိန်၏ အခန်းကို ဖြန့်ရှောက်လာကြသည်။ နိုင်ငံတကာ ဥပဒေအရ ဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ကပ် လာသည့် သင်္ဘောပေါ်မှာ တိရစ္ဆာန် ပါမလာရဆိုသည့် စည်းမျဉ်းကို ချိုးဖောက်တာ ဖြစ်သည်။ ဒီကိစ္စအတွက် သင်္ဘောသားသည် ဒဏ်ရိုက်ခံ ရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းပိုင်ရှင်သင်္ဘောသားကို မေးသည်။

“ဒီငှက်ကို ဘာကြောင့် သင်္ဘောမှာ ထားသလဲ”

“စကားပြောတတ်လို့ ဝယ်ပြီး မွေးထားတာပါ။ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ယူသွားမှာပါ”

အိမ်ကို ယူသွားတာက နောက်၊ အခု ဩဿနာတက်နေပြီ၊ ဆိပ်ကမ်းကို ကပ်စဉ်က သင်္ဘောပေါ်မှာ ငှက်တစ်ကောင် ပါလာကြောင်း တင်ပြထားတာမပါသည့်အတွက် ဒဏ်ရိုက်ခံရမည့်အပြင် ငှက်ကိုပါ သိမ်းသွားတော့မည် ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောသားသည် ဒီကြက်တူရွေးကြီး (ကတ္တဝါ)ကို အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုကို ရောက်စဉ်က ဆယ်ဒေါ်လာပေးပြီး ဝယ်ယူလာတာ ဖြစ်သည်။ ကြက်တူရွေးကြီးသည် အင်ဒိုနီးရှားစကား ပြောတတ်သည့် အပြင် သင်္ဘောသားသင်ထားသည့် အင်္ဂလိပ်စကားတွေကိုလည်း ပြောတတ်နေသည်။ အလွန်စကားတတ်လွယ်သော ငှက်မျိုးဖြစ်လို့ သင်္ဘောသားက ငှက်ကို အရမ်းချစ်သည်။

“ဒဏ်ငွေ ဒေါ်လာတစ်ရာနှင့် ငှက်ကိုသိမ်းပြီး သတ်ပစ်ရမယ်”

“မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာတို့ရယ်၊ ဒဏ်ငွေဒေါ်လာတစ်ရာ ပေးပါ့မယ်၊ ငှက်ကိုတော့ မပေးပါရစေနဲ့”

“ငှက်ကို မသိမ်းစေချင်လျှင် တစ်ရာနဲ့တော့ မရဘူး၊ နှစ်ရာပေးပါ”

“မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော့်လစာ ၃၅၀ ပဲ ရပါတယ်။ အချိန်ပိုလုပ်ခနဲ့ ဘာနဲ့ကို ဟိုဟာဒီဟာပေါင်းမှ စုစုပေါင်းတစ်လကို ၅၀၀ ပဲ ရပါတယ်။ ဒေါ်လာ ၁၀၀ ပဲ လုပ်ပါ”

“တစ်ရာတော့ မရဘူး၊ ၁၅၀ ပေး၊ နောက်ထပ် ဈေးမဆစ်နဲ့”

သင်္ဘောသားစိက ရမည့် ဒေါ်လာ ၁၅၀ ကို ခွဲဝေယူကြဖို့အတွက် တစ်ယောက်ကို ဘယ်လောက်ရမလဲ စိတ်တွက်ဖြင့် တွက်နေကြဟန် တူသည်။ တစ်ယောက်ကို ၁၅ ဒေါ်လာလောက် ရနိုင်သည်။ ဓဆိုးပါဘူးလို့ တွေးနေကြတာဖြစ်မည်။

သင်္ဘောသားက ဒေါ်လာ ၁၅၀ ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ တာဝန်ရှိသူတွေက ငှက်လှောင်အိမ်ကလေးကို သင်္ဘောသားလက်သို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်။ သင်္ဘောသားက သူ့ငှက်ကလေးကို ပြန်ရလို့ ဝမ်းသာပြီး ငှက်လှောင်အိမ်ကလေးကို ကိုင်မြှောက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်အဖွဲ့ဝင်တွေကလည်း ငှက်ကို လက်ပြ နှုတ်ဆက်ပြီး ဆုတောင်းပေးသည်။

“Good Luck တံကောင်းပါစေ”

“Fuck you all ! ခင်ဗျားတို့ အားလုံးကို ...ပဲ ထင်တယ်”

လှောင်အိမ်ထဲက ငှက်က ပီပီသသ ဆဲလိုက်သည့် အသံကြောင့် ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်အဖွဲ့နှင့် ကပ္ပတိန်တောင် အလန့်တကြားဖြစ်သွားသည်။ ရယ်တော့မလို ပြုံးတော့မလို ဖြစ်နေရာမှ မျက်နှာတွေ နီမြန်းလာပြီး စိတ်ဆိုးကြတော့သည်။ သင်္ဘောသား၏ လက်ထဲက ငှက်လှောင်အိမ်ကို ပြန်ယူဖို့ လုပ်ကြသည်။

“ဒီငှက်ကို အသရေဖျက်မှုနဲ့ အရေးယူရမယ်”

“မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာတို့ရယ်၊ ကျွန်တော်သင်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်ကို ဆဲတာပါ”

“မဟုတ်ဘူး၊ သူဆဲတဲ့ အထဲမှာ ခင်ဗျားတို့အားလုံး you all ! လို့ပါတယ်။ ခင်ဗျားကို ဆဲတာမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ကို ဆဲတာ၊ အသရေဖျက်မှုနဲ့ ဖမ်းဆီးသတ်ပစ်ရမယ်”

ကပ္ပတိန်က ကြားဝင် ဖြန်ဖြေပြီး ညှိနှိုင်းကြရာ ဒေါ်လာ ၅၀၀ ဖြင့် ကျေနပ်ပြီး အမှုပိတ်လိုက်ကြသည်။ သင်္ဘောသားမှာ ပိုက်ဆံမရှိလို့ လောလောဆယ် ကပ္ပတိန်က စိုက်ထုတ်ပေးလိုက်ရသည်။ သင်္ဘောသား၏ လစာမှ ဖြန်ဖြတ်ယူရမည် ဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင်
ကောင်းတာဖြစ်မည်။

အရက်ဖိုးအကြွေးမဆပ်လို့ အံ့ရေးယူခံရသည့် သင်္ဘောသား

အာဖရိက နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမှာ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်ထားစဉ် ဒေသခံရဲနှစ်ယောက် သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာသည်။ ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေး အရာရှိနှင့် သင်္ဘောသားငါးယောက်တို့သည် ဘားဆိုင်မှာ အရက်အကြွေးသောက်သွားပြီး ကြွေးလာမဆပ်သည့်အတွက် ဖမ်းဆီးရန်လာကြောင်း ဖမ်းဝရမ်းထုတ်ပြသည်။

အရက်အကြွေးသောက်သွားပါသည်ဆိုသည့် အုပ်စု၏ ခေါင်းဆောင်က ကျွန်တော် ဖြစ်နေသည်။ ကပ္ပတိန်က ကျွန်တော်ကို သူ့ရုံးခန်းသို့ ခေါ်ပြီးမေးသည်။

“ဟုတ်သလား”

“မဟုတ်ဘူးဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ ၅ ယောက်သောက်တာ ပေါင် ၇၀၀၀ ကျတယ်။ ကျွန်တော် အကျေးပေးပြီး ပြန်တော့မယ်ဆိုတော့ ဘားပိုင်ရှင်အမျိုးသမီးက မပြန်ပါနဲ့၊ သောက်ပါဦးလို့ ပြောတယ်။ ကျွန်တော်က ပိုက်ဆံမရှိတော့ဘူးလို့ ပြောတော့ ပိုက်ဆံပေးစရာမလို ကျွန်မ ဧည့်ခံပါ့မယ် အလကားသောက်ပါဆိုလို့ ဆက်သောက်ကြတာ ဝိစကီ တစ်ပုလင်းကုန်သွားတယ်”

အဲဒီညက အဖြစ်စုံကို ကပ္ပတိန်ကို ပြောပြလိုက်သည်။ ဘားဆိုင် အမျိုးသမီးက ကျွန်တော်တို့ ၆ ယောက်ကို ညအိပ်စေချင်သည်။ သူ့ဆိုင်က စားပွဲထိုး ကောင်မလေးတွေနှင့် အတူ အိပ်စေချင်သည်။ ဒါမှ အရက်ဖိုး ရော ကောင်မလေးတွေအတွက် ညကြေးပါ ရမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ကလည်း ပိုက်ဆံမရှိဘဲ သူ့ဆန္ဒအတိုင်း ညအိပ်သည်။ နောက်နေ့နံနက်မှာ စောစောအိပ်ရာက ထပြီး သင်္ဘောကို လစ်လာခဲ့ကြသည်။ နောက်နေ့မှာ အဲဒီဘားဆိုင်ကို မသွားတော့ဘဲ တခြားဆိုင်ကို သွားတာသိသွားပြီး မကျေနပ်လို့ ဘားဆိုင်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးက တိုင်တာ ဖြစ်သည်။

အကြောင်းစုံ သိသွားသည့်အတွက် ကပ္ပတိန်က ခေါင်းညိတ်သည်။ ကိုယ့်လူတွေအကြောင်း သိနေလို့ မသိမသာပြုံးသည်။ အရက်တစ်ပုလင်းကို အလကားသောက်သွားသည့်အပြင် ကောင်မလေးတွေအတွက် ညကြေးကိုလည်း လာမပေးသည့်အတွက် မကျေနပ်လို့ တိုင်တာဖြစ်သည်။ တိုင်ချက်ဖွင့်ရာမှာတော့ ကောင်မလေးတွေနှင့် အိပ်ခလို့ မဖော်ပြဘဲ အရက်အကြွေးသောက်သွားတာလိုသာ ဖော်ပြထားသည်။ ကောင်မလေးတွေနဲ့ အိပ်တာကို ဖော်ပြလျှင် သူ့ကို ပြည့်တန်ဆာခေါင်းပုဒ်မဖြင့် အရေးယူခံရနိုင်သည်။ ကပ္ပတိန်က ရဲနှစ်ယောက်ကို စကားပြောသည်။

“ကောင်းပြီ၊ ကျွန်တော့်သင်္ဘောသားတွေကို ဖမ်းဖို့ ဝရမ်းပါလာတယ်ဆိုတော့ ဖမ်းပေါ့ဗျာ၊ ဒီသင်္ဘောဟာ ဂရိအလံတင်ထားတယ်ဆိုတော့ ဒါဟာ ဂရိနိုင်ငံပဲ။ ဒီသင်္ဘောပေါ်ကို ကျုပ်ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင်ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်မပါဘဲ ခင်ဗျားတို့ တက်ခွင့်မရှိဘူး၊ ခွင့်ပြုချက်ပါသလား။ မပါလျှင် ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ကို ကျုပ် တရားစွဲမယ်”

ရဲနှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေကြသည်။ ရဲတွေက လူမည်းတွေ ဖြစ်နေသည်။

ကပ္ပတိန်က ဂရိလူမျိုးဖြစ်လို့ လူဖြူ ဖြစ်နေသည်။ ခေတ်တွေ စနစ်တွေ ရာစုနှစ်နဲ့ချီပြီး ပြောင်းလဲခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း လူမည်းတွေသည် လူဖြူ တွေကို ရိုသေသည့် အလေ့အထ အရှိန်မသေးသေး ဖြစ်နေသည်။ လူဖြူ ကပ္ပတိန်၏ ခြိမ်းခြောက်တာကို ခံလိုက်ရတော့ ကြောက်ပြီး တုန်တုန်ယင် ယင် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ကပ္ပတိန်က စကားဆတ်ပြောသည်။

“ကဲ တရားရုံးကို ကျွန်တို့ယ်တိုင် လိုက်ခဲ့မယ်၊ အာအို အဝတ်အစား သွားလဲပါ”

ကျွန်တော်ပါ ထရားရုံးကို လိုက်ရမည်ဖြစ်လို့ အဝတ်အစားလဲရန် အိပ်ခန်းကို ပြန်လာခဲ့သည်။ အိပ်ခန်းထဲရောက်သည်နှင့် ကျွန်တော့် အိပ်ခန်း ထဲက တယ်လီဖုန်းဖြည့်သည်။ ကောက်ကိုင်ပြီး နားထောင်လိုက်တော့ ဖုန်းခေါ်သူဟာ ကပ္ပတိန် ဖြစ်နေသည်။

“အာအို၊ အဝတ်ကို စမတ်ကျကျဝတ်၊ လူမည်းတွေဟာ စုတ်စုတ် နုတ်နုတ်ဝတ်လျှင် အထင်သေးတတ်တယ်၊ အထက်တန်းကျကျ ပျံနေ အောင် ဝတ်စားထားလျှင် အထင်ကြီး လေးစားတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

ကျွန်တော်သည် အဲရိုးရှုပ်အင်္ကျီလက်ရှည်ကို ဝတ်သည်။ နက်ကတိုင် စည်းလိုက်သည်။ ဘောင်းဘီတွေထဲက အကောင်းဆုံးကို ဝတ်လိုက်သည်။

ကပ္ပတိန်သည် ရေယာဉ်မှူးကြီး အဆောင်အယောင်ဖြစ်သည့် အဖြူ ရောင် ဝမ်းဆက်ကို ဝတ်ထားသည်။ ခါးပတ်နှင့် ဖိနပ်အဖြူကို ဝတ်ထား သည်။ ဦးထုပ်မဆောင်းသော်လည်း ပခုံးက ရာထူးတံဆိပ်ကပ်ရမည့် နေရာမှာ အင်္ကျီပေါက်ကလေးတွေကို မြင်နေရသည့်အတွက် မာလိန်မှူးကြီး ဆိုတာ သိသာလှသည်။ လာခေါ်သည့် ရဲနှစ်ယောက်နှင့်အတူ လိုက်သွား ကြသည်။

ဒေသရပ်ကွက် ကောင်စီရုံးကို ရောက်သွားကြသည့်အခါ တရားလို
 ဘားပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးနှင့် သက်သေထွက်ဆိုကြမည့် စားပွဲထိုးကောင်မလေး
 တွေ ရောက်နေကြသည်။ တရားခံကျွန်တော့်ကို မြင်လိုက်တော့ လူလည်
 ကြီး ဘာတတ်နိုင်သေးလဲဆိုသည့် အကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ တရား
 ရုံး အခြေအနေနှင့် တရားသူကြီးအဖွဲ့ကို မြင်လိုက်ရတော့ ပါတီကောင်စီ
 ခေတ်က ဆိုကွားသမားက တရားသူကြီး ဖြစ်နေတာကို သတိရမိသည်။
 ရပ်ကွက် ပြည်သူ့တရားရုံးဖြစ်သည်။ တရားသူကြီးက ငါတို့အံ့တွက်ပါ
 ကျွန်အောင် များများတောင်းနှော်လို့ တရားလိုအမျိုးသမီးကို သတိပေးသလို
 မျက်ရိပ်ပြနေသည်။ စွဲချက်ကို ဖတ်ပြသည်။

“သင်နှင့် အပေါင်းအပါ ၅ ယောက်တို့သည် ပေါင် ၃၅၀၀ ဖိုး
 အရက်သောက်သွားပြီး ပေးဆပ်ရန်ပျက်ကွက်ကြောင်း တိုင်တန်းထားပါ
 သည်။ အပြစ်ရှိပါသလား။”

ကျွန်တော်က အပြစ်မရှိကြောင်း ပြောရန်ထမည်ပြုစဉ် ကပွတိန်က
 ကျွန်တော့် ပခုံးကို ဖိပြီး ပြန်ထိုင်ခိုင်းပါသည်။ အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံ
 လိုက်ဟု တိုးတိုးပြောသည်။ ကျွန်တော် အံ့ဩသွားပါသည်။ ကပွတိန်၏
 အမိန့်ဖြစ်လို့ မငြင်းဝံ့ဘဲ အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံလိုက်ရသည်။

“ရက်စံ အိုင်ဒူး”

တရားခံ ကျွန်တော်က ဝန်ခံလိုက်သည့်အတွက် အမှုစစ်ဆေးတာ
 ပြီးဆုံးသွားသည်။ ကပွတိန်က ဒေသသုံးငွေ ပေါင် ၃၅၀၀ နှင့် ညီမျှသည့်
 အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၃၅ ကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ တရားသူကြီးက
 သွားလိုရာသို့ သွားနိုင်ပြီဆိုလို့ တရားရုံးက ပြန်ခဲ့ကြသည်။ အပြန်လမ်းမှာ
 ကပွတိန်က ပြောသည်။

“ခါမျိုးဖြစ်လာလျှင် ဘယ်တော့မှ ငြင်းနဲ့၊ သူတို့တောင်းသလောက်
 ပေးလိုက်လျှင် ကိစ္စပြတ်တယ်။ ငြင်းလျှင်သံသရာရှည်သွားမယ်၊ ရုံးချိန်းရက်

ခွာပေးမယ်၊ သင်္ဘောထွက်သွားလျှင် နင့်ကို ဒီနိုင်ငံမှာ ထားခဲ့ရမယ်၊
 နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်လာမဲ့ပြဿနာရဲ့ ကုန်ကျစရိတ်ဟာ ဒေါ်လာသောင်း
 နဲ့ချီပြီး ကုန်သွားနိုင်တယ်။ အခု ၃၅ ဒေါ်လာပဲ ကုန်တယ်။ နင်တို့ ၆
 ယောက် မျှခံလိုက်လျှင် တစ်ယောက်ကို ၆ ဒေါ်လာတောင် မကုန်ဘူး၊
 နင်လည်း အသက်ကြီးမှ သောက်ကမြင်းကြောထတဲ့ အလုပ်တွေ ဆင်ခြင်
 တော့”

အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ပြီး အမြော်အမြင်ရှိသည့် မာလိန်မျိုးကို
 ချီးကျူး ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။ အတွေ့အကြုံမရှိသည့် သင်္ဘောသားများ
 သတိထားစရာဖြစ်သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင်
 ကောင်းတာဖြစ်မည်။

သင်္ဘောပိုင် ပိုက်ဆံကို ခိုးသည့် ပြည့်တန်ဆာမ

တောင်အမေရိကတိုက်ရှိ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမှာ သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်ထားစဉ် ဖြစ်ခဲ့သည့် အမှု ဖြစ်သည်။ ဒီနိုင်ငံ၏ ဥပဒေအရ သင်္ဘောပေါ်ကို မသက်ဆိုင်သူတွေ တက်ရောက်ခွင့်မရှိသော နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ အဲဒီနိုင်ငံမှာ သင်္ဘောပေါ်ကို ရောက်နေသည့် အမျိုးသမီးက ကပ္ပတိန်၏ မီးခံသေတ္တာထဲက ပိုက်ဆံကို ခိုးယူဖို့ကြိုးစားသည့် အမှု ဖြစ်သည်။

ဆိပ်ကမ်းမှာ ကပ်ထားသည့် သင်္ဘောပေါ်ကို မသက်ဆိုင်သူ တက် ရောက်ခွင့်မရှိ ဆိုသော်လည်း တက်ရောက်ခွင့်ရှိသည့် နည်းတွေ ရှိသည်။ ဆိပ်ကမ်းဂိတ်ပေါက်ဝမှာ သင်္ဘောပေါ်ကို တက်ချင်လို့ ရောက်နေကြသည့် အမျိုးသမီးတွေက နည်းပေးလမ်းပြလုပ်သည်။

“ရှင့်ရဲ့ အမျိုးသမီးမိတ်ဆွေပါလို့ ဂိတ်မှာ ပြောပြီး ခေါ်သွင်းလို့ ရတယ်”

မိမိ၏အမျိုးကောင်းသမီး မိတ်ဆွေပါလို့ ဂိတ်မှာပြောပြီး သင်္ဘော သားက တာဝန်ယူကာ ခေါ်သွင်းလို့ရသည်။ ဂိတ်မှာ နာမည်ပေးရသည်။ ဂိတ်စောင့်ကို လှိုင်းကြေး ၂ ဒေါ်လာ လောက်ပေးလိုက်လျှင် အမျိုးသမီး ခေါ်သွင်းလို့ရသည်။ ဆိပ်ကမ်းဝင်းထဲကို ရောက်ပြီဆိုလျှင် ပြီးပြီ။

ရာဇ်ကြာချင်သလောက်၊ ကြာပါစေ။ နေချင်သလောက် နေလို့ရသည်။ သင်္ဘောမထွက်မချင်း နေလို့ရသည်။ အဲဒီလိုဖြင့် သင်္ဘောပေါ်မှာ သင်္ဘော သားတိုင်း၏ အမျိုးသမီးမိတ်ဆွေတွေဖြင့် ပြည့်နေသည်။

တစ်နေ့တော့ သင်္ဘောပေါ်ကို ရဲတွေ ရောက်လာပြီး အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကို သင်္ဘောပေါ်မှာပင် စစ်ဆေးသည်။ အမျိုးသမီးသည် ကပ္ပတိန်၏ အမျိုးသမီး ဖြစ်နေသည်။

“သင်္ဘောပေါ်ကို ဘယ်လို ရောက်လာသလဲ”

“ကပ္ပတိန်က တာဝန်ယူပြီး ဧည့်သည်အဖြစ် ခေါ်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်”

သင်္ဘောသားအားလုံး သိနေသည့် အမျိုးသမီးကို ရဲက မသိလို့ မေးနေတာ ဖြစ်သည်။ ကပ္ပတိန်ကို မေးသည်။ ကပ္ပတိန်က ဟုတ်မှန် ကြောင်း ဝန်ခံသည်။ ကပ္ပတိန်ကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူပြီး သင်္ဘောပေါ်ကို ခေါ်တင်ထားသည့် အမျိုးသမီးက ကပ္ပတိန်၏ ပိုက်ဆံတွေကို ခိုးယူသည့် အပြစ်။ သင်္ဘောပိုင်ပိုက်ဆံတွေကို ခိုးဖို့ကြိုးစားတာကို မိလို့ ရဲကို ဖုန်းဆက် ပြီး တိုင်လိုက်တာဖြစ်သည်။ ရဲတွေက သင်္ဘောပေါ်ကို ရောက်လာပြီး စစ်ဆေးနေတာဖြစ်သည်။

“ကပ္ပတိန်ကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူပြီး သင်္ဘောပေါ် ခေါ်တင်ထားတဲ့ အမျိုးသမီးက တရားခံဖြစ်နေတော့ ဒီအမှုမှာ ကပ္ပတိန်မှာလည်း တာဝန် ရှိတယ်”

ရဲက ပြောလိုက်တော့ ကပ္ပတိန်သတိရသွားပြီး အကြပ်ရိုက်သွား သည့် အမှုပိတ်ပြီး ကျေးအေးလိုက်ရမလို့ ဖြစ်သွားသည်။ အခုမှ ကျေးအေး ချင်လို့ မပြောဘဲပါ။ အမှုက တိုင်ချက်ဖွင့်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဆိပ်ကမ်း အာဏာပိုင် ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ မသက်ဆိုင်သူ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဆိပ်ကမ်းမှာ ဆိုက်ကပ်ထားသည့် နိုင်ငံခြားသင်္ဘောပေါ်မှာ ရောက်

နေသည်။ သင်္ဘောပေါ်မှာ ရောက်နေတာ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်။ ဒီသင်္ဘောက သင်္ဘောသား အရေအတွက်နှင့်အညီ အမျိုးသမီး တွေ အိပ်ခန်းတွေထဲမှာ ရှိနေသည်ဆိုတာကို ရဲကလည်း သိနေသည်။ သင်္ဘောပေါ်မှာ ရောက်နေကြသော်လည်း ပြဿနာမဖြစ်လျှင် ဘာမှမဖြစ်။ အခုတော့ ပြဿနာဖြစ်လို့ ရဲတွေရောက်လာရတာ ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောသား တာဝန်ယူလျှင် မသက်ဆိုင်သူကို သင်္ဘောပေါ် ခေါ်ယူခွင့်ရှိသည်လို့ ဥပဒေ မှာ မရှိ။ ဆိပ်ကမ်းအာဏာပိုင် ခွင့်ပြုချက် မရှိဘဲ မသက်ဆိုင်သူများ ဆိပ်ကမ်းဝင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခွင့် မရှိလို့သာ ဥပဒေမှာ ရှိသည်။ ဒီကိစ္စကို အောက်ခြေမှာ ပြေလည်အောင် မဖြေရှင်းပါက ဂိတ်စောင့် လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်းတွေကိုပါ အမှုပတ်လာနိုင်သည်။ ဂိတ်စောင့်တွေက လိုင်းကြေးယူပြီး အမျိုးသမီးတွေကို သွင်းနေတာ ဖြစ်သည်။

“ကပ္ပတိန်ရဲ့ ပိုက်ဆံကို ဒီအမျိုးသမီး ခိုးပါတယ်လို့ ဘာကြောင့် ပြောနိုင်တာလဲ”

“မီးခံသေတ္တာသော့ဟာ သော့ပေါက်မှာ တန်းလန်းဖြစ်နေလို့ မသင်္ဘောတာနဲ့ စစ်ဆေးကြည့်တော့ သင်္ဘောပိုင် ပိုက်ဆံတစ်ချို့ ပျောက် နေတာ သိရပါတယ်”

ဒီကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရဲတွေမသိသည့် နောက်ခံအကြောင်းတွေ ရှိသည်။ ထွတ်တိန်သည် ဆန္ဒရမ္မက်ကြီးသည့် ဂရိလူမျိုးဖြစ်သည်။ သင်္ဘော ပေါ်ကို တက်လာကြသည့် အမျိုးသမီးတွေက ဂရိလူမျိုးဆိုလျှင် သဘာဝ မဟုတ်သည့်နည်းဖြင့် လိင်ဆက်ဆံတတ်သူများဟု ထင်ပြီး မကြိုက်ကြပါ။ ဒီအမျိုးသမီးကတော့ ဂရိကပ္ပတိန်ကို လိုလိုလားလား လက်ခံသည့်အတွက် ကပ္ပတိန်သဘောကျပြီး အလိုလိုက်ခဲ့သည်။ မီးခံသေတ္တာသော့ထားသည့် နေရာကိုပင် ပြခဲ့မိသည်။

အမျိုးသမီးသည် ကပ္ပတိန်မှူးပြီး အိပ်ပျော်နေစဉ်မှာ မီးခံသေတ္တာ
သော့ကို ယူသည်။ မီးခံသေတ္တာသော့နှင့်အတူတွေ့ရသည့် ဒေါ်လာ ၁၂၀၀
ကို ယူသည်။ အားမရနိုင်သေးဘဲ မီးခံသေတ္တာကို ဖွင့်ဖို့ကြိုးစားသည်။
မီးခံသေတ္တာထဲမှာ သင်္ဘောပိုင် ပိုက်ဆံတွေ ဒေါ်လာငါးသောင်းကျော်
ရှိနေသည်။

အမျိုးသမီးသည် မီးခံသေတ္တာသော့ကို မဖွင့်တတ်ဘဲ သော့ကို ထိုး
သွင်းကာ လှည့်ဖွင့်လိုက်သည့်အတွက် သော့လှည့်လို့မရဘဲ တန်းလန်းဖြစ်
နေသည်။ သော့ကို ပြန်ထုတ်လို့မရတော့ဘဲ တန်းလန်းဖြစ်နေသည့်အတွက်
ကြောက်ပြီး ကပ္ပတိန်၏ အခန်းထဲက ပြေးမလို့လုပ်စဉ် ကပ္ပတိန်နီးလာ
တာ ဖြစ်သည်။

မီးခံသေတ္တာ၏ ဂဏန်း (ဒစ်ဂျစ်တယ်) သော့ကို ဘယ်ညာလှည့်ပြီး
မှသာ သော့ကို ထိုးသွင်းပြီး ဖွင့်ရတာ ဖြစ်သည်။ ဒါကို မသိသည့်
အမျိုးသမီးက သော့ကို ထိုးသွင်းပြီး ကမန်းကတန်း လှည့်လိုက်ရာမှာ
ဂျမ်းဖြစ်ပြီး သော့ပြန်နုတ်မရ ဖြစ်သွားသည်။ ကပ္ပတိန်နီးလာသောအခါ
သော့တန်းလန်းမြင်လို့ လန့်သွားသည်။ သူ့အမျိုးသမီးကလည်း အခန်း
တွင်းမှာ မရှိတော့လို့ အခန်းတွင်း စစ်ဆေးရာ ဒေါ်လာတစ်ထောင်ကျော်
ကျော် ပျောက်နေတာ သိလိုက်သည်။ ဆိပ်ကမ်းရဲကို ဖုန်းဆက်ခေါ်
လိုက်သည်။ အမျိုးသမီး သင်္ဘောပေါ်က မဆင်းနိုင်မီ ဖမ်းမိတာဖြစ်သည်။

“ကပ္ပတိန် ဘာလုပ်ချင်လဲ”

“ပျောက်နေတဲ့ ပိုက်ဆံတွေကို ပြန်လိုချင်ပါတယ်”

ရဲက အမျိုးသမီး ပိုက်ဆံထားသည့် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဆွဲယူပြီး ဖွင့်ရာ
သည်။ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၇၀၀ တွေ့ရသည်။ ကပ္ပတိန်က ၁၂၀၀
ပျောက်သည်ဟု ပြောသည်။ ၅၀၀ လိုနေသေးသည်။ အမျိုးသမီးက
အံ့ဆွဲထဲမှာ ဒါပဲတွေ့လို့ ဒါပဲ ယူပါသည်ဟု ပြောသည်။ အမျိုးသမီး၏

တစ်ကိုယ်လုံးကို စမ်းသပ်ရှာဖွေသည်။ ဘာမှမတွေ့ရတော့လို့ ၇၀၀ ကိုပဲ လက်ခံလိုက်ရသည်။ ၅၀၀ ဆုံးသွားသည်။ အမျိုးသမီးသွားသည်။ ကပ္ပတိန်က ဒီနိုင်ငံက အထာကိုသိနေလို့ ရဲတွေကို မုန့်ဖိုးပေးသည်။

“ကျေးဇူးတင်တယ်၊ လက်ဖက်ရည်ဖိုး ယူပါဦး”

ဒေါ်လာ ၂၀၀ တိတိပေးသည်။ ရဲတွေက ဝမ်းသာစွာ လက်ခံယူ သည်။ အမျိုးသမီးကို ဥပဒေအရ ထိရောက်စွာ အရေးယူတော့မည် ဖြစ်သည်။ ရဲတွေက မေးသည်။

“အပြစ်ရှိသလား”

“ရှိပါတယ်”

“ဘာပြောစရာရှိသလဲ”

“ကပ္ပတိန်ဆီက ညကြေးလိုချင်ပါတယ်”

“ဘယ်လောက်လဲ”

“ရိုးရိုးနည်းအပါအဝင် သဘာဝမဟုတ်တဲ့ နည်းတွေနဲ့ နေ့ရောညပါ ၅ ရက် အသုံးတော်ခံခဲ့ရတဲ့အတွက် ဒေါ်လာ ၅၀၀ လိုချင်ပါတယ်”

အမျိုးသမီးရိုက်ချက်က ပြင်းသည်။ ဒေါ်လာ ၁၂၀၀ အကုန် ဆုံး သွားသည့်အပြင် သဘာဝမဟုတ်သည့်နည်းဖြင့် လိင်ဆက်ဆံတတ်သူအဖြစ် သိက္ခာပါ ကျလိုက်သေးသည်။ ရဲတွေနှင့် အမျိုးသမီးတို့ ခွဲဝေစားကြမည့် ပိုက်ဆံဖြစ်လို့ တောင်းသလောက် ပေးလိုက်ရတော့သည်။

မကောင်းတာလုပ်လျှင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။

